NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 14. Warszawa, dnia 31 lipca 1923 r. Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 6.000 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 6.500 mk. poleconą 7.500 mk.). Prenumerata kwartalna 20.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 10.000 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji. Rymarska 3, tel. red. № 512-16, tel. admin. № 276-29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 30.305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dz. Urzęd. Minist. Skarbu" zawiadamia, że opłata prenumeraty za I i II kwartały 1923 r. wynosi 20.000 mk. za każdy kwartał, czyli razem 40.000 — z przesyłką pocztową 42.000 mk.

Podatki bezpośrednie.

382.

USTAWA

z dnia 14 maja 1923 r.

w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego.

ROZDZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Przedmiot podatku.

Art. 1. Państwowemu podatkowi przemysłowemu podlegają:

a) handlowe i przemysłowe, tudzież inne na zysk obliczone przedsiębiorstwa;

b) zajęcia przemysłowe, wymienione w taryfie, załączonej do art. 23 niniejszej ustawy i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, wyszczególnione w art. 9 tejże ustawy.

Wyjątki.

Art. 2. Państwowemu podatkowi przemysłowemu nie podlegają:

1) gospodarstwa rolne i leśne, oraz związane z niemi: hodowla inwentarza, mleczarstwo, sadownictwo, ogrodnictwo, pszczelarstwo i gospodarstwo rybne;

opłacają jednak podatek:

a) gorzelnie, browary, krochmalnie, cukrownie, destylarnie drzewa i inne tym podobne zakłady przemysłowe, przerabiające chociażby tylko produkty miejscowego gospodarstwa;

b) przemysłowe mleczarstwo, ogrodnictwo, sadownictwo i rybołówstwo, prowadzone zawodowo jako wyłączny lub przeważający rodzaj gospodarstwa;

c) wyręby leśne, dokonywane przez właścicieli obszarów leśnych nawet na ich własny rachunek, w tych wypadkach, gdy właścicielami takich obszarów są spółki o charakterze przemysłowym lub handlowym, lub osoby, które kodeks handlowy za handlujące uznaje:

2) sprzedaż i dostawa wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego oraz własnego gospodarstwa leśnego, dokonywana bez utrzymywania w tym celu osobnych zakładów handlowych i oddzielnych składów poza obrębem własnych lub dzierżawionych gruntów;

3) eksploatowanie w obrębie własnych lub dzierżawionych gruntów: pokładów torfu, piasku, wapna, kamieni, kredy, fosforytów i t. p. wyłącznie na potrzeby własnego gospodarstwa, oraz połączone z eksploatacją cegielnie, piece wapienne i tym podobne zakłady, znajdujące się w obrębie wyżej oznaczonych gruntów, a zaspakajające również tylko potrzeby własnego gospodarstwa;

4) młyny i tartaki, znajdujące się w obrębie własnych lub dzierżawionych gruntów, a zaspakajające wyłącznie potrzeby gospodarcze właścicieli, wzgl. dzierżawców tych gruntów.

Zwolnienia.

Art. 3. Od państwowego podatku przemysłowego są zwolnione:

1) wszelkie przedsiębiorstwa, prowadzone przez Państwo na podstawie praw zwierzchniczych, prawa monopolu, lub wyłącznie na potrzeby administracji państwowej;

2) państwowe koleje żelazne łącznie ze wszelkiemi urządzeniami i przedsiębiorstwami państwowemi, związanemi z eksploatacją lub budową tych kolei;

3) przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, prowadzone przez związki samorządne we własnym zarządzie i na własny rachunek, oraz utrzymywane przez też związki, lombardy i kasy pożyczkowe i oszczędności, których działalność ogranicza się do przyjmowania wkładów i udzielania pożyczek;

4) kasy pomocy (emerytalne, oszczędnościowo-pożyczkowe, pogrzebowe i t. p.) pracowników instytucji państwowych, komunalnych i społecznych, pracowników handlowych, przemysłowych i rolnych, tudzież inteligencji zawodowej;

5) związki pracownicze, mające na celu dostarczanie odpowiedzialnych pracowników;

6) zakłady naukowe tak publiczne, jak i prywatne;

7) zakładane lub utrzymywane przy pomocy Państwa, związków samorządnych lub instytucji społecznych, oświatowych i dobroczynnych, zakłady wychowawcze i poprawcze, przytułki i schroniska noclegowe, bibljoteki, czytelnie, muzea, galerje i wystawy, warsztaty szkolne, wzorowe ogrody i sady, mające na celu podniesienie ogrodnictwa i sadownictwa, oraz utrzymywane przez stowarzyszenia sportowe i przeznaczone wyłącznie dla członków stowarzyszenia sale gimnastyczne lub szermiercze, boiska, cyklodromy i ślizgawki;

8) nieobliczone na zysk stałe i ruchome przedsiębiorstwa kinematograficzne, prowadzone we własnym zarządzie i na własny rachunek przez instytucje państwowe, samorządowe i społeczne w celach oświatowych i kulturalnych.

9) teatry państwowe i komunalne, o ile nie są oddane w dzierżawę;

10) urządzane w celach filantropijnych i oświatowo-kulturalnych widowiska, zabawy, kiermasze i t. p.;

11) przemysł ludowy, wykonywany ubocznie przez drobnych gospodarzy rolnych i bezrolnych oraz mieszkańców miast bez obcej pomocy, albo z pomocą tylko członków własnej rodziny;

12) wykonywanie przez przedsiębiorców — robót (antrepryz) i dostaw, jeżeli ogólny obrót roczny (art. 5) nie przekracza jednego miljona marek;

13) utrzymywanie pokojów umeblowanych i stołowanie, lecz bez sprzedaży napojów wyskokowych, jeżeli ilość odnajmowanych pokojów nie przekracza czterech, a ilość stołowników dziesięciu.

Podstawa opodatkowania.

Art. 4. Za podstawę do obliczania podatku przemysłowego dla wszystkich przedsiębiorstw i zajęć, z wyjątkiem wymienionych w art. 8 niniejszej ustawy, służy obrót, osiągnięty przez przedsiębiorstwo, względnie zajęcie w każdem półroczu, a dla przedsiębiorstw handlowych pierwszych dwóch kategorji i przedsiębiorstw przemysłowych pierwszych pięciu kategorji w każdym miesiącu roku podatkowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

Art. 5. Za obrót, podlegający opodatkowaniu, uważa się:

1) w przedsiębiorstwach, prowadzących handel towarowy — sumę przychodu brutto za towary, sprzedane za gotówkę, wymienione lub wydane na kredyt łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego lub z wykonania dostaw;

w przedsiębiorstwach, prowadzących handel hurtowy, do wyżej wymienionych sum przychodu dolicza się również wyrażoną w cenach hurtowych wartość towarów, oddanych do sprzedaży zakładom handlu detalicznego lub drobnego, należącym do tegoż właściciela;

2) w instytucjach kredytu krótkoterminowego, jakoteż w domach bankowych i w kantorach wymiany — sumę pobranych procentów, prowizji, komisowego, tudzież innych tym podobnych wynagrodzeń za świadczenia, oraz zysk brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi, bez uwzględnienia ewentualnych strat;

3) w instytucjach kredytu długoterminowego — ogólną sumę wpływów prócz spłat kapitału;

o ile w instytucjach kredytu długoterminowego są prowadzone również inne operacje bankowe, należy do obrotu włączyć sumy, wymienione w ustępie 2 niniejszego artykułu;

4) w instytucjach ubezpieczeniowych:

A. W instytucjach, nie opartych na wzajemności:

a) całkowitą sumę otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń rzeczowych;

b) 1/10 część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń na życie i od wypadków;

c) 1/4 część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń pośrednich (reasekuracji).

B. W instytucjach, opartych na wzajemności, a ograniczających swoją działalność w ubezpieczeniach bezpośrednich tylko do swoich członków: połowę premji, wymienionych pod lit. A, ustęp a, b i c.

5) dla robót (antrepryz) i dostaw, wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa — sumę brutto, otrzymaną lub należną za wykonane roboty (antrepryzy), względnie dostawy;

6) w przedsiębiorstwach pośrednictwa handlowego, w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych oraz w przedsiębiorstwach przewozowych i komunikacyjnych — zarobek brutto, t. j. sumę pobranych i należnych prowizji, komisowego oraz wszelkich innych wynagrodzeń za wykonane świadczenia i usługi;

7) we wszystkich innych przedsiębiorstwach handlowych — sumę przychodu brutto;

8) w przedsiębiorstwach przemysłowych, wydobywających lub przetwarzających surowce, albo produkujących wyroby z wydobytych lub zakupionych na własny rachunek materjałów — sumę przychodu brutto za surowce, półfabrykaty i gotowe wyroby, tak sprzedane za gotówkę, jak i wymienione lub wydane na kredyt, oraz użyte do wykonania umów o roboty (antrepryzy) i dostawy;

do sumy przychodu brutto dolicza się również obliczoną w cenach hurtowych wartość surowców, półfabrykatów i wyrobów, wydanych zarówno z samego zakładu przemysłowego, jak i z należących do niego składów innym przedsiębiorstwom i zakładom, należącym do tego samego właściciela;

9) w przedsiębiorstwach przemysłowych, wytwarzających wyroby z cudzych materjałów — zarobek brutto, t. j. całkowitą sumę wynagrodzenia, pobranego za przerób;

10) dla zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — zarobek brutto.

Wysokość i forma podatku.

Art. 6. Podatek przemysłowy dla wszystkich przedsiębiorstw i zajęć, z wyjątkiem wymienionych w ustępie 2 art. 5 tudzież w ustępie 3 tegoż artykułu, o ile prowadzą operacje bankowe, oraz w art. 8 niniejszej ustawy, wynosi 2% od sumy obrotu (art. 4 i 5).

Przedsiębiorstwa, wymienione w ustępie 2 art. 5 i w ustępie 3 tegoż artykułu, o ile prowadzą operacje bankowe — opłacają podatek przemysłowy w wysokości 5% od obrotu.

Art. 7. Podatek przemysłowy pobiera się od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć, z wyjątkiem wymienionych w art. 8 i 9 niniejszej ustawy:

a) w formie przedpłaty, uiszczanej przez nabycie właściwych świadectw przemysłowych;

b) w postaci dopłaty, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą podatku, przypadającego w myśl art. 4 do 6 niniejszej ustawy, a sumą przedpłaty, uiszczoną za świadectwa przemysłowe.

Art. 8. Państwowy podatek przemysłowy tylko w formie, określonej w art. 7 lit. a), opłacają:

1) przedsiębiorstwa handlu wędrownego (art. 19);

2) przedsiębiorstwa handlu jarmarcznego (art. 20);

3) agenci podróżujący (komiwojażerowie), inspektorzy i agenci towarzystw ubezpieczeniowych przedsiębiorstw komunikacyjnych, przewozowych, kredytowych;

4) przedsiębiorstwa, prowadzące wydawnictwa dzienników lub innych pism perjodycznych.

Art. 9. Podatek przemysłowy bez obowiązku uiszczania przedpłaty (art. 7 lit. a) opłacają samodzielne wolne zajęcia zawodowe — lekarzy, dentystów, weterynarzy, felczerów, adwokatów, notarjuszy, obrońców sądowych, artystów, architektów, inżynierów i innych techników.

ROZDZIAŁ II.

Przedpłata podatku w formie świadectw przemysłowych.

Rejestracja przedsiębiorstw.

Art. 10. Świadectwa przemysłowe (art. 7 lit. a) winny być wykupywane:

1) przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe dla każdego przez nie prowadzonego oddzielnego zakładu handlowego względnie przemysłowego;

2) przez każde przedsiębiorstwo na zysk obliczone, a wykonywane bez utrzymywania oddzielnego zakładu;

3) dla każdego zajęcia przemysłowego, wymienionego w taryfie, dołączonej do art. 23 niniejszej ustawy.

Określenie oddzielnych zakładów i przedsiębiorstw.

Art. 11. Za oddzielny zakład handlowy uważa się osobne stałe lub ruchome, zamknięte lub otwarte pomieszczenie, albo część takiego pomieszczenia, względnie kilka pomieszczeń, posiadających bezpośrednie ze sobą połączenie, w których prowadzi się handel towarowy, lub w których dokonywa się innych operacji handlowych, stanowiących według taryfy, załączonej do art. 23 niniejszej ustawy, odrębne przedsiębiorstwo.

Art. 12. Za oddzielny zakład przemysłowy (wytwórnię, pracownię, warsztat, zakład rzemieślniczy) uważa się jedno, względnie kilka, zamkniętych lub otwartych pomieszczeń, bądź położonych w obrębie jednego obejścia, bądź stanowiących jeden jednolity zespół gospodarczy i służących do jednego rodzaju produkcji lub nawet do kilku rodzajów, jeśli stanowią one kolejne stopnie obróbki, wzgl. przeróbki, tych samych materjałów albo wytworów, lub znajdują się w związku, uzasadnionym potrzebami głównej produkcji, o ile z działów pomocniczych nie jest dokonywana sprzedaż ich wytworów.

W wypadkach wątpliwych Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu rozstrzyga, czy istnieje jeden jednolity zespół gospodarczy i czy kolejne stopnie obróbki, względnie przeróbki, pozostają w związku, uzasadnionym potrzebami głównej produkcji.

Art. 13. Za oddzielne przedsiębiorstwo górnicze uważa się zespół szybów, sztolni, wież wiertniczych i tym podobnych urządzeń, należących do jednego przedsiębiorstwa, a znajdujących się w obrębie jednego terenu kopalnianego i służących do wydobywania tego samego produktu.

Wydobywania ubocznych produktów kopalnianych przy prowadzeniu głównej eksploatacji górniczej nie uważa się za oddzielne przedsiębiorstwo.

Art. 14. Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe, oprócz zakładu przemysłowego, prowadzi także zakład handlowy celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, to tego rodzaju zakłady handlowe uważa się za oddzielne w myśl art. 11 niniejszej ustawy.

Postanowienie części pierwszej niniejszego artykułu nie dotyczy zakładów hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, o ile te zakłady są utrzymywane przez przedsiębiorstwo przy samym zakładzie przemysłowym lub poza nim, lecz w obrębie miejscowości, będącej jego siedzibą, o ile jest to jedyny hurtowy zakład sprzedaży poza siedzibą zakładu przemysłowego.

Detaliczna i drobna sprzedaż produktów własnego wyrobu bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia dla sprzedaży osobnego pomieszczenia, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa.

Art. 15. Za oddzielne przedsiębiorstwo uważa się każdy wyrąb lasu wraz z pierwiastkową obróbką drzewa, dokonywany w obrębie jednej lub kilku graniczących ze sobą parcel leśnych.

Art. 16. Za oddzielny zakład w przedsiębiorstwach żeglugi uważa się każdy statek.

Art. 17. Za oddzielne przedsiębiorstwo kolei żelaznych uważa się cały zespół urządzeń na linjach kolejowych, objętych jedną koncesją.

Art. 18. Oddzielne przedsiębiorstwo stanowi wykonywanie każdej poszczególnej umowy o dokonanie robót (antrepryz) lub dostaw, jako też każdej poszczególnej umowy o dzierżawę od Państwa lub od związku samorządowego, prawa poboru specjalnych opłat (targowej, mostowej, rogatkowej it.p.).

Nie uważa się jednak za oddzielne przedsiębiorstwo wykonywania umów:

a) przez przedsiębiorstwa przemysłowe — o dostawy wyrobów ich własnej fabrykacji;

b) przez przedsiębiorstwa przewozowe i komunikacyjne — o przewóz ładunków;

c) przez przedsiębiorstwa handlu towarowego — o dostawy towarów, stanowiących przedmiot ich własnego handlu, o ile cena świadectwa, nabytego na prowadzenie handlu towarowego, odpowiada cenie świadectwa, które należałoby wykupić na samoistną dostwę;

d) przez przedsiębiorstwa przemysłu budowlanego — o wznoszenie budowli;

e) przez wszelkie czynności zarobkowe, dokonywane przez wolne zawody poza siedzibą swego głównego bjura.

Art. 19. W handlu wędrownym (domokrążnym) za przedsiębiorstwo uważa się:

a) dla handlu obnośnego — sprzedaż towarów ze skrzyni, kufra, walizy, kosza i t. p. opakowania, przenoszonego z miejsca na miejsce przez kupca;

b) dla handlu rozwoźnego — sprzedaż towarów z wozu, łodzi i t, p. pomieszczenia, przewożonego z miejsca na miejsce przy pomocy siły zwierzęcej.

Art. 20. W handlu jarmarcznym za przedsiębiorstwo, wymagające wykupienia osobnego świadectwa przemysłowego, uważa się sprzedaż na jarmarkach, trwających dłużej niż trzy dni, towarów, należących do przedsiębiorstwa, które nie przedstawi dowodu wykupienia świadectwa przemysłowego z tytułu posiadania zakładów, określonych w art. 11. 12, 13 i 15 niniejszej ustawy.

Art. 21. Co do innych rodzajów przedsiębiorstw, nie przewidzianych w art. 11 do 20 niniejszej ustawy, Ministrowi Skarbu przysługuje prawo rozstrzygania, czy te przedsiębiorstwa, względnie ich zakłady, mają być uważane za oddzielne.

Art. 22. Należące do przedsiębiorstwa oddzielne składy nie podlegają obowiązkowi wykupienia

świadectw przemysłowych; na takie składy winny jednak być uzyskane osobne karty rejestracyjne (art. 23).

Za oddzielny skład uważa się jedno lub kilka bezpośrednio ze sobą połączonych pomieszczeń, poza obrębem zakładu handlowego lub przemysłowego (art. 11 — 14), należących do jednego przedsiębiorstwa, zamkniętych albo otwartych, a służących wyłącznie do przechowywania, przesuszania, oczyszczania, sortowania, brakowania, przeładowywania lub pakowania towarów, jak również do przechowywania przez przedsiębiorstwa przemysłowe: zapasowych maszyn, narzędzi, paliwa, surowców i materjałów niezbędnych do produkcji, jako też wyrobów, przez te przedsiębiorstwa wytwarzanych, tudzież zapasów żywności, lub odzieży i t. p. produktów dla zaopatrywania własnych robotników, o ile to zaopatrywanie nie jest obliczone na zysk przedsiębiorcy i tem samem nie posiada charakteru przedsiębiorstwa handlowego.

W osobną kartę reestracyjną winien być również zaopatrzony każdy zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, który w myśl artykułu 14 nie stanowi oddzielnego zakładu handlowego.

Ceny świadectw przemysłowych.

Art. 23. Ceny świadectw przemysłowych zależą od kategorji, do której przedsiębiorstwo lub zajęcie zostało zaliczone, jak również od klasy miejscowości, w której wykonywa się przedsiębiorstwo lub zajęcie.

Podział miejscowości na klasy oraz przedsiębiorstw i zajęć na kategorje, tudzież ceny świadectw przemysłowych — zawiera taryfa, załączona do niniejszego artykułu.

Za karty rejestracyjne na oddzielne składy (art. 22 cz. 1 i 3), utrzymywane przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, uiszcza się osobną stałą opłatę w wysokości 15.000 marek za każdą kartę. Ta opłata nie podlega zaliczeniu do podatku przemysłowego.

Art. 24. W tych wypadkach, gdy w jednym zakładzie handlowym jest prowadzony handel mieszany (np. hurtowy i detaliczny łącznie), lub gdy w jednym zakładzie przemysłowym są wykonywane różne związane z sobą gałęzie fabrykacji, zakład taki winien być zaopatrzony w świadectwo przemysłowe kategorji najwyższej pod względem rodzaju handlu, względnie przemysłu.

Jeżeli zaś dla każdej gałęzi fabrykacji należałoby wykupić świadectwo przemysłowe według ilości robotników, a cena tego świadectwa byłaby niższa od tej, jakaby przypadała według ogólnej ilości robotników, zatrudnionych w zakładzie, to świadectwo należy opłacić według ogólnej ilości robotników, nie przyjmując pod uwagę różnicy fabrykacji.

Art. 25. Dla przedsiębiorstwa lub zajęcia, wykonywanego w kilku miejscowościach, zaliczonych do różnych klas — nabywa się świadectwa przemysłowe według ceny, odpowiadającej miejscowości, zaliczonej do najwyższej klasy.

Art. 26. Ministrowi Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, przysługuje prawo przenoszenia poszczególnych miejscowości z wyższej klasy do niższej lub odwrotnie, jeśli w tych miejscowościach zostanie stwierdzony upadek, względnie rozwój handlu i przemysłu. Rozporządzenia w tym przedmiocie uzyskują moc obowiązującą z dniem 1 stycznia roku następnego po ich ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rz. P.

Ministrowi Skarbu przysługuje również prawo zaliczania do odpowiednich kategorji takich przedsiębiorstw, które nie mogły być objęte taryfą, załączoną do art. 23 niniejszej ustawy.

Nabywanie świadectw przemysłowych.

Art. 27. Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne nabywa się w okręgu właściwej władzy podatkowej I instancji. Właściwa jest ta władza, w której okręgu znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe lub należące do nich składy, albo w którym wykonywa się przedsiębiorstwo na zysk obliczone, względnie osobiste zajęcie przemysłowe.

Art. 28. Świadectwa przemysłowe dla robót (antrepryz) i dostaw, wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa, winny być nabywane w tym okręgu (art. 27), w którym te przedsiębiorstwa są wykonywane; jeżeli wykonanie odbywa się w kilku okręgach, świadectwo winno być nabyte w okręgu zawarcia umowy.

Świadectwa przemysłowe dla handlu wędrownego (art. 19) nabywa się w okręgu stałego miejsca zamieszkania, względnie pobytu przedsiębiorcy.

Art. 29. Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne wydaje kasa skarbowa właściwego okręgu.

Dyrektor Izby Skarbowej ma prawo, w razie potrzeby, poruczyć wydawanie świadectw przemysłowych tudzież kart rejestracyjnych naczelnikom władz podatkowych I instancji, zarządom gmin miejskich i wiejskich oraz zrzeszeniom zawodowym.

Art. 30. Świadectwa przemysłowe tudzież karty rejestracyjne winny być nabywane w miesiącach listopadzie i grudniu, poprzedzających rok podatkowy.

Cenę świadectwa przemysłowego, względnie opłatę za karty rejestracyjne, uiszcza się w pełnej kwocie za cały rok podatkowy zgóry.

Art. 31. Dla zakładów handlowych i przemysłowych, dla innych przedsiębiorstw na zysk obliczonych, tudzież dla osobistych zajęć przemysłowych, które rozpoczynają swą działalność w ciągu roku podatkowego—należy nabyć przed rozpoczęciem działalności: świadectwo roczne (art. 30 cz. 2), o ile działalność rozpoczyna się przed 1 lipca, świadectwo półroczne (za połowę ceny taryfowej), o ile działalność rozpoczyna się dopiero od 1 lipca lub po tym terminie.

Ważność powyższych świadectw upływa w każdym razie z końcem roku podatkowego.

Postanowienia części pierwszej i drugiej niniejszego artykułu stosuje się również analogicznie do kart rejestracyjnych na składy, powstałe w ciągu roku podatkowego.

Art. 32. Dla przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wykonywanych sezonowo w miejscowościach klimatycznych i leczniczych, mogą być nabywane półroczne świadectwa przemysłowe nawet przed 1 lipca, lecz ważność takich świadectw upływa w sześć miesięcy po ich wydaniu.

Ministrowi Skarbu służy prawo zastosowania niniejszego artykułu do przedsiębiorstw o charakterze sezonowym, wykonywanych i w innych miejscowościach.

Art. 33. Dla robót (antrepryz) i dostaw, wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa, nabywa się roczne, względnie półroczne. świadectwa przemysłowe, zależnie od tego, w jakiem półroczu roku podatkowego rozpoczęto wykonywanie tych przedsiębiorstw.

O ile wykonywanie umowy o roboty (antrepryzy), względnie dostawy, trwa dłużej niż jeden rok, należy nabywać corocznie odpowiednie do taryfy świadectwo przemysłowe.

Art. 34. Dla otrzymania świadectwa przemysłowego należy złożyć pisemną deklarację według przepisanego wzoru, oddzielną dla każdego zakładu handlowego i przemysłowego, oraz dla każdego innego przedsiębiorstwa, na zysk obliczonego, względnie dla osobistego zajęcia przemysłowego.

Deklaracja winna zawierać:

1) imię i nazwisko, względnie nazwę lub firmę przedsiębiorcy, który nabywa świadectwo;

2) rodzaj zakładu, względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia przemysłowego, tudzież inne cechy, niezbędne dla określenia ceny świadectwa;

3) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;

4) cenę świadectwa, przypadającą według taryfy;

5) podpis składającego deklarację.

Postanowienia niniejszego artykułu mają analogiczne zastosowanie przy nabywaniu kart rejestracyjnych na oddzielne składy.

Art. 35. Jeżeli przed upływem terminu ważności świadectwa przemysłowego zajdą w przedsiębiorstwie zmiany, uzasadniające zaliczenie go do wyższej kategorji, lub jeżeli przedsiębiorstwo zostanie przeniesione do miejscowości klasy wyższej — winna nastąpić dopłata do ceny pierwotnie wykupionego świadectwa przemysłowego.

Dopłatę pobiera się: w stosunku rocznym, gdy wspomniane zmiany zajdą przed 1 lipca roku podatkowego, w stosunku zaś półrocznym, o ile zajdą one dopiero, poczynając od 1 lipca tegoż roku.

Art. 36. Jeżeli przed upływem terminu ważności świadectwa przemysłowego zajdzie zmiana co do osoby przedsiębiorcy, lub co do miejsca wykonywania przedsiębiorstwa, to należy o zaszłej zmianie najpóźniej w ciągu miesiąca zawiadomić właściwe władze podatkowe I instancji (art. 27), celem uzyskania odpowiedniej adnotacji na świadectwie, a to pod rygorem jego nieważności.

Adnotacji o zaszłej zmianie w osobie przedsiębiorcy dokonywa się pod warunkiem uiszczenia zaległości podatku przemysłowego, obciążających przedsiębiorstwo.

Postanowienie niniejszego artykułu stosuje się analogicznie do kart rejestracyjnych na oddzielne składy.

Art. 37. Świadectwa dla osobistych zajęć przemysłowych nie mogą być odstępowane innym osobom.

Art. 38. Świadectwa przemysłowe oraz karty rejestracyjne na oddzielne składy winny być umieszczane w zakładach, względnie w składach, na widocznem miejscu i stale się tam znajdować.

Art. 39. W razie zagubienia świadectwa przemysłowego przedsiębiorca jest obowiązany wnieść prośbę o wydanie duplikatu świadectwa do Izby Skarbowej, która zarządza wydanie duplikatu za zwrotem kosztów formularza — po uprzedniem zbadaniu sprawy.

ROZDZIAŁ III.

Lustracja przedsiębiorstw.

Art. 40. Niezwłocznie po upływie terminu, wyznaczonego na nabywanie świadectw przemysłowych (art. 30 cz. I), naczelnicy władz podatkowych I instancji i ich pomocnicy, a w razie potrzeby delegowani przez dyrektora Izby Skarbowej także inni urzędnicy, mają przystąpić do lustracji przedsiębiorstw.

Lustracja jest dokonywana przy udziale przynajmniej dwóch osób z pośród płatników podatku przemysłowego, powoływanych trybem, przewidzianym w ustępie drugim artykułu 59 dla komisji szacunkowych. Nieprzybycie na lustrację zawezwanych przez lustratora przedstawicieli płatników nie wstrzymuje dokonania lustracji.

Dokonywujący lustracji badają rodzaj i rozmiar każdego przedsiębiorstwa, zbierają dane niezbędne do należytego obliczenia podatku przemysłowego, oraz sprawdzają, czy wszystkie przedsiębiorstwa posiadają właściwe świadectwa przemysłowe.

Art. 41. Dyrektor Izby Skarbowej wyznacza termin dla ukończenia dorocznej lustracji przedsiębiorstw w okręgu każdej władzy podatkowej I instancji.

Niezależnie od przeprowadzenia dorocznej lustracji, naczelnicy władz podatkowych I instancji winni w ciągu całego roku bacznie czuwać nad wszelkiemi zmianami, zachodzącemi tak w ilości, jak w rodzaju i rozmiarach przedsiębiorstw, oraz osobiście lub przez delegowanych urzędników możliwie jak najczęściej sprawdzać wysokość obrotów, osiągniętych przez przedsiębiorstwa.

Art. 42. Wykonywujący lustrację urzędnicy wraz z przedstawicielami podatników (art. 40 ustęp drugi) posiadają prawo wstępu do zakładów handlowych i przemysłowych, do składów i wszelkich miejsc, w których się prowadzi handel, przemysł, względnie inne na zysk obliczone przedsiębiorstwa, lub zajęcia, podlegające podatkowi przemysłowemu, oraz do utrzymywanych przez przedsiębiorstwa oddzielnych składów, tudzież prawo dokonywania oględzin tych miejsc i składów.

Art. 43. Zakłady handlowe i przemysłowe oraz oddzielne składy winny być zaopatrzone w znaki (szyldy), umieszczone w miejscach widocznych celem ułatwienia lustracji.

Art. 44. W razie powzięcia wiadomości o potajemnem prowadzeniu handlu lub przemysłu w lokalach, nie posiadających charakteru zakładów handlowych lub przemysłowych, lub o utrzymywaniu potajemnych składów, dokonywującym lustracji urzędnikom wraz z przedstawicielami płatników (art. 40 ustęp 2) przysługuje prawo oględzin i zbadania tych lokalów w obecności dwóch świadków.

Art. 45. Policja państwowa, względnie samorządowa, jest obowiązana do udzielania dokonywują-

cym lustracji urzędnikom skarbowym niezbędnej pomocy i do niezwłocznego zawiadamiania właściwych władz podatkowych I instancji o zauważonem prowadzeniu handlu, przemysłu oraz innych na zysk obliczonych przedsiębiorstw, tudzież osobistych zajęć przemysłowych bez posiadania świadectwa przemysłowego, jako też o utrzymywaniu oddzielnych składów bez posiadania karty rejestracyjnej.

Art. 46. Urzędy państwowe i samorządowe, instytucje publiczne oraz zrzeszenia, korzystające z gwarancji, z kredytów, lub subwencji państwowych są obowiązane przesyłać właściwym Izbom Skarbowym wiadomości o zawarciu umów, o dokonaniu robót (antrepryz) i dostaw, tudzież umów o wydzierżawienie prawa poboru specjalnych opłat (art. 18) najpóźniej w terminie miesięcznym po zawarciu takich umów, jak również dostarczyć innych danych, potrzebnych do obliczenia podatku przemysłowego.

Art. 47. Przedsiębiorstwa komunikacyjne (kolei żelaznych, żeglugi), przewozowe, ubezpieczeniowe i ekspedycyjne są obowiązane udzielać bezpłatnie władzom skarbowym na ich żądanie wiadomości, dotyczących towarów nadawanych, odbieranych, ubezpieczanych i clonych, jak również zezwalać delegowanym przez władze skarbowe urzędnikom na przeglądanie ksiąg, dokumentów i innych zapisków, zawierających powyższe wiadomości, oraz na sporządzenie wyciągów.

Art. 48. Lustracji (art. 40 i 41) dokonywa się w obecności przedsiębiorcy, względnie jego zastępcy a w razie ich nieobecności — wobec powołanej na świadka osoby postronnej.

Lustrację przeprowadza się w godzinach, wyznaczonych do prowadzenia handlu i przemysłu, a jej dokonywanie nie powinno przeszkadzać prowadzeniu handlu, względnie pracy, w zakładach przemysłowych.

O dokonaniu lustracji czyni się wzmiankę na świadectwie przemysłowem, względnie na karcie rejestracyjnej.

Art. 49. W razie dokonywania lustracji przedsiębiorstw, prowadzonych w obrębie stacji kolejowych, portów państwowych lub zabudowań wojskowych, należy przed przystąpieniem do lustracji porozumieć się z właściwą władzą kolejową, portową, względnie wojskową, której przysługuje prawo wyznaczenia ze swej strony przedstawiciela.

Art. 50. Przedsiębiorstwa handlowe i przedsiębiorstwa przemysłowe, o ile nie prowadzą ksiąg, przepisanych Kodeksem Handlowym, prowadzić będą w języku polskim „księgę obrotu", do której każdodziennie wpisywać będą: a) na przychód — towary nabyte, względnie wyprodukowane, b) na rozchód — towary sprzedane, oraz dołączać do tej księgi dowody nabycia towarów, o ile tego rodzaju dowody posiadają.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notarjusza lub magistrat, starostwo, albo urząd gminny.

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotów dla celów kontroli skarbowej przez 3 lata od daty zamknięcia księgi.

Księgi obrotu nie będą uważane za księgi handlowe w myśl art. 76 niniejszej ustawy, a prowadzenie ich nie zwalnia płatnika od obowiązku okazania władzom skarbowym innych ksiąg i zapisków.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu szczegółowych przepisów o prowadzeniu ksiąg obrotu.

Od obowiązku prowadzenia ksiąg obrotu wolne są przedsiębiorstwa handlowe poniżej II kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe poniżej V kategorji.

Przedsębiorca jest obowiązany okazać urzędnikom, dokonywującym lustracji, księgi handlowe, tudzież wszelkie inne zapiski, posiadające znaczenie dla określenia obrotu przedsiębiorstwa w myśl przepisów art. 5 niniejszej ustawy, celem przejrzenia takowych.

Art. 51. Jeśli przy dokonywaniu lustracji stwierdzone będzie naruszenie artykułów 97 do 102 niniejszej ustawy, to należy sporządzić protokół, w tymże wyszczególnić, na czem polega przekroczenie i jakie okoliczności to przekroczenie stwierdzają.

Protokół przedstawia się przedsiębiorcy, który ma prawo bądź niezwłocznie, bądź w ciągu najbliższych 8 dni złożyć do protokółu swoje wyjaśnienia.

ROZDZIAŁ IV.

Postępowanie przy obliczaniu i uiszczaniu podatku.

Zeznania o obrocie.

Art. 52. Po upływie każdego półrocza kalendarzowego w terminach, oznaczonych w art. 55 niniejszej ustawy, należy złożyć władzom, wymienionym w art. 54 tejże ustawy, pisemne zeznanie o obrocie według ustanowionego wzoru, a to odrębnie:

1) co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji pierwszej i drugiej przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 9).

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, należące do kategorji niższych, niż wskazane w ustępach 1) i 2) niniejszego artykułu, mogą także składać zeznania o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia, przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy części trzeciej artykułu 76 niniejszej ustawy.

Art. 53. W zeznaniu o obrocie (art. 52) winny być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, względnie osoby wykonywującej zajęcia przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcia zawodowe, albo nazwa lub firma przedsiębiorcy;

2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;

3) rodzaj zakładu, względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia;

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia;

5) ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów;

6) ogólna suma obrotu (art. 5), osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, a w zeznaniach, składanych przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji, odrębne sumy obrotu, osiągniętego w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego półrocza;

7) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić władzy skarbowej księgi handlowe;

8) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;

9) własnoręczny podpis osoby, składającej zeznanie.

Art. 54. Zeznania o obrocie winny być składane właściwym władzom podatkowym I instancji (art. 27).

Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach, lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom, winny składać zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie, tej Izbie Skarbowej, w której okręgu znajduje się siedziba zarządu, spółki, względnie przedsiębiorstwa.

Art. 55. Zeznania o obrocie (art. 53) należy składać w następujących terminach:

1) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego— od 1 lipca do 1 sierpnia tegoż roku;

2) za drugie półrocze roku kalendarzowego — od 1 stycznia do 1 lutego roku następnego.

Uiszczenie podatku przez płatników, obowiązanych do składania zeznań.

Art. 56. Przedsiębiorstwa, wymienione w ustępach 1 i 2 art. 52, oraz w części drugiej art. 54 niniejszej ustawy, o ile są zaliczone do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych, lub do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15 następnego miesiaca, wpłacić do kasy skarbowej podatek przemysłowy (art. 6), przypadający od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Inni płatnicy, obowiązani do składania zeznań (art. 52 i 54, część druga), winni najpóźniej w terminach, oznaczonych w artykule poprzednim niniejszej ustawy, wpłacić do kasy skarbowej podatek, przypadający od obrotu, osiągniętego w ubiegłym półroczu. Płatnicy ci mogą jednak wpłacać podatek przemysłowy także w terminach miesięcznych analogicznie do postanowień części pierwszej niniejszego artykułu.

Od kwot podatku przemysłowego, wpłacanych miesięcznie, potrąca się taką część sumy, uiszczonej tytułem przedpłaty (art. 7-a), jaka odpowiada ilości miesięcy roku podatkowego, w ciągu których podatek będzie uiszczony.

Od sum podatku, wpłacanych półrocznie, potrąca się: od kwoty podatku przemysłowego, przypadającej za pierwsze półrocze kalendarzowe — najwyżej połowę sumy, uiszczonej tytułem przedpłaty; od kwoty zaś, przypadającej za drugie półrocze — resztę sumy, uiszczonej tytułem przedpłaty za rok kalendarzowy, względnie za odnośny okres podatkowy (art. 31 i 32).

Dowody wpłat zarówno miesięcznych, jak i półrocznych — należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania, składanego w terminach, oznaczonych w art. 55 niniejszej ustawy.

Organy, obliczające podatek.

Art. 57. Sprawdzanie i ustalanie obrotów, podlegających opodatkowaniu, i obliczanie podatku przemysłowego, przypadającego w myśl artykułów 4—6 i 56 niniejszej ustawy, należy w pierwszej instancji do komisji szacunkowych, w drugiej zaś instancji — do komisji odwoławczych.

Dla przedsiębiorstw, wymienionych w części drugiej art. 54 niniejszej ustawy, pierwszą instancją jest właściwa Izba Skarbowa, drugą zaś instancją — komisja odwoławcza.

Art. 58. Ilość komisji szacunkowych do spraw podatku przemysłowego i miejsce ich urzędowania określa Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 59. Komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, którym jest z urzędu naczelnik władzy podatkowej I instancji lub jego zastępca, z wyznaczonego przez Dyrektora Izby Skarbowej przedstawiciela właściwego urzędu podatków pośrednich, tudzież z sześciu do dwunastu członków i tyluż zastępców, powołanych z grona płatników podatku przemysłowego.

Członków komisji i ich zastępców powołuje Dyrektor Izby Skarbowej z listy kandydatów, przedstawionej przez Izbę handlową i przemysłową, Izbę rękodzielniczą, względnie przez organizacje i zrzeszenia zawodowe płatników podatku przemysłowego, oznaczone przez Ministra Skarbu.

Mianowania członków należy przeprowadzić w ten sposób, by w skład komisji każdego okręgu wchodzili płatnicy podatku przemysłowego, obznajmieni ze stosunkami tegoż okręgu.

Art. 60. Komisje odwoławcze do spraw podatku przemysłowego istnieją przy każdej Izbie Skarbowej i składają się z przewodniczącego, którym jest z urzędu Dyrektor Izby Skarbowej lub jego zastępca, z 2-ch urzędników Izby Skarbowej i tyluż zastępców, mianowanych przez Ministra Skarbu na wniosek Dyrektora Izby Skarbowej, tudzież z ośmiu do dwunastu członków i tyluż zastępców, powołanych z grona płatników podatku przemysłowego.

Członków i zastępców z grona płatników podatku przemysłowego mianuje Minister Skarbu na wniosek Dyrektora Izby Skarbowej z pośród kandydatów, przedstawionych przez Izby handlowe i przemysłowe, Izby rękodzielnicze, względnie przez organizacje i zrzeszenia zawodowe płatników. Minister Skarbu może przy jednej Izbie Skarbowej utworzyć w razie potrzeby dwie lub więcej komisji odwoławczych.

Art. 61. Przy powoływaniu członków komisji szacunkowych i odwoławczych z grona płatników

podatku przemysłowego należy baczyć, by w łonie komisji znajdowali się o ile możności przedstawiciele: handlu, przemysłu, zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Art. 62. Członków komisji i ich zastępców powołuje się na okres czteroletni.

Po upływie każdego dwulecia ustępuje połowa członków i ich zastępców. Ustępujących po raz pierwszy wyznacza los. Ustępujący mogą być ponownie powołani.

Art. 63. Na członków komisji mogą być powoływani ci płatnicy podatku przemysłowego, którzy korzystają z pełni praw cywilnych i politycznych i nie byli prawomocnie skazani na karę za wykroczenia, przewidziane w art. 96, 106 i 107 niniejszej ustawy.

Art. 64. Mandat członka komisji gaśnie, gdy jego posiadacz traci warunki, przewidziane w art. 63, gdy przestaje być płatnikiem podatku przemysłowego, gdy nie był obecny na trzech z rzędu posiedzeniach komisji i nieobecności nie usprawiedliwił.

Art. 65. Członkowe komisji odwoławczej i ich zastępcy nie mogą być równocześnie członkami komisji szacunkowej i ich zastępcami.

Art. 66. Jeżeli instytucje, powołane do przedstawiania kandydatów na członków i ich zastępców (art. 59 i 60) nie czynią tego w wyznaczonym terminie, to brakujących członków i ich zastępców mianuje właściwa władza skarbowa.

Art. 67. Przewodniczący zwołuje komisję, kieruje jej czynnościami, wykonywa jej uchwały i jest odpowiedzialny za należyte stosowanie obowiązujących przepisów.

Art. 68. O każdem posiedzeniu komisji przewodniczący zawiadamia pisemnie wszystkich członków komisji przynajmniej na pięć dni przed terminem posiedzenia. W ten sposób zaprasza się w razie potrzeby zastępców.

Komisja jest zdolna do powzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecna przynajmniej połowa członków.

Jeżeli na pierwsze posiedzenie nie przybędzie zdolna do powzięcia uchwał ilość członków, wyznacza się drugie posiedzenie z zastrzeżeniem, że zapadłe na niem uchwały będą prawomocne bez względu na ilość obecnych.

Art. 69. Przedstawiciele płatników, dokonywujący lustracji przedsiębiorstwa oraz członkowie komisji i ich zastępcy, o ile nie pozostają na służbie państwowej, składają przy obejmowaniu swych obowiązków uroczyste przyrzeczenie, iż obowiązki swe pełnić będą według najlepszej wiedzy i sumienia i zachowają w ścisłej tajemnicy wszystkie powzięte w komisji wiadomości o położeniu majątkowem płatników.

Obowiązek zachowania tajemnicy ciąży również na przewodniczącym, na jego zastępcy, jak również na członkach komisji, pozostających na służbie państwowej.

Art. 70. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Art. 71. Przewodniczący i członkowie komisji oraz ich zastępcy nie mogą uczestniczyć w posiedzeniach podczas obrad i uchwał, dotyczących opodatkowania przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych przez nich samych, przez ich małżonków, krewnych i powinowatych w linji wstępnej i zstępnej, albo w bocznej do trzeciego stopnia, przez osoby, będące pod ich opieką lub kuratelą, tudzież przez firmy, spółki i zrzeszenia, z któremi są w jakikolwiek sposób pośrednio lub bezpośrednio związani.

Art. 72. Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokuły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej jeden z obecnych na posiedzeniu członków lub ich zastępców.

Art. 73. Członkom komisji, którzy nie są urzędnikami państwowymi, zwraca się koszty, spowodowane przybyciem na posiedzenie.

Bliższe przepisy w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Sprawdzanie zeznań i ustalanie obrotów przez komisje szacunkowe.

Art. 74. Zeznania o obrocie, składane w myśl art. 52 do 54 niniejszej ustawy, sprawdza właściwa władza podatkowa I instancji, posiłkując się przytem wszelkiemi posiadanemi materjałami, a w szczególności danemi, zebranemi podczas lustracji przedsiębiorstw, i przygotowuje wnioski dla komisji.

Władza podatkowa I instancji przygotowuje również, na podstawie posiadanych materjałów, wnioski o obrotach tych przedsiębiorstw i zajęć, co do których nie złożono zeznań wbrew art. 52 niniejszej ustawy, lub co do których nie istnieje ustawowy obowiązek składania zeznań.

Art. 75. Celem należytego sprawdzenia obrotów i przygotowania wniosków (art. 74) władze podatkowe I instancji oraz komisje szacunkowe mają prawo:

1) żądać od przedsiębiorców przedstawienia w oznaczonych terminach pisemnych lub ustnych wyjaśnień co do obrotu, jako też ksiąg handlowych, o ile takowe są prowadzone, wszelkich dokumentów i załączników, lub uwierzytelnionych wyciągów z tych ksiąg;

2) Zbierać informacje od osób, obznajmionych z faktycznemi stosunkami i powoływać biegłych do badania ksiąg i zapisków oraz stosunków faktycznych, miarodajnych dla wymiaru podatku, z listy kandydatów, przedstawionych przez organizacje lub zrzeszenia przemysłowo-handlowe oraz związki zawodowe.

Jeżeli przedstawienie ksiąg w myśl ustępu 1 niniejszego artykułu nastręcza trudności, to na prośbę płatnika badanie ksiąg może się odbyć w jego zakładzie.

Art. 76. Wnioski, przygotowane w myśl art. 74 i 75 niniejszej ustawy, składa naczelnik władzy podatkowej I instancji, jako przewodniczący komisji szacunkowej, pod jej obrady.

Komisja ustala obroty, oraz przypadający podatek. W razie potrzeby komisja ma prawo powołać na swe posiedzenie rzeczoznawców, którzy przed przystąpieniem do swej czynności mają złożyć przyrzeczenie w myśl art. 69 niniejszej ustawy.

Jeżeli na poparcie wykazanego w zeznaniu obrotu płatnik wyraził gotowość przedstawienia ksiąg handlowych wraz z dokumentami i rachunkami, to władza podatkowa, względnie komisja szacunkowa, nie może ustalić obrotu odmiennie od zeznania, o ile

księgi nie zostały uznane przez komisję za nieprawidłowe, lub za nierzetelne. Przy badaniu ksiąg ma prawo być obecny płatnik lub jego zastępca.

Nieprzyjęcie obrotu, wykazanego w księgach, winno być protokólarnie stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi.

Od obliczonego podatku potrąca się kwoty, uiszczone w myśl art. 56 niniejszej ustawy, względnie wpłacone tylko w formie przedpłaty (art. 7 lit. a); w tym ostatnim wypadku stosują się przepisy części drugiej wyżej wymienionego artykułu 56.

Art. 77. O kwotach ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku (art. 76) przewodniczący komisji zawiadamia płatników, rozsyłając indywidualne nakazy płatnicze.

W nakazach tych należy również wskazać termin i tryb wnoszenia odwołań.

Art. 78. Prace komisji winny być prowadzone w ten sposób, by nakazy płatnicze (art. 77) były rozesłane niezawodnie w następujących terminach:

a) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za pierwsze półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 września tegoż roku;
b) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za drugie półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 marca roku następnego.

W razie rozesłania nakazów płatniczych po 15 września, względnie po 15 marca, terminy, oznaczone w art. 81 i 85 ustawy, będą odpowiednio przedłużone, co naznaczone być winno w obwieszczeniach, powołanych w art. 79 ustawy.

Art. 79. Równocześnie z rozesłaniem nakazów płatniczych (art. 77) przewodniczący komisji zawiadamia płatników za pomocą publicznego obwieszczenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych, o terminach płacenia podatku (art. 81) i o trybie wnoszenia odwołań (art. 85 i 86).

Obwieszczenie to należy wywiesić w lokalu władzy podatkowej, rozplakatować najpóźniej w terminach, oznaczonych w art. 78 niniejszej ustawy, oraz ewentualnie zamieścić w dziennikach miejscowych.

Art. 80. Przewodniczący komisji sporządza w dwóch egzemplarzach imienne listy płatników według gmin, względnie dzielnic miejskich, z oznaczeniem kwot ustalonego obrotu i przypadającego podatku. Tak sporządzone listy wywiesza się w pomieszczeniu władzy podatkowej pierwszej instancji i przesyła się do urzędów gminnych (magistratów) celem wyłożenia na przeciąg czterech tygodni w miejscu dostępnem dla publiczności.

Niezależnie od rozesłania nakazów płatniczych władze podatkowe pierwszej instancji są obowiązane do udzielania zgłaszającym się płatnikom informacji o kwotach ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku.

Termin uiszczenia podatku, obliczonego przez komisje szacunkowe.

Art. 81. Podatek przemysłowy, obliczony przez komisje szacunkowe (art. 76), należy wpłacić:

a) za pierwsze półrocze roku podatkowego — najpóźniej do dnia 15 października tegoż roku;
b) za drugie półrocze roku podatkowego — najpóźniej do dnia 15 kwietnia roku następnego.

Sprawdzanie zeznań i ustalanie obrotów przez Izby Skarbowe oraz termin uiszczenia obliczonego przez nie podatku.

Art. 82. Postanowienia artykułów 74, 75, 76 i 77 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie także przy sprawdzaniu zeznań, ustalaniu obrotu i obliczaniu podatku przedsiębiorstw, wymienionych w części drugiej art. 54 niniejszej ustawy przez Izby Skarbowe.

Art. 83. Obliczony przez Izbę Skarbową (art. 82) podatek przemysłowy winien być wpłacony w ciągu 8 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia.

Dodatkowe wymiary.

Art. 84. Od przedsiębiorstw i zajęć, podlegających podatkowi przemysłowemu, a z jakichkolwiekbądź powodów wcale nie pociągniętych do opodatkowania, w terminach, oznaczonych w niniejszej ustawie, wymierza się podatek dodatkowy. Może być również w ciągu lat pięciu dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych okoliczności pierwotny wymiar okaże się za niskim.

W tych wypadkach władza podatkowa zawiadamia płatnika o wymiarze indywidualnie, a podatek powinien być uiszczony w terminie, wskazanym w artykule 83 niniejszej ustawy.

Odwołania i sprzeciwy.

Art. 85. Od ustalonych sum obrotów i obliczonych kwot podatku mogą być wnoszone odwołania za pośrednictwem właściwych komisji szacunkowych, względnie Izb Skarbowych (art. 57), do komisji odwoławczych w następujących terminach:

1) przez płatników, o których mowa w art. 54, część druga i w art. 84 niniejszej ustawy, w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia;

2) przez wszystkich innych płatników:

a) co do sum obrotów i kwot podatku, obliczonych za pierwsze półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 października tegoż roku;
b) co do sum obrotów i kwot podatku, obliczonych za drugie półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 kwietnia następnego roku.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanym terminie.

Spóźnione odwołania przewodniczący komisji szacunkowej, względnie Izba Skarbowa (art. 82), pozostawia bez rozpatrzenia.

Art. 86. Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje temu płatnikowi, który wbrew przepisom art. 52, 54 i 55 niniejszej ustawy bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie, bądź złożył je po terminie.

Odwołanie takiego płatnika nie podlega rozpoznaniu, o czem należy go zawiadomić.

Art. 87. Przewodniczącemu komisji szacunkowej służy prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciw uchwałom komisji szacunkowej w terminie 7 dniowym od dnia następnego po powzięciu uchwały.

Odpis sprzeciwu należy równocześnie przesłać płatnikowi, któremu przysługuje prawo do wniesienia odpowiedzi w terminie do dni 7, licząc od dnia następnego po doręczeniu odpisu.

Sprzeciw przewodniczącego winien być przesłany komisji odwoławczej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia odpisu wraz z ewentualną odpowiedzią płatnika.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje wykonania uchwał komisji szacunkowej.

Art. 88. Przewodniczący komisji szacunkowej, względnie Izba Skarbowa (art. 54 i 82), bada konkretne zarzuty odwołania, przeprowadza w razie potrzeby uzupełniające dochodzenia i akta sprawy wraz z wnioskiem komisji szacunkowej, względnie z własnym wnioskiem, przesyła komisji odwoławczej —najpóźniej w terminie 30 dniowym od dnia otrzymania odwołania.

Art. 89. Komisja odwoławcza jest właściwa do rozstrzygania w drugiej i ostatniej instancji odwołań i sprzeciwów.

Przy rozpatrywaniu odwołań i sprzeciwów komisja odwoławcza i jej przewodniczący korzystają z tych samych praw, jakie służą komisji szacunkowej i jej przewodniczącemu.

Księgi handlowe i inne zapiski, dotyczące obrotu, mogą być jednak rozpatrywane przez komisję odwoławczą tylko w tym wypadku, gdy płatnik powołał się na nie w zeznaniu o obrocie i oświadczył gotowość przedstawienia ich (art. 53 ustęp 7).

Komisja odwoławcza winna jest rozstrzygnąć odwołanie najpóźniej w terminie 6-ciu miesięcy od dnia odwołania. Jeżeli jednak komisja odwoławcza przed upływem tego terminu zażądała od płatnika dodatkowych wyjaśnień, termin ten przedłuża się o dalsze trzy miesiące.

Art. 90. O ile płatnik lub jego pełnomocnik wyrazi w odwołaniu życzenie złożenia ustnych wyjaśnień komisji odwoławczej, należy go zawiadomić o terminie, wyznaczonym do rozpatrzenia odwołania, przynajmniej na 8 dni przed posiedzeniem komisji.

Art. 91. Przy rozstrzyganiu odwołań i sprzeciwów komisja odwoławcza nie jest związana ani uchwałą I instancji, ani wnioskiem przewodniczącego komisji szacunkowej (art. 88) i zależnie od stanu faktycznego i prawnego zatwierdza lub zmienia zaskarżoną uchwałę.

Jeżeli jednak komisja odwoławcza, załatwiając jednostronne odwołanie płatnika, przyjdzie do przekonania, że podatek wymierzono w kwocie za niskiej, to orzeka odrzucenie odwołania i zwraca sprawę I instancji celem uzupełnienia postępowania wymiarowego.

Zapadłe decyzje komisji odwoławczej wraz z aktami spraw przesyła się przewodniczącemu komisji szacunkowej, względnie Izbie Skarbowej, celem zawiadomienia płatników i poczynienia ewentualnych zmian w księdze bierczej.

Od decyzji komisji odwoławczej przysługuje tak płatnikom, jak i przewodniczącemu komisji prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 67, poz. 600).

ROZDZIAŁ V.

Zaległości, zwroty i ulgi.

Art. 92. Państwowy podatek przemysłowy korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku ruchomego, należącego do przedsiębiorstwa, obłożonego tym podatkiem.

Art. 93. Nadmiernie lub niewłaściwie wpłacone kwoty podatku przemysłowego podlegają zwrotowi na podstawie zarządzeń Izb Skarbowych.

Zwrot winien nastąpić najpóźniej w ciągu 60 dni od daty wniesienia podania.

Izby Skarbowe są również władne umarzać należności podatku przemysłowego z tytułu decyzji komisji odwoławczych (art. 91), jako też z tytułu bezwzględnej nieściągalności.

Art. 94. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, służy Ministrowi Skarbu prawo odraczania, rozkładania na raty, jako też do częściowego lub całkowitego umarzania zaległych kwot podatku przemysłowego, wreszcie do darowania skutków niedotrzymania wszelkich, przewidzianych w ustawie niniejszej, terminów.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na Izby Skarbowe.

Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu służy prawo zawieszania poboru podatku, przypadającego od tranzakcji eksportowych wyrobów gotowych przemysłu krajowego w wypadkach, w których pobór tego podatku okazałby się dla rozwoju eksportu istotną przeszkodą.

Art. 95. Spółdzielnie, działające na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 111, poz. 733) korzystają z następujących ulg:

1) jeżeli statutowo i faktycznie działają wśród swych członków lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty w całości dla funduszów, nie podlegających według statutu podziałowi między członków:

a) zwalnia się od podatku przemysłowego (art. 7 punkty a) i b) spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów, oraz spółdzielcze instytucje drobnego kredytu;

b) w spółdzielniach, należących do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66 i 70 ustawy o spółdzielniach, prowadzących handel towarowy, lub przedsiębiorstwa przemysłowe, a także w sklepach kółek rolniczych we wsiach, prowadzonych na własny rachunek i we własnym zarządzie, za obrót przyjmuje się 1/4 część sum, określonych w art. 5 ust. 1, 8 i 9;

2) w innych spółdzielniach, oraz w związkach spółdzielni, należących do powołanych wyżej związków rewizyjnych, za obrót przyjmuje się połowę sum, określonych w art. 5 ust. 1, 2, 8 i 9;

3) upoważnia się Ministra Skarbu do zezwolenia związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 66 i 70 powołanej ustawy o spółdzielniach, na składanie deklaracji (art. 34) i zeznań o obrocie (art. 53) w imieniu spółdzielni, do tych związków należących, oraz

na uiszczenie podatku przemysłowego (art. 7), przypadającego od spółdzielni związkowych.

Z ulg powyższych korzystają również spółdzielnie, względem których nie upłynęły jeszcze terminy, przepisane dla uzgodnienia statutów, z obowiązującą ustawą o spółdzielniach, w myśl przepisu art. 117 tejże ustawy.

ROZDZIAŁ VI.

Postanowienia karne.

Przepisy materjalne.

Art. 96. Kto osób, delegowanych do lustracji przedsiębiorstw (art. 40), nie dopuści do wykonania czynności, z lustracją związanych (art. 42, 44 i 47), lub przeszkodzi wykonaniu tych czynności, będzie karany, o ile czyn tego rodzaju nie podlega karze surowszej w myśl istniejących przepisów, pozbawieniem wolności do trzech miesięcy, lub grzywną do 3.000.000 marek.

Art. 97. Kto osobom, dokonywującym lustracji (art. 40), nie okaże prowadzonych w przedsiebiorstwie ksiąg lub innych zapisków, wymienionych w art. 50 niniejszej ustawy — ulegnie karze grzywny od 100.000 do 3.000.000 mk.

Tej samej karze ulegnie winny niewykonania przepisów art. 50, część pierwsza.

Art. 98. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie, nie nabywszy świadectwa przemysłowego, ulegnie karze grzywny od 3 — 20-krotnej kwoty, nie uiszczonej za świadectwo. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa przemysłowego, względnie utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze grzywny do wysokości 3-krotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego, względnie karty rejestracyjnej.

Art. 99. Kto nie umieści w przedsiębiorstwie lub składzie na miejscu widocznem (art. 38) świadectwa przemysłowego, względnie karty reestracyjnej, albo nie okaże osobom, dokonywującym lustracji, świadectwa przemysłowego na handel wędrowny (obnośny, rozwoźny) — ulegnie karze grzywny od 25.000 do 500.000 mk.

Art. 100. Kto nie zaopatrzy zakładu handlowego lub przemysłowego oraz oddzielnego składu w szyld (art. 43) — ulegnie karze grzywny od 25.000 do 500.000 marek.

Art. 101. Kto nie przedstawi świadectwa przemysłowego, względnie karty rejestracyjnej, celem uzyskania adnotacji, przewidzianej w art. 36 niniejszej ustawy — ulegnie karze grzywny od 25.000 do 500.000 marek.

W razie zmiany w osobie przedsiebiorcy, karze tej podlega zarówno poprzedni, jak i nowy właściciel przedsiębiorstwa.

Art. 102. Kto w razie zagubienia świadectwa przemysłowego nie złoży w ciągu dwóch tygodni, licząc od dnia stwierdzenia faktu zagubienia świadectwa, prośby o wydanie duplikatu (art. 39) — ulegnie karze grzywny od 25.000 do 500.000 marek.

Art. 103. Przełożeni urzędów samorządowych i instytucji publicznych oraz zrzeszeń, oznaczonych w art. 46 niniejszej ustawy, winni niedostarczenia w ustawowym terminie wiadomości, w tymże artykule wymienionych, — ulegną karze grzywny od 25.000 do 500.000 mk.

Art. 104. Kto nie złoży zeznania o obrocie (art. 52, 53 i 54) w terminach, oznaczonych w art. 55 niniejszej ustawy, lub kto wbrew postanowieniom art. 53 niniejszej ustawy przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane — ulegnie karze grzywny od 100.000 do 3.000.000 mk.

Art. 105. Kto mimo wezwania władzy podatkowej (art. 75 ustęp 1 i art. 86) w wyznaczonym przez nią terminie nie udzieli wyjaśnień co do obrotu, albo nie przedstawi prowadzonych ksiąg handlowych, lub uwierzytelnionych z nich wyciągów — ulegnie karze grzywny od 25.000 do 3.000.000 mk.

Art. 106. Kto w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej, lub przez siebie zastępowanej, świadomie poda w zeznaniu o obrocie (art. 52 i 53), względnie w wyjaśnieniu, złożonem w myśl przepisów art. 75 ustęp 1 niniejszej ustawy, nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru, albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej — ulegnie karze grzywny od dwuktrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego, względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do trzech miesięcy.

Art. 107. Członkowie komisji do spraw podatku przemysłowego, ich zastępcy, jako też rzeczoznawcy, powoływani na posiedzenia komisji (art. 76), winni ujawnienia wiadomości, o których mowa w art. 69 — ulegną karze grzywny do 3.000.000 mk., o ile w myśl istniejących przepisów nie podlegają surowszym postanowieniom karnym.

Tej samej karze podlegają winni ujawnienia wiadomości, o których mowa w art. 69, przedstawiciele płatników, dokonywujący lustracji przedsiębiorstw (art. 40).

Jeżeli wykroczenia dokonano w celu zaszkodzenia kredytowi, lub czci osoby, której dotyczy wiadomość ujawniona, winny ulegnie nadto karze pozbawienia wolności na czas do miesięcy sześciu.

Art. 108. Winni kilku wykroczeń przeciwko przepisom niniejszej ustawy, podlegają karze grzywny za każde z tych wykroczeń z osobna; co do kary pozbawienia wolności należy stosować odnośne przepisy ustaw karnych powszechnych.

Przepisy formalne.

Art. 109. Wszczynanie spraw o przekroczenia przepisów niniejszej ustawy należy bez naruszenia kompetencji innych właściwych organów do tej władzy podatkowej, względnie do tej komisji do spraw podatku przemysłowego, która ujawniła odnośne przekroczenia.

Art. 110. Orzecznictwo co do naruszeń niniejszej ustawy, zagrożonych grzywną z mocy art. 97 do 103, należy do naczelników władz podatkowych I instancji (art. 40), a co do naruszeń, zagrożonych

grzywną z mocy art. 104 i 105 — do komisji szacunkowych, względnie do Izb Skarbowych (art. 57).

Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, zagrożone choćby obok innej kary karą pozbawienia wolności (art. 96, 106 i 107), należy do powszechnych sądów karnych (powiatowych, pokoju).

Art. 111. Wydanie orzeczeń, skazujących na grzywnę z art. 97 do 102 niniejszej ustawy, powinno poprzedzać protokularne stwierdzenie istoty karygodnego czynu (art. 51).

Art. 112. Władza podatkowa I instancji, po sporządzeniu protokułu, stwierdzającego przekroczenie, zagrożone grzywną z art. 98 niniejszej ustawy, zarządza zamknięcie zakładu handlowego, względnie przemysłowego, prowadzonego bez świadectwa, o ile w ciągu dni 14 po sporządzeniu protokułu świadectwo nie zostanie nabyte.

Art. 113. O orzeczeniach karnych (art. 110 część pierwsza) władza orzekająca zawiadamia obwinionego pisemnie.

Obwinionemu przysługuje prawo wniesienia na ręce władzy, która orzeczenie wydała, odwołanie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu mu zawiadomienia, do władzy administracyjno-skarbowej II instancji, albo też żądania rozpatrzenia sprawy przez sąd.

W pierwszym wypadku rozstrzygnięcie należy:

a) do właściwej Izby Skarbowej, o ile chodzi o orzeczenie, wydane na podstawie art. 97 i 99 do 103;

b) do komisji odwoławczej, o ile chodzi o orzeczenie, wydane na podstawie art. 98, 104 i 105.

W drugim wypadku właściwy sąd (powiatowy, pokoju) przeprowadza postępowanie w trybie, przepisanym dla spraw wszczętych w drodze sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 1 lutego 1877 r. właściwe są sądy powiatowe, przyczem stosuje się przepisy §§ 459 — 469 ust. o post. karnem.

Obwiniony, który wybierze drogę odwołania do władz skarbowych, traci drogę odwołania do sądu.

Odwołania do władz skarbowych i do sądu nie wstrzymują wykonania kary, z wyjątkiem pozbawienia wolności oraz z wyjątkiem kary pieniężnej, przewidzianej w artykule 98. Ta ostatnia kara jest ściągalna po wydaniu orzeczenia przez władzę skarbową II instancji lub, o ile płatnik odwoła się do sądu, po zapadnięciu wyroku sądu pierwszej instancji.

Orzeczenia władz administracyjno-skarbowych II instancji są ostateczne.

Art. 114. Przez karę pozbawienia wolności, o której mowa w art. 96, 106 i 107 ustawy niniejszej, rozumieć należy areszt (art. 21 ros. k. k. z roku 1903, § 18 niem. u. k. z r. 1871, § 244 austr. u. k. z r. 1852), o ile orzeczono karę, nieprzenoszącą sześciu tygodni pozbawienia wolności; zresztą zaś na obszarze mocy obowiązującej ros. k. k. z r. 1903 i niem. k. k. z r. 1871 — więzienie (art. 3 ustęp 3 przep. przech. do ros. kod. kar. z 7 sierpnia 1917 r. i § 16 niem. u. k. z r. 1871), na obszarze zaś mocy obowiązującej austr. ustawy karnej z r. 1852 — ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z roku 1852).

Na obszarze mocy obowiązującej austr. ustawy karnej można zawsze wnieść odwołania z powodu orzeczenia o karze.

Art. 115. Grzywny i kary pieniężne, orzeczone przez sądy, w razie niemożności ich ściągnięcia, ulegają zamianie na kary pozbawienia wolności stosownie do ogólnych, przepisów dzielnicowych ustaw karnych, jednak nie wyżej sześciu miesięcy.

Art. 116. Odpowiedzialność za przestępstwa z art. 96 do 107 niniejszej ustawy gaśnie po upływie pięciu lat, licząc od dnia popełnienia czynu przestępnego.

Karygodność czynu, wymienionego w art. 106 niniejszej ustawy, gaśnie, gdy winny sprostuje lub uzupełni swe zeznanie lub wyjaśnienie wobec właściwej władzy skarbowej, zanim przeciw niemu wpłynie doniesienie do władzy, powołanej do orzekania o karze.

Art. 117. Grzywny i kary pieniężne, nałożone za przekroczenia postanowień niniejszej ustawy w drodze administracyjno-skarbowej, winny być uiszczone w terminie trzechtygodniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia karnego (art. 113).

Grzywny i kary, niewpłacone w terminie, wskazanym w części pierwszej niniejszego artykułu, uważa się za zaległość.

Art. 118. Grzywny i kary pieniężne, nałożone za naruszenia przepisów niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu i mogą być zabezpieczone na majątku obwinionego przez władze podatkowe nawet przed wydaniem orzeczenia karnego.

ROZDZIAŁ VII.

Opodatkowanie handlu i przemysłu na rzecz związków samorządowych i innych korporacji.

Art. 119. Związkom komunalnym przysługuje prawo opodatkowania na potrzeby samorządu przedmiotów, podlegających wymiarowi państwowego podatku przemysłowego, tylko w postaci podatku od obrotu do wysokości, nieprzekraczającej 0,5% od sumy obrotu, ustalonego przez państwowe organy wymiarowe, a o ile chodzi o przedsiębiorstwa i osoby, wyszczególnione w art. 8 niniejszej ustawy — do wysokości 25% ceny świadectw przemysłowych, przez te przedsiębiorstwa i osoby nabywanych.

Przedmioty, wymienione w ustępach 1, 2, 8 i 9 art. 3, podlegają wymiarowi idealnego podatku przemysłowego w celu opodatkowania na rzecz związków samorządowych.

Sposób poboru przemysłowego podatku samorządowego oraz jego podział pomiędzy związki samorządowe określi osobna ustawa.

Art. 120. Na rzecz Izb handlowych i przemysłowych tudzież Izb rzemieślniczych, oraz szkół zawodowych, mających prawo publiczności, a utrzymywanych tak przez publiczne, jak i przez inne związki i stowarzyszenia kupców, przemysłowców i rzemieślników, oraz przez nieobliczone na zysk stowarzyszenia, instytucje i fundacje, utworzone specjalnie dla utrzymywania uczelni zawodowych, wreszcie na rzecz burs terminatorskich, patronatów dla młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej oraz zawodowych kursów przemysłowych dokształcających ma być opodatkowany handel i przemysł oraz osobiste zajęcia przemysłowe:

a) na rzecz Izb handlowych i przemysłowych tudzież Izb rzemieślniczych do wysokości, nie przekraczającej 15% ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych w okręgu Izby;

b) na rzecz szkół zawodowych do wysokości, nie przekraczającej 25% tychże świadectw i kart.

W granicach wyżej zakreślonych niezbędną wysokość obciążenia na rzecz Izb handlowych tudzież Izb rzemieślniczych określa corocznie Minister Przemysłu i Handlu na podstawie budżetów tych Izb, wysokość zaś obciążenia na rzecz szkół zawodowych i innych instytucji, wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, oraz podział sum tych ustala corocznie na podstawie budżetów tych szkół i instytucji Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, którzy swe uprawnienia pod tym względem mogą przelać na dyrektorów Izb skarbowych, względnie kuratorów okręgów szkolnych.

W miastach b. zaboru rosyjskiego, w których istnieją szkoły handlowe, utrzymywane przez zgromadzenia kupców, ze składek ściąganych poprzednio w postaci dodatków do świadectw przemysłowych, na podstawie przepisu z r. 1905, podział winien być w taki sposób dokonany, ażeby przedewszystkiem potrzeby tych szkół były w całości zaspokojone. W tym celu na potrzeby tych szkół wydziela się kwotę nie mniejszą niż 20% ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych w obrębie miasta.

ROZDZIAŁ VIII.

Przepisy końcowe.

Art. 121. Minister Skarbu może uwolnić od podatku przemysłowego te przedsiębiorstwa, których bezpośrednie zadanie stanowi popieranie celów publicznych, dobroczynności lub ogólnie użytecznych, jeżeli obrót tych przedsiębiorstw jest stosunkowo nieznaczny.

Art. 122. Upoważnia się Ministra Skarbu do odraczania wszystkich terminów, w ustawie niniejszej wyznaczonych.

Art. 123. Dla uniknięcia podwójnych opodatkowań, względnie uzyskania traktowania, odpowiadającego zasadom wzajemności (reciprocitas), jako też celem przeprowadzenia zarządzeń odwetowych (retorsji), Prezydent Rzeczypospolitej jest władny na przedstawiony mu przez Radę Ministrów wniosek Ministra Skarbu zawierać umowy, oparte na zasadach odmiennych od postanowień niniejszej ustawy, oraz wydawać w tym przedmiocie zarządzenia odwetowe.

Art. 124. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie za pierwsze dziewięć miesięcy roku, poprzedzającego rok podatkowy, będą wyższe, albo niższe od przeciętnych cen za pierwsze 9 miesięcy roku 1922, to wszelkie kwoty, oznaczone zarówno w ustawie niniejszej, jak i w załączonej do niej taryfie, podwyższa się, względnie zniża, w tym stosunku, w jakim pozostawać będą dosiebie wyżej oznaczone przeciętne ceny hurtowe.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, w myśl części pierwszej niniejszego artykułu w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym, ustala Minister Skarbu w miesiącu październiku roku, poprzedzającego rok podatkowy, na podstawie danych dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Postanowienia niniejszego artykułu obowiązują, poczynając od roku podatkowego 1924.

Art. 125. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego, poczynając od roku podatkowego 1923.

Od tegoż terminu traci moc obowiązującą:

a) ustawa o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 17, poz. 140), z wyjątkiem art. 159;

b) art. 3 do 7, 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasilaniu finansów miejskich i karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2, poz. 6);

c) ustawa niemiecka o podatku obrotowym (Umsatzsteuer) z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. str. 779), z wyjątkiem postanowień tej ustawy, dotyczących podatku od przedmiotów zbytku; Minister Skarbu ma prawo w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu zmienić lub uzupełnić spis przedmiotów zbytku, zawarty w § 8 powołanej ustawy.

Kwoty, wpłacone na rok podatkowy 1923 na podstawie przepisów, wymienionych w ustępach a), b) i c) niniejszego artykułu, zalicza się na poczet należności, przypadających w myśl przepisów ustawy niniejszej.

Reszta podatku przemysłowego (art. 7 lit. b), przypadająca za czas od dnia 1 stycznia 1923 r. do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zostanie rozłożona na raty do końca 1923 r.

Przy przedpłacie, przypadającej na r. 1923 z mocy niniejszej ustawy (art. 7 lit. a), będą pobrane na rzecz związków samorządowych dodatki do wszystkich świadectw przemysłowych w wysokości 25% ceny tych świadectw, podlegające zaliczeniu na poczet podatku, przypadającego związkom samorządowym z mocy art. 119 niniejszej ustawy.

Art. 126. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sikorski.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Załącznik do ustawy z dnia 14 maja 1923 r. do art. 23, poz. 412.

TARYFA

zawierająca podział miejscowości na klasy, a przedsiębiorstw i zajęć na kategorje, tudzież ceny świadectw przemysłowych.

CZĘŚĆ I.

Podział miejscowości na klasy.

A. M. st. Warszawa.

B. Klasa I: Miasta: Borysław, Bydgoszcz, Drohobycz, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Sosnowiec, Wilno.

C. Klasa II. Miasta: Biała (woj. krakowskie), Białystok, Bielsko, Chrzanów, Czechowice, Częstochowa, Dziedzice, Gniezno, Grodno, Grudziądz, Inowrocław, Jarosław, Jasło, Kalisz, Kamienica, Kielce, Kołomyja, Krosno, Łomża, Nowy-Sącz, Oświęcim, Pabjanice, Piotrków, Płock, Przemyśl, Radom, Równe, Rzeszów, Siedlce, Stanisławów z Knihininem wsią i Knihininem kolonją, Stryj, Suwałki, Tarnów, Tarnopol, Tomaszów (woj. łódzkie), Toruń, Włocławek.

Powiaty: będziński, bialski (woj. krakowskie), bydgoski, drohobycki z wyłączeniem Borysławia, krakowski, lwowski, wschodnio i zachodnio poznański, warszawski.

D. Klasa III: Na obszarze Izb skarbowych:

Białostockiej: Miasta i miasteczka: Augustów, Ostrołęka, Ostrów, Wołkowysk.

Brzeskiej: Miasta i miasteczka: Brześć, Baranowicze, Kobryń, Lida, Łuniniec, Nieśwież, Nowogródek, Pińsk, Prużany, Sarny, Słonim, Stołpce.

Kieleckiej: miasta i miasteczka: Busk, Końskie, Miechów, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Pińczów, Sandomierz, Szydłowiec.

Powiaty: częstochowski, olkuski, radomski.

Krakowskiej: miasta i miasteczka: Bochnia, Dębica, Gorlice, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Targ, Poronin, Rabka, Ropczyce, Wieliczka, Zakopane, Żywiec z Zabłociem.

Powiaty: chrzanowski, gorlicki, nowosądecki.

Lubelskiej: miasta i miasteczka: Biała podlaska, Chełm, Hrubieszów, Krasnystaw, Lubartów, Łuków, Międzyrzec, Puławy, Radzyń, Sokołów, Tomaszów, Węgrów, Włodawa, Zamość.

Powiaty: lubelski.

Lwowskiej: miasta: Brody, Brzeżany, Buczacz, Borszczów, Czortków, Dolina, Gródek Jagielloński, Jaworów, Kałusz, Kamionka Strumiłowa, Łańcut, Mościska, Podhajce, Przemyślany, Przeworsk, Rawa Ruska, Rohatyn, Rymanów, Sambor, Sanok, Śniatyn, Sokal, Trembowla, Zaleszczyki, Złoczów, Żółkiew.

Powiaty: krośnieński, rzeszowski.

Łódzkiej: miasta: Koło, Konin, Łęczyca, Radomsko, Turek, Wieluń, Zduńska Wola.

Powiaty: brzeziński, kaliski, łódzki.

Łuckiej: miasta: Dubno, Kowel, Krzemieniec, Łuck, Ostróg, Włodzimierz Wołyński.

Pomorskiej: miasta: Brodnica, Chełmno, Chojnice, Działdowo, Gdynia, Gniew, Kartuzy, Kościerzyna, Nowemiasto, Puck, Sempolno, Starogard, Świecie, Tczew, Tuchola, Wąbrzeżno, Wejherowo.

Poznańskiej: miasta: Chodzież, Czarnków, Gostyń, Grodzisk, Jarocin, Kępno, Koźmin, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Mogilno, Nakło, Nowytomyśl, Oborniki, Odolanów, Ostrów, Ostrzeszów, Pleszew, Rawicz, Nowe Skalmierzyce, Śmigiel, Śrem, Środa, Strzelno, Szamotuły, Szubin, Węgrowiec, Witkowo, Wolsztyn, Września, Wyrzysk, Zbąszyn, Żnin.

Warszawskiej: miasta: Ciechanów, Ciechocinek, Góra Kalwarja, Kałuszyn, Łowicz, Mława, Mińsk mazowiecki, Płońsk, Pułtusk, Rawa, Radzymin.

Powiaty: błoński, kutnowski, włocławski.

Wileńskiej: miasta i miasteczka: Głębokie, Hałszany, Mejszagola, Oszmiana, Święciany, Świr, Troki.

Śląsk Cieszyński: miasta: Aleksandrowice, Cieszyn, Bobrek, Goleszów, Stare Bielsko, Chybi, Jasienica, Jaworze, Komorowice, Mikuszowice, Olszówka dolna, Skoczów, Ustroń, Wapienica.

E. Klasa IV: wszystkie inne miejscowości.

Uwaga: miasta i miasteczka, nie wymienione osobno w powyższej klasyfikacji, zalicza się do tej samej klasy, do której zaliczono odnośny powiat.

CZĘŚĆ II.

PODZIAŁ PRZEDSIĘBIORSTW NA KATEGORJE

A. Przedsiębiorstwa handlowe.

I. Prowadzące handel towarowy (art. 5, ust. 1).

Kategorja pierwsza.

Handel hurtowy, czyli zbyt wszelkiego rodzaju towarów przeważnie w większych ilościach (partjami) głównie kupcom i przemysłowcom.

Kategorja druga.

1. Handel detaliczny, czyli sprzedaż wszelkiego rodzaju towarów w mniejszych ilościach zarówno drobnym kupcom, jak i spożywcom.

2. Drobna sprzedaż (p. kategorja III) nawet wyłącznie spożywcom towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, jako to:

a) kamieni szlachetnych, pereł i korali prawdziwych, przedmiotów, wyrobionych w całości lub w części ze złota lub platyny, oraz wyrobów srebrnych z wyjątkiem drobnej biżuterji oraz z wyjątkiem zegarków kieszonkowych w oprawie srebrnej.

b) wyrobów z kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej i szyldkretu oraz artykułów toaletowych i galanteryjnych, których przeważną część składową stanowią: masa perłowa, szyldkret, kość słoniowa, emalja i kamienie półszlachetne, jakoteż pozłacane lub posrebrzane metale i stopy;

c) bronzów, majolik i platerowanych zastaw stołowych;

d) wyrobów z kryształu i porcelany;

e) antyków z wyjątkiem książek;

f) mebli wyścielanych, rzeźbionych, politurowanych i woskowanych, oraz wytwornych mebli i trumien metalowych; pianin i fortepianów, dywanów, kobierców i gobelinów, portjer i tkanin meblowych;

g) ekwipaży, rowerów, motocykli i samochodów;

h) skór meblowych i galanteryjnych skórzanych przyborów podróżnych, wyrobów siodlarskich i rymarskich z wyjątkiem zwykłej uprzęży dla sprzężaju roboczego; ubrań skórzanych, futer i ubiorów futrzanych z wyjątkiem zwykłych skór, kożuchów i czapek baranich, wykwintnego obuwia gemzowego, zamszowego, lakierowanego oraz wykwintnego obuwia z tkanin;

i) zagranicznych i krajowych towarów włóknistych, prócz krajowych towarów bawełnianych i półwełnianych oraz prócz samodziałów i innych materjałów, używanych na ubiory ludowe;

j) ubiorów gotowych, prócz ludowych i robotniczych, używanych do pracy codziennej, bielizny jedwabnej i webowej, oraz strojnej z cienkich materjałów, kapeluszy zagranicznych i strojnych kapeluszy damskich; parasoli i parasolek, krytych tkaniną jed-

wabną lub półjedwabną, tiulu jedwabnego, tkanin haftowanych i wyrobów dzianych jedwabnych;

k) win winogronowych, koniaków, wódek, likierów, kawioru, ostryg, homarów, pasztetów, łososi, turbot, jesiotrów, sieji i t. p. wyszukanych towarów gastronomicznych.

3. Handel specjalny nawet drobny następującemi towarami:

a) pachnidłami i kosmetyką;

b) dziełami sztuk plastycznych;

c) bronią;

d) aparatami fotograficznemi, przyborami optycznemi, chirurgicznemi, fizycznemi i t. p., armaturą elektryczną, przyborami do wodociągów i łazienek, kasami ogniotrwałemi, lustrami, wyrobami gumowemi i gutaperkowemi;

e) kawą i herbatą,

f) materjałami aptecznemi w stolicy oraz miejscowościach pierwszej i drugiej klasy,

g) lakierami i farbami olejnemi,

h) obiciami papierowemi,

i) lampami,

j) przędzą i koronkami,

k) wszelkiego rodzaju silnikami i maszynami — w tej liczbie maszynami do szycia, do pisania, do rachowania oraz ich częściami składowemi.

Uwaga: Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw przemysłowych II kategorji, mogą utrzymywać nieograniczoną ilość oddzielnych składów (art. 22) tylko w obrębie tej miejscowości, w której zakład się znajduje.

Kategorja trzecia.

1. Drobna sprzedaż, czyli sprzedaż wszelkich towarów, z wyjątkiem wymienionych ustępie 2 kategorji drugiej, wyłącznie spożywcom z zakładów, składających się z jednego pokoju.

Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw przemysłowych trzeciej kategorji, mogą zatrudniać, prócz właściciela lub zastępującego go dorosłego członka jego rodziny, najwyżej jednego dorosłego najemnego subjekta handlowego i utrzymywać nie więcej niż dwa oddzielne składy (art. 22) przy zakładzie handlowym.

2. Zakłady handlu towarowego, należące do spółdzielni, bez względu na rodzaj prowadzonego handlu.

Kategorja czwarta.

Drobna sprzedaż towarów, z wyjątkiem wymienionych w ustępie drugim kategorji drugiej, wyłącznie spożywcom — dokonywana z niewielkich pomieszczeń, nie posiadających ani wyglądu, ani charakteru pokoju.

Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw czwartej kategorji, nie mogą utrzymywać oddzielnych składów (art. 22); w zakładach tych nie może być zatrudniony prócz właściciela lub zastępującego go dorosłego członka jego rodziny, żaden dorosły najemny subjekt handlowy.

Kategorja piąta.

Handel wędrowny (domokrążny) art. 8 ustęp 1).

1. Kategorja V-a handel rozwoźny (art. 19, ustęp b).

2. Kategorja V-b handel obnośny (art. 19, ustęp a).

W b. dzielnicy rosyjskiej świadectwa przemysłowe na handel wędrowny uprawniają w granicach obowiązujących w tym względzie przepisów administracyjnych do sprzedaży poza obrębem miast i miasteczek wszelkiego rodzaju towarów z wyjątkiem towarów, wymienionych w punkcie 2 kategorji drugiej. W obrębie zaś miast i miasteczek dozwolony jest na tych samych zasadach tylko handel obnośny a to: artykułami spożywczemi, napojami chłodzącemi, wyrobami tytoniowemi i zapałkami, tudzież gazetami i książkami.

Do handlu wędrownego (art. 19), wykonywanego na obszarze b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej mają zastosowanie przepisy, zawarte w odnośnych ustawach przemysłowych, obowiązujących w tych dzielnicach.

II. **Skup zawodowy** (art. 5 ustęp 1).

Skup w celu odprzedaży wewnątrz państwa lub na wywóz za granicę surowców krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych, drobiu, tudzież innych towarów bez utrzymywania w tym celu zakładów handlowych.

Kategorja pierwsza.

Na sumę ponad dwa miljardy pięćset miljonów marek (2.500.000.000) rocznie.

Kategorja druga.

Na sumę ponad czterysta miljonów (400.000.000) marek do dwóch miljardów pięciuset miljonów (2.500.000.000) marek rocznie.

Kategorja trzecia.

Na sumę ponad osiemdziesiąt miljonów (80.000.000) mk. do czterystu miljonów (400.000.000) marek rocznie.

Na sumę do osiemdziesięciu miljonów (80.000.000) marek.

Przedsiębiorstwa skupu surowców, krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych i drobiu mogą utrzymywać oddzielne składy:

1) w nieograniczonej ilości na obszarze całej Rzeczypospolitej, o ile nabyły świadectwa przemysłowe kategorji pierwszej,

2) nie więcej niż pięć składów w obrębie powiatu, w którym przedsiębiorca zamieszkuje lub w granicach powiatów sąsiednich, o ile nabyto świadectwo drugiej kategorji,

3) nie więcej niż dwa składy w obrębie tej miejscowości, gdzie przedsiębiorca stale mieszka, o ile nabyto świadectwo trzeciej kategorji,

4) nie więcej niż jeden skład w tej miejscowości, gdzie przedsiębiorca stale mieszka, o ile nabyto świadectwo czwartej kategorji.

III. **Instytucje kredytu krótkoterminowego** (art. 5 ustęp 2), **długoterminowego** (art. 5 ustęp 3).

Kategorja pierwsza.

1. Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym ponad sto dwadzieścia miljonów marek.

2. Domy bankowe.

Kategorja druga.

1. Instytucje kredytu długoterminowego w stolicy i w miejscowościach klasy pierwszej.

2. Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym ponad 30.000.000 do 120.000.000 marek.

3. Kantory wymiany i lombardy.

Kategorja trzecia.

1. Instytucje kredytu długoterminowego we wszystkich innych miejscowościach.

2. Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym do 30.000.000 marek.

Kategorja czwarta.

Zakłady kredytowe, należące do spółdzielni — bez względu na wysokość kapitału zakładowego.

IV. Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe (art. 5 ustęp 4).

Kategorja pierwsza.

Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, nie oparte na wzajemności.

Kategorja druga.

1. Oddziały przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, nie opartych na wzajemności.

2. Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, oparte na wzajemności i ich oddziały.

V. Roboty (antrepryzy) i dostawy (art. 5 ustęp 5).

Kategorja pierwsza.

Na sumę ponad miljard sześćset miljonów (1.600.000.000) marek.

Kategorja druga.

Na sumę ponad czterysta miljonów (400.000.000) do miljard sześćset miljonów (1.600.000.000) marek.

Kategorja trzecia.

Na sumę ponad osiemdziesiąt miljon. (80.000.000) marek do czterystu miljonów (400.000.000) marek.

Kategorja czwarta.

Na sumę ponad miljon (1.000.000) marek do osiemdziesięciu miljonów (80.000.000) marek.

VI. Przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego, ekspedycyjne i przewozowe (art. 5 ustęp 6).

Kategorja pierwsza.

1. Przedsiębiorstwa komisowe, ekspedycyjne, przewozowe oraz ekspedycyjno-przewozowe, utrzymujące oddziały.

2. Przedsiębiorstwa, przyjmujące towary na skład z wydawaniem na nie pożyczek lub bez wydawania.

Kategorja druga.

1. Oddziały i filje przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1 kategorji pierwszej.

2. Przedsiębiorstwa komisowe, ekspedycyjne i przewozowe nie utrzymujące oddziałów i filji.

3. Biura techniczne.

4. Biura wywiadowcze, informacyjne, pogrzebowe i wszelkie biura pośrednictwa handlowego.

5. Biura próśb i porad prawnych, zatrudniające więcej niż dwóch pracowników.

Kategorja trzecia.

1. Biura próśb i porad prawnych, zatrudniające najwyżej dwóch pracowników.

2. Biura pośrednictwa pracy.

Kategorja czwarta.

Biura tłómaczeń i przepisywania na maszynie.

VII. Zakłady gastronomiczne: restauracyjne, cukiernie, kawiarnie i mieczarnie (art. 5 ustęp 7).

Kategorja pierwsza.

Zakłady gastronomiczne ze sprzedażą lub nawet bez sprzedaży trunków, zatrudniające ponad 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

Kategorja druga.

1. Zakłady, zatrudniające ponad 10 do 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

2. Zakłady gastronomiczne z wyszynkiem trunków, zatrudniające nawet mniej niż 10 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

Kategorja trzecia.

Wszelkie inne mniejsze zakłady gastronomiczne i jadłodajnie — bez wyszynku trunków.

VIII. Sale bilardowe (art. 5 ustęp 7).

Kategorja trzecia.

Sale bilardowe, utrzymywane oddzielnie od zakładów gastronomicznych.

IX. Zakłady dla sprzedaży napojów chłodzących (art. 5 ustęp 7).

Kategorja czwarta.

Zakłady, sprzedające wyłącznie wodę selcerską, limonadę i t. p. napoje chłodzące.

X. Hotele, pokoje umeblowane, zajazdy, gospody i domy noclegowe (art. 5 ustęp 7).

Kategorja pierwsza.

Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 100 pokojów (numerów).

Kategorja druga.

Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 20 do 100 pokojów.

Kategorja trzecia.

Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad sześć do 20 pokojów; zajazdy i gospody w miastach i miasteczkach bez wyszynku trunków.

Kategorja czwarta.

Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 4 do 6 pokojów; zajazdy i gospody w osadach wiejskich, bez wyszynku trunków oraz domy noclegowe.

XI. Pensjonaty-pokoje umeblowane ze stołowaniem (art. 5 ustęp 7).

Kategorja pierwsza.

Pensjonaty, w których ilość wynajmowanych pokojów przewyższa pięćdziesiąt.

Kategorja druga.

Pensjonaty, posiadające do wynajęcia ponad 12 do 50 pokojów.

Kategorja trzecia.

Pensjonaty, posiadające do wynajęcia ponad dwa do 12 pokojów.

XII. Księgarnie (art. 5 ustęp 7).

Kategorja druga.

Księgarnie, zatrudniające ponad 5 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w księgarni pracujących.

Kategorja trzecia.

Wszystkie inne księgarnie.

XIII. **Zakłady lecznicze** (art. 5 ustęp. 7).

Kategorja druga.

Posiadające łóżek dla chorych ponad 10.

Kategorja trzecia.

Posiadające łóżek dla chorych poniżej 10, oraz wszelkie zakłady lecznicze, przeznaczone wyłącznie dla chorych przychodnich (ambulatorja).

XIV. Apteki (art. 5 ustęp 7).

Kategorja pierwsza.

Zatrudniające ponad 8 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w aptece pracujących.

Kategorja druga.

Zatrudniające ponad 3 do 8 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w aptece pracujących.

Kategorja trzecia.

Zatrudniające najwyżej trzy osoby, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w aptece pracujących.

XV. Zakłady kąpielowe (art. 5 ustęp 7).

Kategorja druga.

1. Łaźnie z oddzielnemi kabinami, lub łazienki z ilością wanien ponad 20.
2. Kąpiele na wodach morskich i słodkich z ilością kabin od 10 do 40.

Kategorja trzecia.

Kąpiele na wodach morskich i słodkich, ogólne z ilością kabin poniżej 10.

1. Łaźnie ogólne i łazienki z ilością wanien do 20.
2. Kąpiele na wodach morskich i słodkich z ilością kabin od 10 do 40.

Kategorja czwarta.

XVI. **Przedsiębiorstwa kinematograficzne** (art. 5 ustęp 7).

Kategorja pierwsza.

Stałe kinematografy, posiadające widownie, obliczone na ilość osób ponad 500.

Kategorja druga.

Stałe kinematografy, posiadające widownie, obliczone na ilość osób ponad 150 do 500.

Kategorja trzecia.

Stałe kinematografy, posiadające widownie, obliczone na ilość osób do 150.

Wędrowne przedsiębiorstwa kinematograficzne winny nabywać świadectwa przemysłowe kategorji V-a przedsiębiorstw handlowych.

XVII. Przedsiębiorstwa teatralne, cyrki, ogródki i sale z zamkniętemi lub otwartemi scenami (art. 5 ust. 7)

Kategorja pierwsza.

Stałe teatry, cyrki, ogródki i sale z otwartemi lub zamkniętemi scenami, posiadające widownie, obliczone na ilość osób ponad 750.

Kategorja druga.

Stałe teatry, cyrki, ogródki i sale z otwartemi lub zamkniętemi scenami, posiadające widownie, obliczone na ilość osób ponad 300 do 750.

Kategorja trzecia.

Stałe teatry, cyrki, ogródki i sale z otwartemi lub zamkniętemi scenami, posiadające widownie, obliczone na ilość osób do 300.

Wędrowne przedsiębiorstwa teatralne, wędrowne cyrki i inne wędrowne zespoły artystyczne winny nabywać świadectwa przemysłowe kategorji V-a przedsiębiorstw handlowych.

XVIII. **Zdroje naturalnych wód mineralnych** (art. 5 ustęp 7).

Kategorja druga.

Sprzedaż wód mineralnych ze zdrojów.

Uwaga: Wszelkie inne przedsiębiorstwa, prowadzone przez zarządy zdrojowe (pensjonaty, kąpiele, ambulatorja) podlegają oddzielnemu opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

XIX. **Wrotniska i ślizgawki** (art. 5 ustęp 7).

Kategorja trzecia.

Wszystkie przedsiębiorstwa tego rodzaju.

XX. **Magle i maszyny do czesania wełny** (art. 5 ust. 7)

Kategorja czwarta.

Utrzymywane jako oddzielne przedsiębiorstwa zarobkowe: magle i maszyny do czesania wełny.

XXI. **Wydawnictwa utworów drukowanych.**

Kategorja druga.

Wydawnictwa pism codziennych w stolicy i miejscowościach pierwszej klasy

Kategorja trzecia.

Wydawnictwa pism codziennych w miejscowościach II, III i IV klasy, wydawnictwa innych utworów drukowanych bez względu na klasę miejscowości.

B. Przedsiębiorstwa komunikacyjne.

I. Przedsiębiorstwa kolei żelaznych, tak normalnych, jak i wąskotorowych, tudzież tramwajów oraz przedsiębiorstwa telefonów zalicza się do kategorji pierwszej przedsiębiorstw handlowych.

II. Główne zakłady przedsiębiorstw żeglugi zalicza się do kategorji drugiej przedsiębiorstw handlowych; inne zakłady tych przedsiębiorstw — zalicza się do kategorji trzeciej przedsiębiorstw handlowych.

Nadto od każdego statku uiszcza się przedpłatę w następującej wysokości:

1) statki parowe, według powierzchni ogrzewalnej kotłów parowych po 7.000 mk. za jeden metr^2 tej powierzchni;

2) statki motorowe, według siły motorów po 3.500 mk. za każdą jednostkę siły (H. P.);

3) żaglowce metalowe, według powierzchni pokładu po 300 mk. za jeden m.^{2} powierzchni pokładu;

4) żaglowce z drzewa z pokładem, według powierzchni pokładu po 300 mk. za jeden m.^{2} tej powierzchni;

5) żaglowce z drzewa bez pokładu (berlinki) według powierzchni, obliczonej przez pomnożenie długości żaglowca (berlinki) przez jego szerokość, po 100 marek za jeden m.^{2} tej powierzchni.

C. Przedsiębiorstwa przemysłowe.

I. Kopalnie węgla kamiennego.

Kategorja pierwsza.

Produkujące ponad 2.000.000 ctn. m.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 1.500.000 do 2.000.000 ctn. m.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 500.000 do 1.500.000 ctn. m.

Kategorja czwarta.

Produkujące ponad 200.000 do 500.000 ctn. m.

Kategorja piąta.

Produkujące ponad 50.000 do 200.000 ctn. m.

Kategorja szósta.

Produkujące do 50.000 ctn. m.

II. Kopalnie rudy.

Kategorja pierwsza.

Produkujące ponad 2.500.000 ctn. m.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 2.000.000 do 2.500.000 ctn. m.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 1.000.000 do 2.000.000 ctn. m

Kategorja czwarta.

Produkujące ponad 500.000 do 1.000.000 ctn. m.

Kategorja piąta.

Produkujące ponad 100.000 do 500.000 ctn. m.

Kategorja szósta.

Produkujące do 100.000 ctn. m.

III. **Kopalnie nafty lub gazów ziemnych.**

Kategorja pierwsza.

Produkujące ropy naftowej ponad 3.000.000 ctn. metr.

Kategorja druga.

Produkujące ropy naftowej ponad 2.000.000 do 3.000.000 ctn. m.

Kategorja trzecia.

Produkujące ropy naftowej ponad 1.000.000 do 2.000.000 ctn. m.

Kategorja czwarta.

Produkujące ropy naftowej ponad 250.000 do 1.000.000 ctn. m.

Kategorja piąta.

Produkujące ropy naftowej ponad 100.000 do 250.000 ctn. m.

Kategorja szósta.

Produkujące ropy naftowej do 100.000 ctn. m.

Uwaga: przy kopalniach, produkujących gazy ziemne, jeden metr sześcienny gazu liczy się za jeden kilogram ropy naftowej.

IV. Młyny mączne.

Kategorja pierwsza.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren przekracza 150 metrów.

Kategorja druga.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 100 do 150 metrów.

Kategorja trzecia.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 50 do 100 metrów.

Kategorja czwarta.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 15 do 50 metrów.

Kategorja piąta.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 8 do 15 metrów.

Kategorja szósta.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 4 do 8 metrów.

Kategorja siódma.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren wynosi ponad 1 do 4 metrów.

Kategorja ósma.

Młyny, w których suma średnic wszystkich par żaren nieprzekracza jednego metra.

Uwaga: O ile w młynach używane są do mielenia walce wyłącznie lub łącznie z żarnami, to 1 ctm. długości pary walców liczy się za trzy ctm. średnicy pary żaren, a zespół trzech walców liczy się za dwie pary walców.

V. Gorzelnie.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 900.000 stopni hektolitrowych alkoholu.

Kategorja czwarta.

Produkujące ponad 400.000 do 900.000 stopni hektol. alkoholu.

Kategorja piąta.

Produkujące ponad 200.000 do 400.000 stopni hektol. alkoholu.

Kategorja szósta.

Produkujące do 200.000 stopni hektol. alkoholu.

VI. Browary.

Kategorja pierwsza.

Wyrabiające ponad 60.000 hektol. gorącej brzeczki.

Kategorja druga.

Wyrabiające ponad 30.000 do 60.000 hektol. gorącej brzeczki.

Kategorja trzecia.

Wyrabiające ponad 18.000 do 30.000 hektol. gorącej brzeczki.

Kategorja czwarta.

Wyrabiające ponad 6.000 do 18.000 hektol. gorącej brzeczki.

Kategorja piąta.

Wyrabiające ponad 2.000 do 6.000 hektol. gorącej brzeczki.

Kategorja szósta.

Wyrabiające do 2.000 hektol. gorącej brzeczki.

VII. Cukrownie.

Kategorja pierwsza.

Produkujące ponad 30.000 ctn. m. kryształu.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 20.000 do 30.000 ctn. m. kryształu.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 10.000 do 20.000 ctn. m. kryształu.

Kategorja czwarta.

Produkujące do 10.000 ctn. m. kryształu.

VIII. Olejarnie parowe.

Kategorja pierwsza.

Posiadające ponad 20 czynnych pras.

Kategorja druga.

Posiadające ponad 13 do 20 czynnych pras.

Kategorja trzecia.

Posiadające ponad 7 do 13 czynnych pras.

Kategorja czwarta.

Posiadające do 7 czynnych pras.

IX. Zakłady drożdżowo-gorzelnicze.

Kategorja pierwsza.

Wyrabiające ponad 4.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja druga.

Wyrabiające ponad 3.000 do 4.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja trzecia.

Wyrabiające ponad 1.200 do 3.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja czwarta.

Wyrabiające ponad 400 do 1.200 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja piąta.

Wyrabiające do 400 ctn. m. drożdży prasowanych.

X. Fabryki drożdży prasowanych.

Kategorja druga.

Wyrabiające ponad 4.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja trzecia.

Wyrabiające ponad 2.000 do 4.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja czwarta.

Wyrabiające ponad 600 do 2.000 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja piąta.

Wyrabiające ponad 200 do 600 ctn. m. drożdży prasowanych.

Kategorja szósta.

Wyrabiające do 200 ctn. m. drożdży prasowanych.

XI. Fabryki wódek.

Kategorja pierwsza.

Produkujące ponad 12.000 hektol. wyrobów wódczanych.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 8.000 do 12.000 hektol. wyrobów wódczanych.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 4.000 do 8.000 hektol. wyrobów wódczanych.

Kategorja czwarta.

Produkujące ponad 1.000 do 4.000 hektol. wyrobów wódczanych.

Kategorja piąta.

Produkujące do 1.000 hektol. wyrobów wódczanych.

XII. Rektyfikacje okowity.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 2.400.000 stopni hektol. oczyszczonej okowity.

Kategorja trzecia.

Produkujące ponad 1.200.000 do 2.400.000 stopni hektol. oczyszczonej okowity.

Kategorja czwarta.

Produkujące ponad 350.000 do 1.200.000 stopni hektol. oczyszczonej okowity.

Kategorja piąta.

Produkujące do 350.000 stopni hektol. oczyszczonej okowity.

XIII. Rafinerje cukru.

Kategorja pierwsza.

Produkujące ponad 30.000 ctn. m. rafinady.

Kategorja druga.

Produkujące ponad 20.000 do 30.000 ctn. m. rafinady.

Kategorja trzecia.

Produkujące do 20.000 ctn. m. rafinady.

XIV. Miodosytnie, zakłady, wyrabiające lakier spirytusowy i polityrę.

Kategorja pierwsza.

Zatrudniające ponad 1.000 robotników.

Kategorja druga.

Zatrudniające ponad 500 do 1.000 robotników.

Kategorja trzecia.

Zatrudniające ponad 200 do 500 robotników.

Kategorja czwarta.

Zatrudniające ponad 50 do 200 robotników, przy stosowaniu zaś silników mechanicznych ponad 25 do 200 robotników.

Kategorja piąta.

Zatrudniające ponad 15 do 20 robotników, przy stosowaniu zaś silników mechanicznych ponad 10 do 20 robotników.

Kategorja szósta.

Wszystkie inne tego rodzaju zakłady.

XV. Fabryki zapałek.

Kategorja trzecia.

Zatrudniające powyżej 500 robotników.

Kategorja czwarta.

Zatrudniające przy fabrykacji ręcznej ponad 200 do 500 robotników, przy stosowaniu zaś silników mechanicznych ponad 100 do 500 robotników.

Kategorja piąta.

Zatrudniające przy fabrykacji ręcznej ponad 200 robotników, przy stosowaniu zaś silników mechanicznych do 100 robotników.

XVI. Przedsiębiorstwa wodociągowe, gazownie, elektrownie.

Kategorja trzecia.

Wszystkie tego rodzaju zakłady.

XVII. Przedsiębiorstwa wykonywania filmów dla kinematografów.

Kategorja trzecia.

Wszystkie przedsiębiorstwa tego rodzaju.

XVIII. Przędzalnie, blicharnie, farbiarnie i apretury, walcownie żelaza, stali, cynku i miedzi, fabryki drutu, rur, wagonów i maszyn, odlewnie miedzi i bronzu, zakłady wytapiania tłuszczów, fabryki ekstraktów z tłuszczów i olejów, margaryny, mydła, stearyny oraz garbarnie, fabryki artykułów chemicznych, kosmetycznych, aptecznych, farb, ekstraktów farbiarskich, lakierów terpentynowych, laku, szuwaksu, rafinerji nafty, olejów mineralnych, gazoliny i smarów, asfaltu, gudronitu, parafiny i cerezyny.

Kategorja pierwsza.

Zatrudniające ponad 500 robotników.

Kategorja druga.

Zatrudniające ponad 200 do 500 robotników.

Kategorja trzecia.

Zatrudniające ponad 100 do 200 robotników.

Kategorja czwarta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 50 do 100.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 25 do 100.

Kategorja piąta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 15 do 50.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 10 do 25.

Kategorja szósta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 9 do 15,

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 7 do 10.

Kategorja siódma.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 4 do 9.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 4 do 7.

Kategorja ósma.

Zatrudniające robotników tak przy fabrykacji ręcznej, jak i przy stosowaniu silników mechanicznych od 1 do 4, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

XIX. Wszelkie przedsiębiorstwa przemysłowe, nie wymienione w porzednich ustępach, tudzież zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo i furmaństwo.

Kategorja pierwsza.

Zatrudniające robotników ponad 1.000.

Kategorja druga.

Zatrudniające robotników ponad 500 do 1.000

Kategorja trzecia.

Zatrudniające robotników ponad 200 do 500.

Kategorja czwarta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 50 do 200.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 25 do 200.

Kategorja piąta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 15 do 50.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 10 do 25.

Kategorja szósta.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 9 do 15,

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 7 do 10.

Kategorja siódma.

Zatrudniające robotników:

a) przy fabrykacji ręcznej ponad 4 do 9.

b) przy stosowaniu silników mechanicznych ponad 4 do 7.

Kategorja ósma.

Zatrudniające robotników tak przy fabrykacji ręcznej, jak i przy stosowaniu silników mechanicznych od 1 do 4, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

CZĘŚĆ III.

CENY ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH.

A. Dla Przedsiębiorstw handlowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	w miejscowościach klasy I	II	III	IV
		M a r e k					
I	Dla zakładów handlowych . .	5.000.000	—	—	—	—	—
II	" " " . .	—	1.500 000	1.250.000	1.000.000	750.000	500.000
III	" " " . .	—	300.000	250.000	200 000	150 000	100.000
IV	" " " . .	—	120.000	100.000	80.000	60.000	40.000
Va)	" handlu rozwoźnego . .	200.000	—	—	—	—	—
Vb)	" " obnośnego . . .	60 000	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategorja	We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy I	II	III	IV
	M	a	r	e	k	
I	15,000,000	—	—	—	—	—
II	10,000,000	—	—	—	—	—
III	5,000.000	—	—	—	—	—
IV	1,500,000	—	—	—	—	—
V	500,000	—	—	—	—	—
VI	—	300.000	250.000	200 000	150.000	100,000
VII	—	150.000	120.000	100.000	70 000	50,000
VIII	—	60.000	50.000	40.000	30.000	20,000

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego i drobnego
	M a r	e k
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	1,000,000	250,000
„ „ „ 7 do 21 dni	500,000	130,000
„ „ „ 3 do 7 dni	400 000	100,000

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategorja	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w markach
I	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych linjach kolei żelaznych	1,500,000
	2) Przy urzędach celnych znajdujących się przy bocznych linjach kolei żelaznych	1,250,000
	3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy linjach kolejowych . . .	1,000,000
II	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	1,500,000
	2) Na innych giełdach	1,000,000
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	750,000
	2) W miejscowościach II klasy	500,000
	3) W miejscowościach III i IV klasy	250,000
III	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	250,000
	2) W miejscowościach II klasy	200,000
	3) W miejscowościach III i IV klasy	100,000
IV	Ajenci podróżujący (komiwojażerowie)	1,000,000

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

dnia 27 czerwca 1923 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412).

Na mocy art. 126 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zarządza się, co następuje:

Do art. 3, ustęp 2.

§ 1.

Od podatku zwalnia ustawa tylko państwowe koleje żelazne wraz z urządzeniami i przedsiębiorstwami, związanemi z eksploatacją lub budową tych kolei.

Natomiast podlegają podatkowi utrzymywane zarówno przez towarzystwa prywatne, jak i przez związki samorządne, koleje żelazne z trakcją parową, elektryczną lub konną, a w tej liczbie kolejki miejskie i podmiejskie oraz tramwaje.

Do art. 3, ustęp 3.

§ 2.

Do przedsiębiorstw użyteczności publicznej zalicza się: wodociągi i kanalizację, szpitale, laboratorja do badania produktów, zakłady dezynfekcyjne, łaźnie, kąpieliska, rzeźnie.

Natomiast podlegają opodatkowaniu wszelkie inne prowadzone przez związki samorządne przedsiębiorstwa o charakterze zarobkowym jak np. hurtownie, sklepy, piekarnie, jakoteż nie służące wyłącz-

nie na potrzeby związków samorządnych cegielnie, kamieniołomy itp.

Do art. 3 ustęp 7.

§ 3.

Bibljoteki (wypożyczalnie książek) i czytelnie, nie odpowiadające warunkom, określonym w ustępie 7 art. 3 ustawy, podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych; przyczem pod względem przedpłaty zalicza się do tego rodzaju przedsiębiorstwa w stolicy i miejscowościach I klasy do kategorji III przedsiębiorstw handlowych, we wszystkich innych miejscowościach do kategorji IV.

Do art. 3 ustęp 11.

§ 4.

Od podatku przemysłowego zwalnia ustawa przemysł ludowy, wykonywany zarówno przez mieszkańców wsi, jak i przez mieszkańców miast pod warunkiem jednak, że przemysł ten jest wykonywany tylko ubocznie przy innem zajęciu lub zawodzie stałym, wzgl. tylko w pewnych porach roku. Wolne od podatku będzie np. garncarstwo lub szewstwo, uprawiane przez mieszkańców wsi w chwilach wolnych od innych zajęć, wyrób prostych zabawek z drzewa, prowadzony w chwilach wolnych od pracy przez stolarza, zamieszkałego w mieście i stale zatrudnionego w fabryce itp.

Nie należy również pociągać do podatku rybaków, posiadających gospodarstwa rolne względnie domostwa we wsiach nadbrzeżnych, którzy sezonowo — bez obcej pomocy lub z pomocą członków rodziny — trudnią się połowem ryb.

Sprzedaż własnych wyrobów przemysłu ludowego, dokonywane przez wytwórców nawet poza obrebem ich stałej siedziby, bez utrzymywania zakładów handlowych względnie oddzielnych składów, nie podlega opodatkowaniu.

Do art. 5 ustęp 1 i 8.

§ 5.

Do sum obrotu, określonego w ustępach 1 i 8 art. 5 ustawy, zalicza się przychód brutto uzyskany zarówno ze sprzedaży bezpośredniej, jakoteż ze sprzedaży za pośrednictwem komisantów.

Do art. 5 ustęp 2.

§ 6.

Obrót w instytucjach kredytu krótkoterminowego jak również w domach bankowych, kantorach wymiany i lombardach składa się z dwóch głównych części: pierwszą stanowi suma pobranych procentów, prowizji itd., drugą zaś częścią składowa jest zysk brutto, osiągnięty z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi itp., każda z tych głównych części rozpada się na poszczególne pozycje.

Ewentualnych strat poniesionych na operacjach, stanowiących drugą część obrotu, nie należy potrącać od pierwszej części składowej obrotu; nie zezwala się również na bilansowanie straty i zysku brutto pomiędzy poszczególnemi pozycjami drugiej części obrotu, np. straty wynikłej z operacji obcemi walutami nie należy potrącać od zysku brutto na papierach wartościowych itd.

Do art. 5 ustęp 6.

§ 7.

W trybie określonym w ustępie 6 art. 5 ustawy ustala się również obrót naftowych przedsiębiorstw magazynowo-tłoczniowych.

Do art. 5 ustęp 8.

§ 8.

W kopalniach ropy naftowej wyłącza się z przychodu brutto, stanowiącego obrót przedsiębiorstwa, wartość ropy i gazów przypadającą na udziały bruttowców, obciążoną już podatkiem od kapitałów i rent.

Do art. 5 i art. 6.

§ 9.

Jeżeli w jednym zakładzie są prowadzone różnorodne operacje, nie stanowiące jednak odrębnych przedsiębiorstw (art. 11 ustawy i § 10 nin. rozp.), a do określenia obrotu tych operacji stosują się różne ustępy art. 5 ustawy, to obrót osiągnięty z każdego rodzaju operacji, a względnie i wysokość stawki podatku określa się odrębnie.

Przykłady:

A) Przedsiębiorstwo przemysłowe prowadzi następujące operacje:

a) produkuje wyroby z własnych materjałów;

b) przyjmuje do przeróbki cudze materjały;

Dla operacji pod a) — obrót ustala się w myśl ustępu 8 art. 5 ustawy, dla operacji zaś pod b) — zgodnie z ustępem 9 tegoż artykułu.

B) przedsiębiorstwo kredytu długoterminowego prowadzi również operacje bankowe (kredytu krótkoterminowego).

Obrót osiągnięty z działu operacji kredytu długoterminowego ustala się na zasadzie ustępu 3 art. 5 ustawy, a podatek od sumy tego obrotu wynosi 2%: obrót zaś z operacji bankowych określa się w myśl ustępu 2 art. 5 ustawy; a podatek pobiera się w wysokości 5%.

Do art. 11.

§ 10.

Za oddzielne przedsiębiorstwo handlowe, wymagające nabycia osobnego świadectwa przemysłowego, uważa się każde przedsiębiorstwo, wymienione odrębnie w ustępach I do XXI części II litera A. taryfy, załączonej do art. 23 ustawy.

Przykład:

Hotel (ustęp X) i restauracja (ustęp VII) chociażby się mieściły w lokalach ze sobą połączonych, stanowią dwa odrębne przedsiębiorstwa, wymagające nabycia dwóch świadectw przemysłowych.

Do art. 12.

§ 11.

W wypadkach, o których mowa w części drugiej art. 12, decyzje Ministra Skarbu zapadają tylko na prośby płatników, składane za pośrednictwem właściwych Izb skarbowych, które, przedstawiając te

prośby, winny do nich dołączyć wnioski, należycie umotywowane pod względem faktycznym i prawnym.

Do art. 13.

§ 12.

Za oddzielne przedsiębiorstwo górnicze uważa się:

a) w kopalniach nafty — zespół szybów, wież wiertniczych i tym podobnych urządzeń, należących do jednego przedsiębiorstwa, a znajdujących się w obrębie jednego pola naftowego lub nawet kilku pól naftowych, pozostających jednak w bezpośredniej ze sobą styczności;

b) w innych przedsiębiorstwach górniczych — zespół urządzeń kopalnianych, służących do wydobywania produktów górniczych, wraz z odpowiedniemi terenami górniczemi, zarejestrowany przez władze górnicze jako oddzielna kopalnia.

Do art. 15.

§ 13.

Za graniczące ze sobą parcele uważa się sekcje leśne, położone w jednym kompleksie lasów, nawet niestykające się ze sobą bezpośrednio, lecz znajdujące się w bliskiem sąsiedztwie.

O ile wyrąb lasu na mocy jednej umowy dokonywa się w obrębie parcel leśnych, chociażby graniczących ze sobą, lecz położonych w dwóch lub kilku gminach administracyjnych — wyrąb, prowadzony w każdej poszczególnej gminie, uważa się za oddzielne przedsiębiorstwo.

Do art. 19.

§ 14.

Za handel wędrowny (domokrążny) nie uważa się sprzedaży towarów ze straganu, ławy, wieszadeł i t. p., wykonywanej stale lub perjodycznie w pewnych określonych dniach w tem samem miejscu lub na tym samym placu; do handlu takiego stosuje się postanowienia art. 11 ustawy.

Do art. 20.

§ 15.

Za jarmarki w rozumieniu art. 20 ustawy uważa się targi trwające dłużej, niż trzy dni, jak np. targi lwowskie, poznańskie itp.

Do art. 22.

§ 16.

Za składy znajdujące się w obrębie zakładu handlowego lub przemysłowego, a nie wymagające nabycia kart rejestracyjnych, uważa się takie pomieszczenia, które, odpowiadając w zupełności warunkom, oznaczonym w części drugiej art. 22 ustawy, znajdują się bezpośrednio przy samym zakładzie handlowym lub — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe — w obrębie jednego obejścia fabrycznego, względnie w obrębie tego obejścia domowego, w którem mieści się przedsiębiorstwo przemysłowe.

Do art. 25.

§ 17.

Przykłady:

a) Skup zawodowy produktów rolnych prowadzi się w dwóch sąsiednich powiatach, z których jeden jest zaliczony (taryfa załączona do art. 23 część I) do trzeciej, drugi zaś do czwartej klasy miejscowości; świadectwo przemysłowe winno być nabyte według ceny odpowiadającej wyższej, t. j. trzeciej klasie miejscowości;

b) pośrednik handlowy wykonywa zajęcie przemysłowe w mieście zaliczonem do II klasy miejscowości i w powiecie zaliczonym do IV klasy miejscowości; świadectwo przemysłowe winno być nabyte według ceny odpowiadającej II klasie miejscowości.

Do art. 26.

§ 18.

Zarówno wnioski władz jak i prośby grup płatników o przeniesienie poszczególnych miejscowości z jednej klasy do drugiej winny być złożone Ministrowi Skarbu najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku, poprzedzającego ten rok podatkowy, od którego ma obowiązywać przeniesienie.

Do art. 27.

§ 19.

Karty rejestracyjne na oddzielne składy, wydaje się w trybie określonym w ostatniej części art. 34 ustawy i to tylko tym przedsiębiorcom, którzy udowodnią, że nabyli świadectwa przemysłowe na prowadzenie przedsiębiorstwa, do którego należą te składy.

Postanowienie powyższe dotyczy również kart rejestracyjnych na zakłady hurtowej sprzedaży, nie stanowiące w myśl art. 14 ustawy oddzielnych zakładów handlowych.

§ 20.

Władza podatkowa I instancji, w której okręgu nabyto kartę rejestracyjną na oddzielny skład względnie na zakład hurtowej sprzedaży (§ 19 część druga nin. rozp.), należący do przedsiębiorstwa położonego w okręgu innej władzy podatkowej, winna ją o tem zawiadomić, przesyłając odpis deklaracji, złożonej w myśl art. 34, część ostatnia.

§ 21.

Władza podatkowa I instancji, w której okręgu nabyto świadectwo przemysłowe na zakłady należące do przedsiębiorstw, o których mowa w części drugiej art. 54 ustawy, winna o tem zawiadomić właściwą Izbę skarbową.

Do art. 29.

§ 22.

Płatnikom należy ułatwiać nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

W szczególności:

a) nie należy żądać od nich okazywania dowodów osobistych;

b) świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne mogą być wydawane bądź bezpośrednio płatnikom, bądź osobom, które się wykażą ogólnem lub szczególnem pełnomocnictwem płatnika.

Pełnomocnictwo umieszczone przez płatnika na deklaracji jest wystarczające.

Do art. 33.

§ 23.

Jeżeli umowa o wykonanie robót (antrepryz) wzgl. dostaw obejmuje okres dłuższy niż jeden rok, to należy corocznie nabywać świadectwa przemysłowe odpowiednio do sumy, przypadającej za roboty, względnie dostawy, które mają być wykonane w każdym roku.

W tych wypadkach, gdy ogólna suma należna za wykonanie robót (antrepryz) względnie dostaw, nie została cyfrowo ustalona w umowie i nie może być zgóry ściśle określona, nabywa się świadectwo przemysłowe odpowiednio do tej sumy, która się w przybliżeniu da ustalić.

Do art. 34.

§ 24.

Złożone przez płatników deklaracje (wzór Nr. 1), po uwidocznieniu w nich kategorji i ceny wydanych świadectw przemysłowych, przesyła Kasa skarbowa właściwej władzy podatkowej I instancji po upływie każdego tygodnia.

Kasy skarbowe prowadzą według przepisanego wzoru księgę wydanych świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, do której wpisują każde wydane świadectwo i kartę.

Numer bieżący księgi i datę wydania oznacza się na wydanych świadectwach przemysłowych wzgl. na kartach rejestracyjnych, tudzież na odnośnych deklaracjach płatników.

Nadto kasy skarbowe prowadzą według przepisanego wzoru pamiętnik blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. Pamiętnik winien być zamknięty z końcem każdego miesiąca.

Blankiety świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych zamawiają Kasy skarbowe w niezbędnych ilościach za pomocą kart zamówień według przepisanego wzoru.

Do art. 35.

§ 25.

Przy uiszczeniu dopłaty w myśl przepisów art. 35 ustawy wydaje się nowe świadectwo przemysłowe roczne, względnie półroczne, z zaliczeniem rocznej, względnie półrocznej ceny poprzednio nabytego świadectwa.

Przy dopłacie należy zażądać złożenia nowej deklaracji w myśl art. 34 ustawy z dołączeniem poprzednio nabytego świadectwa przemysłowego, które kasa skarbowa winna unieważnić.

W razie przeniesienia przedsiębiorstw z niższej klasy miejscowości do wyższej, dopłatę w myśl części pierwszej niniejszego paragrafu uskutecznia się w kasie skarbowej tego okręgu, do którego przedsiębiorstwo się przenosi.

Do art. 36.

§ 26.

Jeżeli przedsiębiorstwo przed upływem ważności świadectwa zostanie przeniesione do innej miejscowości, to płatnik winien najpóźniej w ciągu miesiąca zawiadomić o tem władzę podatkową I instancji zarówno dotychczasowego, jak i nowego miejsca wykonywania przedsiębiorstwa. Pierwsza z wyżej wymienionych władz po uczynieniu adnotacji w myśl art. 36 ustawy przesyła drugiej deklarację, złożoną w swoim czasie zgodnie z art. 34 ustawy i udziela jej wszelkich danych, odnoszących się do przeniesionego przedsiębiorstwa.

Do art. 27 — 39.

§ 27.

Świadectwo przemysłowe stanowi tylko dowód częściowego, względnie całkowitego uiszczenia podatku przemysłowego, samo przez się jednak nie uprawnia do wykonywania przedsiębiorstwa względnie zajęcia, o ile prawo to w myśl obowiązujących przepisów podlega ograniczeniom lub o ile wykonywanie przedsiębiorstwa względnie zajęcia wymaga specjalnego pozwolenia względnie koncesji.

Do art. 40.

§ 28.

Naczelnicy Władz podatkowych I instancji winni zawezwać przedstawicieli płatników, o których mowa w części drugiej art. 49 ustawy, do uczestnictwa w przeprowadzeniu dorocznej lustracji przedsiębiorstw i zawiadomić ich o wyznaczonych ku temu terminach.

Dowody zawezwania należy przechowywać w aktach.

Do art. 40.

§ 29.

Przy dokonywaniu dorocznej lustracji należy zwrócić szczególną uwagę na następujące okoliczności:

a) znaczenie pod względem handlowym miejscowości względnie dzielnicy, w której przedsiębiorstwo się znajduje;

b) pomieszczenie zajmowane przez przedsiębiorstwo (rozmiar, urządzenie, umeblowanie, wysokość rocznego komornego, względnie roczna wartość czynszowa itp.);

c) ilość pracowników i robotników, zatrudnionych w zakładzie lub w przedsiębiorstwie; sumę wypłacanego im perjodycznego wynagrodzenia w rozumieniu art. 20 ustawy o państw. podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 82 z r. 1920, poz. 550);

d) ilość, rodzaj i siłę maszyn i innych narzędzi produkcji;

e) ilość dni pracy w przedsiębiorstwie i zmian roboczych;

f) w przedsiębiorstwach mniejszych ilość i wartość towarów, znajdujących się zarówno w zakładzie jak i w należących do niego składach oraz obrót (art. 5 ustawy).

Zebrane w myśl niniejszego paragrafu wiadomości winny być wpisane do osobnego pamiętnika lub odnotowane na deklaracjach (art. 34 ustawy).

Do art. 41 cz. 2.

§ 30.

Sprawozdanie, o którem mowa w części drugiej art. 41 ustawy, ma na celu stałe zbieranie jaknajbardziej szczegółowych danych i materjałów, dotyczących obrotów przedsiębiorstw i zajęć (art. 5 ustawy).

Delegowani do sprawdzania urzędnicy mają prawo:

a) przeprowadzać oględziny wszystkich zakładów i należących do nich oddzielnych składów (art. 42 ustawy), zwracając przytem uwagę na okoliczności, wyszczególnione w paragrafie 29 niniejszego rozporządzenia;

b) przeglądać i badać szczegółowo prowadzone w przedsiębiorstwach księgi handlowe, księgi obrotu i wszelkie inne zapiski, dotyczące obrotu wraz z wszelkiemi dokumentami, odnoszącemi się do tych ksiąg lub zapisków (art. 97 ustawy);

c) żądać potrzebnych wiadomości i danych od Urzędów, instytucji i przedsiębiorstw (art. 46 i 47 ustawy);

Sprawdzania należy dokonywać perjodycznie możliwie jaknajczęściej.

§ 31.

W przedsiębiorstwach, obowiązanych w myśl art. 56 ustawy do miesięcznych wpłat podatku, sprawdzanie winno być dokonywane kilkakrotnie w ciągu miesiąca, w przedsiębiorstwach tych należy zwrócić baczną uwagę na sposób i prawidłowość prowadzenia ksiąg handlowych względnie ksiąg obrotu, oraz na tę okoliczność, czy miesięczne wpłaty podatku są uskuteczniane w terminie i w kwotach, odpowiadających obrotowi wykazanemu w księgach.

W razie ujawnienia nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg, należy sporządzić odpowiedni protokół stwierdzający istotę czynu.

O stwierdzonej nieprawidłowości w uiszczaniu miesięcznych rat podatku donosi delegowany do sprawdzania urzędnik władzy podatkowej I instancji, która niezwłocznie zarządza przymusowe ściągnięcie podatku wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi.

§ 32.

Wyniki każdorazowego sprawdzenia winien delegowany urzędnik notować w swym pamiętniku i podawać je niezwłocznie do wiadomości władzy przełożonej.

Do art. 40, 41 i 42.

§ 33.

Urzędnicy, delegowani do przeprowadzenia lustracji i sprawdzenia, winni być zaopatrzeni w odpowiednie legitymacje służbowe, wydane przez władzę podatkową I instancji, wzgl. przez Dyrektora Izby skarbowej lub przez Ministerstwo Skarbu.

Legitymację należy okazywać płatnikowi na jego żądanie.

Do art. 51 i 111.

§ 34.

Protokół sporządza się niezwłocznie po stwierdzeniu przekroczenia na miejscu wykrycia.

Jeżeli protokół spisano poza obrębem tego miejsca, gdzie zostało stwierdzone przekroczenie, to okoliczność ta winna być zaznaczona w protokóle z podaniem przyczyn.

Protokół winien zawierać:

1) datę i miejsce sporządzenia,

2) imiona i nazwiska urzędników, którzy ujawnili przekroczenie oraz imiona i nazwiska ew. obecnych przedstawcieli płatników (art. 40, część druga).

3) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania oskarżonego,

4) imiona i nazwiska świadków obecnych przy ujawnieniu przekroczenia,

5) bliższe oznaczenie i kwalifikacja przekroczenia,

6) wyjaśnienie oraz ewentualnie podniesione przez oskarżonego zarzuty,

7) ewentualne zeznania świadków,

8) objaśnienia sporządzającego protokół,

9) okoliczności, mogące mieć wpływ na wymiar kary,

10) podpisy osób obecnych przy sporządzeniu protokółu.

Jeżeli oskarżony odmówi podpisania protokółu, okoliczność tę należy zaznaczyć.

Przy sporządzaniu protokółów o prowadzeniu zakładów handlowych lub przemysłowych, na które wcale nie nabyto świadectw przemysłowych, należy zwrócić uwagę oskarżonego na przepisy art. 112 ustawy i okoliczność tę zaznaczyć w protokóle.

Do art. 51 i 118.

§ 35.

Przy sporządzaniu protokółów o prowadzeniu skupu zawodowego, handlu z pomieszczeń ruchomych, handlu jarmarcznego, wędrownego (rozwoźnego, obnośnego) tudzież o wykonywaniu zajęcia przemysłowego przez ajentów podróżujących (komiwojażerów) bez świadectwa przemysłowego — należy zażądać od oskarżonego odpowiedniej kaucji, celem zabezpieczenia należności za świadectwo przemysłowe oraz za grzywnę.

W razie niezłożenia kaucji nakłada się sekwestr na towary do wysokości sumy podlegającej zabezpieczeniu.

W tym ostatnim wypadku należy oprócz protokółu sporządzić spis zajętych towarów z dokładnem podaniem ich rodzaju, ilości i oceny.

Zajęte towary należy oddać na przechowanie za potwierdzeniem odbioru na spisie Urzędowi skarbowemu wzgl. Urzędowi gminnemu (Magistratowi).

Jeżeli w ciągu 30 dni po dokonaniu zajęcia nie zostanie nabyte świadectwo przemysłowe względnie nie zostanie złożona kaucja, zajęte towary będą sprzedane w drodze licytacji. Towary ulegające zepsuciu, mogą być sprzedane w terminie wcześniejszym.

Do art. 52 — 54.

§ 36.

Zeznania winny być składane według wzoru Nr. 2, załączonego do niniejszego rozporządzenia.

Władza podatkowa winna prowadzić osobny zapisek (rejestr) składanych zeznań w porządku chronologicznym i zaopatrywać zeznania liczbą kolejną.

Do art. 74.

§ 37.

Dla każdego oddzielnego przedsiębiorstwa wzgl. zajęcia, podlegającego podatkowi przemysłowemu od obrotu (art. 7 b i 9) zakłada władza podatkowa arkusz wymiarowy według przepisanego wzoru.

§ 38.

Przy sprawdzaniu zeznań i sporządzaniu wniosków posiłkuje się władza podatkowa przedewszystkiem materjałami, zebranymi w myśl przepisów paragrafów 29 — 32 niniejszego rozporządzenia.

Do art. 75.

§ 39.

O ile materjały, o których mowa w paragrafie 38. będą niedostateczne, należy je uzupełnić w sposób wskazany w art. 75 ustawy.

Do art. 76.

§ 40.

Księgi obrotu, przewidziane w art. 50 ustawy, nie mają siły dowodowej, przyznanej księgom handlowym w części trzeciej art. 76 ustawy; do ksiąg obrotu nie odnosi się również postanowienie części czwartej tegoż artykułu.

Do art. 81.

§ 41.

Z uwagi na postanowienia art. 56 ustawy, terminy płatności, wskazane w art. 81 ustawy, odnoszą się jedynie do płatników, nie obowiązanych do składania zeznań.

Do art. 83.

§ 42.

Termin, wyznaczony w art. 83 ustawy, w niczem nie zmienia ciążącego na płatnikach w myśl art. 56, ustawy obowiązku uiszczenia podatku w terminach miesięcznych, o ile chodzi o przedsiębiorstwa sprawozdawcze pierwszych dwóch kategorji handlowych i pierwszych pięciu kategorji przemysłowych, względnie półrocznych, o ile chodzi o przedsiębiorstwa sprawozdawcze niższych kategorji, i nie znosi obowiązku opłacenia kar za zwłokę w razie niedotrzymania tych terminów.

Przewidziany w art. 83 termin 8-mio dniowy ma to znaczenie, że obliczona przez Izbę skarbową po sprawdzeniu zeznania dopłata podatku, należna jeszcze od płatnika poza uiszczonemi ratami, może być przymusowo ściągana dopiero po upływie powyższego terminu.

Do art. 87.

§ 43.

Sprzeciw winien być zgłoszony w tych wypadkach, gdy przyjęty przez komisję szacunkową obrót nie odpowiada ustaleniom faktycznym, zebranym w myśl §§ 29 — 32, względnie uzupełnionym w myśl § 39 niniejszego rozporządzenia, lub gdy uchwały Komisji naruszają przepisy ustawy.

Przewodniczący zgłasza sprzeciw na tem posiedzeniu Komisji, na którem zapadła uchwała; zgłoszenie winno być zapisane w protokóle obrad. Wywód pisemny sprzeciwu sporządza się najpóźniej w terminie 7-mio dniowym, oznaczonym w części pierwszej art. 87 ustawy.

Do art. 95.

§ 44.

Za spółdzielnie, działające na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr, 111 z r. 1920, poz. 733), uważa się te spółdzielnie, które powstały i zarejestrowały w sądzie swe statuty na podstawie art. 5 tejże ustawy po dniu 1 stycznia 1921 roku, t. j. po dniu wejścia w życie ustawy, tudzież te dawniej istniejące zrzeszenia, które odpowiadają warunkom, określonym w art. 117 rzeczonej ustawy i — zgodnie z wymaganiami tegoż artykułu — statuty swe uzgodniły z przepisami ustawy. Dowodem uzgodnienia może być bądź odpis statutu, uzupełniony dowodem zarejestrowania, bądź też wyciąg z rejestru sądowego, stwierdzający to uzgodnienie.

Statut spółdzielni zawierać winien oznaczenie tych funduszów, które nie mogą w żadnym razie ulec podziałowi między członków, oraz zawierać przepis, że nadpłaty i zwroty, przypadające na nie członków, będą zaliczane do jednego z tych właśnie funduszów.

Za „nadpłaty i zwroty" uważa się tę część zysku rocznego, którą — w myśl walnego zgromadzenia — przeznacza się do podziału między członków (poza dywidendą od udziałów) na zasadach, oznaczonych w statucie zgodnie z wymaganiami ustępu 3 art. 57 ustawy o spółdzielniach.

Spółdzielniom, które w statutach swych nie zawierają przepisów, wymaganych w ustępie 1 art. 95 ustawy o pod. przem. (niepodzielność funduszów i obowiązek przelewania do nich nadpłat i zwrotów, przypadających na niečłonków — przysługują oznaczone w tymże artykule ulgi, o ile odpowiednia zmiana statutu zostanie przez nie dokonana przed upływem 1923 roku.

§ 45.

Za spółdzielnię mieszkaniową uważać należy taką tylko spółdzielnię dla budowy nowych domów mieszkalnych, której majątek pozostaje wyłącznie jej własnością, członkowie zaś korzystają jedynie z mieszkań w charakterze wyłącznych lokatorów. Natomiast spółdzielnię, która buduje domy mieszkalne dla swych członków z przepisaniem na nich tytułu własności, zaliczać należy do spółdzielni budowlanych (przemysłowych lub handlowych).

§ 46.

Za spółdzielcze instytucje drobnego kredytu uważa się spółdzielnie kredytowe, określone w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 59, poz. 434).

§ 47.

Za związek rewizyjny uważać należy taki związek lub taką spółdzielnię, które na podstawie art. 68 wzgl. 70 ustawy o spółdzielniach otrzymały od Rady Spółdzielczej prawo dokonywania rewizji.

Spółdzielnie, które do związku rewizyjnego przystąpiły po dniu ogłoszenia ustawy z dn. 14 maja 1923 roku w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego, korzystają z ulg podatkowych od 1 dnia najbliższego miesiąca, następującego po zapadnięciu decyzji Związku o przyjęciu ich w poczet członków związku, a tracą ulgę od 1-go dnia najbliższego miesiąca po ich wykreśleniu ze związku.

Stwierdzenie przynależności spółdzielni do związku rewizyjnego należy do związku, który przesyła izbom skarbowym wykazy należących doń spółdzielni dwa razy do roku (w lipcu i w styczniu) z oznaczeniem daty przyjęcia każdej z nich do związku.

Zaliczenie spółdzielni do jednego z typów, wymienionych w punktach „a i b" ustępu 1 art. 95 ustawy, uskutecznia się na podstawie głównego jej zadania, oznaczonego w statucie na pierwszem miejscu i stanowiącego faktycznie przeważną część działalności spółdzielni.

§ 48.

Za inne spółdzielnie (art. 95 ustęp 2) uważa się te, które należą do związków rewizyjnych, ale nie odpowiadają choćby jednemu z warunków, wyszczególnionych w ustępie 1 art. 95 ustawy.

§ 49.

Udzielanie zezwoleń, o których mowa w ustępie 5 art. 95 ustawy, następuje co do każdego związku rewizyjnego oddzielnie na prośbę, złożoną do Ministerstwa Skarbu.

§ 50.

Sklepy kółek rolniczych korzystają z ulgi w myśl ustępu 1 lit. b., art. 95 ustawy bez względu na tę okoliczność, czy są spółdzielniami, czy też nie, pod następującemi jednak warunkami:

1) muszą się znajdować we wsiach,

2) winny być prowadzone na własny rachunek kółka rolniczego i we własnym zarządzie.

Do art. 112.

§ 51.

Zamknięcie zakładu jest dopuszczalne tylko w tych wypadkach, gdy nie nabyto wcale świadectwa przemysłowego.

O ile zakład posiada jakiekolwiek, chociażby nawet i niewłaściwe świadectwo, nie podlega zamknięciu.

Zamknięcie uskutecznia się przez nałożenie pieczęci urzędowych na wejście do zakładu lub w inny sposób, jaki podług miejscowych warunków uznany będzie za najodpowiedniejszy dla wstrzymania w zakładzie prowadzenia handlu lub przemysłu.

Ponowne otwarcie zamkniętego zakładu winno być dokonane niezwłocznie po okazaniu świadectwa przemysłowego.

Fakt zamknięcia oraz ponownego otwarcia zakładu, należy stwierdzić protokólarnie.

Do art. 125.

§ 52.

Podlegający opodatkowaniu obrót przesiębiorstw handlowych osiągnięty w czasie od 1 stycznia 1923 r. do 30 czerwca 1923 r.: ze sprzedaży wyrobów tytoniowych, soli i sacharyny, ustala się w myśl ustępu 6 art. 5 ustawy, przyjmując jako zarobek brutto sumę prowizji wyznaczonej przez Ministra Skarbu.

Poczynając od 1 lipca 1923 r., obrót ze wspomnianej sprzedaży ustala się na zasadach ogólnych, zgodnie z przepisami ustępu 1 art. 5 ustawy.

Do części II, lit A., ustęp 1 kat. trzecia i 4-ta załącznika do art. 23.

§ 53.

Za dorosłego członka rodziny względnie dorosłego subjekta handlowego uważa się pracowników w wieku od 17 do 55 lat.

Pracowników młodszych od 17 lat i starszych ponad 55 lat liczy się dwóch za jednego.

Do ustępów XIV — XIX, części II, lit. C. załącznika do art. 23.

§ 54.

Do robotników zalicza się wszystkich bez wyjątku najemników płci obojga, zarówno zajętych w zakładzie przemysłowym, jakoteż pracujących dla tegoż zakładu poza jego obrębem; nadto majstrów i niższych oficjalistów, wykonywających bezpośredni dozor nad robotami. Pracowników młodszych od lat 17 i starszych ponad 55 lat, liczy się dwóch za jednego.

Do robotników w przedsiębiorstwach stałych nie zalicza się robotników czasowych, zajętych przysposabianiem lub dostawą do zakładu przemysłowego paliwa i surowców itp.

W przedsiębiorstwach sezonowych, np. na wyrębach leśnych — ze względu na ich krótkotrwały i czasowy charakter — zalicza się do robotników, wszystkich bez wyjątku pracujących.

Do ustępu XVI, części II lit. C. załącznika do art. 23.

§ 55.

Elektrownie, obsługujące nieznaczną ilość konsumentów, urządzone prymitywnie lub prowadzone ubocznie przy innych zakładach przemysłowych, jak np. przy tartakach, młynach, itp. mogą być zaliczone do tej kategorji przedsiębiorstw przemysło-

wych, jaka odpowiada ilości zatrudnionych w elektrowni robotników.

Do części III lit. D. kat. I załącznika do art. 23.

§ 56.

Pod względem podziału linji kolejowych na główne i boczne pozostają w mocy przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1922 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych (Dz. U. R. P. Nr. 18 z r. 1922, poz. 151).

Do części III lit. D. kateg. III. załącznika do art. 23.

§ 57.

Nie podlegają podatkowi ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, którzy, mając inne stałe zajęcie (nauczyciele, urzędnicy), od czasu do czasu pośredniczą przy ubezpieczeniach i osiągają z tych operacji dochody, nie przekraczające dwukrotnej ceny świadectwa przemysłowego wraz z wszelkiemi dodatkami.

Do części III lit. D. kateg. IV załącznika do art. 23.

§ 58.

Za ajentów podróżujących (komiwojażerów) uważa się osoby, zastępujące zakłady handlowe lub przemysłowe i zbierające dla nich zamówienia na podstawie próbek, cenników i t. p.

Ajentom podróżującym (komiwojażerom) mogą być wydane świadectwa przemysłowe jedynie po okazaniu, w oryginałach lub uwierzytelnionych należycie odpisach, świadectw przemysłowych, nabytych przez przedsiębiorstwa przez nich zastępowane, oraz po przedstawieniu odnośnego pełnomocnictwa.

§ 59.

Co do sposobu prowadzena ksiąg obrotu (art. 50 ustawy) i co do tworzenia Komisji szacunkowych i odwoławczych (art. 57 — 73 ustawy), będą wydane oddzielne rozporządzenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Nr. 67 z dn. 11.VII 1923 r., poz. 522).

WZÓR Nr. 1.

(do art. 34 ustawy i § 24 pierwszego rozp. wykon.)

Do Kasy skarbowej w ....

Nazwisko i imię, tudzież miejsce zamieszkania (siedziba) osoby (firmy, spółki), nabywającej **świadectwo przemysłowe, kartę** rejestracyjną..........................

....

Upraszam o wydanie świadectwa przemysłowego, na przedsiębiorstwo handlowe, przemysłowe, handel jarmarczny, zajęcie przemysłowe, statek, karty rejestracyjnej na oddzielny skład, zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji .... kategorji na rok 192.... na cenę .... mk. odpowiednio do niżej złożonej deklaracji.

Podpis nabywającego:

Kasa skarbowa zatrzymuje górny odcinek deklaracji jako dowód wydania świadectwa przemysłowego, a samą deklarację przesyła właściwemu Urzędowi skarbowemu.

D E K L A R A C J A

Celem nabycia świadectwa przemysłowego, karty rejestracyjnej, zeznaję w myśl art. 34 ustawy o państw. pod. przem. następujące dane o przedsiębiorstwie handlowem, przemysłowem, zajęciu przemysłowem, statku, oddzielnym składzie, zakładzie hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji: — 1).

1. Imię i nazwisko względnie nazwa lub firma Miejsce zamieszkania, względnie siedziba zarządu	
2. Rodzaj zakładu, względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia, rodzaj statku.	
3. Ustawowe cechy, niezbędne dla określenia rodzaju i kategorji świadectwa przemysłowego.	
4. Miejsce wykonania (ulica Nr. domu, wieś, gmina) przedsiębiorstwa lub zajęcia.	
5. Miejsce znajdowania się oddzielnych składów, wzgl. zakładu hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji	
6. Oznaczenie świadectwa przemysłowego, nabytego na przedsiębiorstwo, do którego należy oddzielny skład, wzgl. zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji (kategorja, data Nr. i skąd wydane). 2).	
7. Kategorja i cena nabywanego świadectwa karty rejestracyjnej według taryfy 1).	

Data .... dnia .... 192....

Podpis

Do otrzymania świadectwa upoważniam ....

....

Podpis

Wypełnia Kasa

Kasa skarbowa w .... wydała
dnia .... 192.... za Nr. ....
świadectwo przemysłowe .... kategorji na przedsiębiorstwo handlowe, przemysłowe, handel jarmarczny, zajęcie przemysłowe, statek lub żaglowiec-kartę rejestracyjną na oddzielny skład wzgl., zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji — za cenę:

na państw. podatek przemysłowy	Mk.
na rzecz związków komunalnych	Mk.
na rzecz izby handl. przem. i rzemieśl.	Mk.
na rzecz szkół zawodowych	Mk.
razem	Mk.

Podpis skarbnika:

pieczęć

1) wyrazy zbędne skreśla się.
2) Przedziałkę 6-tą wypełnia się tylko przy nabywaniu kart rejestracyjnych.

(Strona pierwsza). **WZÓR Nr. 2.**

(do art. 52 i 53 ustawy i § 36 pierwszego rozp. wykon).

Zeznanie przyjęto dnia .... 192...... r.

Liczba zapisku (rejestru) ....

Do

Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych (Inspektoratu skarbowego) w ....

Izby skarbowej w ....

ZEZNANIE O OBROCIE

w celu obliczenia państwowego podatku przemysłowego za .... półrocze roku 192..... (art. 52 do 55 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 412) w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego.

1	Imię i nazwisko przedsiębiorcy wzgl. osoby wykonywającej zajęcie przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcie zawodowe albo nazwa lub firma przedsiębiorcy. Jeżeli przedsiębiorstwo jest wykonywane przez kilka spólników, należy podać imię i nazwisko każdego z nich.	
2	Miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy (każdego spólnika) wzgl. siedziba zarządu przedsiębiorstwa sprawozdawczego (art. 54 część druga)	
3	Rodzaj zakładu wzgl. przedsiębiorstwa lub zajęcia (np. hurtowy handel kolonjalny, cukrownia, adwokatura i t. p.)	
4	Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia (miejscowość, ulica Nr. domu).	
5	Ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów (art. 22). (Do jakiego celu służą i gdzie się znajdują).	
6	Ogólna suma obrotu (art. 5) osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza. Co do przedsiębiorstw zaliczonych do pierwszych dwóch kategorji handlowych i pierwszych pięciu kategorji przemysłowych należy wykazać obrót za każdy miesiąc oddzielnie.	Styczeń .... Luty .... Marzec .... Kwiecień .... Maj .... Czerwiec .... Razem: Lipiec .... Sierpień .... Wrzesień .... Październik .... Listopad .... Grudzień .... Razem:
7	Czy prowadzone są księgi handlowe?	
8	Czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić księgi handlowe wraz z dokumentami i rachunkami?	

Zapewniam, że wszystkie przytoczone wyżej dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia.

Data .... 192...... r.

Do niniejszego zeznania załącza się następujące dowody wpłat miesięcznych względnie półrocznych (art. 56, część ostatnia).

Własnoręczny podpis zeznającego:

(Strona druga i trzecia).

WYCIĄG Z USTAWY Z DNIA 14 MAJA 1923 R. W PRZEDMIOCIE PAŃSTWOWEGO PODATKU PRZEMYSŁOWEGO.

Art. 5.

Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się:

1) w przedsiębiorstwach prowadzących handel towarowy — sumy przychodu brutto za towary sprzedane za gotówkę, wymienione lub wydane na kredyt łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego lub z wykonania dostaw;

W przedsiębiorstwach prowadzących handel hurtowy, do wyżej wymienionych sum przychodu dolicza się również wyrażoną w cenach hurtowych wartość towarów, oddanych do sprzedaży zakładom handlu detalicznego lub drobnego, należącym do tegoż właściciela;

2) w instytucjach kredytu krótkoterminowego jakoteż w domach bankowych i w kantorach wymiany sumę pobranych procentów, prowizji, komisowego, tudzież innych tym podobnych wynagrodzeń za świadczenia oraz zysk brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi, bez uwzględnienia ewentualnych strat;

3) w instytucjach kredytu długoterminowego ogólną sumę wpływów prócz spłat kapitału;

O ile w instytucjach kredytu długoterminowego są prowadzone również inne operacje bankowe, należy do obrotu włączyć sumy, wymienione w ustępie 2 niniejszego artykułu;

4) w instytucjach ubezpieczeniowych:

A) w instytucjach nieopartych na wzajemności:

a) całkowitą sumę otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń rzeczowych;

b) $^1/_{10}$ część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń na życie i od wypadków;

c) ¼ część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń pośrednich (reasekuracji);

B) w instytucjach opartych na wzajemności a ograniczających swoją działalność w ubezpieczeniach bezpośrednich tylko do swoich członków; połowę premji wymienionych pod literą A, ustęp a), b) i c);

5) dla robót (antrepryz) i dostaw wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa — sumę brutto otrzymaną lub należną za wykonywane roboty (antrepryzy), względnie dostawy;

6) w przedsiębiorstwach pośrednictwa handlowego, w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych, oraz w przedsiębiorstwach przewozowych i komunikacyjnych — zarobek brutto t. j. sumę pobranych i należnych prowizji, komisowego oraz wszelkich innych wynagrodzeń za wykonane świadczenia i usługi;

7) we wszystkich innych przedsiębiorstwach handlowych sumę przychodu brutto;

8) w przedsiębiorstwach przemysłowych wydobywających lub przetwarzających surowce albo produkujących wyroby z wydobytych lub z zakupionych na własny rachunek materjałów sumę przychodu brutto za surowce, półfabrykaty i gotowe wyroby tak sprzedane za gotówkę jak i wymienione lub wydane na kredyt, oraz użyte do wykonania umów o roboty (antrepryzy) i dostawy;

Do sumy przychodu brutto dolicza się również obliczoną w cenach hurtowych wartość surowców, półfabrykatów i wyrobów wydanych zarówno z samego zakładu przemysłowego, jak i z należących do niego składów innym przedsiębiorstwom i zakładom należącym do tego samego właściciela;

9) w przedsiębiorstwach przemysłowych wytwarzających wyroby z cudzych materjałów — zarobek brutto t. j. całkowitą sumę wynagrodzenia pobranego za przerób;

10) dla zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — zarobek brutto.

Art. 52.

Po upływie każdego półrocza kalendarzowego w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy należy złożyć władzom wymienionym w art. 54 tejże ustawy pisemne zeznanie o obrocie według ustanowionego wzoru a to odrębnie:

1) co do każdego oddzielnego zakładu względnie przedsiębiorstwa handlowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji pierwszej i drugiej przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (atr. 9).

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należące do kategorji niższych niż wskazane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykółu, mogą także składać zeznania o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy części trzeciej art. 76 niniejszej ustawy.

Art. 53.

W zeznaniu o obrocie (art. 52) winny być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, względnie osoby wykonywającej zajęcie przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcia zawodowe albo nazwa lub firma przedsiębiorcy;

2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;

3 rodzaj zakładu, względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia;

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia;

5) ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów;

6) ogólna suma obrotu (art. 5) osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza a w zeznaniach składanych przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji odrębnie sumy obrotu osiągniętego w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego półrocza;

7) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić władzy skarbowej księgi handlowe;

8) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;

9) własnoręczny podpis osoby, składającej zeznanie.

Art. 54.

Zeznania o obrocie winny być składane właściwym władzom podatkowym I instytucji (art. 27).

Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom, winny składać zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie tej Izbie skarbowej, w której okręgu znajduje się siedziba zarządu spółki względnie przedsiębiorstw.

Art. 55.

Zeznania o obrocie (art. 53) należy składać w następujących terminach:

1) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego — od 1 lipca do 1 sierpnia tegoż roku;

2) za drugie półrocze roku kalendarzowego — od 1 stycznia do 1 lutego roku następnego.

Art. 56.

Przedsiębiorstwa, wymienione w ustępach 1 i 2 art. 52 oraz w części drugiej art. 54 nin. ustawy, o ile są zaliczone do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych lub do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej podatek przemysłowy (art. 6) przypadający od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

(Dalszy ciąg strony drugiej),

Inni płatnicy obowiązani do składania zeznań (art. 52 i 54 część druga) winni najpóźniej w terminach oznaczonych w art. poprzednim niniejszej ustawy wpłacić do kasy skarbowej podatek przypadający od obrotu osiągniętego w ubiegłem półroczu. Płatnicy ci mogą jednak wpłacać podatek przemysłowy także w terminach miesięcznych analogicznie do postanowień części pierwszej nin. art.

Od kwot podatku przemysłowego wpłacanych miesięcznie potrąca się taką część sumy uiszczonej tytułem przedpłaty (art. 7 a) jaka odpowiada ilości miesięcy roku podatkowego, w ciągu których podatek będzie uiszczony.

Od sum podatku wpłacanych półrocznie potrąca się: od kwoty podatku przemysłowego, przypadającej za pierwsze półrocze kalendarzowe — najwyżej połowę sumy uiszczonej tytułem przedpłaty; od kwoty zaś przypadającej za drugie półrocze — resztę sumy uiszczonej tytułem przedpłaty za rok kalendarzowy, względnie za odnośny okres podatkowy (atr. 31 i 32).

Dowody wpłat zarówno miesięcznych, jak i półrocznych — należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania składanego w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy.

Art. 104.

Kto nie złoży zeznania o obrocie (art. 52, 53 i 54) w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy lub kto wbrew postanowieniom art. 53 nin. ustawy przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane — ulegnie karze grzywny od 100.000 do 3.000.000 mk.

Art. 106.

Kto w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej świadomie poda w zeznaniu o obrocie (art. 52 i 53), względnie w wyjaśnieniu złożonem w myśl przepisów art. 75 ust. I nin. ust. nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej — ulegnie karze grzywny od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego, względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających nadto karze pozbawienia wolności do 3-ch miesięcy.

384.

ROZPORZĄDZENIE II MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lipca 1923 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), zawierające przepisy o komisjach szacunkowych i odwoławczych, tudzież o przedstawicielach płatników.

Na mocy art. 126 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zarządza się, co następuje:

Do art. 58 i 60.

§ 1. Ilość komisji szacunkowych i odwoławczych miejsca ich urzędowania, okręgi terytorjalne, liczbę członków każdej komisji, jakoteż przedstawicieli płatników, powoływanych do udziału w lustracji przedsiębiorstw, podaje tablica, załączona do niniejszego paragrafu.

Do art. 59 i 60.

§ 2. Do przedstawienia list, o których mowa w części drugiej art. 59 i w części drugiej art. 60, powołuje się w roku 1923 następujące instytucje, organizacje i zrzeszenia:

A. W b. dzielnicy rosyjskiej.

1) Związek Centralny Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów,
2) Stowarzyszenie Kupców Polskich,
3) Centralę Związku Kupców,
4) Związek Rzemieślników Chrześcijan w Królestwie Polskiem,
5) Centralny Związek Rzemieślników Żydów w Polsce,
6) Związek Polskich Stowarzyszeń Spożywców,
7) Rady Adwokackie,
8) Izby Lekarskie,
9) Zrzeszenia Notarjuszów i Pisarzy Hipotecznych.

B. W b. dzielnicy austrjackiej.

1) Izby handlowe i przemysłowe,
2) Stowarzyszenie Kupców Polskich,
3) Izby Lekarskie,
4) Izby Adwokackie,
5) Izby Notarjalne,
6) Izby Inżynierskie.

C. W b. dzielnicy pruskiej.

1) Izby Handlowe i Przemysłowe,
2) Izby Rękodzielnicze (Rzemieślnicze),
3) Izby Lekarskie,
4) Izby Adwokackie,
5) Izby Notarjalne,
6) Izby Inżynierskie.

§ 3. W nieprzekraczalnym terminie do dni piętnastu, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, instytucje względnie organizacje i zrzeszenia, wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia, winny złożyć dyrektorom właściwych izb skarbowych listy kandydatów na członków komisji i ich zastępców, jako też na przedstawicieli płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw w tych okręgach, na które rozciąga się działalność tych instytucji, względnie organizacji i zrzeszeń.

Należy składać oddzielne listy kandydatów na członków każdej komisji odwoławczej i szacunkowej, a oddzielne na przedstawicieli płatników, powoływanych do udziału w lustracji.

§ 4. Po otrzymaniu list (§ 3), dyrektor właściwej izby skarbowej:

a) mianuje członków komisji szacunkowych i ich zastępców z pośród podanych w listach kandydatów — tudzież wyznacza przedstawicieli urzędów podatków pośrednich (art. 59 ustawy);

b) powołuje przedstawicieli płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw;

c) stawia wnioski do Ministra Skarbu o zamianowanie członków komisji odwoławczych i ich za-

stępców zarówno z grona płatników, jak i z pośród urzędników izby skarbowej.

Osobom mianowanym członkami komisji względnie przedstawicielami płatników przesyła dyrektor izby odpowiednie zawiadomienia.

Do art. 61, 63 i 65.

§ 5. Instytucje, wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia przy układaniu list kandydatów, a dyrektorowie izb skarbowych przy mianowaniu, względnie przedstawianiu kandydatów na członków komisji i na ich zastępców winni ściśle przestrzegać zachowania przepisów art. 59, część ostatnia i artykułów 61, 63 i 65 ustawy.

Dyrektorowie izb skarbowych mają wybierać z list kandydatów osoby, zdaniem ich, najbardziej godne zaufania i baczyć na to, aby skład komisji odpowiadał ustosunkowaniu poszczególnych grup płatników (art. 61 ustawy) w danym okręgu, a tem samem nie był jednostronny i aby żadna poszczególna lista nie uzyskała większości w komisji.

Do art. 66.

§ 6. Jeżeli instytucje, oznaczone w § 2 niniejszego rozporządzenia, nie przedstawią list kandydatów w oznaczonym terminie, to dyrektorowie izb skarbowych mianują członków komisji szacunkowych i ich zastępców, tudzież przedstawicieli płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw, oraz podają kandydatów w przedstawianych Ministrowi Skarbu wnioskach według własnego wyboru, z zachowaniem przepisów art. 59 część ostatnia i artykułów 61, 63 i 65 ustawy.

Do art. 62.

§ 7. Po upływie pierwszego dwuletniego okresu, czyli lat podatkowych 1923 i 1924 (art. 62, część druga) będą dokonane uzupełniające mianowania. W tym celu instytucje, organizacje i zrzeszenia, pragnące nadal uzyskać prawo do składania list kandydatów na członków komisji szacunkowych i odwoławczych, oraz na przedstawicieli płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw, winny najpóźniej do dnia 30 czerwca 1924 r. przedstawić Ministrowi Skarbu zgłoszenia pisemne z dołączeniem statutów, zatwierdzonych przez władze nadzorcze, oraz list swych członków.

W końcu 1924 r. zostaną uskutecznione uzupełniające mianowania członków komisji, ich zastępców i przedstawicieli płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *H. Linde.*

T A B E L A do § 1.

I. Okrąg Izby skarbowej w Białymstoku.

A. Komisja odwoławcza.

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców

z siedzibą w Białymstoku.

B. Okręgi wymiarowe i komisje szacunkowe.

Nr. porządkowy	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunk.	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli	Siedziba Komisji	U W A G A
1	Augustów	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	Augustów	
2	Białystok	3	a) 2 komisje dla Białegostoku	po 10	po 10	po 15	m. Białystok	Rozgraniczenie terytorjalne komisji miejskich ustali Dyrektor Izby skarbowej
			b) 1 Komisja dla pozostałych miejscowości w powiecie	10	10	15		
3	Bielsk	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Bielsk	
4	Grodno	2	a) 1 komisja dla m. Grodna,	10	10	15	m. Grodno	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
5	Kolno	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Kolno	
6	Łomża	2	a) 1 kom. dla m. Łomży,	10	10	15	m. Łomża	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
7	Ostrołęka	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Ostrołęka	
8	Ostrów	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Ostrów	
9	Sejny	1	dla miasta i powiatu	6	6	9	m. Sejny	
10	Sokółka	1	dla miasta i powiatu	8	8	12	m. Sokółka	
11	Suwałki	2	a) 1 kom. dla m. Suwałki,	8	8	12	m. Suwałki	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	8	8	12		
12	Szczuczyn (Grajewo)	1	dla m. Grajewo i pozostałych miejscowości	8	8	12	m. Grajewo	
13	Wołkowysk	1	dla powiatu Wołkow. i Białowieskiego	12	12	18	m. Wołkowysk	
14	Wysokie-Mazow.	1	dla miasta i pozostałych miejscowości	8	8	12	m. Wysokie-Mazowieckie	

II. Okrąg Izby skarbowej w Brześciu nad Bugiem.

A. Komisja odwoławcza.

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Brześciu nad Bugiem.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe.

Nr. porz.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Brześć	2	a) 1 kom. dla pow. Brzeskiego,	10	10	15	m. Brześć n/B	
			b) 1 kom. dla pow. Kamień-Koszyrskiego	6	6	9	m. Kamień Koszyrski	
2	Baranowicze	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Baranowicze	
3	Kobryń	2	a) 1 dla pow. Kobryńskiego	8	8	12	m. Kobryń	
			b) 1 dla pow. Drohiczyńskiego	6	6	9	m. Drohiczyn	
4	Kossów	1	dla całego okręgu	6	6	9	m. Kossów	
5	Lida	1	"	10	10	15	m. Lida	
6	Łuniniec	1	"	10	10	15	m. Łuniniec	
7	Nowogródek	1	"	10	10	15	m. Nowogródek	
8	Nieśwież	1	"	10	10	15	m. Nieśwież	
9	Pińsk	1	"	10	10	15	m. Pińsk	
10	Prużany	1	"	8	8	12	m. Prużany	
11	Sarny	1	"	10	10	15	m. Sarny	
12	Stołpce	1	"	8	8	12	m. Stołpce	
13	Słonim	1	"	10	10	15	m. Słonim	
14	Wołożyn	1	"	10	10	15	m. Wołożyn.	

III. Okrąg Izby skarbowej w Grudziądzu

A. Komisja odwoławcza.

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Grudziądzu.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe.

Nr. porz.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Brodnica	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Brodnica	
2	Chełmno	1	"	8	8	12	m. Chełmno	
3	Chojnice	1	"	8	8	12	m. Chojnice	
4	Działdowo	1	"	6	6	9	m. Działdowo	
5	Gniew	1	"	6	6	9	m. Gniew	
6	Grudziądz	2	a) 1 kom. dla m. Grudziądza	8	8	12	m. Grudziądz	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	8	8	12		
7	Kartuzy	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Kartuzy	
8	Kościerzyna	1	"	8	8	12	m. Kościerzyna	
9	Nowe Miasto	1	"	8	8	12	m. Nowe-Miasto	
10	Puck	1	"	6	6	9	m. Puck	
11	Sępolno	1	"	6	6	9	m. Sępolno	
12	Starogard	1	"	8	8	12	m. Starogard	
13	Świecie	1	"	8	8	12	m. Świecie	
14	Tczew	1	"	8	8	12	m. Tczew	
15	Toruń	2	a) 1 kom. dla m. Torunia	10	10	15	m. Toruń	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	8	8	12		
16	Tuchola	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Tuchola	
17	Wąbrzeźno	1	"	8	8	12	m. Wąbrzeźno	
18	Wejherowo	1	"	8	8	12	m. Wejherowo	

IV. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w KIELCACH.

A. KOMISJA ODWOŁAWCZA.

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Kielcach.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe.

Nr. porządkowy	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i Komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Busk (pow. Stopnica)	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Busk	
2	Częstochowa	3	a) 2 kom. dla m. Częstochowy	po 12	po 12	po 18	m. Częstochowa	Rozgraniczenie terytorj. komisji miejskich ustaii Dyr. Izby skarbowej
			b) 1 kom. dla pozost. miejscowości	10	10	15		
3	Jędrzejów	1	dla miasta i powiatu	8	8	12	m. Jędrzejów	
4	Kielce	2	a) 1 kom. dla m. Kielc	12	12	18	m. Kielce	
			b) 1 kom. dla pozost. miejscowości	10	10	15		
5	Końskie	1	dla miasta i powiatu	12	12	18	m. Końskie	
6	Kozienice	1	"	10	10	15	m. Kozienice	
7	Miechów	1	"	10	10	15	m. Miechów	
8	Olkusz	1	"	10	10	15	m. Olkusz	
9	Opatów	1	"	12	12	18	m. Opatów	
10	Opoczno	1	"	10	10	15	m. Opoczno	
11	Pińczów	1	"	10	10	15	m. Pińczów	
12	Radom	2	a) 1 kom. dla m. Radomia	10	10	15	m. Radom	
			b) 1 kom. dla pozost. miejscowości	10	10	15		
13	Sandomierz	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Sandomierz	
14	Sosnowiec	5	a) 3 kom. dla m. Sosnowca i przylegl. gmin	po 10	po 10	po 15	m. Sosnowiec	Rozgraniczenie terytorjalne komisji miejskich ustali Dyrektor Izby skarbowej
			b) 1 kom. dla m. Będzina i Czeladzi	12	12	18		
			c) 1 kom. dla Dąbrowy i przyległych gmin	12	12	18		
15	Wierzbnik	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Wierzbnik	
16	Włoszczowa	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Włoszczowa	
17	Zawiercie	1	dla całego okręgu	12	12	18	m. Zawiercie	

V. Okrąg Izby skarbowej w Krakowie.

A. Komisja odwoławcza

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Krakowie.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe.

Nr. porz.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Biała	2	a) 1 kom dla miasta Białej i Lipnika	10	10	15	m. Biała	
			b) 1 kom. dla miasteczek Kęt i Wilamowic oraz wszystkich gmin wiejskich pow. politycznego Biała	10	10	15		
2	Bochnia	2	a) 1 kom. dla okr. sądu powiatowego Bochnia,	10	10	15	m. Bochnia	
			b) 1 kom. dla okr. sądu powiatowego Niepołomice i Wiśnicz	10	10	15		
3	Brzesko	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Brzesko, Radłów i Wojnicz,	10	10	15	m Brzesko	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Zakliczyn	8	8	12		
4	Chrzanów	4	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Chrzanów,	10	10	15	m. Chrzanów	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Jaworzno,	8	8	12		
			c) 1 kom. dla okr. sądu pow. Krzeszowice,	8	8	12		
			d) 1 kom. dla okr. sądu pow. Trzebinia miasto	8	8	12		
5	Dąbrowa	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Dąbrowa	8	8	12	m. Dąbrowa	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Żabno	8	8	12		
6	Gorlice	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Gorlice,	10	10	15	m. Gorlice	
			b) 1 kom. dla okr. sądu powiatow. Biecz	8	8	12		
7	Grybów	1	dla okr. pow. politycznego Grybów	8	8	12	m. Grybów	
8	Jasło	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow, Jasło	10	10	15	m. Jasło	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Żmigród	8	8	12		
9	Pow. Kraków	1	pow. politycz. Krakowski	8	8	12	m. Kraków	
10	Kraków m. I	3	a) 1 kom. dla dzielnicy I,	8	8	12	m. Kraków	
			b) 1 kom. dla dz. III, XII. XIII, XIV, XV, XVI,	8	8	12		
			c) 1 kom. dla Dz. IV, V, XVII i XVIII,	8	8	12		

Nr. porz.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
11	Kraków m. II	3	a) 1 kom. dla Dz. II i VII wraz z całą ulicą Dietlowską	10	10	15	m. Kraków	
			b) 1 kom. dla dzielnic VI, XIX i XX	8	8	12		
			c) 1 kom. dla Dz. VIII bez ulicy Dietlowskiej	12	12	18		
12	Kraków m. III	2	a) 1 kom. dla Dz. IX Ludwinów Dz. X Zakrzówek Dz. XI Dębniki	8	8	12	m. Kraków	
			b) 1 kom. dla Dz. XXI Płaszów, Dz. XXII Podgórze	10	10	15		
13	Limanowa	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Limanowa	8	8	12	m. Limanowa	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Mszana Dolna	8	8	12		
14	Mielec	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Mielec	10	10	15	m. Mielec	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Radomyśl	8	8	12		
15	Myślenice	3	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Myślenice	8	8	12	m. Myślenice	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Jordanów	8	8	12		
			c) 1 kom. dla okr. sądu pow. Maków	6	6	9		
16	Nowy Sącz	3	a) 1 kom. dla m. Nowy Sącz z gminami okręgu sądu powiatowego Nowy Sącz	12	12	18	m. Nowy Sącz	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Stary Sącz	8	8	12		
			c) 1 kom. dla okr. Sądu pow. Muszyna	8	8	12		
17	Nowy Targ	7	a) 1 kom. dla m. Nowy Targ	10	10	15	m. Nowy Targ	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Nowotarskiego z wyjątkiem gminy Zakopane i m. Nowy Targ	8	8	12		
			c) 1 kom. dla gm. Zakopane	10	10	15		
			d) 1 kom. dla okr. sądu pow. Krościeńskiego	8	8	12		
			e) 1 kom. dla okr. sądu pow. Czarnodunajeckiego	8	8	12		
			f) 1 kom. dla Polskiego Spisza	6	6	9		
			g) 1 kom. dla Polskiej Orawy	6	6	9		

Nr. porz.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	U w a g a
18	Oświęcim	2	a) 1 kom. dla okr. sądu powiatowego Oświęcim	8	8	12	m. Oświęcim	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Zator	6	6	9		
19	Pilzno	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Pilzno	8	8	12	m. Pilzno	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Brzostek	6	6	9		
20	Podgórze	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Podgórze	8	8	12	m. Podgórze	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Skawina	8	8	12		
21	Ropczyce	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Ropczyce	8	8	12	m. Ropczyce	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Dębica	8	8	12		
22	Tarnów	2	a) 1 kom. dla m. Tarnowa	10	10	15	m. Tarnów	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejsc.	10	10	15		
23	Wadowice	3	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Andrychów	8	8	12	m Wadowice	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Kalwarja	8	8	12		
			c) 1 kom. dla okr. sądu pow. Wadowice	10	10	15		
24	Wieliczka	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Dobczyce	8	8	12	m. Wieliczka	
			b) 1 kom. dla okr. sądu pow. Wieliczka	8	8	12		
25	Żywiec	2	a) 1 kom. dla okr. sądu pow. Milówka, Sucha i gmin wiejskich Żywieckiego pow. z wyjątkiem gmin Zabłocie, Sporysz, Isep i Jeleśnia oraz z wyjątkiem m. Żywiec	10	10	15	m. Żywiec	
			b) 1 kom. dla m. Żywiec i gm. Zabłocie, Sporysz, Isep i Jeleśnia	10	10	15		

VI. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w LUBLINIE.

A. Komisja odwoławcza:

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i 12 zastępców z siedzibą w Lublinie.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawiciel i płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Biała Podlaska	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Biała Podlaska	
2	Biłgoraj	1	„	10	10	15	m. Biłgoraj	
3	Chełm	1	„	12	12	18	m. Chełm	
4	Garwolin	1	„	12	12	18	m. Garwolin	
5	Hrubieszów	1	„	10	10	15	m. Hrubieszów	
6	Janów Lubelski	1	„	10	10	15	m. Janów Lubelski	
7	Janów Podlaski	1	„	8	8	12	m. Janów Podlaski	
8	Krasnystaw	1	„	10	10	15	m. Krasnystaw	
9	Lubartów	1	„	10	10	15	m. Lubartów	
10	Lublin	4	a) 3 kom. dla m. Lublina	po 10	po 10	po 15	m. Lublin	Rozgranicz. terytorjów komisji miejskich ustali Dyrektor Izby Skarbowej
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	12	12	18		
11	Łuków	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Łuków	
12	Puławy	1	„	12	12	18	m. Puławy	
13	Radzyń	1	„	10	10	15	m. Radzyń	
14	Siedlce	2	a) 1 kom. dla m. Siedlec	10	10	15	m. Siedlce	
			b) 1 kom. dla pozost. miejscowości	10	10	15		
15	Sokołów	1	dla miasta i powiatu	10	10	15	m. Sokołów	
16	Tomaszów Lubel.	1	„	10	10	15	m. Tomaszów Lub.	
17	Węgrów	1	„	10	10	15	m. Węgrów	
18	Włodawa	1	„	10	10	15	m. Włodawa	
19	Zamość	1	„	12	12	18	m. Zamość	

VII. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ we LWOWIE.

A. Komisje odwoławcze:

1-a Komisja na okrąg Województwa Lwowskiego
2-a „ „ „ „ Stanisławowskiego
3-a „ „ „ „ Tarnopolskiego
po 12 członków i po 12 zastępców każda z siedzibą we Lwowie.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawiciel i płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
			Województwo Lwowskie					
1	Bóbrka	2	dla całego okręgu	8	8	12	m. Bóbrka	
2	Brzozów	3	„	8	8	12	m. Brzozów	
3	Cieszanów	4	„	8	8	12	m. Lubaczów	
4	Dobromil	5	„	8	8	12	m. Dobromil	

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawiciei płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
5	Drohobycz	3	a) 1 kom. dla m. Drohobycza	10	10	15	m. Drohobycz	
			b) 1 kom. dla m. Borysławia	10	10	15		
			c) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
6	Gródek Jagiell.	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Gródek J.	
7	Jarosław	2	a) 1 kom. dla m. Jarosławia	8	8	12	m. Jarosław	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
8	Jaworów	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Jaworów	
9	Kolbuszowa	1	"	8	8	12	m. Kolbuszowa	
10	Krosno	1	"	10	10	15	m. Krosno	
11	Lisko	1	"	8	8	12	m. Lisko	
12	m. Lwów	10	dla całego miasta *)	po 8	po 8	po 12	m. Lwów	*) Rozgraniczenie terytorjalne komisji miejskich we Lwowie ustali Dyrektor Izby sk.
13	pow. Lwów	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Lwów	
14	Łańcut	1	"	8	8	12	m. Łańcut	
15	Mościska	1	"	8	8	12	m. Mościska	
16	Nisko	1	"	8	8	12	m. Nisko	
17	Przemyśl	2	a) 1 kom. dla m. Przemyśla	12	12	18	m. Przemyśl	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
18	Przeworsk	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Przeworsk	
19	Rawa Ruska	1	"	10	10	15	m. Rawa-Ruska	
20	Rudki	1	"	8	8	12	m. Rudki	
21	Rzeszów	2	a) 1 kom. dla m. Rzeszowa	10	10	15	m. Rzeszów	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	8	8	12		
22	Sambor	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Sambor	
23	Sanok	1	"	8	8	12	m. Sanok	
24	Sokal	1	"	8	8	12	m. Sokal	
25	St. Sambor	1	"	8	8	12	m. St. Sambor	
26	Strzyżów	1	"	8	8	12	m. Strzyżów	
27	Tarnobrzeg	1	"	8	8	12	m. Tarnobrzeg	
28	Żółkiew	1	"	8	8	12	m. Żółkiew	
			Województwo Stanisławowskie					
1	Bohorodczany	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Bohorodczany	
2	Dolina	1	"	8	8	12	m. Dolina	
3	Horodenka	1	"	8	8	12	m. Horodenka	
4	Kałusz	1	"	8	8	12	m. Kałusz	
5	Kołomyja	2	a) 1 kom. dla m. Kołomyji	10	10	15	m. Kołomyja	
			b) 1 kom. dla postałych miejsc.	8	8	12		
6	Kossów	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Kossów	
7	Nadwórna	1	"	8	8	12	m. Nadwórna	
8	Peczeniżyn	1	"	8	8	2	m. Peczeniżyn	
9	Rohatyn	1	"	8	8	12	m. Rohatyn	
10	Skole	1	"	8	8	12	m. Skole	

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	zastępców	przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga:
11	Stanisławów	2	a) 1 kom. dla m. Stanisławowa i Knihinina	12	12	18	m. Stanisławów	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejsowości	10	10	15		
12	Stryj	2	a) 1 kom. dla m. Stryja	8	8	12	m. Stryj	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	8	8	12		
13	Sniatyn	1	dla całego okręgu	10	10	10	m. Sniatyn	
14	Tłumacz	1	"	8	8	12	m. Tłumacz	
15	Turka	1	"	8	8	12	m. Turka	
16	Żydaczów	1	"	8	8	12	m Żydaczów	
			Województwo Tarnopolskie					
1	Borszczów	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Borszczów	
2	Brody	1	"	10	10	15	m. Brody	
3	Brzeżany	2	a) 1 kom. dla m. Brzeżany	8	8	12	m. Brzeżany	
			b) 1 kom. dla powiatu	8	8	12		
4	Buczacz	1	dla całego okręgu	10	10	15	m Buczacz	
5	Czortków	1	"	8	8	12	m. Czortków	
6	Husiatyn	1	"	8	8	12	m. Husiatyn	
7	Kamionka Str.	1	"	8	8	12	m. Kamionka Str.	
8	Podhajce	1	"	8	8	12	m. Podhajce	
9	Przemyślany	1	"	8	8	12	m. Przemyślany	
10	Radziechów	1	"	8	8	12	m. Radziechów	
11	Skałat	1	"	8	8	12	m. Skałat	
12	Tarnopol	2	a) 1 kom. dla m. Tarnopola	10	10	15	m. Tarnopol	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
13	Trembowla	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Trembowla	
14	Zaleszczyki	1	"	8	8	12	m. Zaleszczyki	
15	Zbaraż	1	"	8	8	12	m. Zbaraż	
16	Zborów	1	"	8	8	12	m. Zborów	
17	Złoczów	1	"	10	10	15	m. Złoczów	

VIII. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w ŁODZI.

A. Komisje odwoławcze:

1-sza Komisja na okrąg miasta Łodzi, 2-ga Komisja dla pozostałych miejscowości po 12 członków i po 12 zastępców każda z siedzibą w mieście Łodzi.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Brzeziny	2	a) 1 kom. dla m. Tomaszowa	10	10	15	m. Brzeziny	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	12	12	18		
2	Kalisz	2	a) 1 kom. dla m. Kalisza	10	10	15	m. Kalisz	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	10	10	15		
3	Koło	1	dla całego okr.	10	10	15	m. Koło	
4	Konin	1	" " "	10	10	15	m. Konin	
5	Łask	2	a) 1 kom. dla m. Pabjanic	10	10	15	m. Łask	
			b) 1 kom. dla pozost miejsc.	10	10	15		
6	Łęczyca	1	dla całego okr.	12	12	18	m. Łęczyca	
7	M. Łódź	9	dla m. Łodzi po trzy kom. na okręg każdego Urzędu	po 12	po 12	po 18	m. Łódź	Rozgranicz. terytorjów komisji miejskich ustali Dyrektor Izby Skarbowej
8	Pow. Łódzki	2	a) 1 kom. dla m. Zgierza	8	8	12	m. Łódź	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	12	12	18		
9	Piotrków	2	a) 1 kom. dla m. Piotrkowa	10	10	15	m. Piotrków	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	10	10	15		
10	Radomsko	2	a) 1 kom. dla m. Radomska	8	8	12	m. Radomsko	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	12	12	18		
11	Sieradz	2	a) 1 kom. dla m. Zduńska Wola	8	8	12	m. Sieradz	
			b) 1 kom. dla m. Sieradza i pozost. miejsc.	10	10	15		
12	Słupca	1	dla całego okr.	10	10	15	m. Słupca	
13	Turek	1	" " "	10	10	15	m. Turek	
14	Wieluń	1	" " "	12	12	18	m. Wieluń	

IX. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w ŁUCKU.

A. Komisja odwoławcza:

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Łucku.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Własność terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Dubno	1	dla całego okręgu	12	12	18	m. Dubno	
2	Horochów	1	" " "	8	8	12	m. Horochów	
3	Kowel	1	" " "	12	12	18	m. Kowel	
4	Krzemieniec	1	" " "	12	12	18	m. Krzemieniec	
5	Luboml	1	" " "	8	8	12	m. Luboml	
6	Łuck	2	a) 1 kom. dla m. Łucka	10	10	15	m. Łuck	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	10	10	15		
7	Ostróg	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Ostróg	
8	Równe	2	a) 1 kom dla m. Równego	10	10	15	m. Równe	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc.	10	10	15		
9	Włodzimierz	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Włodzimierz	

X. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w POZNANIU.

A. Komisja odwoławcza:

1. komisja dla całego okręgu z 12 członków i z 12 zastępców z siedzibą w Poznaniu.

B. Okręgi wymiarowe i komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawiciel płatników	Siedziba komisji	Uwaga:
1	Bydgoszcz	3	a) 2 kom. dla m. Bydgoszczy*)	po 10	po 10	po 15	m. Bydgoszcz	*) Rozgraniczenie terytorjalne komisji miejskich ustali Dyr. Izby Skarb.
			b) 1 kom. dla postałych miejscowości	10	10	15		
2	Chodzież	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Chodzież	
3	Czarnków	1	„	8	8	12	m. Czarnków	
4	Gniezno	2	a) 1 kom. dla m. Gniezna	8	8	12	m. Gniezno	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	10	10	15		
5	Gostyń	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Gostyń	
6	Grodzisk	1	„	10	10	15	m. Grodzisk	
7	Inowrocław	2	a) 1 kom. dla m. Inowrocławia	8	8	12	m. Inowrocław	
			b) 1 kom. dla pozostałych miejscowości	8	8	12		
8	Jarocin	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Jarocin	
9	Kępno	1	„	10	10	15	m. Kępno	
10	Kościan	1	„	10	10	15	m. Kościan	
11	Koźmin	1	„	8	8	12	m. Koźmin	
12	Krotoszyn	1	„	10	10	15	m. Krotoszyn	
13	Leszno	1	„	10	10	15	m. Leszno	
14	Międzychód	1	„	8	8	12	m. Międzychód	
15	Mogilno	1	„	10	10	15	m. Mogilno	
16	Nowy-Tomyśl	1	„	10	10	15	m. Nowy-Tomyśl	
17	Oborniki	1	„	10	10	15	m. Oborniki	
18	Odolanów	1	„	8	8	12	m. Odolanów	
19	Ostrów	1	„	10	10	15	m. Ostrów	
20	Ostrzeszów	1	„	8	8	12	m. Ostrzeszów	
21	Pleszew	1	„	8	8	12	m. Pleszew	
22	Poznań miasto	6	dla miasta Poznania*)	po 8	po 8	po 12	m. Poznań	*) Rozgraniczenie terytorj. komisji miejskich ustali Dyr. Izby Skarb.
23	Poznań wsch.	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Poznań	
24	Poznań zach.	1	„	8	8	12	m. Poznań	
25	Rawicz	1	„	10	10	15	m. Rawicz	
26	Strzelno	1	„	8	8	12	m. Strzelno	
27	Szamotuły	1	„	10	10	15	m. Szamotuły	
28	Szubin	1	„	10	10	15	m. Szubin	
29	Śmigiel	1	„	8	8	12	m. Śmigiel	
30	Śrem	1	„	10	10	15	m. Śrem	
31	Środa	1	„	10	10	15	m. Środa	
32	Wągrowiec	1	„	10	10	15	m. Wągrowiec	
33	Witkowo	1	„	8	8	12	m. Witkowo	
34	Wolsztyn	1	„	10	10	15	m. Wolsztyn	
35	Września	1	„	10	10	15	m. Września	
36	Wyżysk	1	„	10	10	15	m. Wyrzysk	
37	Żnin	1	„	10	10	15	m. Żnin	

XI. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w WARSZAWE.

A. Komisje odwoławcze;

1-sza Komisja na okrąg miasta st. Warszawy
2-ga " dla pozostałych miejscowości
po 12 członków i po 12 zastępców każda z siedzibą w Warszawie.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porząd.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość członków	Ilość zastępców	Ilość przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwagi
1	Warszawa I	10	dla całego okręgu	po 10	po 10	po 15	Warszawa	Rozgraniczenie terytorjów komisii miejskibh ustali Dyrektor Izby Skarbowej
2	Warszawa II	8	"	po 10	po 10	po 15	Warszawa	
3	Warsźawa III	7	"	po 8	po 8	po 12	Warszawa	
4	Warszawa IV	7	"	po 8	po 8	po 12	Warszawa	
5	Warszawa V	3	"	po 6	po 6	po 9	Warszawa	
6	Grodzisk	2	a) 1 kom. dla m. Grodziska i Błonia oraz okolicznych gmin	10	10	15	m. Grodzisk	
			b) 1 kom. dla Żyrardowa i Mszczonowa i okolicznych gmin	10	10	15		
7	Ciechanów	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Ciechanów	
8	Gostynin	1	"	10	10	15	m. Gostynin	
9	Kutno	1	"	12	12	18	m. Kutno	
10	Lipno	1	"	10	10	15	m. Lipno	
11	Łowicz	1	"	10	10	15	m. Łowicz	
12	Maków	1	"	10	10	15	m. Maków	
13	Mińsk-Mazow.	1	"	10	10	15	m. Mińsk-Mazowiecki	
14	Mława	1	"	10	10	15	m. Mława	
15	Nieszawa	1	"	10	10	15	m. Nieszawa	
16	Płock	2	a) 1 kom. dla m. Płocka	10	10	15	m. Płoek	
			b) 1 kom. dla pozost. miejsc,	10	10	15		
17	Płońsk	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Płońsk	
18	Przasnysz	1	"	8	8	12	m. Przasnysz	
19	Pułtusk	1	"	10	10	15	m. Pułtusk	
20	Radzymin	1	"	8	8	12	m. Radzymin	
21	Rawa	1	"	12	12	18	m. Rawa	
22	Rypin	1	"	10	10	15	m. Rypin	
23	Sierpc	1	"	8	8	12	m. Sierpc	
24	Skierniewice	1	"	10	10	15	m. Skierniewice	
25	Sochaczew	1	"	8	8	12	m. Sochaczew	
26	Włocławek	2	a) 1 kom. dla m. Włocławka	10	10	15	m. Włocławek	
			b) 1 kom dla pozost. miejsc.	10	10	15		
27	Powiat Warszawski	2	a) 1 kom. dla gmin po prawej stronie Wisły	10	10	15	m. Warszawa	
			b) 1 kom. dla gmin położonych po lewej stronie Wisły	10	10	15		
28	Grójec	2	a) 1 kom. dla miast Góry-Kalwarji i Warki oraz gmin Czersk, Kąty, Jazgaczew, Konary	8	8	12	m. Grójec	
			b) 1 kom. dla miast Grójca i Mogielnicy oraz reszty gmin w powiecie	8	8	12		

XII. OKRĄG IZBY SKARBOWEJ w WILNIE.

A. Komisja Odwoławcza:

1. Komisja dla całego okręgu z 12 członków i 12 zastępców z siedzibą w Wilnie.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Brasław	2	a) 1 kom. dla pow. Brasławskiego,	8	8	12	Brasław	
			b) 1 kom. dla pow. Dziśnieńskiego	10	10	15	Głębokie	
2	Oszmiana	1	dla całego okręgu	8	8	12	m. Oszmiana	
3	Święciany	1	„	10	10	15	m. Święciany	
4	Wilejka	2	a) 1 kom. dla pow. Wilejskiego,	10	10	15	m. Wilejka	
			b) 1 kom. dla pow. Duniłowickiego	10	10	15	m. Duniłowicze	
5	Wileńsko-Trocki	1	dla całego okr.	10	10	15	m. Wilno	
6	m. Wilno	5	dla miasta Wilna	po 8	po 8	po 12	m. Wilno	Rozgraniczenie terytorjalne komisji miejsk. ustali Dyr. Izby skarb.

XIII. DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO (OKRĘGU CIESZYŃSKIEGO).

A. Komisja Odwoławcza:

1. Komisja dla całego okręgu z 8 członków i z 8 zastępców z siedzibą w Katowicach.

B. Okręgi wymiarowe i Komisje szacunkowe:

Nr. porządk.	Urząd Skarbowy	Ilość komisji	Właściwość terytorjalna okręgu wymiarowego i komisji szacunkowej	Ilość: członków	Ilość: zastępców	Ilość: przedstawicieli płatników	Siedziba Komisji	Uwaga
1	Cieszyn	1	dla całego okręgu	10	10	15	m. Cieszyn	
2	Bielsko	3	a) 2 komisje dla miasta	po, 10	po 10	po 15	Bielsko	Rozgraniczenie terytor. kom. miejskich ustali Dyrektor Izby skarbowej.
			b) 1 komisja dla powiatu	10	10	15		

385.

OKÓLNIK Nr. 1.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

(Dopłata do świadectw przemysłowych, nabytych już przez płatników na rok 1923, oraz nabywanie tychże świadectw i kart rejestracyjnych z mocy nowej ustawy o państw. podatku przemysłowym).

Nowa ustawa o państwowym podatku przemysłowym, której projekt w brzmieniu, przyjętem przez Sejm, przesłało Ministerstwo Izbom skarbowym przy okólniku z d. 30/3 1923 r., L. DP. 526/III, została już uchwalona przez obie Izby prawodawcze z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r. i będzie niebawem ogłoszona w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej.

Ustawa ta, oprócz innych zasadniczych zmian w dotychczas obowiązujących przepisach o państwowym podatku przem., przedewszystkiem podwyższa w znacznym stopniu ceny świadectw przemysłowych, następnie wprowadza pewne zmiany w podziale przedsiębiorstw na kategorje, ustanawia obowiązek nabywania kart rejestracyjnych na każdy oddzielny skład (pomieszczenie składowe) oraz zalicza do odpowiedniej kategorji przedsiębiorstw przemysłowych wolne dotychczas od opodatkowania zajęcia rzemieślnicze i rękodzielnicze, dorożkarstwo i furmaństwo, prowadzone nawet bez pomocy najemnych pracowników siłami samego właściciela i członków jego rodziny, traktując te osoby pod względem podatkowym na równi z robotnikami najemnymi; uprawnia do poboru dodatków w stosunku procentowym do cen świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rzecz Izb handlowych i przemysłowych, tudzież Izb rzemieślniczych, oraz pewnych szkół zawodowych i innych instytucji, wymienionych w art. 120 ustawy i ustanawia nową maksymalną stawkę dla poboru na rok 1923 od wszystkich świadectw przemysłowych, dodatków na rzecz związków samorządnych.

Z powyższych postanowień dla płatników podatku przemysłowego wypływają następujące obowiązki pod względem świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1923:

a) przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz osoby wykonywujące zajęcia przemysłowe, które już na zasadzie ustawy o państwowym podatku przem. (Dz. U. R. P. Nr. 17 z roku 1922, poz. 140) obowiązane były wykupić na rok 1923 świadectwa przemysłowe, winny dopłacić różnicę pomiędzy ceną posiadanego świadectwa przemysłowego, a ceną przypadającą obecnie, zgodnie z przepisami nowej ustawy; obowiązek dopłaty lub uiszczenia należności dotyczy jednocześnie i ustanowionych nową ustawą dodatków;

b) na przedsiębiorstwa, zajęcia i oddzielne składy, które w myśl poprzedniej ustawy nie podlegały obowiązkowi nabywania świadectw przemysłowych, względnie kart rejestracyjnych, a co do których z mocy nowej ustawy obowiązek ten obecnie zaistniał, winni przedsiębiorcy nabyć właściwe świadectwa przemysłowe, ewentualnie karty rejestracyjne, zgodnie z postanowieniami nowej ustawy.

O ile chodzi o dodatki na rzecz: Izb handlowych i przemysłowych, tudzież Izb rzemieślniczych, oraz szkół zawodowych, wreszcie związków samorządnych, należy pobrać maksymalną wysokość tych dodatków, określoną w art. 120 i 125, część ostatnia po potrąceniu sum już wpłaconych w postaci tych dodatków przy nabywaniu świadectw przemysłowych na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów.

Kwot pobranych nie należy wydawać powyższym instytucjom i związkom samorządnym, zatrzymując te kwoty aż do dalszych w tym względzie zarządzeń.

Dodatki na rzecz Izb Handlowych i przemysłowych, tudzież Izb rzemieślniczych należy pobrać li tylko w okręgach tych Izb skarbowych, gdzie się znajdują wyżej wymienione instytucje; dodatki zaś na związki samorządne, jak również na szkoły zawodowe i inne instytucje, wyszczególnione w części pierwszej art. 120 ustawy, winny być pobrane w okręgach wszystkich bez wyjątku Izb skarbowych.

Celem należytego wprowadzenia w życie wyżej wymienionych postanowień, dotyczących świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych a tem samem jaknajrychlejszego osiągnięcia dla Skarbu Państwa znacznych wpływów podatkowych, poleca się Izbom skarbowym, niezwłocznie wydać w tym kierunku zarządzenia przygotowawcze, stosując się do wskazań następujących:

1) natychmiast po otrzymaniu numeru Dziennika Ustaw, w którym zostanie ogłoszona nowa ustawa o podatku przemysłowym, należy podać do wiadomości płatników za pomocą publicznych obwieszczeń (wzór takiego obwieszczenia, treść którego może być zmienioną stosownie do warunków miejscowych, załącza się), zamieszczając ewentualnie komunikaty w pismach miejscowych, o ciążących na płatnikach obowiązkach dopłaty do posiadanych już świadectw przemysłowych, względnie nabywania nowych świadectw lub kart rejestracyjnych; jak również o skutkach i rygorach prawnych w razie niewypełnienia tych obowiązków.

W obwieszczeniu tem należy uwidocznić również nowe ceny świadectw przemysłowych oraz wysokość dodatków.

O ile dopłata i wydawanie świadectw będzie w większych miastach uskuteczniane w kilku kasach, w obwieszczeniu należy wskazać adresy tych kas, oraz przynależne do nich okręgi terytorjalne.

Nakład takiego obwieszczenia zarządzą Izby skarbowe we własnym zakresie działania, niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika.

Dla dopłaty i nabycia świadectw i kart rejestracyjnych w myśl przepisów nowej ustawy, wyznacza się termin 45-cio dniowy od daty ogłoszenia tego numeru Dziennika Ustaw, w którym będzie zamieszczona nowa ustawa.

Zwalnia się od uiszczenia dopłaty do posiadanych świadectw przemysłowych, jak również od nabywania nowych świadectw przemysłowych, względnie kart rejestracyjnych, przedsiębiorstwa i zajęcia, które do dnia ogłoszenia nowej ustawy

zostały zaniechane, względnie, które zwinęły oddzielne składy.

Od obowiązku nabywania kart rejestracyjnych na oddzielne składy zwalnia się w roku bieżącym przedsiębiorstwa handlowe I kategorji, które już nabyły w myśl przepisów poprzedniej ustawy — świadectwa przemysłowe w cenie 16.600 mk. na pomieszczenie składowe.

2) Sprawę dopłat do świadectw przemysłowych i nabywania nowych świadectw i kart rejestracyjnych, należy zorganizować w kasach skarbowych w ten sposób, by płatnicy mogli wypełnić ciążące na nich obowiązki bez żadnych przeszkód z jak najmniejszą stratą czasu.

W tym celu do kas, prócz zwykłego personelu kasowego winni być delegowani pracownicy z urzędów skarbowych, orjentujący się należycie w przepisach nowej ustawy, dla dokonywania wspólnie z personelem kasowym obliczeń kwot, przypadających od płatnika tytułem dopłaty na rzecz Skarbu oraz tytułem dodatków w myśl art. 120 i 125 nowej ustawy.

Obliczenia uwidocznia się na odwrotnej stronie posiadanych przez płatników świadectw przemysłowych (uwidocznienie może być uskutecznione i za pomocą pieczątki), biorąc pod uwagę tak podwyższoną cenę tych świadectw, jak również i ewentualną zmianę kategorji świadectwa, w takiej mniej więcej formie:

Dopłacono za 1923 r.

	mk.
na rzecz Skarbu	„
„ „ związków samorządnych	„
na rzecz Izb handlowo-przemysłowych i rzemieślniczych . .	„
na rzecz szkół zawodowych etc.	„
	mk.

Słownie . . . .

Dnia . . . . 1923 r.

poz. dz. przych.

Podpisy: urzędnika, który obliczył dopłatę:

kasjera:

(M. p.).

Po dokonaniu obliczenia skierowuje się płatnika do kasjera, który przyjmuje pieniądze, stwierdzając na obliczeniu fakt wpłaty własnoręcznym podpisem i pieczęcią kasy.

Osobnych pokwitowań nie wydaje się.

Na dopłaty należy prowadzić oddzielny dziennik pomocniczy, wpisując do niego poszczególne dopłaty na rzecz Skarbu, związków samorządnych, Izb handlowych, przemysłowych i rzemieślniczych, szkół zawodowych etc., każdą oddzielnie.

Narówni z dopłatami do świadectw przemysłowych traktuje się zamianę na karty rejestracyjne, posiadanych bezpłatnych biletów, względnie świadectw przemysłowych na pomieszczenia składowe, uwidoczniając uiszczone kwoty za karty rejestracyjne na odwrotnej stronie tych biletów, względnie świadectw.

Przy zaliczaniu, na żądanie płatników, należących do nich przedsiębiorstw w myśl przepisów nowej ustawy do kategorji niższych od tej, podług której pierwotnie były wykupione świadectwa przemysłowe, należy zażądać od płatników pisemnych deklaracji, uzasadniających zmianę w kategorji na podstawie cech zewnętrznych przedsiębiorstwa.

W tych wypadkach nowych świadectw nie wydaje się, zmianę w kategorji uwidocznia się na odwrotnej stronie posiadanego świadectwa przemysłowego z adnotacją, że przedsiębiorstwo zostało zaliczone do niższej kategorji na żądanie i na odpowiedzialność płatnika.

Dopłatę uwidocznia się, jak wyżej, zaznaczając w Dzienniku pomocniczym, do jakiej kategorji zaliczone zostało przedsiębiorstwo przy dopłacie i ile pobrano tej dopłaty na rzecz Skarbu, związków samorządnych, Izb handlowych i przemysłowych, szkół zawodowych etc.

3) Przedsiębiorstwa, obowiązane w myśl przepisów nowej ustawy po raz pierwszy do nabycia świadectw przemysłowych, winny te świadectwa nabywać w trybie dotychczasowym w terminie wyżej zakreślonym, składając deklaracje, wymagane w art. 34 nowej ustawy, sporządzając je na dotychczasowych formularzach.

Nowonabywane świadectwa mają kasy skarbowe wystawiać na dotychczasowych blankietach właściwej kategorji i klasy miejscowości, zmieniając oznaczone na nich ceny odpowiednio do nowych stawek i wypisując kwoty pobranych poszczególnych dodatków.

Podobnie należy postępować przy wydawaniu nowych kart rejestracyjnych, używając na ten cel dotychczasowe blankiety świadectw, względnie bezpłatnych biletów na pomieszczenia składowe.

4) Urząd skarbowy, otrzymawszy z kasy skarbowej dzienniki pomocnicze, tudzież deklaracje na nowowykupione świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne, odnotowuje uskutecznione dopłaty i zamiany świadectw przemysłowych na znajdujących się już w urzędzie deklaracjach, na podstawie których zostały pierwotnie wykupione świadectwa, względnie bezpłatne bilety, a otrzymane z kasy deklaracje składa do ogólnego zbioru tychże za rok bieżący, przyczem deklaracje na karty rejestracyjne dołącza się do tej deklaracji, na podstawie której zostało wydane świadectwo przemysłowe na odnośne przedsiębiorstwo.

Zbiór wspomnianych deklaracji będzie podstawowym materjałem do założenia księgi bierczej podatku przemysłowego na rok 1923.

Dyrektorowie Izb skarbowych mogą odpowiednio do warunków miejscowych wprowadzać pewne zmiany do wskazanego w ustępie 4 sposobu odnotowywania dopłat i zamian.

5) Po upływie oznaczonego wyżej 45-cio dniowego terminu mają urzędy skarbowe dokładnie przejrzeć zbiór wspomnianych w poprzednim ustępie deklaracji i przeciw płatnikom, którzy dopłat nie uskutecznili, wdrożyć bezzwłocznie kroki egzekucyjne z zastosowaniem obowiązujących przepisów o karach za zwłokę.

W swoim czasie urzędy skarbowe przeprowadzą lustrację przedsiębiorstw w myśl rozdziału III nowej ustawy i odpowiednich przepisów rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy i dopilnują, aby wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane z mocy nowej ustawy do wykupienia świadectw

przemysłowych, były we właściwe świadectwa zaopatrzone.

Przy lustracji trzeba będzie zwrócić również uwagę na to, czy na wszystkie oddzielne składy (pomieszczenia składowe) zostały nabyte karty rejestracyjne.

W wypadkach skonstatowania w tym kierunku jakichkolwiek wykroczeń, urzędy skarbowe sporządzą protokóły i wdrożą postępowanie karne w trybie nową ustawą przepisanym.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu:

386.

OKÓLNIK Nr. 2.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

I. W myśl art. 52 do 55 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państw. podatku przemysłowego, która niebawem zostanie ogłoszona, winni płatnicy tego podatku co do przedsiębiorstw i zajęć, wymienionych w art. 52 ustawy, złożyć według ustanowionego wzoru zeznania o obrocie, osiągniętym w ciągu pierwszego półrocza kalendarzowego roku bieżącego, w terminie od 1 lipca do 1 sierpnia tegoż roku.

Zuwagi, że przepis składania wymienionych wyżej zeznań o obrocie zarówno dla płatników, jak i dla władz podatkowych I instancji jest rzeczą nową, oraz ze względu na krótki stosunkowo okres czasu, który pozostaje do terminu składania tych zeznań, poleca się Izbom skarbowym:

1) Zawczasu zaopatrzyć podwładne władze podatkowe I instancji w dostateczną ilość formularzy zeznań. Wzór takiego formularza załącza się, nakład zaś druku, celem przyspieszenia całej akcji, zarządzą Izby Skarbowe we własnym zakresie działania. Zaznacza się przytem, że zeznania należy wydrukować na półarkuszach zamieszczając wyciąg z ustawy na odwrotnej stronicy zeznania.

2) Niezwłocznie po ogłoszeniu ustawy podać do wiadomości płatników za pomocą publicznych obwieszczeń o ciążących na nich obowiązkach składania zeznań ze wskazaniem miejsca, gdzie będą bezpłatnie wydawane zgłaszającym się formularze, jak również przyjmowane wypełnione druki zeznań.

Celem uniknięcia natłoku i umożliwienia płatnikom spełniania ciążących na nich obowiązków jaknajrychlej i bez niepotrzebnej straty czasu, należy w szczególności w większych ośrodkach zorganizować wydawanie formularzy i przyjmowanie zeznań w możliwie większej ilości miejsc, według uznania p.p. Dyrektorów Izb.

Równocześnie z rozplakatowaniem publicznych obwieszczeń pożądanem jest zamieszczenie odpowiednich komunikatów w prasie miejscowej.

II. Zgodnie z art. 56 ustawy na przedsiębiorstwach dwóch kategorji handlowych i pierwszych pięciu przemysłowych ciąży obowiązek uiszczania podatku w terminach miesięcznych, a mianowicie, przedsiębiorstwa te winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego najpóźniej do 15 następnego miesiąca wpłacić do Kas Skarbowych podatek przemysłowy (art. 6), przypadający od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Od kwot podatku przemysłowego wpłacanych miesięcznie potrąca się w myśl części trzeciej art. 56 taką część sumy uiszczonej tytułem przedpłaty, jaka odpowiada ilości miesięcy roku podatkowego, w ciągu których podatek ma być uiszczony.

Z uwagi na ogłoszenie ustawy w środku roku podatkowego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia r. b., art. 125, część czwarta, zawiera przepis o rozłożeniu na raty podatku przypadającego w formie dopłaty (art. 7 lit. b) od wszystkich bez wyjątku przedsiębiorstw za czas od 1 stycznia 1923 r. do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Celem ujednostajnienia na całym obszarze Rzeczypospolitej zarówno wyżej wymienionych wpłat miesięcznych przez przedsiębiorstwa wyższych kategorji, jak również i ratalnych spłat zaległego podatku przez wszystkie bez wyjątku przedsiębiorstwa i zajęcia, obowiązane do uiszczenia podatku od obrotu, na zasadzie art. 122 ustawy, zarządza się na rok podatkowy 1923, co następuje:

1) Obowiązek miesięcznych wpłat podatku w myśl przepisów art. 56 ustawy rozpoczyna się z dniem pierwszego lipca 1923 r. t. j. miesiąc lipiec będzie pierwszym miesiącem kalendarzowym, za który podatek winien być uiszczony w terminie ustawowym (do 15 sierpnia r. b.); od kwoty tego podatku zezwala się potrącić 1/12 część sumy przypadającej tytułem przedpłaty (art. 7 lit a) za cały rok podatkowy, względnie 1/6 część tejże przedpłaty, o ile uiszczono ją w stosunku półrocznym (art. 31).

2) Uiszczenie kwot podatku, przypadającego za pierwsze półrocze roku podatkowego 1923, uskutecznić winni wszyscy płatnicy z wyjątkiem przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, po obliczeniu kwot tego podatku przez Komisje Szacunkowe i po rozesłaniu nakazów płatniczych, w trzech równych ratach a mianowicie: 15 października, 10 listopada i 10 grudnia **1923 r.**

3) Podatek przypadający za pierwsze półrocze kalendarzowe roku 1923 winien być wymierzony przez Izby Skarbowe wszystkim przedsiębiorstwom wymienionym w art. 54 część druga ustawy w ten sposób, by nakazy płatnicze zostały rozesłane najpóźniej do 1 października r. b.; przyczem uiszczenie podatku należy rozłożyć również na trzy równe raty, a mianowicie: pierwsza płatna jest w terminie oznaczonym w art. 83 ustawy, t. j. w ciągu 8 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, druga dnia 15 listopada r. b. i trzecia dnia 10 grudnia r. b.

Przed rozłożeniem na raty w myśl ustępów 2 i 3 działu II nin. okólnika, należy przedewszystkiem potrącić:

a) najwyżej połowę sumy uiszczonej tytułem przedpłaty (art. 7 lit. a) za cały rok podatkowy 1923, opłaty uiszczonej za karty rejestracyjne na

oddzielne składy nie potrąca się (art. 23 część ostatnia);

b) kwoty wpłacone bez wymiaru na rok 1923 w formie podatku od kapitału i procentowego podatku od zysku z mocy poprzedniej ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140);

c) na obszarze b. dzielnicy pruskiej — sumy uiszczone tytułem podatku obrotowego (Umsatzsteuer) na zasadzie ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. str. 779), z wyjątkiem sum wpłaconych na podatek od przedmiotów zbytku.

III. Jednocześnie z wymiarem państwowego podatku przemysłowego (dopłaty art. 7 lit. b) za pierwsze półrocze kalendarzowe roku podatkowego 1923 władze wymiarowe mają uskutecznić wymiar podatku na rzecz związków samorządnych do wysokości 0,5% od obrotu (art. 119 ustawy).

Od przypadających sum należy przedewszystkiem potrącić kwoty uiszczone przy przedpłacie na rok 1923, zgodnie z przepisami art. 125 część ostatnia wzgl. tut. okólnika Nr. 1, a pozostałą sumę rozłożyć na trzy raty wyznaczane w myśl ustępów 2 i 3 części II nin. okólnika.

Przy wpłatach miesięcznych zgodnie z ustępem pierwszym działu II niniejszego okólnika, przedsiębiorstwa winny również uiszczać kwoty podatku przypadające na korzyść związków samorządnych (art. 119 ustawy) t. j. 0,5% od obrotu.

O zarządzeniach zawartych w dziale II i III nin. okólnika, należy podać do wiadomości publicznej za pomocą tych samych obwieszczeń, o których mowa w dziale I. Wzór obwieszczenia odpowiadającego przepisom działów I, II i III nin. okólnika załącza się z tem, że Izby Skarbowe mogą go zmieniać i uzupełniać podług swego uznania, stosownie do warunków miejscowych.

Zeznanie przyjęto dnia .... 192 r.

D O

Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych (Inspektoratu skarbowego) w ....
Izby skarbowej ....

Z E Z N A N I E O O B R O C I E

w celu obliczenia państwowego podatku przemysłowego za .... półrocze roku 192....
(art. 52 do 55 ustawy z d. 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. .... poz. ....) w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego.

1	Imię i nazwisko przedsiębiorcy względnie osoby wykonywującej zajęcie przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcie zawodowe albo nazwa lub firma przedsiebiorcy. Jeżeli przedsiębiorstwo jest wykonywane przez kilku spólników, należy podać imię i nazwisko każdego z nich.	
2	Miejsce zamieszkania (dokładny adres przedsiębiorcy) (każdego spólnika) wzgl. siedziba zarządu przedsiębiorstwa sprawozdawczego (art. 54 część druga).	
3	Rodzaj zakładu wzgl. przedsiębiorstwa lub zajęcia, (np. hurtowy handel kolonjalny, cukrownia, adwokatura i t. p.).	
4	Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia (miejscowość, ulica Nr. domu).	
5	Ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów (art. 22). Do jakiego celu służą i gdzie się znajdują.	
6	Ogólna suma obrotu (art. 5), osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza. Co do przedsiębiorstw zaliczonych do pierwszych dwóch kategorji handlowych i pierwszych pięciu kategorji przemysłowych — należy wykazać obrót za każdy miesiąc oddzielnie.	Styczeń . . . . Luty . . . . Marzec . . . . Kwiecień . . . . Maj . . . . Czerwiec . . . . . . Razem: | Lipiec . . . . Sierpień . . . . Wrzesień . . . . Październik . . . . . . Listopad . . . . Grudzień . . . . Razem:
7	Czy prowadzone są księgi handlowe?	
	Czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić księgi handlowe wraz z dokumentami i rachunkami.	

Zapewniam, że wszystkie przytoczone wyżej dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia.

Data .... 1923 r.

Własnoręczny podpis zeznającego:

Wyciąg ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego.

Art. 5.

Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się:

1) w przedsiębiorstwach prowadzących handel towarowy — sumę przychodu brutto za towary sprzedane za gotówkę, wymienione lub wydane na kredyt łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego lub z wykonania dostaw; w przedsiębiorstwach prowadzących handel hurtowy, do wyżej wymienionych sum przychodu dolicza się również wyrażoną w cenach hurtowych wartość towarów, oddanych do sprzedaży zakładom handlu detalicznego lub drobnego, należącym do tegoż właściciela;

2) w instytucjach kredytu krótkoterminowego jako też w domach bankowych i w kantorach wymiany sumę pobranych procentów, prowizji, komisowego, tudzież innych tym podobnych wynagrodzeń za świadczenia oraz zysk brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi, bez uwzględnienia ewentualnych strat;

3) w instytucjach kredytu długoterminowego ogólną sumę wpływów prócz spłat kapitału;

o ile w instytucjach kredytu długoterminowego są prowadzone również inne operacje bankowe. należy do obrotu włączyć sumy, wymienione w ustępie 2 niniejszego artykułu;

4) w instytucjach ubezpieczeniowych:

A. w instytucjach nie opartych na wzajemności:

a) całkowitą sumę otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń rzeczowych;

b) 1/10 część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń na życie i od wypadków;

c) 1/4 część otrzymanych składek (premji) od ubezpieczeń pośrednich (reasekuracji);

B. w instytucjach opartych na wzajemności, a ograniczających swoją działalność w ubezpieczeniach bezpośrednich tylko do swoich członków; połowę premji wymienionych pod litera A. ustęp a), b) i c);

5) dla robót (antrepryz) i dostaw wykonywanych jako samoistne przedsiębiorstwa — sumę brutto otrzymaną lub należną za wykonanie roboty (antrepryzy) wzgl. dostawy;

6) w przedsiębiorstwach pośrednictwa handlowego, w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych, oraz w przedsiębiorstwach przewozowych i komunikacyjnych — zarobek brutto, t. j. suma pobranych i należnych prowizji, komisowego oraz wszelkich innych wynagrodzeń za wykonane świadczenia i usługi;

7) we wszystkich innych przedsiębiorstwach handlowych sumę przychodu brutto;

8) w przedsiębiorstwach przemysłowych wydobywających lub przetwarzających surowce albo produkujących wyroby z wydobytych lub z zakupionych na własny rachunek materjałów sumę przychodu brutto za surowce, półfabrykaty i gotowe wyroby tak sprzedawane za gotówkę, jak i wymienione lub wydane na kredyt, oraz użyte do wykonania umów o roboty (antrepryzy) i dostawy;

do sumy przychodu brutto dolicza się również obliczoną w cenach hurtowych wartość surowców, półfabrykatów i wyrobów wydanych zarówno z samego zakładu przemysłowego jak i z należących do niego składów innym przedsiębiorstwom i zakładom należącym do tego samego właściciela;

9) w przedsiębiorstwach przemysłowych, wytrwarzających wyroby z cudzych materjałów — zarobek brutto t. j. całkowitą sumę wynagrodzenia pobranego za przerób;

10) dla zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — zarobek brutto.

Art. 52.

Po upływie każdego półrocza kalendarzowego w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy, należy złożyć władzom wymienionym w art. 54 tejże ustawy pisemne zeznanie o obrocie według ustanowionego wzoru, a to odrębnie:

1) co do każdego oddzielnego zakładu wzgl. przedsiębiorstwa handlowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji pierwszej i drugiej przedsiębiorstw handlowych;

2) co do każdego oddzielnego zakładu wzgl. przedsiębiorstwa przemysłowego zaliczonego w taryfie do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

3) co do każdego zajęcia przemysłowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych;

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 9).

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należące do kategorji niższych, niż wskazane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu. mogą także składać zeznania o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy części trzeciej art. 76 niniejszej ustawy.

Art. 53.

W zeznaniu o obrocie (art. 52) winny być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, względnie osoby wykonywującej zajęcie przemysłowe lub samodzielne wolne zajęcia zawodowe albo nazwa lub firma przedsiębiorcy;

2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;

3) rodzaj zakładu względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia;

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia;

5) ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów;

6) ogólna suma obrotu (art. 5) osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, a w zeznaniach składanych przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji odrębnie sumy obrotu osiągniętego w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego półrocza;

7) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obro-

tu płatnik gotów jest przedstawić władzy skarbowej księgi handlowe;

8) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;

9) własnoręczny podpis osoby, składającej zeznanie.

Art. 54.

Zeznania o obrocie winny być składane właściwym władzom podatkowym I instancji (art. 27).

Spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom, winny składać zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie tej Izbie skarbowej, w której okręgu znajduje się siedziba zarządu spółki względnie przedsiębiorstwa.

Art. 55.

Zeznania o obrocie (art. 53) należy składać w następujących terminach:

1) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego— od 1 lipca do 1 sierpnia tegoż roku;

2) za drugie półrocze roku kalendarzowego — od 1 stycznia do 1 lutego roku następnego.

Art. 56.

Przedsiębiorstwa, wymienione w ustępach 1 i 2 art. 52 oraz w części drugiej art. 54 nin. ustawy, o ile są zaliczone do pierwszych dwóch kategorji przedsiębiorstw handlowych, lub do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych, winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej podatek przemysłowy (art. 6), przypadający od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

Inni płatnicy obowiązani do składania zeznań (art. 52 i 54) część druga) winni najpóźniej w terminach oznaczonych w art. poprzednim niniejszej ustawy wpłacić do kasy skarbowej podatek przypadający od obrotu osiągniętego w ubiegłem półroczu. Płatnicy ci mogą jednak wpłacać podatek przemysłowy także w terminach miesięcznych analogicznie do postanowień części pierwszej nin. artykułu.

Od kwot podatku przemysłowego wpłacanych miesięcznie potrąca się taką część sumy uiszczonej tytułem przedpłaty (art. 7-a), jaka odpowiada ilości miesięcy roku podatkowego, w ciągu których podatek będzie uiszczony.

Od sum podatku wpłacanych półrocznie potrąca się: od kwoty podatku przemysłowego przypadającej za pierwsze półrocze kalendarzowe — najwyżej połowę sumy uiszczonej tytułem przedpłaty; od kwoty zaś przypadającej za drugie półrocze — resztę sumy uiszczonej tytułem przedpłaty za rok kalendarzowy wzgl. za odnośny okres podatkowy (art. 31 i 32).

Dowody wpłat zarówno miesięcznych jak i półrocznych — należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania składanego w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy.

Art. 104.

Kto nie złoży zeznania o obrocie (art. 52, 53 i 54) w terminach oznaczonych w art. 55 nin. ustawy, lub kto wbrew postanowieniom art. 53 nin. ust. przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane — ulegnie karze grzywny od 100.000 do 3,000,000 mk.

Art. 106.

Kto w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej świadomie poda w zeznaniu o obrocie (art. 52 i 53) wzgl. w wyjaśnieniu złożonem w myśl przepisów art. 75 ustęp I nin. ust. nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej — ulegnie karze grzywny od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego wzgl. narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 3-ch miesięcy.

Izba Skarbowa w . . . .

OBWIESZCZENIE

w przedmiocie nowego podatku przemysłowego.

I. Na zasadzie art. 52 do 55 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego wzywa się płatników podatku przemysłowego, aby:

1) Co do każdego oddzielnego zakładu handlowego, zaliczonego do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,

2) co do każdego oddzielnego zakładu przemysłowego, zaliczonego do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,

3) co do każdego zajęcia przemysłowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych,

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego, —

złożyli w terminie od 1 lipca do 1 sierpnia 1923 r. według ustanowionego wzoru zeznania o obrocie, osiągniętym w ciągu pierwszego półrocza kalendarzowego roku bieżącego.

Zeznania o obrocie mają być składane we właściwych Urzędach Skarbowych podatków, gdzie też będą wydawane bezpłatnie formularze zeznań.

Wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, mają w powyższym terminie złożyć zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie, tej Izbie Skarbowej, w okręgu której znajduje się siedziba Zarządu spółki wzgl. przedsiębiorstwa.

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym lub kto przedstawi w zeznaniu o obrocie nie zupełne dane, ulegnie na zasadzie art. 104 ustawy karze grzywny od 100.000 do 3.000.000 mk.

Kto zaś, w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej poda w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej, ulegnie na zasadzie art. 106 ustawy karze grzywny od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego lub uszczuplonego, wzgl. narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do trzech miesięcy.

Płatnicy podatku przemysłowego wyżej niewymienieni mogą również składać zeznania o obrocie, lecz na nich nie ciąży ustawowy obowiązek składania zeznań.

II. Co się tyczy wpłacania podatku przemysłowego (od obrotu) w formie dopłaty za czas od 1 stycznia do końca czerwca 1923 r., to na zasadzie art. 122 i art. 125, część przedostatnia ustawy zarządza się, co następuje:

1) Wszyscy płatnicy, z wyjątkiem przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego ogłaszania sprawozdań, są obowiązani uiścić podatek przemysłowy (od obrotu) przypadający za pierwsze półrocze roku podatkowego 1923, po obliczeniu kwot tego podatku przez Komisje Szacunkowe i rozesłaniu nakazów płatniczych, w trzech równych ratach, a mianowicie: 15 października, 10 listopada i 10 grudnia 1923 r.

2) Spółki akcyjne, spółki z ogr. odp. i inne przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach winny wpłacić podatek przypadający od obrotu, osiągniętego w pierwszem półroczu kalendarzowem roku podatkowego 1923, po otrzymaniu nakazów płatniczych w trzech równych ratach w następujących terminach: pierwszą ratę w ciągu 8 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, drugą — dnia 15 listopada r. b., i trzecią — dnia 10 grudnia r. b.

III. Wszelkie przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorji, oraz przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji, zarówno obowiązane, jak i nieobowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, winny na zasadzie art. 56 i 122 ustawy, poczynając od miesiąca lipca r. b. obliczać i wpłacać podatek od obrotu, osiągniętego w każdym miesiącu. Pierwsza zatem wpłata miesięcznie obliczonego podatku winna być uskutecznioną za miesiąc lipiec w terminie do 15 sierpnia 1923 r., przyczem od kwoty miesięcznej tego podatku wolno potrącić 1/12 część sumy przypadającej tytułem przedpłaty za cały rok podatkowy, wzgl. 1/6 część tejże przedpłaty, o ile ją uiszczono w stosunku półrocznym. Przy wpłatach miesięcznych winny być również uiszczane kwoty podatku przypadające na korzyść Związków samorządnych (art. 119 ustawy) w wysokości 0,5% od obrotu.

IV. W razie niewpłacenia podatku w wyżej oznaczonych pod II i III terminach płatności nastąpi ściągnięcie zaległego podatku w drodze egzekucji, wraz z 10% karami za zwłokę.

. . . . dnia . . . . . 1923 r.

387.

OKÓLNIK Nr. 3.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Nawiązując do okólnika Nr. 1 z dnia 18 maja 1923 r. L.D.P. 826/III, którym z mocy przepisów nowej ustawy o państwowym podatku przemysłowym ustalono termin dla uskutecznienia dopłat do nabytych już na rok 1923 świadectw przemysłowych, jak również do nabywania nowych na ten rok świadectw Ministerstwo Skarbu, z uwagi na postanowienia art. 125 nowej ustawy o państwowym podatku przemysłowym poleca:

1) umorzyć postępowanie karne zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji co do wszelkich spraw, dotyczących naruszenia przepisów o zasadniczym podatku przemysłowym za rok podatkowy 1923, wszczętych z mocy dawnej ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922. poz. 140), jak również już nałożone kary, z wyjątkiem tych wypadków, w których decyzje karne uprawomocnią się przed dniem ogłoszenia nowej ustawy;

2) natychmiast po upływie terminu, zakreślonego okólnikiem Nr. 1 zwrócić szczególniejszą uwagę na te przedsiębiorstwa, którym umorzono postępowanie karne, względnie nałożoną karę na podstawie niniejszego okólnika, a w razie skonstatowania jakichkolwiek wykroczeń wdrożyć postępowanie karne w trybie nową ustawą przepisanym.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

388.

OKÓLNIK Nr. 4.

Do wszystkich Izb skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Przywiązując wielką wagę do należytego wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), Ministerstwo Skarbu jeszcze przed ogłoszeniem ustawy zwołało na dzień 28 maja r. b. konferencję w celu zaznajomienia ze swemi projektami i zamierzeniami Naczelników II. Wydziału Izb Skarbowych.

Na konferencji tej omówiono przedewszystkiem plan prac na czas najbliższy, następnie zwrócono szczególniejszą uwagę na doniosłość podatku przemysłowego ze względów na spodziewane z powyższego źródła znaczne dochody, tudzież wskazano na konieczność przeprowadzenia wymiaru za I półrocze 1923 r. w terminie ustawowym.

Ministerstwo Skarbu z całym naciskiem zwraca uwagę Izb Skarbowych na to, że wymiar i pobór państwowego podatku przemysłowego wtedy tylko może być jaknajpomyślniej przeprowadzony, o ile władze skarbowe powierzą kierownictwo

okręgów najbardziej wykwalifikowanym urzędnikom skarbowym, nadającym się do pracy samodzielnej i należycie obznajmionym z miejscowemi stosunkami, nadto zaprowadzą jaknajściślejszą ewidencję wszystkich płatników.

I. Podział na okręgi wymiarowe.

Ministerstwo Skarbu, uwzględniając stan uprzemysłowienia poszczególnych miejscowości w Rzeczypospolitej, tudzież biorąc pod uwagę tak podział miejscowości na klasy (część I taryfy, — załączonej do art. 23 ustawy o państw. pod. przemysłowym), jak i wnioski Izb Skarbowych, podzieliło Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (inspektoraty skarbowe) na cztery grupy:

1) Do grupy pierwszej, o jednym okręgu wymiarowym, zaliczono powiaty o charakterze wybitnie rolniczym.

2) Do grupy drugiej, o dwóch okręgach wymiarowych, zaliczono przeważnie miejscowości, wyszczególnione w taryfie, jako miejscowości II klasy.

3) Do grupy trzeciej, o trzech — pięciu okręgach wymiarowych, zaliczono takie Urzędy (inspektoraty) skarbowe, jak Sosnowiec, Lublin, Wilno, Bydgoszcz, Drohobycz, Białystok i t. p.

4) Do grupy czwartej, o sześciu i więcej okręgach, zaliczono miasto st. Warszawę, Poznań, Lwów, Łódź i Kraków.

II. Komisje szacunkowe i komisje odwoławcze.

Ilość komisji szacunkowych do spraw podatku przemysłowego odpowiada ilości okręgów wymiarowych. Co do Komisji odwoławczych, to ilość tych komisji w zasadzie odpowiadać będzie ilości okręgów Izb skarbowych, z wyjątkiem Izb skarbowych w Warszawie, Łodzi i Lwowie, dla których ilość komisji zostanie powiększona, a to: dla pierwszych dwóch Izb — po 2 i dla Izby Lwowskiej 3 komisje odwoławcze (na każde województwo po jednej komisji). W sprawie tworzenia komisji zostanie ogłoszone w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw osobne rozporządzenie Ministra Skarbu.

III. Ewidencja podatników, podlegających podatkowi przemysłowemu.

Władze podatkowe mają zwracać baczną uwagę na ścisłe prowadzenie ewidencji wszystkich podatników, podlegających podatkowi przemysłowemu, jak również na tę okoliczność, aby składane zeznania były wpisywane do osobnego zapisku (rejestru) zgodnie z § 36 rozporządzenia N. I. Ministra Skarbu (rozporządzenie to zostanie ogłoszone w czasie najbliższym).

Wskazanym jest podział podatników, na dwie zasadnicze grupy:

Do grupy pierwszej wchodzą płatnicy, których obroty sprawdzają i ustalają Komisje szacunkowe zgodnie z postanowieniami części pierwszej art. 57 ustawy.

Do grupy drugiej wchodzą płatnicy, wyszczególnieni w części drugiej art. 54 ustawy, dla których I instancją jest właściwa Izba Skarbowa (ustęp drugi art. 57).

O ile Izby Skarbowe nie przeprowadziły dotychczas ścisłej ewidencji płatników grupy drugiej, obowiązane są i to natychmiast — wezwać Urzędy (inspektoraty) skarbowe do sporządzenia następujących (imiennych) wykazów przedsiębiorstw sprawozdawczych: wykaz Nr. 1 dotyczyć będzie przedsiębiorstw, których Zarządy oraz przedsiębiorstwa znajdują się w okręgu Urzędu skarbowego (inspektoratu); wykaz Nr. 2 obejmie przedsiębiorstwa, których Zarządy znajdują się poza okręgiem Urzędu skarbowego (inspektoratu). W wykazach należy podać: firmę, rodzaj przedsiębiorstwa, dokładny adres Zarządu, oddziału wzgl. filji, kategorję i cenę nowego świadectwa przemysłowego (przedpłata) za rok 1923. Na podstawie tych wykazów, które winny być ściśle sprawdzone, Izby Skarbowe sporządzą w terminie do 20 września r. b. zbiorowe wykazy i prześlą je Departamentowi Podatków, Wydz. III.

Na podstawie materjałów otrzymanych od Izb skarbowych Departament Podatków sporządzi ogólny wykaz przedsiębiorstw sprawozdawczych z całego obszaru Rzeczypospolitej i ogłosi w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

O każdem nowopowstałem przedsiębiorstwie, wzgl. o przedsiębiorstwie zlikwidowanym doniesie natychmiast Urząd (nspektorat) skarbowy swej Izbie Skarbowej, która w razie, o ile Zarząd przedsiębiorstwa nie znajduje się w jej w okręgu, zawiadomi o tem właściwą Izbę Skarbową.

Wszystkie Izby Skarbowe po upływie kwartału przedkładają Departamentowi Podatków wykaz przedsiębiorstw nowopowstałych wzgl. zlikwidowanych.

IV. Lustracja przedsiębiorstw, sprawdzanie obrotów i kontrola uiszczeń podatku przemysłowego.

Władze podatkowe I instancji mają wykonywać ścisły nadzór nad wszystkiemi przedsiębiorstwami, znajdującemi się w ich okręgu, bez względu na to, czy wymiar podatku dla tych przedsiębiorstw, uskuteczniają Komisje szacunkowe, czy też Izby Skarbowe (art. 57 ustawy).

Lustracja przedsiębiorstw, sprawdzanie obrotów i kontrola uiszczeń ma być dokonywana zgodnie z przepisami §§ 29 — 32 rozporządzenia I Ministra Skarbu.

W szczególności należy ściśle przestrzegać wymagań § 30 lit. b. i § 31 powyższego rozporządzenia, dotyczących prowadzenia ksiąg handlowych i ksiąg obrotu oraz wpłacania co miesiąc podatku przemysłowego przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorji. Zaznacza się przytem, że ilekroć urzędnicy, delegowani do przeprowadzenia kontroli, stwierdzą nieprowadzenie przewidzianych w odrębnem rozporządzeniu Ministra Skarbu ksiąg obrotu przez przedsiębiorstwo — wymienione w art. 50 ustawy, winni sporządzić za każdym razem protokół o przekroczenie, postanowień art. 97 ustawy, naczelnicy zaś władz podatkowych I instancji mają czuwać nad tem, aby grzywny z powyższego artykułu były niezwłocznie wymierzane. Chodzi bowiem o to, aby przedsiębiorstwa oporne zmusić grzywnami i to dotkliwemi do ścisłego przestrzegania przepisów art. 50

ustawy — niezwłocznie po ogłoszeniu wspomnianego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu.

Zaznacza się przytem, że przepisy art. 56 ustawy, dotyczące wpłat miesięcznych mające doniosłe dla Skarbu znaczenie będą mogły być ściśle wykonane tylko pod tym warunkiem, że władze podatkowe zwrócą baczną uwagę na to, aby odnośne przedsiębiorstwa, były we właściwym czasie zaopatrzone w odpowiednie świadectwa przemysłowe.

V. Zorganizowanie stałej kontroli do podatku przemysłowego.

Skarb Państwa otrzyma wpływy z podatku przemysłowego we właściwym czasie i w pełnej rzeczywistej wysokości tylko o tyle, o ile władze podatkowe będą wykonywały ścisły i ciągły nadzór nad rzeczywistą wysokością obrotów osiąganych przez przedsiębiorstwa. Nadzór ten winni wykonywać sami naczelnicy urzędów (inspektoratów) skarbowych, kierownicy okręgów wymiarowych i najzdolniejsi referenci.

Ministerstwo Skarbu z całym naciskiem zwraca uwagę Izb Skarbowych i na tę ważną okoliczność, że nienależycie zorganizowana kontrola może się odbić fatalnie na tych płatnikach, którzy wykazywać będą w swych zeznaniach właściwe obroty — w przeciwieństwie do płatników mniej uczciwych, którzy przez zmniejszanie swych obrotów, a co za tem idzie i przez ukrócanie wpływów podatkowych, zawsze będą w stanie kosztem Skarbu Państwa konkurować z przedsiębiorstwami uczciwemi. Na tę okoliczność zwrócono zresztą specjalną uwagę Naczelników II Wydziału Izb skarbowych podczas konferencji w dniu 28 maja 1923 roku.

Celem zapobieżenia podobnym niezdrowym objawom, Ministerstwo Skarbu postanowiło wzmocnić personel podatkowy przez zaangażowanie odpowiedniej ilości rutynowanych buchalterów, a także — w miarę potrzeby — kontrolerów, z pośród kandydatów odpowiednio ukwalifikowanych, dokładnie obznajmionych z miejscowemi stosunkami, i bezwzględnie uczciwych.

Nadto z uwagi na zwiększenie się ilości pozycji przychodowych, zostanie powiększony skład osobowy niektórych kas skarbowych.

VI. Czynności buchalterów i kontrolerów.

Buchalterzy, po zaznajomieniu się z postanowieniami ustawy z dnia 14 maja 1923 r. o państwowym podatku przemysłowym wraz z odnośnemi rozporządzeniami, mają być przydzieleni bezzwłocznie do Oddziałów bilansowych Izb skarbowych, celem przeprowadzenia wspólnie z kierownikiem Oddziału w kilku przedsiębiorstwach sprawozdawczych rewizji ksiąg handlowych dla celów podatkowych, poczem przyjęty buchalter może być przydzielony bądź do Oddziału bilansowego, bądź do Urzędu (inspektoratu) skarbowego, w okręgu którego skupia się największa ilość przedsiębiorstw handlowych I i II kategorji oraz przedsiębiorstw przemysłowych pierwszych pięciu kategorji, np. w Warszawie, Łodzi, Sosnowcu, Poznaniu, Lwowie, Bydgoszczy, Drohobyczu, Krakowie, Wilnie, Białymstoku i t. p. Decyzję w tym kierunku poweźmie P. Dyrektor Izby skarbowej na wniosek Naczelnika II Wydziału. Nie ma jednak żadnych przeszkód, aby P.p. Dyrektorowie Izb Skarbowych wyznaczyli jednego z najwięcej wykwalifikowanych urzędników skarbowych, posiadającego dokładną znajomość buchalterji i obeznanego z miejscowemi stosunkami, na stanowisko okręgowego buchaltera. Zadaniem takiego fachowego i sprężystego urzędnika byłaby kontrola przedsiębiorstw dla celów podatku przemysłowego w okręgu Izby skarbowej, pouczanie personelu podatkowego co do sposobu przeprowadzania kontroli ksiąg handlowych i ksiąg obrotu, oraz kontrolowanie czynności buchalterów, przydzielonych do większych urzędów (inspektoratów) skarbowych w okręgu danej Izby skarbowej; wreszcie do obowiązków jego należałoby składanie wniosków i uwag co do zaprowadzenia koniecznych zmian personalnych na stanowiskach buchalterów, wzgl. kontrolerów.

Dla celów ogólnej kontroli na obszarze całej Rzeczypospolitej, wzgl. dla delegowania na pewien okres czasu do czynności wyżej wskazanych, zostaną przydzieleni buchalterzy w liczbie pięciu do Departamentu Podatków — Wydz. III.

Do zakresu działania kontrolerów będzie należała kontrola wpłat miesięcznych, sprawdzanie obrotów przedsiębiorstw oraz zbieranie wiadomości i wszelkich materjałów dotyczących podatku przemysłowego (§§ 29—32 rozp. I Min. Skarb.).

Do czynności kontrolerów mają być w zasadzie przeznaczani urzędnicy skarbowi, wzgl. w braku tychże należy zaangażować na kontrolerów — osoby znane z uczciwości i pracowitości, oraz obznajmione z miejscowemi stosunkami i nadające się do sprawdzania ksiąg. Zaznacza się przytem, że w miejsce urzędnika, przeznaczonego do czynności kontrolera, może być przyjęty pracownik kontraktowy.

VII. Ustalony etat kontraktowych buchalterów kontrolerów i innych funkcjonarjuszów do końca roku 1923.

Nr. kol.	Okrąg Izby skarbowej	Ilość buchalterów	Ilość kontrolerów	Ilość pracowników do kas skarb.
1	Białostocka . . .	2	10	3
2	Kielecka . . .	5	25	5
3	Krakowska . . .	4	12	—
4	Lubelska . . .	3	20	4
5	Łódzka	7	40	8
6	Lwowska . . .	8	30	—
7	Poleska	1	12	3
8	Pomorska . . .	2	15	3
9	Wileńska . . .	3	15	3
10	Wielkopolska . .	7	10	6
11	Wołyńska . . .	2	6	3
12	Warszawska . . .	10	45	12
13	Depart. Podatków .	5	—	—
	Razem . . .	59	240	50

VIII. Wysokość uposażenia powyżej wskazanych pracowników kontraktowych.

Ustala się następujące normy wynagrodzenia dla nowozaangażowanych pracowników kontraktowych:

a) buchaltera przeciętnie do 3.000.000 mk. miesięcznie, z tem jednak, że wynagrodzenie to, w granicach wyasygnowanych Izbom skarbowym ryczałtów, może być doprowadzone do 4 miljonów lub nawet do wyższej normy, o ile tego będą wymagały warunki życiowe,

b) kontrolera, przeciętnie według IX stop. płac, z tem, że wynagrodzenie może się wahać pomiędzy wynagrodzeniem funkcjonarjusza państwowego VII—X stop. służbowego,

c) funkcjonarjusza kasy skarbowej według X—XI stopnia płac. Tych funkcjonarjuszów należy przyjmować w razie, jeżeli czynności kasowe istotnie i stale się zwiększają: może to mieć miejsce tylko w takich okręgach, w których będzie większa ilość płatników obowiązanych do uiszczenia podatku — w ratach miesięcznych.

Upoważnia się Izby skarbowe do zaangażowania z dniem 1 lipca r. b. w miarę potrzeby i w miarę wyszukania odpowiednich kandydatów — pracowników kontraktowych do prac przy podatku przemysłowym w granicach etatów, określonych wyżej pod VII, i udzielonego im na ten cel kredytu, który zostanie przekazany w ciągu dni najbliższych.

Zarazem upoważnia się P.p. Dyrektorów Izb skarbowych do wyznaczania z tego kredytu, po upływie każdego kwartału specjalnego wynagrodzenia „dodatku buchalteryjnego" tym urzędnikom skarbowym, którym poleconem będzie pełnić czynności buchalterów, wyłuszczone w części VI niniejszego zarządzenia; łączne wynagrodzenie okręgowego buchaltera nie może przekraczać przeciętnego wynagrodzenia kontraktowego. Zarazem zarządza się, aby w miarę przyjmowania buchalterów, Izby skarbowe przedkładały bezzwłocznie Departamentowi Administracyjnemu odpisy zawartych z nimi kontraktów.

Ministerstwo Skarbu poleca Izbom skarbowym, aby po otrzymaniu niniejszego reskryptu, wydały natychmiast podwładnym im władzom I instancji odpowiednie zarządzenia, których odpisy przedłożą Departamentowi Podatków, Wydz. III, w terminie do dnia 20 sierpnia r. b.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

389.

OKÓLNIK Nr. 5.

Do Izb Skarbowych.

W myśl ustępu 2 art. 5 i art. 6 ustawy w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1923, poz. 412) banki opłacają podatek przemysłowy (dopłatę) w wysokości 5%:

a) od sumy pobranych procentów, prowizji, komisowego i innych tym podobnych wynagrodzeń za świadczenia, tudzież,

b) od zysku brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi.

Przy obliczaniu zatem podatku przemysłowego (dopłaty dla banków) należy odróżniać dwie główne części składowe obrotu, a to jedną wyszczególnioną pod a) i drugą pod b).

Przypadający od obydwu części obrotu podatek przemysłowy, poczynając od miesiąca lipca r. b. winny banki wpłacać do kas skarbowych w myśl art. 56 ustawy oraz okólnika Nr. 2 najpóźniej do dnia 15-go następnego miesiąca.

Ponieważ ścisłe ustalenie obrotu z operacji pod b) wymienionych wymaga dłuższego czasu, w szczególności dla banków, posiadających liczne oddziały poza siedzibą głównego zarządu, przeto na zasadzie art. 122 ustawy zarządza się, co następuje:

Banki, posiadające oddziały poza siedzibą głównego zarządu, mają ściśle przestrzegać przepisów o wpłatach miesięcznych podatku odnośnie do obrotu osiągniętego z operacji pod a) wymienionych, zarówno w centrali, jak i w każdym poszczególnym oddziale.

Zezwala się natomiast, sumy miesięczne obrotu, osiągniętego z operacji pod b) wyszczególnionych, ustalać na razie w przybliżeniu i od ustalonych w ten sposób sum obrotu wpłacać miesięcznie przypadający podatek, pod warunkiem późniejszego wyrównania po upływie roku podatkowego najpóźniej do dnia 1 lutego roku następnego.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu przedłuża dla wyż wymienionych banków termin do składania zeznań od obrotu za I półrocze 1923 do dnia 15 sierpnia 1923 roku.

Warszawa, dnia 9 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

390.

OKÓLNIK Nr. 6.

Do Izb Skarbowych.

W sprawie organizowania Komisji do spraw podatku przemysłowego.

W najbliższych numerach Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostaną ogłoszone rozporządzenia I i II Ministra Skarbu, wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r., w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412).

Rozporządzenie II zawiera przepisy o komisjach szacunkowych i odwoławczych tudzież o przedstawicielach płatników do udziału w lustracji przedsiębiorstw.

Przesyłając odpis tego rozporządzenia, oraz tablicę do § 1, części dotyczącej Okręgu Izby, zwraca Ministerstwo Skarbu uwagę na postanowienia § 3, wedle którego instytucje wymienione w § 2 winny w nieprzekraczalnym terminie do dni 15-tu od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia II, przedstawić listy kandydatów Panu Dyrektorowi Izby Skarbowej, który ze swej strony ma baczyć, aby

skład komisji odpowiadał ustosunkowaniu poszczególnych grup płatników w danym okręgu i aby żadna poszczególna lista nie uzyskała większości w Komisji.

O ileby tedy rzeczone instytucje nie przedstawiły w zakreślonym terminie list kandydatów, względnie gdyby przedstawione listy nie odpowiadały przepisom ustawy i rozporządzenia II Ministra Skarbu, wówczas należy natychmiast zastosować przepisy § 6 wspomnianego rozporządzenia II.

Wobec powyższego, oraz z uwagi na nieodzowną konieczność jaknajrychlejszego wprowadzenia w życie ustawy o państwowym podatku przemysłowym, poleca się już obecnie przedsięwziąć odpowiednie kroki ku temu, aby komisje mogły być zorganizowane w należyty sposób, niezwłocznie po upływie terminu wyznaczonego do złożenia list przez instytucje do tego upoważnione.

Wreszcie zwraca się uwagę, że rzeczoznawców (art. 76 część druga ustawy o państwowym podatku przemysłowym) należy powoływać w myśl niejednokrotnie już udzielonych wskazówek, przedewszystkiem z łona miejscowych organizacji zawodowych kupców, przemysłowców i rzemieślników, co oczywiście nie wyklucza powołania w razie potrzeby i osób, stojących poza temi organizacjami.

Warszawa, dnia 9 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Opłaty stemplowe.

391.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1923 r. L. 2584/23 D. O.

w sprawie potrącania opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach.

Do wszystkich Władz Centralnych, do Centralnej Kasy Państwowej oraz do wszystkich władz i urzędów skarbowych i wszystkich kas skarbowych, mających siedzibę w b. dzielnicach rosyjskiej i austrjackiej.

Z powodu wydania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych (Dz. U. Nr. 3, poz. 15 z roku 1923) zwróciły się niektóre władze i urzędy państwowe do władz skarbowych z zapytaniami, w których dały wyraz wątpliwościom, nasuwającym się przy stosowaniu ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. Nr. 92, poz. 676), oraz wymienionego wyżej rozporządzenia.

Celem usunięcia tych wątpliwości, Ministerstwo Skarbu udziela następujących wyjaśnień:

A. Do ustawy z dnia 28 października 1921 r.

Powołana ustawa ustanawia opłaty stemplowe, jak wskazuje przytoczony wyżej napis zamieszczony nad jej tekstem, od dwu rodzajów dokumentów, odróżniających się zasadniczo treścią, a mianowicie:

I) od rachunków,

II) od poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

I. Rachunki.

(artykuły 1, 2, 6 i 8 ustawy).

Od rachunków, za które w myśl art. 2 należy uważać pisma, które wystawca doręcza odbiorcy, celem stwierdzenia należności za dostarczone rzeczy ruchome, wykonane prace lub usługi, albo też za innego rodzaju świadczenia—przewidziana jest w art. 1 opłata w wysokości 2 marki od każdego nawet niecałego tysiąca marek należności, wymienionej w rachunku.

(Opłatę, obliczoną w sposób powyższy, jeśli nie jest podzielna przez 100, należy w myśl art. 13 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. Nr. 44, poz. 296 zaokrąglać wzwyż do pełnej setki).

Opłatę winien uiścić wystawca rachunku przed doręczeniem go odbiorcy w jeden ze sposobów, określonych w §§ 10, 13 i 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. Dz. U. Nr. 107, poz. 785, a więc bądź znaczkami stemplowymi, umieszczonymi na rachunku i skasowanymi w sposób, wskazany w § 10, bądź gotówką w kasie skarbowej od każdego poszczególnego rachunku, z zachowaniem formalności, przewidzianych w § 13, bądź wreszcie bezpośrednio gotówką w kasie skarbowej naraz od wszystkich rachunków, wystawionych w ubiegłym miesiącu kalendarzowym, z zachowaniem formalności, przewidzianych w § 14. Ten ostatni sposób uiszczenia mogą stosować tylko instytucje, wymienione w § 14, i osoby, którym na ten sposób uiszczania opłat zezwoliła właściwa Izba Skarbowa.

II. Poświadczenia odbioru (pokwitowania).

1. Rodzaje poświadczeń odbioru.

(art. 11, 12 i 13 ustawy).

Co do poświadczeń odbioru, to ustawa rozróżnia — ze względu na wysokość przewidzianych od nich opłat — dwa rodzaje, a mianowicie:

a) poświadczenia odbioru, określone w art. 11 i

b) poświadczenia odbioru, określone w artykułach 12 i 13.

Przedmiotem dalszych wyjaśnień są poświadczenia odbioru, wymienione pod a), gdyż wymienione pod b) mają zastosowanie tylko w obrocie z instytucjami kredytowemi, wymienionemi w art. 12.

2. Poświadczenia odbioru, podlegające opłacie w myśl art. 11 ustawy.

Wedle art. 11 ustawy opłacie, ustanowionej w tymże artykule, a mianowicie w wysokości 5 marek od każdego nawet niecałego tysiąca marek, —

którą to opłatę należy po obliczeniu zaokrąglać wzwyż do kwoty, podzielnej przez 100 mk. — podlegają „poświadczenia odbioru sum pieniężnych lub papierów wartościowych, wystawione na dowód, że dłużnik dopełnił zobowiązania“.

Z przytoczonego brzmienia art. 11 ustawy wynika, że niekażde poświadczenie odbioru (pokwitowanie) sumy pieniężnej lub papieru wartościowego podlega bezwzględnie wymienionej wyżej opłacie, lecz tylko takie, które wierzyciel wystawia dłużnikowi na dowód, że ten ostatni dopełnił względem niego zobowiązania przez wręczenie mu sumy pieniężnej lub papieru wartościowego.

Wystawienie poświadczenia odbioru, podlegającego opłacie, musi więc w każdym poszczególnym wypadku poprzedzić zaistnienie takiego stosunku obligatoryjnego między dwiema osobami, aby jedna z nich stała się wobec drugiej dłużnikiem. Taki stosunek obligatoryjny może powstać między dwiema osobami nietylko na zasadzie umowy o pożyczkę, lecz także na zasadzie innych umów, rodzących zobowiązanie jednego kontrahenta do zapłacenia drugiemu kontrahentowi pewnej należności. Np.: przy umowach kupna — sprzedaży, kupujący zobowiązuje się zapłacić w pewnym oznaczonym terminie cenę kupna; przy umowach o dostawę zobowiązuje się odbiorca zapłacić wynagrodzenie za dostawę przy umowach o wykonanie pracy lub pewnego świadczenia biorący pracę lub przyjmujący świadczenie zobowiązuje się zapłacić wynagrodzenie za wykonanie pracy lub świadczenia i t. p.

3. *Skarb Państwa w roli dłużnika.*

Stosunek obligatoryjny, określony w ustępie poprzednim, powstaje także często między Skarbem Państwa a osobami prywatnemi. Skarb Państwa, występując jako dłużnik w stosunku do osób prywatnych bądź na zasadzie prawa publicznego, bądź też umów natury prywatno-prawnej, i wypłacając należność, musi żądać od wierzyciela, aby wystawił mu poświadczenie odbioru na dowód, że dopełnił względem niego swego zobowiązania. Wierzyciel może wystawić poświadczenie odbioru dla Skarbu Państwa albo na rachunku, którym stwierdza swą należność, albo na oddzielnym papierze, albo wreszcie na asygnacji (budżetowej, funduszów specjalnych) lub na zleceniu wypłaty z rachunku bieżącego.

4. *Poświadczenia odbioru wolne od opłaty.*
(art. 14 i 32 ustawy).

Nie wszystkie poświadczenia odbioru, wystawione przez wierzycieli na dowód, że Skarb Państwa dopełnił względem nich zobowiązania, podlegają opłacie. W art. 14 ustawy wymieniony jest cały szereg poświadczeń odbioru, uwolnionych od opłaty. Najważniejsze znaczenie dla władz i urzędów państwowych mają postanowienia, zawarte w punktach 4) do 6), 8) do 10) i 12) tego artykułu, a w szczególności postanowienie, zawarte w punkcie 12), wedle którego uwolnione są także od opłaty poświadczenia odbioru, zamieszczone na rachunkach, wręczonych przez wierzyciela dłużnikowi, jeśli dotyczą należności, wymienionej w rachunku.

Nie mniej ważnem jest także postanowienie art. 32 ustawy, na którego zasadzie pozostały z mocy uwolnienia od opłaty stemplowej poświadczeń odbioru, przewidziane w ustawach Rzeczypospolitej Polskiej, wydanych przed ustawą, która jest przedmiotem wyjaśnień. Uwolnienia takie przewidziane są np. w art. 14 ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. U. Nr. 32, poz. 264), w art. 19 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. Nr. 67, poz. 401), w art. 27 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. Nr. 21, poz. 166) i t. d.

5. *Sposób uiszczania opłaty.*
(art. 16 i 18 ustawy, §§ 10 do 15 rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r.).

Opłatę stemplową od poświadczeń odbioru, wystawianych w kraju, obowiązany jest uiścić wystawca przed doręczeniem ich odbiorcy, a to w jeden ze sposobów, wskazanych wyżej w ustępie A. I. ustęp ostatni.

B. Do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. Dz. U. Nr. 3, poz. 15 z roku 1923 („Monitor Polski“ Nr. 10 z 1923 r.).

1. *Potrącanie opłat od poświadczeń odbioru na asygnacjach.*

Ponieważ sposoby uiszczania opłat, wskazane wyżej w ustępie A. II. 5, okazały się niepraktycznemi w zastosowaniu do poświadczeń odbioru, zamieszczanych przez wierzycieli Skarbu Państwa na asygnacjach przy odbiorze należności z kas skarbowych, a to z powodu zachodzącej częstokroć konieczności użycia wielkiej ilości znaczków stemplowych, a przy uiszczeniu gotówkowem z powodu trudności technicznych, zarządziło Ministerstwo Skarbu w powołanem rozporządzeniu z dnia 22 grudnia r. z., aby opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach, potrącane były w sposób określony w § 2 owego rozporządzenia.

Ministerstwo Skarbu wyszło przytem z założenia, że władze i urzędy, asygnujące należności, sprawdzając rachunki, stanowiące podstawę asygnowania, albo wydając decyzję, na których podstawie następuje asygnowanie należności, mogą z większą łatwością, niż to stać by się mogło w kasach skarbowych, ustalić, czy poświadczenie odbioru, które wierzyciel ma zamieścić na asygnacji, podlega opłacie, czy nie, w razie twierdzącym obliczyć przypadającą opłatę i zarządzić jej potrącenie w sposób dogodny dla wierzyciela, a zabezpieczający przytem interes Skarbu Państwa.

Jest rzeczą jasną, że potrącanie omawianej opłaty może być tylko wówczas prawidłowe, jeśli funkcjonarjusze władz i urzędów, dokonywujący czynności asygnowania, przyswoją sobie dokładnie wymienione wyżej przepisy ustawy i rozporządzeń Ministra Skarbu i będą mieli na uwadze po-

wyższe wyjaśnienia, a ponadto zamieszczone poniżej wskazówki i zarządzenie.

2. Potrącenie opłat od poświadczeń odbioru na zleceniach wypłaty.

(Rozp. Min. Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 21, poz. 354, — „Monitor Polski“ Nr. 201 z 1922 r.).

W sposób, określony w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r., należy dokonywać także potrąceń od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na zleceniach wypłaty z rachunków bieżących (wzór 2 do rozp. Min. Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r.), ponieważ zlecenia takie nie odróżniają się co do istoty swojej niczem od zwykłych asygnacji.

3. Powtórne wystawienie poświadczenia odbioru.

Okoliczność, że wierzyciel Skarbu Państwa zamieścił poświadczenie odbioru na rachunku — jak wyjaśniono wyżej w ustępie A. II. 4, wolne od opłaty stemplowej — nie wpływa na potrącenie opłaty od poświadczenia odbioru, zamieszczonego powtórnie na asygnacji (zleceniu wypłaty), gdyż dopiero poświadczenie odbioru, zamieszczone na asygnacji, stanowi dowód, że Skarb Państwa dopełnił istotnie względem niego swego zobowiązania.

4. W jakich przypadkach nie można dokonać potrącania.

Wedle brzmienia § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. potrącenie opłaty może być dokonane tylko od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach. Wobec tego nie można potrącać opłaty przy asygnowaniu należności, jeśli wedle dyspozycji władzy lub urzędu asygnującego ma ona być wypłacona w inny sposób, jak w kasie skarbowej do rąk wierzyciela, a więc np. ma być przesłana pocztą (przekazem pocztowym) lub przekazana na rachunek wierzyciela w banku w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub w Pocztowej Kasie Oszczędności, lub też przesłana do wypłaty za pośrednictwem wymienionych wyżej instytucji kredytowych, ponieważ w takich wypadkach wierzyciel nie zamieści na asygnacji poświadczenia odbioru, od którego należałoby potrącić opłatę.

Wierzyciel wystawi poświadczenie odbioru dopiero przy odbiorze należności z poczty, banku, P. K. K. P. lub P. K. O. i wówczas — otrzymując pieniądze z banku P. K. K. P. lub P. K. O. — uiści od tego poświadczenia odbioru opłatę w jeden ze sposobów, wskazanych w ustępie A. II. 5., o ile takie poświadczenie odbioru w danym przypadku będzie podlegało opłacie.

C. Adnotacja usprawiedliwiająca niedokonanie potrącenia.

Ponieważ przy realizowaniu w kasach skarbowych asygnacji, przy których nie dokonano potrąceń, wyłaniają się często wątpliwości, czy stało się to przez przeoczenie, czy też z tego powodu, że poświadczenie odbioru, które ma być zamieszczone na asygnacji, nie podlega opłacie stemplowej, Ministerstwo Skarbu postanawia, że w takich razach winni funkcjonarjusze, zarówno władz centralnych jakoteż władz i urzędów podwładnych, zamieszczać na każdej asygnacji (zleceniu wypłaty), przy której nie dokonano potrącenia, adnotację, usprawiedliwiającą niedokonanie potrącenia, następującej treści, zastosowanej do danego przypadku: „Pokwitowanie nie podlega opłacie“, albo „Pokwitowanie wolne od opłaty w myśl art. 14 punkt .... (tu należy wymienić cyfrę dotyczącego punktu) ustawy z dnia 28 października 1921 r.“ albo „Pokwitowanie wolne od opłaty w myśl art. .... ustawy z dnia ...... Dz. U. Nr. ...... poz. ....“). Miejsca wykropkowane należy wypełnić datami odnośnej ustawy).

Ministerstwo Skarbu uprasza władze centralne i wzywa wszystkie podwładne władze i urzędy skarbowe, dokonywujące asygnowania, aby z uwagi na to, że, jak wynika ze sprawozdań Izb Skarbowych, niektóre władze i urzędy nie stosują się jeszcze ściśle do powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r., a niekiedy znowu potrącają opłaty w takich przypadkach, w których tego nie należy czynić, podały bezzwłocznie powyższe wyjaśnienia, jakoteż zarządzenie, zawarte w ustępie C., do wiadomości organom, sprawdzającym rachunki i zarządzającym wystawienia asygnacji, i poleciły im jednocześnie jaknajdokładniejsze zaznajomienie się z niemi i stosowanie się do wskazanych w nich przepisów ustawy i rozporządzeń Ministra Skarbu pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, wyrządzoną Skarbowi Państwa przez zaniedbanie nałożonych na nich obowiązków.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Podatki konsumcyjne.

392.

OBWIESZCZENIE
ZARZĄDZENIA MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie postępowania przekazowego w obrocie towarów monopolowych i podlegających akcyzie między Rzecząpospolitą Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem.

Na mocy artykułu 207 ratyfikowanej ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16 z r. 1922, poz. 139) umowy, zawartej dnia 24 października 1921 r. pomiędzy Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem, celem wykonania i uzupełnienia polsko-gdańskiej Konwencji z dnia 9 listopada 1920 r. unormowano wzajemny obrót towarów, podlegających podatkom pośrednim, względnie stanowiących przedmiot monopolu między Polską a Gdańskiem wedle zasad określonych w rozdziale 2 załącznika I do artykułu 207 tej umowy.

Postanowienia art. 207 i załącznika I do art. 207 tej umowy sprowadzają się do tego, że przy przewozie powyższych towarów obowiązuje system przekazowy, w myśl którego towary wytwarzane na obszarze jednej strony, wysyłane na obszar drugiej strony, zostają zwalniane od podatku strony wysyłającej, opłacając ten podatek po stronie odbiorcy, przyczem towary te należy przed wysłaniem zgłosić do właściwego Urzędu Skarbowego, który winien je przekazać Urzędowi Skarbowemu, wzgl. celnemu, właściwemu dla miejsca przeznaczenia towarów celem pobrania od nich podatku według obowiązujących tam przepisów. Przekazanie towarów, stanowiących przedmiot monopolu państwowego, może nastąpić dopiero po przedstawieniu zezwolenia władzy monopolowej, potrzebnego do ich przywozu lub wywozu.

Jako urzędy skarbowe, właściwe dla wysyłającego, względnie odbiorcy towarów, podlegających postępowaniu przekazowemu między Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem, ustanawia się aż do odwołania położone obok granicy polsko-gdańskiej urzędy akcyz, wzgl. inspektoraty akcyzowe w Tczewie, Wejherowie i Kartuzach i urzędy te fungować będą, jako urzędy miejsca wysłania, względnie jako urzędy odbiorcze.

Przywóz towarów w obrocie przekazowym z Gdańska do Polski, względnie wywóz tych towarów z Polski do Gdańska odbywać się będzie tylko na linjach kolejowych i drogowych Tczew—Gdańsk, Gdańsk—Pruszcz—Kartuzy, Gdańsk — Gdynia —Wejherowo, tudzież na linji wodnej Tczew—Gdańsk.

Obrót przekazowy na innych drogach i linjach jest wzbroniony.

Wyjątek stanowią towary w obrocie zagranicznym celno-przekazowym, które przekazują urzędy celne bez ograniczeń.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1923 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(„Monitor Polski" Nr. 143 — 1923 r.)

393.

OKÓLNIK L. 6057/D.A.M.-W.a.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 24 maja 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 401) przewiduje dla zakładów restauracyjnych opłaty patentowe w dwóch stopach (p. 13 taryfy). W uzupełnieniu § 2 ust. B p. 13 wyżej powołanego rozporządzenia należy zaliczać do restauracji pierwszorzędnych zakłady kategorji pierwszej według poz. VII taryfy załączonej do ustawy z 14 maja 1923 o podatku przemysłowym, (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zatrudniające ponad 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących; do restauracji drugorzędnych — zakłady zatrudniające mniej niż 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

Przedsiębiorstwa trudniące się ekspedycją trunków, winny opłacać patenty za każdy zakład osobno, niezależnie od miejsca przebywania zarządu macierzystego towarzystwa przewozowego.

Warszawa, dnia 21 czerwca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Leśniowski.*

w z. Dyrektor Departamentu.

Monopol tytoniowy.

394.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 maja 1923 r.

w przedmiocie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na podstawie art. 17 i 19 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Jako władzę powołaną do bezpośredniego kierownictwa Państwowego Monopolu Tytoniowego i wykonywania jego praw — ustanawia się Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego z siedzibą w m. st. Warszawie.

§ 2. Zakres działania Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w wykonywaniu praw Państwowego Monopolu Tytoniowego, jako przywileju Państwa w stosunku do osób prywatnych, fizycznych i prawnych pod względem uprawy tytoniu, przywozu z zagranicy, fabrykacji i sprzedaży wyrobów tytoniowych określają wydane względnie przyszłe rozporządzenia ministerjalne — przyczem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przejmuje wszystkie uprawnienia i obowiązki urzędowe, jakie wedle dotychczasowych rozporządzeń miała Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego.

§ 3. Skarb Państwa przekazuje na własność Państwowego Monopolu Tytoniowego wszelki majątek ruchomy i nieruchomy, znajdujący się dotychczas w zarządzie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego oraz wszelkie jej aktywa i pasywa w stosunku do osób prywatnych i Skarbu Państwa, a to na podstawie zamknięcia rachunkowego z dnia 31 grudnia 1922 r.

§ 4. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prowadzi dla Skarbu Państwa eksploatację fabryk i zakładów stanowiących własność Państwowego Monopolu Tytoniowego jako przedsiębiorstwo o charakterze samodzielnej, odrębnej jednostki gospodarczej, za której zobowiązania poza całym majątkiem, stanowiącym własność Państwowego Monopolu Tytoniowego odpowiada posiłkowo Skarb Państwa.

§ 5. W tym zakresie działania Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego decyduje samodzielnie o zakupie surowca i artykułów pomocniczych, maszyn i urządzeń, wewnętrznej organizacji, toku czynności, przeprowadzaniu rekonstrukcji i adaptycji fa-

bryk, magazynów i urzędów monopolowych tudzież sposobie, systemie i jakości produkcji tych fabryk i magazynów. Ponadto Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski co do otwarcia i zakupu nowych fabryk, magazynów i urzędów monopolowych, oraz zwinięcia już istniejących.

§ 6. Rok obrachunkowy Państwowego Monopolu Tytoniowego liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia. Przed rozpoczęciem każdego roku obrachunkowego przedstawia Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia plan finansowy, zaś po ukończeniu roku obrachunek roczny sporządzony w myśl art. 19 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 7. Państwowy Monopol Tytoniowy prowadzi po myśli art. 19 ustawy o monopolu tytoniowym księgowość według zasad handlowych systemu podwójnej buchalterji.

W rachunku strat i zysków uwydatni pod osobną pozycją zysk fabrykacyjny z własnych fabryk. Zysk ten obliczać się będzie aż do 1 października 1923 w ten sposób, że od ceny sprzedażnej wyrobów tytoniowych potrąci się 40% jako przynależną Skarbowi Państwa opłatę konsumcyjną oraz wszelkie inne koszty związane z produkcją, administracją i sprzedażą. Po 1 października 1923 r. określi Ministerstwo Skarbu wysokość opłaty konsumcyjnej na wniosek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 8. Do osobnego funduszu renowacyjnego wstawiać będzie Państwowy Monopol Tytoniowy corocznie z osiągniętego zysku:

a) 1% od wartości zabudowań mieszkalnych,

b) 2% od wartości zabudowań fabrycznych,

c) 10% od wartości maszyn i wszelkich ruchomości.

Jako wartość przyjąć należy pierwotną cenę nabycia względnie własny koszt wzniesienia.

Fundusz renowacyjny służyć może tak do obrotu jak i do wykonania nowych inwestycji Państwowego Monopolu Tytoniowego.

§ 9. Państwowy Monopol Tytoniowy stwarza u siebie fundusz ubezpieczeniowy od klęsk elementarnych. Do funduszu tego przelewa corocznie określony przez Ministra procent od wartości posiadanych przedmiotów.

§ 10. Od zakupionych z fabryk prywatnych wyrobów tytoniowych do własnej rozsprzedaży winien Państwowy Monopol Tytoniowy uiszczać po wydaniu tychże ze swoich magazynów przypadającą opłatę monopolową (podatek państwowy) do kasy skarbowej według każdoczesnej obowiązującej stawki.

Opłaty monopolowe, uiszczane przez prywatne fabryki tytoniowe oraz dochody z konfiskat i kar winien wpłacać bezpośrednio do Centralnej Kasy Państwowej.

Dla oceny ostatecznego wyniku gospodarki Państwowego Monopolu Tytoniowego miarodajne będzie, o ile stwierdzony obrachunek roczny odpowiada zatwierdzonemu planowi finansowemu.

II. Organizacja.

§ 11. Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego kieruje Naczelny Dyrektor, który na zewnątrz reprezentuje Państwowy Monopol Tytoniowy i jest tak za swoją działalność, jak i za działalność podległych mu fabryk, urzędów i magazynów przed Ministrem Skarbu odpowiedzialny.

§ 12. Naczelnemu Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego dodany jest Komitet Doradczy celem opinjowania ważniejszych spraw Monopolu Tytoniowego. Do tego komitetu deleguje Minister Skarbu trzech członków i trzech zastępców, Minister Przemysłu i Handlu jednego członka i jednego zastępcę,, a wreszcie Minister Rolnictwa jednego członka i jednego zastępcę.

Komitet doradczy zbiera się w miarę potrzeby, a conajmniej raz w miesiącu. Posiedzenia zwołuje i na nich przewodniczy Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W razie zachodzącej różnicy między zapatrywaniem Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, a opinją większości Komitetu Doradczego Naczelny Dyrektor winien przedłożyć sprawę do decyzji Ministrowi Skarbu.

Przebieg posiedzeń Komitetu Doradczego winien być zapisany do księgi protokułów posiedzeń Komitetu Doradczego.

Wynagrodzenia członków Komitetu Doradczego za powyższe czynności oznaczane będą na wniosek Naczelnego Dyrektora przez Ministra Skarbu.

§ 13. Do Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego należy:

a) kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego i zarządzanie całym jego majątkiem;

b) przyjmowanie, mianowanie i zwalnianie personelu kontraktowego Państwowego Monopolu Tytoniowego całkowicie oraz personelu stałego (etatowego), od VII-go stopnia sł. wdół oraz przedstawienie Ministrowi Skarbu wniosków na mianowanie urzędników V-go, VI i VII-go stopnia służbowego;

c) wykonanie planu finansowego;

d) wydanie instrukcji o wewnętrznej organizacji rządowych fabryk tytoniowych, magazynów sprzedaży wyrobów tytoniowych, zakupu surowców i t. p.;

e) zorganizowanie i wykonanie kontroli nad tokiem czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i podległych jemu rządowych fabryk, magazynów i urzędów, tudzież kontroli prywatnych fabryk tytoniowych i przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych i t. p.;

f) sporządzanie z końcem roku sprawozdania z czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i przedkładanie go Ministrowi Skarbu.

§ 14. Zastępcę Naczelnego Dyrektora i innych urzędników Państwowego Monopolu Tytoniowego w V-ym, VI-ym i VII-ym stop. służb. urzędników państwowych mianuje Minister Skarbu na wniosek Naczelnego Dyrektora. Naczelny Dyrektor może powierzyć swemu zastępcy załatwianie spraw należących do swej kompetencji. Nadto zastępca Naczelnego Dyrektora w razie nieobecności tegoż wchodzi w jego wszelkie prawa i obowiązki pod osobistą odpowiedzialnością wobec Ministra Skarbu.

W razie nieobecności Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy powierza Naczelny Dyrektor kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego wyznaczonemu przez Ministra Skarbu urzędnikowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 15. Funkcjonarjusze Państwowego Monopolu Tytoniowego mogą być urzędnikami państwowymi

lub kontraktowymi i otrzymywać poza poborami i djetami przywiązanemi do posiadanych stopni służbowych specjalne dodatki remuneracyjne, których wysokość dla Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy oznacza Minister Skarbu, dla reszty funkcjonarjuszów Naczelny Dyrektor w ramach każdorazowej sumy zatwierdzonej przez Ministra Skarbu. Dodatki te mogą być wypłacane w odstępach miesięcznych. Ogólny wydatek roczny na remuneracje nie może przekraczać 5% czystego zysku fabrykacyjnego, a obliczonego wedle § 6.

III. Prawa i obowiązki robotników Monopolu Tytoniowego i zaopatrzenie tychże.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 65 z dnia 2 lipca 1923 r., poz. 507).

395.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 czerwca 1923 r.

w przedmiocie przeprowadzenia perjodycznych lub nagłych rewizji w przedsiębiorstwach i u osób prywatnych, w wykonaniu art. 20 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rewizje perjodyczne.

1. Rewizje perjodyczne mają być wykonywane w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, w hurtowniach, w sklepach tytoniowych i u tak zwanych szynkarzy tytoniowych, tak często, jak są potrzebne, a przedmiotem rewizji są zapasy wyrobów tytoniowych i wykazy, o ile przedsiębiorstwo do prowadzenia ich jest obowiązane.

2. Rewizje odbywają się w dniach roboczych i w dzień t. j. od wschodu do zachodu słońca z wyjątkiem wypadku, w których przedsiębiorstwo pracuje w dzień świąteczny lub w nocy. Przy rewizji należy bezwarunkowo unikać wszelkiego zatamowania lub przerwy w ruchu przedsiębiorstwa, o ile cel rewizji na to pozwala.

3. W mieszkaniach przedsiębiorcy i jego pomocników i u osób prywatnych, do przedsiębiorstwa nie należących, rewizji perjodycznych wykonywać nie wolno.

§ 2.

Rewizje nagłe.

1. Rewizje nagłe w sprawach tytoniowych można wykonywać w każdem przedsiębiorstwie choćby nie tytoniowem i u osób prywatnych bez ograniczenia lokalu i czasu jednak tylko w razie, jeżeli istnieje niewątpliwe i z ważnych powodów uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorstwo lub osoby, u których ma się odbyć rewizja:

a) popełniły wykroczenie przeciwko postanowieniom ustawy o monopolu tytoniowym lub wzięły udział w takiem przekroczeniu;

b) że się u nich znajduje przedmiot lub sprawca przekroczenia albo środki pomocnicze, do jego popełnienia służące;

c) że się u nich prowadzi bez koncesji potajemnie przedsiębiorstwo ustawą monopolową zabronione.

2. Rewizje nagłe wykonuje się — z wyjątkiem wypadku przychwycenia na gorącym uczynku — w asystencji funkcjonarjusza, delegowanego przez miejscową władzę bezpieczeństwa publicznego lub w braku takiej władzy na miejscu w asystencji członka zarządu gminnego albo jeżeli i to niemożliwe w asysteneji osoby prywatnej w miejscu zamieszkałej, a zaufania godnej.

3. Przy rewizji jest konieczną obecność osoby, u której rewizja się odbywa, albo jeżeli ta jest nieobecną, osoby, której poruczono dozór nad dotyczącym lokalem lub budynkiem. Osobie tej należy na żądanie okazać pisemne upoważnienie do przedsięwzięcia rewizji.

4. Jeżeli dotyczący lokal lub budynek zastano zamkniętym, należy posłać po właściela lokalu lub osobę, której poruczono dozór nad tym lokalem. Do czasu przybycia tej osoby należy zabezpieczyć wszystkie wejścia przez postawienie straży lub w razie dłuższej zwłoki — przez nałożenie pieczęci urzędowych.

5. Po ukończeniu każdej rewizji nagłej spisuje się na miejscu krótki protokuł, zawierający dzień, obecne osoby, cel i rezultat rewizji.

§ 3.

Zarządzenie rewizji.

1. Rewizje perjodyczne mogą przedsiębrać funkcjonarjusze kontroli skarbowej upoważnieni przez dotyczący urząd akcyz i monopoli państwowych lub przez inspektora kontroli skarbowej.

2. Do zarządzenia rewizji nagłych uprawnieni są naczelnicy urzędów akcyz i monopoli państwowych względnie osoby przez nich upoważnione.

3. Jeżeli posiadacz ogólnego upoważnienia osobiście rewizji nagłej nie przeprowadza, to wydaje on pisemne polecenie szczegółowe, w którem należy wymienić imię, nazwisko i tytuł służbowy funkcjonarjusza do rewizji upoważnionego, osobę, u której ma się rewizja odbyć, a nadto powód i cel rewizji.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 65 z dn. 2 lipca 1923 r., poz. 508).

396.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 czerwca 1923 roku,

uzupełniające rozporządzenie z dnia 13 marca 1923 r. i rozporządzenie z dnia 4 maja 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923.

Na podstawie art. 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) o monopolu tytoniowym zarządza się, uzupełniając rozporządzenie z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 195) i rozporządzenie z dnia 4 maja 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 360) w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923, co następuje:

§ 1. Na obszarze, wymienionym w § 1 rozporządzenia z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 195), zezwala się w roku 1923, niezależnie od uprawy tytoniu, dozwolonej na tymże obszarze tem rozporządzeniem i bez ograniczeń tamże ustanowionych, uprawiać rolnikom tytoń na przestrzeni, nie przekraczającej 10 m², za opłatą w wysokości 50.000 mk.

§ 2. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu, dozwolone niniejszem rozporządzeniem, należy składać wraz z przypadającą opłatą u naczelników gmin najpóźniej do 15 lipca 1923 r.

Naczelnicy gmin przedłożą właściwym w danem miejscu Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcjom Okręgów Skarbowych najpóźniej do dnia 30 lipca 1923 r. wykazy zgłaszających się o pozwolenie na uprawę tytoniu wraz z dowodem wpłacenia do kasy skarbowej opłat przypadających od uprawy.

§ 3. Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcje Okręgów Skarbowych na podstawie przedłożonych im wykazów i dowodów uiszczenia opłaty udzielą dla każdego plantatora pisemnego pozwolenia na uprawę tytoniu. Pozwolenia te winny być załatwiane z jaknajwiększym pośpiechem, w każdym razie tak, by mogły być doręczone plantatorowi do 15 sierpnia 1923 r.

O udzielonych pozwoleniach należy powiadomić właściwy organ kontroli skarbowej tudzież organ policji państwowej.

§ 4. Skarb Państwa odstępuje od wykupna surowca tytoniowego od plantatorów, którzy w powyższy sposób uzyskali pozwolenie na uprawę tytoniu i opłacili przypadającą od niej opłatę.

Odstąpienie bezpłatne lub odpłatne uzyskanego z powyższych plantacji tytoniu osobom trzecim jest zakazane.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 27 czerwca 1923 r., Nr. 63, poz. 481).

397.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1923 r.

w przedmiocie opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych tytułem zwrotu kosztów dozoru skarbowego.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409), zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 393), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiona rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 maja r. 1923 opłata w wysokości 2.000.000 mk. miesięcznie, pobierana tytułem zwrotu kosztów dozoru skarbowego od prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych, może w wyjątkowych wypadkach być zniżona do 1.000.000 mk.

O zniżkę tę mogą ubiegać się jedynie fabryki czynne conajmniej od roku 1914, które narazie nie posiadają jeszcze stałego dozoru skarbowego i które ze względu na małą produkcję nie byłyby w stanie uiszczać opłaty w wysokości 2.000.000 marek.

Podania w sprawie przyznania opłaty ulgowej winni fabrykanci kierować do odnośnych izb skarbowych, które po rozpatrzeniu ich prześlą je następnie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego z odpowiednim wnioskiem do decyzji.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Nr. 64 z dn. 1 lipca 1923 r., poz. 501).

398.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1923 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak z fabryk rządowych, jak i z fabryk prywatnych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 3 lipca 1923 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w fabrykach rządowych:

I. Cygara:

1) Havana	Mk.	4,500	za 1 sztukę
2) Belweder	„	3,600	„ „ „
3) Wawel	„	3,300	„ „ „
4) Brytanika	„	3,100	„ „ „
5) Trabuco	„	2,700	„ „ „
6) Kuba	„	2,400	„ „ „
7) Portorico	„	1,800	„ „ „
8) Mieszane zagraniczne	„	1,500	„ „ „
9) Cigarillos	„	1,100	„ „ „
10) Virginia	„	1,500	„ „ „
11) Brazyl Virginia	„	1,100	„ „ „

II. Papierosy:

1) Sfinks	Mk.	700	za 1 sztukę
2) Dames	„	650	„ „ „
3) Kalif	„	650	„ „ „
4) Kedyw	„	650	„ „ „
5) Egipskie	„	600	„ „ „
6) Klub	„	380	„ „ „
7) Sejmowe	„	380	„ „ „
8) Prezydent	„	360	„ „ „
9) Damskie	„	360	„ „ „
10) Farys	„	290	„ „ „
11) Emir	„	290	„ „ „
12) Pogoń	„	360	„ „ „
13) Sport	„	360	„ „ „
14) Warszawskie	„	360	„ „ „
15) Syrena	„	240	„ „ „
16) Wisła	„	240	„ „ „
17) Wanda	„	210	„ „ „

III. Tytonie do papierosów:

1) Kir	Mk.	860,000	za 1 kilogr.
2) Ksanti	„	720,000	„ „ „
3) Najprzedn. sułtański	„	600,000	„ „ „
4) „ macedoński	„	540,000	„ „ „
5) „ turecki	„	480,000	„ „ „
6) Przedni turecki	„	360,000	„ „ „
7) Średni turecki	„	340,000	„ „ „
8) Kresowy	„	240,000	„ „ „

IV. Tytonie do fajki:

1) Przedni fajkowy	Mk.	144,000	za 1 kilogram
2) Zwyczajny fajkowy	„	104,000	„ „ „

§ 2. Począwszy od 3 lipca 1923 roku ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Papierosy:

1) gatunek luksusowy A bez ustnika	Mk.	670	za 1 sztukę
2) „ „ A z ustnikiem	„	600	„ „ „
3) „ luksusowy B bez ustnika	„	550	„ „ „
4) „ „ B z ustnikiem	„	480	„ „ „
5) „ najprzedniejszy A	„	420	„ „ „
6) „ „ B	„	360	„ „ „
7) „ przedni A	„	330	„ „ „
8) „ przedni B	„	300	„ „ „
9) „ średni A	„	260	„ „ „

II. Tytonie krajane:

1) gatunek luksusowy	Mk.	600.000	za 1 kg.
2) „ najprzedniejszy	„	435.000	„ „ „
3) „ przedni	„	360.000	„ „ „
4) „ średni A	„	265.000	„ „ „
5) „ średni B	„	156.000	„ „ „
6) „ średni C	„	104.000	„ „ „

III. Machorka:

Mk. 120.000 za 1 kilogram.

IV. Cygara:

1) gatunek luksusowy A	Mk.	5.400	za 1 sztukę
2) „ luksusowy B	„	4.200	„ „ „
3) „ najprzedniejszy A	„	3.770	„ „ „
4) „ „ B	„	3.000	„ „ „
5) „ przedni A	„	2.500	„ „ „
6) „ przedni B	„	1.900	„ „ „
7) „ średni A	„	1.640	„ „ „

V. Cygaretki:

1) gatunek przedni	Mk.	1.200	za 1 sztukę
2) „ średni	„	880	„ „ „

VI. Tabaka do zażywania:

1) gatunek przedni	Mk.	72.000	za 1 kg.
2) „ średni	„	48.000	„ „ „

VII. Tytoń do żucia:

Mk. 192.000 za 1 kilogram.

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w fabrykach.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Nr. 64 z dn. 1 lipca 1923 r., poz. 503).

399.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 maja 1923 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Aż do dalszego odwołania zezwala się koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych na sprzedaż na sztuki papierosów produkcji rządowych fabryk. W sprzedaży otwarte być może jedynie jedno opakowanie każdego gatunku powyższych papierosów.

Wobec niniejszego postanowienia ulega odpowiedniej częściowej zmianie brzmienie § 15 ustęp przedostatni, § 21 ustęp 4 i § 27 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r., normującego prowizorycznie przepisy o sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285).

§ 2. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych na obszarach województw: warszawskiego, białostockiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego obowiązani są utrzymywać stale na składzie wyroby tytoniowe produkcji rządowych fabryk wszystkich tych gatunków, które posiada odnośny rządowy magazyn sprzedaży wyrobów tytoniowych, względnie hurtownia rejonowa.

Przeciw sprzedawcom wyrobów tytoniowych, nie stosującym się z własnej winy do postanowień niniejszego paragrafu, stosować należy kary przewidziane w art. 33 ustęp ostatni ustawy o monopolu tytoniowym, z dnia I/VI 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), a mianowicie w razie skonstatowania przekroczenia po raz pierwszy lub drugi grzywnę do 10,000 mk., w razie zaś powtórzena się przekroczenia po raz trzeci zarządzać będą kompetentne władze skarbowe niezależnie od grzywny utratę koncesji.

§ 3. Oprócz przewidzianych dla przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w §§ 18, 21 i 24 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285) godeł państwowych z napisami, określającemi rodzaj przedsiębiorstwa obowiązani są sprzedawcy zamieszczać nad wej-

ściem do lokalu wywieszki lub napisy ze swojem imieniem i nazwiskiem. Zamieszczanie wszelkich innych napisów lub nazw firmy jest wzbronione.

§ 4. Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego przedłoży Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego w terminie do końca lipca 1923 r. w 2-ch egzemplarzach tabelaryczne sprawozdanie co do obszaru górnośląskiej części województwa Śląskiego, analogicznie jak to zarządzono w § 25 (ustępy 1 — 4) rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285) dla Izb Skarbowych na obszarze Ziemi Wileńskiej i województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego.

W razie zorganizowania przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego rejonowych hurtowni tytoniowych obowiązywać tam będą te same przepisy, które obowiązują w Cieszyńskiej części Województwa Śląskiego (§§ 28 i 29 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
( ) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 68 z dnia 12 lipca 1923 r., poz. 531).

400.

ROZPARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lipca 1923 r.

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak rządowych jak i prywatnych fabryk.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 47, poz. 409, art. 17), zarządza się, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 20 lipca 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w rządowych fabrykach:

I. Cygara:

1) Havana	Mk. 5,500	za 1 sztukę
2) Belweder	„ 4,500	„ „ „
3) Wawel	„ 4,000	„ „ „
4) Brytanica	„ 3,800	„ „ „
5) Trabuco	„ 3,400	„ „ „
6) Kuba	„ 3,000	„ „ „
7) Portorico	„ 2,000	„ „ „
8) Mieszane zagraniczne	„ 1,800	„ „ „
9) Cigarillos	„ 1,300	„ „ „
10) Virginia	„ 1,800	„ „ „
11) Brazyl Virginia	„ 1,300	„ „ „

II. Papierosy:

1) Sfinks	Mk. 800	za 1 sztukę
2) Dames	„ 750	„ „ „
3) Kalif	„ 750	„ „ „
4) Kedyw	„ 750	„ „ „
5) Egipskie	„ 700	„ „ „
6) Klub	„ 500	„ „ „
7) Sejmowe	„ 500	„ „ „
8) Prezydent	„ 450	„ „ „
9) Damskie	„ 450	„ „ „
10) Farys	„ 350	„ „ „
11) Emir	„ 350	„ „ „
12) Pogoń	„ 450	„ „ „
13) Sport	„ 450	„ „ „
14) Warszawskie	„ 450	„ „ „
15) Syrena	„ 300	„ „ „
16) Wisła	„ 300	„ „ „
17) Wanda	„ 250	„ „ „

III. Tytonie do papierosów:

1) Kir	Mk. 950,000	za 1 kilogr.
2) Ksanti	„ 850,000	„ „ „
3) Najprzedn. sułtański	„ 750,000	„ „ „
4) „ macedoński	„ 650,000	„ „ „
5) „ turecki	„ 600,000	„ „ „
6) Przedni turecki	„ 440,000	„ „ „
7) Średni turecki	„ 400,000	„ „ „
8) Kresowy	„ 300,000	„ „ „

IV. Tytonie do fajki:

1) Przedni fajkowy	Mk. 180,000	za 1 kilogr.
2) Zwyczajny fajkowy	„ 128,000	„ „ „

§ 2. Począwszy od d. 20 lipca 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Papierosy:

1) gatunek luksusowy A bez ustnika	Mk. 850	za 1 szt.
2) „ „ A z ustnikiem	„ 750	„ „ „
3) „ „ B bez ustnika	„ 750	„ „ „
4) „ „ B z ustnikiem	„ 650	„ „ „
5) „ najprzedniejszy A	„ 550	„ „ „
6) „ „ B	„ 450	„ „ „
7) „ przedni A	„ 400	„ „ „
8) „ „ B	„ 350	„ „ „
9) „ średni A	„ 300	„ „ „

II. Tytonie krajane:

1) gatunek luksusowy	Mk. 700.000	za 1 kg.
2) „ najprzedniejszy	„ 550,000	„ „ „
3) „ przedni	„ 450.600	„ „ „
4) „ średni A	„ 300 000	„ „ „
5) „ „ B	„ 180 000	„ „ „
6) „ „ C	„ 130.000	„ „ „

III. Machorka: Mkp. 150.000 za 1 kilogram.

IV. Cygara:

1) gatunek luksusowy A	Mk 6 500	za 1 szt.
2) „ „ B	„ 5.000	„ „ „
3) „ najprzedniejszy A	„ 4,500	„ „ „
4) „ „ B	„ 3,500	„ „ „
5) „ przedni A	„ 2.600	„ „ „
6) „ „ B	„ 2.100	„ „ „
7) „ średni A	„ 1.700	„ „ „

V. Cygaretki:

1) gatunek przedni	Mk. 1.200	za 1 szt.
2) „ średni	„ 900	„ „ „

VI. Tabaka do zażywania:

1) gatunek przedni	Mk. 80.000	za 1 kg.
2) „ średni	„ 50.000	„ „ „

VII. Tytonie do żucia: Mk. 200.000 za 1 kilogram.

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w fabrykach.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. Nr. 69 z dn. 19 lipca 1923 r., poz. 546).

401.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie zaliczenia dozorców uprawy tytoniu przy Monopolu tytoniowym do kategorji niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Ministerstwo Skarbu zarządza niniejszem na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr. 21, poz. 164) zaliczenie do kategorji niższych funkcjonarjuszów państwowych z uposażeniem wedle 7-go, 8-go i 9-go stopnia płacy — dotychczasową grupę kontraktowych funkcjonarjuszów Monopolu tytoniowego tzw. dozorców uprawy tytoniu, dla których to funkcjonarjuszów ustala równocześnie tytuł urzędowy: „Instruktor uprawy tytoniu“. Określone wyżej według jednego z trzech stopni płacy, uposażenie instruktorów uprawy tytoniu przypadać będzie automatycznie zależnie od czasu służby państwowej, odbytej w charakterze instruktora (dozorcy) uprawy tytoniu a mianowicie: Instruktorom uprawy tytoniu

a) mającym do 10 lat służby — 7 (siódmy) stopień płac,

b) mającym do 20 lat służby — 8 (ósmy) stopień płac,

i c) mającym ponad 20 lat służby — 9 (dziewiąty) stopień płac.

Zarazem ustala się i ustanawia w etacie Monopolu tytoniowego na rok 1923 i następne (20) dwadzieścia systemizowanych posad Instruktorów uprawy tytoniu.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Generalnej Dyrekcji Monopolu tytoniowego.

Warszawa, dnia 30 maja 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. Głowacki.*

Dyrektor Departamentu.

Przepisy celne.

402.

OKÓLNIK L. DC/5118/II/23.

z dnia 23 lipca 1923 r.

w sprawie przekazywania przesyłek bagażowych z granicznych urzędów celnych.

Do Dyrekcji Ceł: w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Wilnie, Lwowie oraz wszystkich kolejowych urzędów celnych.

Zachodzą niejednokrotnie wypadki, że bagaże wysłane do Polski z zagranicy za kwitami bagażowemi w komunikacji bezpośredniej np. Piotrowice—Warszawa, są zatrzymywane na stacji granicznej do czasu zgłoszenia się do rewizji celnej podróżnego, gdy tymczasem podróżny zgłasza się do odprawy celnej w Warszawie i napróżno oczekuje przybycia bagażu po kilka dni.

Celem zapobieżenia podobnym wypadkom, zarządza się, co następuje:

Przesyłki bagażowe, nadane zagranicą bezpośrednio do polskich stacji wewnętrznych, gdzie są urzędy celne, należy następnym pociągiem osobowym tej samej szybkości przekazać do właściwych urzędów celnych, o ile podróżny nie zgłosi się do rewizji bagażu na stacji granicznej w czasie postoju pociągu, którym przybył bagaż.

Dyrekcje Ceł zarządzą, aby w ten sposób przekazane bagaże były odprawiane na stacji przeznaczenia niezwłocznie po zgłoszeniu się podróżnego.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierżgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

403.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na obszarze administracyjnym Warszawskiej Dyrekcji Ceł uruchomiony został z dn. 1 czerwca 1923 r. urząd celny drugiej klasy (drogowy) w Dąbrowach pow. Ostrołęckiego.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierżgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

404.

SPROSTOWANIE

Okólnika L.D.C./3948/II/23 zamieszczonego w Nr. 13 Dz. Urzęd. Min. Sk. z 1923 r. pod poz. 373.

W okólniku, zamieszczonym w Nr. 13 Dz. Urzęd. Min. Skarbu z 1923 r. pod poz. 373 wkradł się następujący błąd drukarski:

W ustępie drugim, w 5 wierszu zamiast „do powyższego terminu“ — powinno być „od powyższego terminu“.

Warszawa, d. 30 lipca 1923 r.

Przepisy rachunkowe i kasowe.

405.

ZARZĄDZENIE

w sprawie wydzielenia Centralnej Kasy Państwowej z Głównego Urzędu Kasowego.

Centralna Kasa Państwowa zostaje z dniem 15-o lipca 1923 r. wydzielona z Głównego Urzędu Kasowego i stanowić będzie Urząd podległy bezpośrednio Ministerstwu Skarbu. Organizację i zakres działania

Centralnej Kasy Państwowej normują przepisy rozporządzeń z dnia 24 listopada 1921 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z r. 1921, poz. 564 i 566)).

Nadzór nad Centralą Kasą Państwową będzie spełniał z ramienia Ministerstwa Skarbu Główny Urząd Kasowy, decyzję zaś w sprawach personalnych i gospodarczych zastrzega się Gabinetowi Ministra Skarbu.

Warszawa, dnia 7 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski.*
Podsekratarz Stanu.

406.

OKÓLNIK L. GUK 3699/W.A.K.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości Izb i Kas Skarbowych:

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 lipca 1923 r. Nr. 1331/III w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o Pocztowej Kasie Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 48 z r. 1920), tudzież § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1923 r. w przedmiocie wprowadzenia niektórych zmian i uzupełnień w ustawodawstwie o obrocie czekowym obowiązującym na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 1048 z r. 1922), zarządzam, co następuje:

§ 1. Najwyższą stawkę przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności ustala się na 10.000.000 (dziesięć miljonów) marek pol., o ile przekazy takie mają być wypłacone w urzędach pocztowych uczestniczących w obrocie żyrowym P. K. O. z Oddziałami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Urzędami tymi są obecnie:

Bielsko 1 (Śląsk Cieszyński), Białystok 1, Brześć nad Bugiem, Bydgoszcz 1, Częstochowa, Drohobycz 1, Gniezno, Grodno, Grudziądz 1, Inowrocław, Jarosław 1, Jasło, Kalisz 1, Katowice, Kielce, Kołomyja 1, Kraków 1, Królewska Huta, Leszno, Lublin 1, Lwów 1, Łomża, Łódź 1, Nowy Sącz 1, Ostrów (Poznańskie), Piotrków, Płock, Poznań 1, Poznań 3, Przemyśl 1, Radom, Rybnik, Rzeszów 1, Sosnowiec, Stanisławów 1, Starogard, Tarnów 1, Tarnopol 1, Tczew 1, Toruń 1, Warszawa 1, Wilno 1 i Włocławek.

Najwyższa stawka przekazów czekowych P.K.O. które mają być wypłacone we wszystkich innych urzędach i agencjach pocztowych wynosi 5.000.000 (pięć miljonów) mkp.

§ 3. Przekazy czekowe P. K. O. na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego mogą opiewać również na walutę niemiecką, a mianowicie najwyżej na 10.000.000 (dziesięć miljonów) marek niemieckich, o ile mają być wypłacone przez urzędy pocztowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie i Rybniku i najwyżej na 5.000.000 (pięć miljonów) marek niemieckich, o ile mają być wypłacone przez inne urzędy i agencje pocztowe na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

§ 4. Dotychczasowe przepisy pocztowe w sprawie doręczania odbiorcom do domu przekazów pocztowych P. K. O. z pieniędzmi — obowiązują nadal bez zmiany.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1923 r. i z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 kwietnia 1923 r. Nr. 685/III (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 21, poz. 97 z r. 1923).

Warszawa, dnia 21 lipca 1923 r.

(—) *St. Lipiński.*
Wicedyrektor Głównego Urzędu Kasowego.

407.

OBROTY KASOWE ZA MARZEC 1923 R.
(tymczasowe zestawienie).

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna Pojedyńczo	Gotowizna Ogółem	Papiery wartościowe
	Marki polskie		
PRZYCHODY:			
Pozostałość na 1 marca 1923 r.:			
W C.K.P. Kasach Sk. i Urzędach Celnych:			
Gotówka	62.743.531.000		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	12.292.082.000		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	17.106.334.000	92.141.947.000	
Papiery wartościowe . . .			47.252.468.000
W Kasach Kol. Państw.:			
Gotówka	45.292.108.000		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	—		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	92.655.000	45.384.763.000	
Papiery wartościowe			6.816.203 000
Wpływy w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej . .	28.950.000		
Sejm i Senat	2.282.000		
Trybunał Administracyjny . . .	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów . .	225.492.000		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	4.489.063.000		
„ „ Wojskowych . .	2.505.504.000		
„ „ Wewnętrznych . .	993.520.000		
„ Skarbu	123.825.723.000		
„ Sprawiedliwości . . .	2.351.875.000		
„ Przemysłu i Handlu . .	425.672.000		
„ Kolei Żelaznych *) . .	94.456.309.000		

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna Pojedyńczo	Gotowizna Ogółem	Papiery wartościowe
	Marki polskie		
ROZCHODY:			
Wydatki w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej . .	139.901.000		
Sejm i Senat	3 328.716.000		
Trybunał Administracyjny . . .	—		
Kontrola Państwowa	1.597.413.000		
Prezydjum Rady Ministrów . .	2.718.729.000		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	25.671.333.000		
„ „ Wojskowych . .	283.942.492.000		
„ „ Wewnętrznych . .	57.316.095.000		
„ Skarbu	95.719.289.000		
„ Sprawiedliwości . . .	24.110.164.000		
„ Przemysłu i Handlu . .	2.095.465.000		
„ Kolei Żelaznych *) . .	84.742.149.000		
„ Roln. i Dóbr Państw. . .	14.232.631.000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. .	80.438.199.000		
„ Poczt i Telegrafów . .	32.301.711.000		
„ Zdrowia Publicznego . .	8.383.094.000		
„ Robót Publicznych. . .	24.062.472.000		
„ Pracy i Opieki Społ. . .	6.761.426.000		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	688.719.000		
„ „ Ziemski . . .	2.170.528.000	750.420.526.000	
b) Obrotowe:			
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państwowe papiery procentowe	14.248.184.000		
Zwroty przychodów budżetowych .	217.299.000		
Zaliczki na płace	2.500.810.000		

„ Roln. i Dóbr Państwowych	40.988.859.000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	470.347.000		
„ Poczt i Telegrafów	20.492.185.000		
„ Zdrowia Publicznego	134.135.000		
„ Robót Publicznych	314.901.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	405.531.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	2.476.000		
„ „ Ziemski	9.434.000	292.122.258.000	
b) Obrotowe:			
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotowych i innych państwow. papierów procentowych	69.588.555.000		
Sumy zwrotne na wznow. kredytów	4.729.435.000		
Zwrot zaliczek na place	1.4.83.537.000		
„ „ specjalnych	13.623.968.000		
Wszelkie inne obroty między kasami (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	1.964.163.948.000	2.053.589.443.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	182.724.009.000		
Fundusze specjalne	4.233.645.000		
Sumy komunalne	1.429.424.000	188.387.078.000	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			16.331.575.000
Depozytowe			13.528.470.000

„ specjalne	844.413.000		
Wszelkie inne obroty między kasami (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	1.556.009.379.000	1.573.820.085.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	161.972.794.000		
Fundusze specjalne	11.717.653.000		
Sumy komunalne	1.635.086.000	175.325.533.000	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			10.689.724.000
Depozytowe			1.091.708.000
Pozostałość kasowa z końcem marca 1923 r.:			
W C. K. P. Kasach Sk. i Urzędach Celnych:			
Gotówka	57.048.684.000		
„ w P. K. O.	16.640.227.000		
„ w P. K. K. P.	7.745.148.000	81.434.059.000	
W papierach wartościowych			54.205.546.000
W Kasach Kol. Państw.:			
Gotówka	73.909.960 000		
„ w P. K. O.	1 003 318.000		
„ w P. K. K. P.	13.829.088.000	88.742.366.000	
W papierach wartościowych			17.941.738.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem obrotów Województwa Śląskiego.

W przychodach Ministerstwa Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę, tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął. Oprócz danin państwowych (Dział 6) objęte są przychodami Min. Skarbu także wpływy z innych działów.

Obrotami Kolei Państwowych objęto przychody i rozchody wszystkich Dyrekcji z wyjątkiem Dyrekcji w Katowicach.

Przychody i rozchody urzędów celnych uwzględniono z całego Państwa z wyjątkiem okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

*) Sumy przychodów i rozchodów budżetowych Ministerstwa Kolei Państwowych przyjęto według zestawień otrzymanych z Dyrekcji Kolejowych. Sumami tymi nie są objęte dotacje, udzielone Dyrekcjom z ogólnych funduszów państwowych, a wynoszące w marcu r. b. 351.527.634.000,— Marek, jak również przelane na rachunek Centr. Kasy Państwowej nadmiary kas kolejowych w łącznej kwocie 46.973.989.000,— Mk.

Do zestawienia niniejszego nie są włączone pozostałości kas specjalnych Min. Rolnictwa, jak również Kas Skarbowych Województwa Śląskiego.

Warszawa, dnia 11 lipca 1923 roku.

Wice-Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *L. Lipiński.*

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski.*

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU
(tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według działów, paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1923)	w roku 1922		w styczniu 1923 r.		w lutym 1923 r.		w marcu 1923 r.	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
Dz. VI. DANINY PUBLICZNE	**385.548.013.314**	**94**	**79.134.134.000**	—	**82.567.938.000**	—	**110.797.842.000**	—
§ 9. Podatki bezpośrednie	121.886.932.179	18	14.317.346.000	—	13.697 693.000	—	20.566.746.000	—
poz. 1. Podatki gruntowe	4.463.073.202	35	856.802.000	—	448.904.000	—	465.034.000	—
" 2. " od budynków	1.208 177.963	45	148.668.000	—	112.542.000	—	180 438.000	—
" 3. Podatek przemysłowy	16.259.929.324	51	4.658.707.000	—	3.778.192.000	—	4.432.735.000	—
" 4. " od skrzynek depozytowych	2.647.283	46	792.000	—	218.000	—	126.000	—
" 5. " dochodowy	16.006.837.023	57	5.402.693.000	—	5.807.593 000	—	10.840.043.000	—
" 6. " od kapitałów i rent	802.716.232	82	162.764.000	—	452 560.000	—	814.588.000	—
" 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	78.536.448.095	88	2.013.786.000	—	1.906.816.000	—	2.134.076.000	—
" 8. Odsetki, zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny	4.607.103.053	14	1.073.134.000	—	1.190 868.000	—	1.699.706.000	—
§ 10. Podatki pośrednie (spożywcze)	143.235.109.298	78	32.401.797.000	—	31.000.283 000	—	32.326.740.000	—
poz. 1. Podatek od spirytusu	81.769.424.012	93	15.879.089.000	—	15.866.171.000	—	17.100.913.000	—
" 2. " " wina musującego	152.071.296	70	33.430.000	—	34.762.000	—	32.811.000	—
" 3. " " wina	539.159.086	64	140.336.000	—	156.645.000	—	227.293.000	—
" 4. " " piwa	2.071.452.586	08	485.905.000	—	379.672.000	—	344.525.000	—
" 5. " " cukru	42.713.627.442	77	10.376.312.000	—	7.384.151.000	—	6.942.933.000	—
" 6. " " drożdży	119.396.088	93	114.167.000	—	104.747.000	—	191.505.000	—
" 7. " " węgla	1.494.936.857	89	1.854.741.000	—	4 475 356 000	—	4.986.561 000	—
" 8. " " oleju skalnego	5.973.053.324	81	1.613.090.000	—	1.402,184.000	—	1.516.401.000	—
" 9. " " zapałek	1.518.626.287	95	283.426.000	—	301.693.000	—	339.421.000	—
" 10. " " kwasu octowego	—	—	40.656.000	—	66 717.000	—	30 261.000	—
" 11. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków	1.037.385.303	45	1.470.800.000	—	687.244.000	—	391.352.000	—
" 12. Odsetki, zwłoki, kary i grzywny	1.181.304.867	38	107.259.000	—	140 413.000	—	222.002.000	—
" 13. Zaległości podatków zniesionych	4.664.672.143	25	2.586.000	—	528.000	—	762.000	—
" 14. Podatek od soli (b. Dzielnica Pruska)	—	—	—	—	—	—	—	—
§ 11. Cła	34.697.376.233	76	12.872.261.000	—	13.627 978.000	—	22.271.010.000	—
poz. 1. Cło przywozowe	31.705.056.647	69	12.285.929.000	—	13.123 255.000	—	21.446.130.000	—
" 2. Wpływy uboczne	2.992.319.586	07	586.332.000	—	504 723.000	—	824.880.000	—
§ 12. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	39.698.517.807	16	9.990.463.000	—	13.573 365.000	—	20.353.580.000	—
poz. 1. Podatek spadkowy	1.620.180.674	44	380.140.000	—	696.940.000	—	1.135.279.000	—
" 2. " od darowizn	545.744.487	40	134.391.000	—	177.195.000	—	184.289 000	—
" 3. Opłaty od ubezpieczeń	359.449.234	59	74.434.000	—	12.860.000	—	23.983.000	—
" 4. " " weksli	4.571.984.711	43	1.476.925.000	—	2.148 581.000	—	3.209.858.000	—
" 5. " " sprzedaży przedmiot. zbytku	896.390.349	12	293 574.000	—	295 033.000	—	406.588.000	—
" 6. Podatek giełdowy	712.577.126	16	268.428.000	—	312.328.000	—	326.125.000	—
" 7. Opłaty od dokumentów przewozowych	890.186.341	21	24.458.000	—	37.516 000	—	43 745.000	—
" 8. " " kart do gry	97.204.203	19	12.193.000	—	9.488 000	—	9.606.000	—
" 9. " " rachunków i poświadczeń	3.971.420.901	49	1.025.067.000	—	1.670.199.000	—	2 677.246.000	—
" 10. Należytości sądowe	94.591.996	24	14.422.000	—	38.270.000	—	43.609.000	—
" 10a. Koszty postępowania przed Najwyższym Tryb. Administracyjnym	—	—	—	—	—	—	—	—
" 11. Należytość ekwiwalentowa	8.957.322	74	636.000	—	164.000	—	153.000	—
" 12. Opłaty wyżej nie wymienione	18.017.707.834	70	4.462.547 000	—	5 911 011.000	—	9.234.917.000	—
" 13. Sprzedaż znaczków stemplowych	7.378.070.629	72	1 663.228.000	—	2.104.198.000	—	2.671.983.000	—
" 14. Grzywny, koszty załatwień administr. i odsetki za zwłokę	534.051.994	73	160.020.000	—	159.582 000	—	386 199.000	—
§ 13. Opłaty wywozowe	1.491.110.441	78	274 547.000	—	97.503 000	—	93.911.000	—
§ 14. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	41.457.452	80	—	—	—	—	—	—
Monopole	44.497.509.901	48	9.277.720.000	—	10 690.216 000	—	15.185.855 000	—
Dz. XI. Sacharyny	—	—	—	—	—	—	—	—
Dz. XII. Soli	9,311.589.992	08	1.484.849.000	—	1.307.752 000	—	5 569 376.000	—
Dz. XIII. Tytoniowy	34.866.404.092	62	7.625.619.000	—	9.382.457.000	—	9 616.479.000	—
Dz. XIV. Loterja Państwowa	319.515.816	78	167.252.000	—	7.000	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za I półrocze 1922 roku tylko w b. zaborach: rosyjskim (bez ziemi Wileńskiej), austrjackim (bez Księstwa Cieszyńskiego) i b. dzielnicy pruskiej, zaś począwszy od lipca 1922 r. wpływy w całem Państwie (z wyjątkiem Województwa Śląskiego).

b) W Par. 9 p. 7 obejmuje wpływy następujących kategorji podatków, których wymiar został już uskuteczniony w ubiegłych okresach budżetowych: 1) nadzwyczajna danina państwowa, 2) podatek od wzbogacenia się, 3) podatek od zysków wojennych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim, 5) drobne pozycje zaległości dawnego podatku majątkowego i jednorazowej daniny w b. zaborze rosyjskim oraz pobieranego na obszarze b. dzielnicy pruskiej podatku od przyrostu majątku. Wykazana pod tą pozycją suma dochodu za rok 1922 — obejmuje pozycje 7, 9 i 11 par. 1 budżetu z r. 1922.

c) W Par. 10 p. 13 obejmuje wpływy następujących podatków zniesionych: 1) podatek od wód mineralnych, 2) podatek od uprawy tytoniu, 3) podatek od papierosów i tytoniu krajanego. Wykazana więc pod tą pozycją suma dochodów z r. 1922 obejmuje pozycje: 7, 10a, 10b i 11 par. 2 budżetu za r. 1922.

d) Wpływów z monopolu sacharyny (Dział 11) nie wykazuje się, bowiem dochód ten przelano na rachunek sum obrotowych na pokrycie kosztów nabycia sacharyny w r. 1921.

e) Dochody z monopoli znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Monopolu Tytoniowego oraz Loterji Państwowej. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk bilansowy za czas od 1-go stycznia do 31-go marca 1923 roku 72,965,468,074.30 Mp., z tego zysku przelano do Centralnej Kasy Państwowej w marcu 8,000 000,000.—. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu r. b. 167,231,647.09 Mp tytułem reszty zysku osiągniętego w 1922 r.

Warszawa, dnia 16 lipca 1923 r.

Wice-Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *L. Lipiński.* Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski*

Prawo ubezpieczeniowe.

408.

OBWIESZCZENIE.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń podaje do wiadomości wykaz niemieckich zakładów ubezpieczeń, które zarejestrowały się w myśl rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 4, z dnia 22 lipca 1922 r.) i wyjaśniających powyższe rozporządzenia obwieszczeń (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 4, z dnia 10 lutego 1923 r. i Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 8 z dnia 10 marca 1923 r.).

Niemieckim prywatnym zakładom ubezpieczeń, niewymienionym w wykazie, nie wolno wykonywać działalności akwizycyjnej (zawierać nowych umów ubezpieczeniowych) na górnośląskiej części Województwa Śląskiego pod rygorami przewidzianemi ustawą o prywatnych zakładach ubezpieczeń z dnia 12 maja 1901 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej Nr. 18, str. 139).

Warszawa, dnia 2 czerwca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Gruber*,

Dyrektor Państwowego Urzędu

Kontroli Ubezpieczeń.

(„Monitor Polski“ Nr. 152 z dn. 9 lipca 1923 r.).

409.

WYKAZ

Niemieckich zakładów ubezpieczeń zarejestrowanych w myśl rozporządzenia Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego z dnia 14 lipca 1922 r. (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 4, z dnia 22.VII 1922 roku).

1. „Aachener u. Münchener Feuerversicherungs-Gesellschaft“, Aachen.
2. „Agrippina“ See-Fluss u. Landtransport-Versicherungs-Gesellschaft“.
3. „Allgemeine Deutsche Lebensversicherung A. G. in Stuttgart“, Stuttgart.
4. „Allgemeine Deutsche Unfallversicherungs A. G. in Stuttgart“, Stuttgart.
5. „Allgemeiner Deutscher Haftpflichtverein A. G.“ Stuttgart.
6. „Allianz“ Lebensversicherungsbank A. G.“, Berlin.
7. „Allinaz“ Versicherungs A. G.“, Berlin.
8. „Beamten-Pensionskasse der Herrschaft Beuthen-Siemianowitz“, Wrocław.
9. „Berlinische Feuerversicherungs-Anstalt“, Berlin.
10. „Colonia“ Kölnische Feuer u. Kölnische Unfall-Versicherungs-Akt. Ges.“, Köln.
11. „Deutsche Versicherungsbank Akt. Ges.“, Berlin.
12. „Deutschnationale Krankenkasse, Ersatzkasse“, Hamburg.
13. „Deutschnationale Versicherungs - Aktiengesellschaft“, Hamburg.
14. „Düsseldorfer Allgemeine Versicherungs-Aktien-Gesellschaft“, Düsseldorf.
15. „Frankfurter Allgemeine Vers. - Aktien - Gesellschaft“, Frankfurt a/M.
16. „Frankfurter Lebensversicherungs - Aktien -Gesellschaft“, Frankfurt a/M.
17. „Freia“ Bremen - Hannoversche Lebensvers.-Bank“, Berlin.
18. „Gladbacher Feuerversicherungs - Aktien - Gesellschaft“, M. Gladbach.
19. „Iduna“ Feuer-Unfall-Haftpflicht u. Rückversicherungs-Akt. Gesellschaft“, Halle a/S.
20. „Iduna“ Lebens-Pensionks. u. Leibrenten-Versicherungs-Gesellschaft“, Halle a/S.
21. „Intag-Phöbus“ Versicherungs Akt.-gesellschaft“, Berlin.
22. „Kölner Lloyd, Allgemeine Versicherungs Aktien-Gesellschaft“, Köln.
23. „Kölnische Hagel-Versicherungs-Gesellschaft“, Köln.
24. „Kraft“ Versicherungs - Aktien - Gesellschaft des Automobilsklubs von Deutschland“, Berlin.
25. „Leipziger Feuerversicherungs - Anstalt“, Leipzig.
26. „Magdeburger Hagelversicherungs - Gesellschaft“, Magdeburg.
27. „Magdeburger Feuerversicherungs - Gesellschaft“, Magdeburg.
28. „Magdeburger Lebensversicher. Gesellschaft“, Magdeburg.
29. „Mitteleuropäische Versicherungs - Aktien - Gesellsch.“, Köln.
30. „National“ Allgemeine Versicherungs - Aktien-Gesellschaft“, M. Stettin.
31. „Norddeutsche Gesellschaft in Hamburg“, Hamburg.

32. „Nürnberger Lebensversicherungs-Bank", Nürnberg.
33. „Orion" Versicherungs - Aktien - Gesellschaft in Hamburg", Hamburg.
34. „Deutscher Phönix Versicherungs - Aktien - Gesellschaft", Frankfurt a/M.
35. „Providentia" Frankfurter Versicherungs - Gesellschaft", Frankfurt a/M.
36. „Rheinisch - Schlesische Versicherungs - Bank", Düsseldorf.
37. „Rheinisch Westfälischer Lloyd, Transport-Versicherungs-Aktien-Gesellschaft", M. Gladbach.
38. „Rothenburger Versicherungs - Anstalt auf Gegenseitigkeit in Görlitz", Görlitz.
39. „Schlesische Feuerversicherungs - Gesellschaft". Breslau.
40. „Schlesische Lebensversicherungs - Gesellschaft auf Gegenseitigkeit zu Haynau", Haynau. auf Gegenseitigkeit zu Haynau", Haynau.
41. „Schwedter Hagel- u. Feuerversicherungs - Gesellschaft auf Gegenseitigkeit", Schwedt.
42. „Silesia" Allgemeine Versicherungs - Aktien-Gesellschaft in Breslau", Breslau.
43. „Stettiner Allgemeine Versicherungs - Aktien-Geselschaft", Stettin.
44. „Stuttgart - Berliner Versicherungs - Aktien-Gesellschaft", Stuttgart.
45. „Union" Allgemeine Versicherungs - Aktien-Gesellschaft", Berlin.
46. „Vaterländische" u. „Rhenania" Vereinigte Versicherungs-Gesellschaften, Akt. Gesellschaft", M. Elberfeld-Köln.
47. „Victoria" zu Berlin, Allgemeine Versicherungs-Akt.-Gesellschaft", Berlin.
48. „Victoria" Feuerversicherungs - Aktien - Gesellschaft", Berlin.
49. „Wikinger Lloyd Transport - Versicherungs-Aktien-Gesellschaft", Berlin.
50. „Wilhelma in Magdeburg Allgemeine Versicherungs Aktien - Gesellschaft", Magdeburg.
51. „Würtembergische Feuerversicherungs auf Gegenseitigkeit in Stuttgart", Stuttgart.

410.

OKÓLNIK

do niemieckich zakładów ubezpieczeń, działających na górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń zawiadamia, że zgodnie z rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1922 r. („Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego" Nr. 4 z dnia 22 lipca 1922 r.) zakłady zarejestrowane mogą działać na górnośląskiej części Województwa Śląskiego do czasu rozstrzygnięcia, zgodnie z § 5-ym art. 4-ego polsko-niemieckiej Konwencji Górnośląskiej, kwestji, czy towarzystwo ma prawo nabyte do działalności na wspomnianem terytorjum.

Towarzystwo przy działalności swej na powyższem terytorjum winno stosować się do obowiązujących przepisów prawnych, a w szczególności do postanowień o zagranicznych zakładach ubezpieczeń ustawy z dnia 12 maja 1901 r. o prywatnych zakładach ubezpieczeń.

W pierwszym rzędzie towarzystwo obowiązane jest czynić zadość następującym wymogom:

1. Generalna Reprezentacja.

a) Towarzystwo reprezentuje generalny reprezentant, mający stałe miejsce zamieszkania w siedzibie głównego oddziału towarzystwa na górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

b) Generalnym reprezentantem może być osoba, ciesząca się dobrą opinją w kołach handlowych.

Ustanowienie generalnego reprezentanta podlega zatwierdzeniu Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

c) Dokument o ustanowieniu danej osoby generalnym reprezentantem, stosownie do § 86 ustawy z dnia 12 maja 1901 r., winien być podpisany przez osoby do tego statutowo upoważnione i następnie sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony oraz poświadczony przez Konsulat Polski. Wierzytelny odpis powyższego dokumentu wraz z tłumaczeniem polskiem winien być złożony Urzędowi.

Jeżeli złożony Urzędowi przez towarzystwo dokument o ustanowieniu obecnego generalnego reprezentanta nie odpowiada powyższym wymaganiom, należy przedstawić do 31 lipca r. b. nowy dokument, któryby w całej pełni czynił zadość wyłuszczonym wyżej wymaganiom.

Niezastosowanie się do powyższego pociągnie za sobą następstwa przewidziane w punkcie d) niniejszego ustępu.

d) W razie ustąpienia generalnego reprezentanta, wzgl. w wypadku gdy władza nadzorcza uzna danego generalnego reprezentanta za nieodpowiedniego i odmówi jego zatwierdzenia, towarzystwo winno w terminie 6-cio tygodniowym, licząc od daty ustąpienia wzgl. wysłania przez Urząd zawiadomienia, ustanowić nowego generalnego reprezentanta, oraz przedstawić urzędowi dokument o ustanowieniu, stosownie do punktu c).

Niezastosowanie się do powyższego we wskazanym terminie uważać się będzie za rezygnację towarzystwa z dalszej działalności.

2. Umowy ubezpieczeniowe.

Wszystkie umowy ubezpieczenia, zawierane z osobami mającemi miejsce zamieszkania na górnośląskiej części Województwa Śląskiego, lub dotyczące mienia położonego na tym terenie, winny być zawierane wyłącznie za pośrednictwem ustanowionego przez towarzystwo, zgodnie z niniejszem, generalnego reprezentanta, zaś odnośne dokumenty ubezpieczeniowe muszą być podpisane w imieniu towarzystwa przez niego.

3. Rachunkowość Generalnej Reprezentacji.

W celu dania możności Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń rzeczywistego kontrolowania działalności towarzystwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, generalni reprezentanci winni prowadzić rachunkowość tak, aby na zasadzie ksiąg i rejestrów można było każdorazowo oznaczyć:

a) Umowy ubezpieczenia wraz z dotyczącemi ich szczegółami, uzupełnieniami i dodatkami, oraz osoby uprawnione do odbioru sum należnych z tytułu umów ubezpieczenia.

b) Składki opłacone, zaległe i prolongowane.

c) Pożyczki i zaliczki na polisy.

d) Zaszłe wypadki ubezpieczeniowe, tak uregulowane, jak i nieuregulowane, oraz wykupy.

e) Perjodyczne rozrachunki z centralą towarzystwa, oraz wkłady w bankach, pochodzące z operacji ubezpieczeniowych, dokonywanych przez generalnego reprezentanta.

f) Wysokość należnych podatków i opłat z tytułu dokonanych przez generalnego reprezentanta operacji ubezpieczeniowych.

Pozatem generalni reprezentanci obowiązani są przechowywać u siebie wszystkie akty, dotyczące zawieranych przez nich ubezpieczeń, oraz posiadać (w działach życiowych) odpisy corocznego obrachunku rezerwy składek (portfelu odnoszącego się do górnośląskiej części Województwa Śląskiego) wedle poszczególnych działów i grup obliczenia rezerwy składek.

Ujawnione przy rewizji niestosowanie się przez generalnego reprezentanta do powyższego pociągnie za sobą odpowiednie skutki prawne.

4. Sprawozdania rachunkowe i statystyka.

W ciągu miesiąca po odbyciu Walnego Zgromadzenia, które zatwierdzi zamknięcie rachunku za rok operacyjny 1922, wzgl. 1922/23, należy nadesłać Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń sprawozdania statystyczne i rachunkowe z całości interesu, zgodnie z wymaganiami zacytowanej wyżej ustawy niemieckiej z dnia 12 maja 1901 r., a prócz tego do dnia 20 lipca r. b. należy nadesłać Urzędowi wykaz zbioru składek za drugie półrocze 1922 r. wraz z dodatkami administracyjnemi, drożyźnianemi i t. p., oraz wpisowemi i polisowemi opłatami, oddzielnie dla każdego działu.

Ostatnie wiadomości, t. j. wykaz zbioru składek za drugie półrocze 1922 r., winny dotyczyć wyłącznie portfelu górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Wszystkie pisma nadsyłane do Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń winny być wystosowane w języku polskim, zaś dołączone do pism załączniki w innym języku muszą być tłumaczone na język polski.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Gruber.*

Dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

Kontrola skarbowa.

411.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lipca 1923 r.

w przedmiocie przyznawania nagród za przyczynianie się do wykrycia przekroczeń, polegających na naruszeniu ustaw o podatkach pośrednich i monopolach państwowych.

Doświadczenia, poczynione co do wynagradzania osób, przyczyniających się do wykrycia przekroczeń, polegających na naruszeniu ustaw o podatkach pośrednich oraz monopolach państwowych, przekonują o potrzebie bardziej szczegółowego unormowania zasad, wedle których przyznanie tych nagród odbywać się powinno.

Dlatego znosi się wszelkie dotychczasowe rozporządzenia w tym przedmiocie, a w szczególności:

a) rozporządzenie z dnia 21 września 1921 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 37, poz. 459 wraz z przepisem wykonawczym z dnia 21 września 1921, Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 37, poz. 458;

b) rozporządzenie z dnia 17 marca 1920, Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, poz. 208, oraz wszelkie, wydane w związku z tem rozporządzeniem późniejsze rozporządzenia, z których ostatnie z dnia 12 września 1922, Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23, poz. 406;

c) rozporządzenie (okólnik) z dnia 30 grudnia 1922 L. 8592 (w Dzienniku Urzędowym nieogłoszone);

i zarządza się równocześnie następująco:

1) Nagrody te przyznaje się za przyczynianie się do wykrycia tylko takich przekroczeń, które powodują niewątpliwie ubytek dochodu Skarbu Państwa z podatków pośrednich (akcyz) i monopolów; nie przyznaje się zaś nagród tych za wykrywanie przekroczeń, polegających jedynie na niezastosowaniu się do przepisów kontrolnych (np. nieprawidłowe prowadzenie rejestru w przedsiębiorstwach kontroli skarbowej podlegających).

2) Do nagrody dopuszcza się tak osoby, które współdziałały fizycznie w ujęciu przestępcy lub przedmiotu przestępstwa, jak również osoby, które w inny sposób przyczyniły się do wykrycia przestępstwa.

W szczególności udzielać się będzie nagród również osobom, które doniosły władzy o przestępstwie, udzielając jej takich wskazówek, że wykrycie przestępstwa ich doniesieniu przypisać należy.

3) Od otrzymania nagrody wyklucza się osoby, które przestępcę do popełnienia przestępstwa namówiły, albo też zapewniły mu pomoc lub bierne zachowanie się przy popełnieniu przestępstwa, które wogóle były współwinnymi, uczestnikami lub pomocnikami przestępstwa.

4) Nagrody za doniesienie przyznaje się pod warunkiem, że donoszący wyjawił władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem przestępstwa; doniesienia bezimienne (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

5) Przyznanie nagrody następuje z reguły niezależnie od zasądzenia przestępcy i wogóle przed rozstrzygnięciem sprawy, to jednak nie przyznaje się nagrody w wypadkach, co do których zachodzi zbyt małe prawdopodobieństwo zasądzenia przestępcy.

6) O ile zachodzą powyższe ogólne warunki uwzględnia się przy oznaczaniu wysokości nagrody przedewszystkiem wysokość wyrządzonej lub grożącej Skarbowi Państwa szkody, czy to z powodu uchylenia przedmiotu przed opłatą lub dopłatą należytości akcyzowej, czy też z powodu uchylenia przedmiotu monopolowego od dopłaty podwyżki cen, obok tego zaś uwzględnia się stopień gorliwości i energji, z jaką odnośna osoba przyczyniała się do wykrycia przestępstwa, zwłaszcza

zaś poniesione trudy lub narażanie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

W wypadkach, w których zachodzi możliwość dokładnego lub bodaj przybliżonego obliczenia rzeczonej szkody, dochodzić może nagroda do 100% tej szkody.

W wypadkach zaś, w których oznaczenie tej szkody jest zgoła niemożliwe, dosięgać może nagroda za wykrycie tajnej gorzelni do pięciu miljonów marek, za wykrycie innych przekroczeń do trzech miljonów marek.

7) Jeśli w danej sprawie jest więcej osób, mogących rościć sobie pretensję do nagrody, wyznacza się najpierw ogólną sumę nagród a potem dzieli się tę sumę między te osoby stosownie do stopnia ich zasługi, a więc nie można np. przyznać każdej z tych osób rzeczone 100%, lecz te 100% między te osoby się dzieli.

8) Przyznawanie tych nagród porucza się Izbom Skarbowym. O ileby jednak określona w punkcie 7 suma nagród za jeden i ten sam wypadek wykrycia przestępstwa przekraczać miała kwotę dziesięciu miljonów marek, zastrzega się decyzję Ministerstwa Skarbu i Izba ograniczy się w tym wypadku do bezzwłocznego przedstawienia Ministerstwu (Departament akcyz i monopolów. Wydział Karny) należycie uzasadnionego wniosku.

Nadto może Izba Skarbowa, o ileby miała poważniejsze wątpliwości co do tego, czy nagroda może być wogóle przyznana, przedłożyć sprawę do decyzji Ministerstwa, choćby suma nagród kwoty dziesięciu miljonów nie przekraczała.

9) Przyznanie nagrody przez Izbę następuje zawsze na podstawie wniosku władzy skarbowej I instancji (Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państw., Dyrekcje okręgów skarbowych).

Wnioski te przedstawia się dla każdej sprawy osobnem sprawozdaniem, przyczem niekonieczne jest dołączanie aktów sprawy w tych wypadkach, w których przesłanie aktów opóźniłoby traktowanie samej karnej sprawy. Sprawozdania te zawierać mają:

a) dzień i miejsce przytrzymania (wykrycia),

b) przytrzymane przedmioty,

c) jaknajzwięźlejsze opisanie okoliczności, wśród których przytrzymanie nastąpiło zwłaszcza zaś takich, z których ocenić będzie można, kto i w jakim stopniu przyczynił się do wykrycia przestępstwa, uwzględniając przytem także donosiciela,

d) jak obwiniony względnie obwinieni się tłomaczą (czy przyznają się do winy),

e) wysokość wyrządzonej Skarbowi Państwa szkody, o ile obliczenie tejże jest wogóle możliwe (zobacz punkt 6),

f) wysokość proponowanych nagród (cyfrowo i słownie) oraz bliższe adresy osób, którym te nagrody mają być przyznane.

Przedłożenie sprawozdania nastąpić winno natychmiast po otrzymaniu odnośnego doniesienia, względnie protokółu karnego, a w każdym razie nie później, jak w dwa tygodnie od dnia wykrycia przestępstwa. Za dotrzymanie tego terminu czyni się panów naczelników tych władz osobiście odpowiedzialnymi. Władze te obowiązane są zająć się sprawą przyznania tych nagród bez wyczekiwania, aż odnośna osoba o nagrodę się upomni.

10) Izba skarbowa obowiązana jest załatwić wniosek władzy I instancji w ciągu dwóch tygodni.

Załatwienie to zawierać ma wyraźną opinję Naczelnika Wydziału akcyzowego Izby co do tego, komu i w jakiej wysokości przyznaćby należało nagrodę, a ostateczna decyzja należy do Dyrektora Izby względnie jego zastępcy, o ile nie zachodzi jeden z wypadków, przewidzianych w punkcie 8.

Jeśliby zastępcą Dyrektora Izby był w danej chwili Naczelnik Wydziału akcyzowego, natenczas należy rzeczona opinja do jego zastępcy w Wydziale akcyzowym tak, by w każdym wypadku zapewniony był nieskrępowany niczem wpływ tej drugiej osoby na przyznanie nagrody.

11) Nagrody te wypłaca się na podstawie asygnacji Izby skarbowej z kredytu, jaki otworzy się na ten cel Izbom w budżecie rozchodów Ministerstwa Skarbu, Dział 5, par. 17 „Nagrody za wykrycie przekroczeń skarbowych". Gdyby kredyt ten był na wyczerpaniu, winna Izba skarbowa przedstawić zawczasu Ministerstwu wniosek na przyznanie dalszego kredytu.

12) Rozporządzenie to znajdzie zastosowanie do przestępstw wykrytych od dnia 1 lipca 1923 r. Władze skarbowe I instancji mają więc natychmiast po ukazaniu się tego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu przystąpić do przedłożenia Izbie wniosków co do spraw już będących w toku, a na przyszłość przestrzegać mają jaknajściślej zakreślonego w punkcie 9 ust. 3 terminu.

Zarządzone okólnikiem z dnia 30 grudnia 1922 L. 8592/pr. (wymieniony na wstępie pod lit. c) przedkładania kwartalnych i półrocznych wykazów proponowanych nagród przestaje nadal obowiązywać, zaś nagrody za przyczynianie się do wykrycia tajnych gorzelń, przyznawane dotychczas wedle zasad rozporządzeń, wymienionych na wstępie pod literą b, przyznawać się odtąd będzie wedle zasad niniejszego rozporządzenia.

Nie ma natomiast rozporządzenie niniejsze zastosowania do wypadków, podpadających pod przepisy ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa, Dz. ust. Nr. 104, poz. 950.

Do spraw, dotyczących wyrobu, sprzedaży i używania sztucznych substancji słodkich (sacharyny) ma rozporządzenie niniejsze zastosowanie tylko o tyle, o ile nagroda przyznana być ma osobie, która jest „urzędnikiem akcyzy"; pozatem stosuje się do przekroczeń tych wyłącznie przepis art. 1270/21 rosyjskich ustaw akcyzowych, stanowiącego załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r., Dz. Ust. Nr. 116, poz. 1056.

Minister Skarbu:

(—) *H. Linde.*

412.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

„Rafinerja spirytusu fundacji Stanisława hr. Skarbka w Drohowyżu, uznana została za wolny skład spirytusu, a dozór jej powierzono kontroli skarbowej w miejscu.

Nowo uznany skład leży w okręgu Izby skarbowej lwowskiej, Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie i Kasy skarbowej w Żydaczowie".

413.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

„Polsko-Baltyckie Towarzystwo Handlowe i Transportowe z siedzibą w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 8 zrzekło się od 1 czerwca 1923 r. uprawnienia, udzielonego mu przez Ministerstwo Skarbu 27 czerwca 1922 L. 6866 na czynności ekspedycyjne, dotyczące wyrobów spirytusowych".

Warszawa, dnia 16 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Głowacki.*
Dyrektor Departamentu.

Wiadomości nieurzędowe.

414.

KOMUNIKAT Nr. 10.

Zarząd Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych oznajmia, że dnia 28 sierpnia 1923 r. o godz. 7 wieczorem w lokalu stowarzyszenia urzędników skarbowych (ul. Rymarska Nr. 1, parter) odbędzie się walne, nadzwyczajne zebranie członków Kasy pogrzebowej z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie i wybór prezydjum, 2) ustalenie wysokości udziału i zapomogi pogrzebowej w związku ze spadkiem waluty i 3) wolne wnioski.

Zarząd.

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś przy nr. 22 (Landwirtschaftlicher Ein- und Verkaufsverein, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością, Leszno): Althöfer i Naundorf wystąpili z Zarządu, w ich miejsce obrano rolnika Hansa Schuberta z Gronowa i Dr. Hermanna Wagnera z Poznania.

Leszno, dnia 16 marca 1922 r. Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dzisiaj przy zapisanej pod b. 22 spółdzielni „Deutscher Spar- und Darlehnskassenverein", Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Otorowie, że w miejsce ustępującego członka Zarządu Fryderyka Mühlinghausa, wybrany został rolnik Fryderyk Schmidt z Otorowa, jako członek Zarządu.

Szamotuły, 18 marca 1922 r. Sąd Powiatowy.

OGŁOSZENIE.

Walne zebranie Spółdzielni „Deutsche Molkereigenossenschaft", Spółka zapisana z ogr. odp. w Kostrzynie, uchwaliło co następuje:

1) kwota odpowiedzialnościowa za zobowiązania Spółki bezpośrednio, tak wobec Spółki, jak wobec jej wierzycieli, wynosi 2.000 marek za każdy udział.

2) Każdy udział wynosi 2.000 marek.

W miejsce dotychczasowego członka Zarządu Karola Kortego z Kostrzyna powołano właściciela Karola Joenscha z Paczkowa.

Zmiany te wpisano dziś do rejestru Spółdzielni.

Pobiedziska, dnia 28.III. 1922 r. Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze dla Spółdzielni Nr. 47 zapisano dziś: Spółdzielnia Malarska, Spółka, zapisana z ograniczoną poręką z siedzibą w Ostrowie, założona statutem z dnia 12 lutego 1922 r. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wspólny zakup i sprzedaż surowców i narzędzi, potrzebnych do prowadzenia przemysłu malarskiego. Udział wynosi 10.000 mk. Na udział winien każdy członek wpłacić zaraz przy przystąpieniu, przynajmniej po 1.000 mk. Jednemu członkowi wolno mieć najwyżej 10 udziałów. Zarząd składa się z trzech członków, wybieranych przez Radę Nadzorczą na czas nieograniczony i to mistrza malarskiego Franciszka Kalewskiego, mistrza malarskiego Stanisława Kajsra, mistrza malarskiego Wacława Jakubowskiego, wszyscy z Ostrowa.

Potwierdzenie Rady Nadzorczej, względnie jej Komisji potrzebuje Zarząd do zawierania kontraktów, tyczących się rzeczy nieruchomych i t. d.

Ogłoszenia uskutecznia albo Zarząd albo Rada Nadzorcza, Zarząd w ten sposób, że przynajmniej dwóch członków kładzie pod firmą Spółdzielni swoje nazwisko, Rada Nadzorcza w ten sposób, że prezes lub wiceprezes kładzie pod firmą dodatek Rada Nadzorcza. Do objawienia postanowień i podpisywania za Spółdzielnię wystarczają podpisy dwóch członków Zarządu.

Ostrów, dnia 21 marca 1922 r. Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 14 listopada 1921 r., wciągnięto:

„Spółdzielnia Wytwórcza „Praca" z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie", dla prowadzenia robót budowlanych, rolnych i leśnych. Siedziba Spółdzielni w Warszawie. Jerozolimska 6. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości 10-krotnie przewyższającej sumę posiadanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: wykonywanie robót dla instytucji rządowych, komunalnych i prywatnych, wzakresie budowy dróg, mostów, kolei i domów; eksploatacja lasów, urządzanie i prowadzenie tartaków, stolarni i innych warsztatów, oraz podejmowanie robót rolnych. Wysokość udziału 5.000 marek. Udział może być wpłacany częściowo w równych ratach w ciągu 5 miesięcy od dnia przystąpienia. Przyczem przy wstąpieniu członek wnosi 1/5 część udziału. Do Zarządu wybrani zostali: Józef Baran, jako Prezes, Bolesław Berger, jako zastępca prezesa, Edward Zawadzki, jako sekretarz, Bronisław Zendlewicz, Antoni Nowakowski, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Tomasz Wojciechowski, Bolesław Grajnert, obaj w Warszawie. Pismo, przeznaczone do ogłoszeń „Robotnik". Zarząd składa się z 5 członków. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, wogóle wszelkie zobowiązania Spółdzielni, podpisuje 2 członków Zarządu, wśród nich musi być podpis prezesa lub zastępcy prezesa. Korespondencję zwykłą, rachunki, upoważnienia do otrzymania korespondencji pieniężnych, przesyłek, towarów lub dokumentów, podpisuje prezes lub jeden z członków Zarządu, upoważniony do tego przez prezesa. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 15 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 29 listopada wciągnięto:

„Spółdzielnia Mieszkaniowo - Spożywcza „Dom Akademiczek" w Warszawie, z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Marszałkowska 97a. Członek odpowiada za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: dostarczanie członkom artykułów pierwszej potrzeby, oraz tanich i odpowiednich mieszkań. Wysokość udziału 500 marek. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy zapisaniu się na członka Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Regina Skrzyńska, Janina Karpińska, obie w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń Rzeczpospolita Spółdzielcza. Zarząd składa się z 2 członków. Wszystkie umowy i zobowiązania Spółdzielni podpisuje dwóch członków Zarządu, dołączając swe podpisy do pieczęci firmowej.

Warszawa, dnia 7 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 16 listopada 1921 r. wciągnięto:

„Warszawskie Spółdzielcze Koło Tytuniowe z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Nalewki 27. Każdy członek odpowiada za zobowiązania Spółdzielni do wysokości posiadanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi dostarczanie swym członkom tytuniu, papierosów, cygar, gilz, bibułek do papierosów, zapałek i galanterji tabacznej. Spółdzielnia sprzedaje towary tylko swym członkom. Wysokość udziału 1,000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Tobjasz Liudenbaum, jako prezes, Jankiel Helfgot, jako skarbnik, Nuchim Rabinowicz jako sekretarz, wszyscy w Warszawie. Czas trwania Spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Nasz Kurjer" Zarząd składa się z 3 członków. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, wogóle wszelkie zobowiązania Spółdzielni podpisują dwaj członkowie Zarządu, prezes i sekretarz. Korespondencję oraz upoważnienia do odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów z poczty, podpisuje prezes lub sekretarz zarządu. W skład zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 16 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 30 listopada 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywcza Robotników Chrześcijańskich „Ufność" w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Czerniakowska 91. Członkowie odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie członkom. W razach wyjątkowych Zgromadzenie Walne może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 2,000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo

przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Jan Nadolski, Wincenty Kuliński, Tomasz Pietrzak, wszyscy w Warszawie. Zastępca: Bonifacy Wardecki w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Pracownik Polski". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli Spółdzielni muszą być składane przez dwóch conajmniej członków Zarządu. Zawierane przez Zarząd Spółdzielni kontrakty w sprawach kupna, sprzedaży, zastawu i wynajmu nieruchomości wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Spółdzielnię. W skład zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 30 listopada 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze Urzędników Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie z odpowiedzialnością ograniczoną". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Długa 7. Członkowie odpowiadają w razie strat do 5-krotnej wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom. Zarząd może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 2,000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy zapisaniu się do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Wacław Antoniewicz, Kazimierz Brykowski, Orest Ziemba, wszyscy w Warszawie. Zastępca Wanda Kłyszewska w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Nasze Pismo" w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli Stowarzyszenia muszą być składane przez dwóch conajmniej członków zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu Stowarzyszenia kontrakty w sprawach kupna i sprzedaży, zastawu lub wynajmu nieruchomości wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Stowarzyszenie. W skład Zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 7 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Kolonja im. Staszica Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Praga, Kowelska 4. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup i parcelacje odpowiednich terenów zabudowanych lub pustych, zakładanie ogrodów warzywno-owocowych, budowa domów mieszkalnych i odprzedaż względnie wynajem tychże członkom. Wysokość udziału 15,000 mk. Udział winien być wpłacony w trzech równych ratach miesięcznych, licząc od dnia przyjęcia do Spółdzielni. Do dyrekcji wybrani zostali: Eugenjusz Minkiewicz, Jan Choynowski, Michał Lorentowicz wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Dyrekcja składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają łącznie dwaj członkowie Dyrekcji.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 16 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Domek" z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie. Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Smolna 22 m. 7. Każdy członek na wypadek strat Spółdzielni jest odpowiedzialny swoim udziałem. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: budowa mieszkalnych domów dla członków, dostarczanie członkom swoim na własność domów, mieszkań i odpowiednich terenów, zabezpieczenia im prawa używalności mieszkań i okazywanie wszelkiej pomocy do uzyskiwania pomieszkań. Wysokość udziału 25,000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Grabiński Jerzy, Kolendo Stanisław, Wójcicki Zygmunt, wszyscy w Warszawie. Zastępca Chrzanowska Zofja w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Zarząd składa się z 3 członków. Korespondencję w imieniu Spółdzielni podpisuje jeden członek Zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, akty kupna, wszelkiego rodzaju zobowiązania pieniężne oraz czeki i asygnaty na sumy podnoszone z instytucji kredytowych winny być zaopatrzone w podpisy dwóch członków Zarządu. W skład zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa dnia 21 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 17 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Mieszkaniowe Urzędników Państwowych w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Al. Jerozolimskie 41. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni każdy do wysokości zadeklarowanych przez się udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: budowa domów, dla zapewnienia swym członkom używalności i własności mieszkań dogodnych i stałych. Jednocześnie Spółdzielnia ma prawo odstępować członkom domy na własność z zastrzeżeniem dla siebie prawa pierwokupu. Wysokość udziału 5,000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Jan Niewodniczański, Bolesław Czechowicz, Władysław Kąkolewski, Witold Matuszewski, Leon Ostaszewski, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski". Zarząd składa się z 5 członków. Korespondencję zwykłą w sprawach Spółdzielni, jak również weksle, pełnomocnictwa, umowy, oraz żądania wypłacenia pieniędzy, należących do Spółdzielni z instytucji kredytowych, wymagają podpisu przynajmniej dwóch członków zarządu. Dla otrzymywania pieniędzy, przesyłek i dokumentów z poczty wystarczy podpis jednego z członków Zarządu. W skład zarządu wchodzi dwóch zastępców.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 19 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Mieszkaniowa Kolejarzy Warszawy i Okolic z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Nowe Brudno, Syrokomli 2. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: budowa domów dla dostarczania swym członkom dogodnych i stałych mieszkań bądź w drodze najmu, bądź odstępując je członkom na własność. Wysokość udziału 50,000 mk. Udział winien być wpłacony ratami w ciągu 24 miesięcy od dnia przystąpienia, w ciągu pierwszych 22 miesięcy po 2,000 mk. w dwóch ostatnich po 3,000 mk. Do Zarządu wybrani zostali: Wacław Gołaszewski, Jan Posiek, Michał Biskupski, Aleksander Gelmer, Antoni Zalewski, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kolejarz Spółdzielca" w Warszawie. Zarząd składa się z 5 członków. Zobowiązania pieniężne, asygnaty kasowe, przekazy pieniężne, czeki i korespondencja winny być podpisywane łącznie przez dwóch członków Zarządu, pokwitowania z odbioru korespondencji zwyczajnej i poleconej oraz przesyłek podpisuje jeden z członków Zarządu.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 20 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Osady Nadmorskie", Spółdzielnia Osadniczo-Kolonizacyjna z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie". Wiejska 11 m. 17. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do dwukrotnej wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: tworzenie na wybrzeżach morskich i terenach przyległych wzorowych miast-ogrodów, uzdrowisk, letnisk nadmorskich i stacji klimatycznych, oraz budowa willi, sanatorji i lecznic z zakła-

dami pomocniczemi oraz urządzanie plaż, parków i ogrodów dla swych członków. Wysokość udziału 50,000 mk. Udział winien być wpłacony w 5 równych ratach w ciągu roku od zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: Jan Odechowski, inż. Franciszek Skąpski, dr. Stanisław Radwan, dr. Przemysław Rudzki, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Zarząd składa się z 5 członków. Za Spółdzielnię podpisuje Zarząd w ten sposób, że pod wyciśniętą lub wypisaną firmą Spółdzielni kładą swe podpisy dwaj członkowie Zarządu. W skład Zarządu wchodzi dwóch zastępców.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 21 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Związek Powiatowych Spółdzielni Spożywczych Urzędników Państwowych i Komunalnych Województwa Warszawskiego z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie", Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Złota 75. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: nabywanie i branie w komis w kraju i zagranicą artykułów pierwszej potrzeby tak za gotówkę jak i na kredyt. Wysokość udziału 450,000 marek wpłacanych przy deklaracji. Do Zarządu wybrani zostali Jan Waśkiewicz, Jan Marczyński, Stefan Sumiński wszyscy w Warszawie, Antoni Kossak w Ciechanowie, Zygmunt Pluciński w Mławie. Pismo przeznaczono do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Wojewódzki" w Warszawie. Zarząd składa się z 5 członków. Czeki, weksle, pełnomocnictwa, kontrakty i inne zobowiązania winny być podpisane łącznie przez 2 członków Zarządu. Zwykłą korespondencję podpisywać będzie jeden z członków Zarządu.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 21 grudnia 1921 r. wciągnięto: „Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle", Koła b. Wychowańców Szkoły im. H. Wawelberga i Rotwanda przy Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Trębacka 4 m. 15. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup i parcelacja odpowiednich terenów, zakładanie ogrodów warzywno - owocowych, budowanie na nich domów mieszkalnych i sprzedaż, względnie wynajem tychże członkom. Wysokość udziału 100.000 marek, udział może być wpłacony w 4 ratach miesięcznych od daty przystąpienia po 25.000 marek każda. Do Zarządu wybrani zostali: Stefan Białowiejski, Mieczysław Kłossowski, Stanisław Łopiński, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Zarząd składa się z 3 członków. Podpis Spółdzielni następuje w ten sposób, że pod firmą wyciśniętą stemplem, lub napisaną, umieszczają swe podpisy dwaj członkowie Zarządu.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 21 grudnia 1921 r. wciągnięto: „Rzemieślniczo-Robotnicza Kasa Spółdzielcza z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie", Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Śniadeckich 5. Odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni jest dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów i udzielanie wszelkiego rodzaju pożyczek, oraz prowadzenie czynności inkasowych i przekazowych. Niecztonkowie mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonego zastawem rzeczowym. Wysokość udziału 1.000 marek. Udział może być wpłacony ratami, pierwsza rata winna wynosić 1/4 część udziału, pozostała kwota winna być wpłacona w trzech równych ratach w ciągu 6 miesięcy od zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: Ludwik Śliwiński, Franciszek Nawarski, Feliks Franusz, wszyscy Śniadeckich 5 w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Siła" w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni, powinny być umieszczone podpisy przynajmniej 2 członków Zarządu; to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu Spółdzielni. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 28 grudnia 1921 r. wciągnięto: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Dąbrowianka" w Dąbrówce z odpowiedzialnością udziałami", Siedziba Spółdzielni w Dąbrówce, gm. Karczew, pow. Warszawskiego. Członkowie odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku domowego, oraz gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom. W razach wyjątkowych Zgromadzenie Walne może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 600 marek. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Franciszek Cygan, Jan Kamiński, Franciszek Jankowski, wszyscy w Dąbrówce, gm. Karczew. Zastępca Piotr Mołotowski w Dąbrówce, gm. Karczew. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Społem" w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli Stowarzyszenia muszą być składane przez dwóch conajmniej członków Zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu Spółdzielni kontrakty w sprawach kupna, sprzedaży, zastawu lub wynajmu nieruchomości, wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Spółdzielnię. W skład Zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 28 grudnia 1921 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywców „Korzyść" z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Marszałkowska 108. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości swoich udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi nabywanie i dostarczanie swoim członkom artykułów żywnościowych i pierwszej potrzeby. Wysokość udziału 1.000 marek. Udział winien być wpłacony jednorazowo w ciągu 2 tygodni od dnia przyjęcia członka do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Lejba Szechter, Aleksander Pojarowski, Józef Grzegorz Bielecki, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Zarząd składa się z 3 członków. Zobowiązania w imieniu Spółdzielni, weksle, czeki, przekazy, pokwitowania z odbioru sum wpłaconych dla Spółdzielni, z odbioru korespondencji pieniężnej, przekazów pocztowych, towarów z poczty i kolei, winny być podpisywane przez dwóch członków Zarządu pod stemplem Spółdzielni.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 28 grudnia wciągnięto: „Zrzeszenie Osiedli Urzędniczych „Dom", Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie". Siedziba Spółdziealni w Warszawie, Praga, Wileńska 31. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do dwukrotnej wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup i parcelacja odpowiednich terenów, zakładanie ogrodów warzywno - owocowych, budowanie na nich domów mieszkalnych i odprzedaż, względnie wynajem tychże członkom. Wysokość udziału 10.000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Dyrekcji wybrani zostali: ks. Jan Golędzinowski, Stanisław Paliński, Tadeusz Czerniawski, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Dyrekcja składa się z 3 członków. Podpis Spółdzielni następuje w ten sposób, że pod firmą wyciśniętą stemplem lub napisaną umieszczają swe podpisy dwaj członkowie Dyrekcji.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 30 grudnia 1921 r. wciągnięto: „Kasa Pogrzebowa Pracowników Skarbowych, Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Rymarska 3. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości wpłaconych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zdobycie w drodze składek od członków środków na zapłacenie kosztów pogrzebu zmarłego członka. Wysokość udziału 300 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Leon Hejdukowski, Walerjan Blusiewicz, Adam Batogowski, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Bolesław Kamiński, Czesław Kurpiewski, Feliks Kostrzewski, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni muszą być składane przez dwóch conajmniej członków Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 3 zastępców.

Warszawa, dnia 23 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, wciągnięto następujące zgłoszenie: „Spółdzielnia Spożywcza „Wspólna Oszczędność" w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Karmelicka 8. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni wyłącznie zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: nabywanie artykułów spożywczych i pierwszej potrzeby i rozdział tychże członkom po możliwie najniższych cenach. Wysokość udziału 3.000 marek. Udział winien być wpłacony jednorazowo w ciągu tygodnia od dnia zawiadomienia członka o przyjęciu go w poczet członków Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Zelik Melamed, Tadeusz Szternblic, Abram - Mordka Berenbaum, Jochel Tykulskier, Benjamin Safro, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Moment". Zarząd składa się z 5 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają i za Spółdzielnię podpisują dwaj członkowie Zarządu.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1921 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 10 stycznia 1922 roku wciągnięto: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze Pracowników Urzędów Skarbowych I i II instancji w Warszawie z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Rymarska 1. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do trzykrotnej wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych, przedmiotów użytku domowego i gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom. W razach wyjątkowych Zgromadzenie Walne może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 5.000 marek. Udział może być wpłacony w 5 ratach miesięcznych po 1.000 marek każda. Do Zarządu wybrani zostali: Tadeusz Karwowski, Bolesław Szuliński, Wacław Siemiński, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Ludwik Rapacki, Adam Czapiewski, Władysław Czerkawski, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni winny być składane conajmniej przez 2 członków Zarządu. W skład Zarządu wchodzi trzech zastępców.

Warszawa, dnia 25 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 11 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Kasa Kredytowa Kupców i Przemysłowców m. Warszawy, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Orla 6. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni swoimi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: Udzielanie członkom pożyczek i dyskontowanie weksli, przyjmowania wkładów, prowadzenie czynności przekazowych i inkasowych, finansowanie zakupów, uskuteczionych przez członków, kupno i sprzedaż na rachunek członków, walorów. Nieczłonkowie mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonego zastawem rzeczowym. Wysokość udziału 25.000 marek. Wpłata udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do Spółdzielni, albo w czterech równych ratach w ciągu roku od zadeklarowania. Do Zarządu wybrani zostali: Maurycy Raabe, Samuel Konigstein, Jakób Asterblum, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Leopold Goldberg, Mowsza Lindenbaum, obaj w Warszawie. Pismo do ogłoszeń „Nasz Kurjer". Zarząd składa się z 3 członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni, powinny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów, wysyłanych w imieniu Spółdzielni. W skład Zarządu wchodzi dwóch zastępców.

Warszawa, dnia 14 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 12 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Film Polski", Spółdzielcze z odpowiedzialnością udziałami Zrzeszenie Kinematograficzne w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Foksal 13. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zorganizowanie i prowadzenie przedsiębiorstwa wytwórczego dla potrzeb sztuki kinematograficznej o kierunku literacko - artystycznym. Wysokość udziału 10.000 mk. Udział winien być wpłacony jednorazowo w całości przy przystąpieniu do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Piotr Antoszewski, Antoni Czyżewski, Mieczysław Denhoff - Gołogowski, Ludwik Kowalski i Eugenjusz Modzelewski. Zastępcy: Kazimierz Mora - Brzeziński, Stanisław Wołłowicz, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski". Zarząd składa się z 5 członków. Wszelką korespondencję w imieniu Spółdzielni podpisuje jeden członek Zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarjalne, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych i czeki na rachunek bieżący, podpisuje conajmniej dwóch członków Zarządu. Do odbierania z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka Zarządu. W skład Zarządu wchodzi dwóch zastępców.

Warszawa, dnia 9 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 12 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Pierwsza Osada Spółdzielcza, Spółdzielnia Mieszkaniowo - Spożywcza, Wytwórczo - Rolna i Kredytowa w Warszawie, z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Grażyny 13. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: budowa domów mieszkalnych, celem wydzierżawienia ich zrzeszonym; dostarczanie zrzeszonym wszelkich potrzebnych produktów i artykułów; zakładanie i prowadzenie warsztatów i wytwórni, oraz gospodarstw rolnych, celem wytwarzania potrzebnych zrzeszonym produktów; prowadzenie kasy oszczędności i pożyczek dla ułatwiania zrzeszonym robienia oszczędności i dokonywania obrotów pieniężnych. Z wszelkich urządzeń Spółdzielni mogą korzystać jedynie jej członkowie wraz z rodzinami w czasie swego członkowstwa. Wysokość udziału 50.000 marek. Udział winien być wpłacony w ratach miesięcznych po 2.000 marek każda. Do Zarządu wybrani zostali: Marjan Rapacki, Franciszek Dąbrowski, Władysław Śliwiński, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Społem". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składa conajmniej dwóch członków Zarządu.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 17 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Haft", Spółdzielnia Surowcowo - Wytwórcza, Wytwórców Hafciarskich dla zakupu i sprzedaży surowców i wyprodukowanych to-

warów, z odpowiedzialnością ograniczoną w Warszawie". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Nalewki 2a. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości trzykrotnej zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy na wspólny rachunek i dostarczanie członkom swoim wszelkich surowców, półfabrykatów, dodatków, przyborów, towarów i narzędzi pracy, jak również i innych artykułów w zakres rzemiosła i drobnego przemysłu wchodzących. Wysokość udziału 25.000 mk. Udział może być wpłacony ratami, pierwsza rata płatna przy zapisie winna wynosić 40% zadeklarowanego udziału. Całkowity udział winien być wpłacony w ciągu jednego roku w równych miesięcznych ratach. Do Zarządu wybrani zostali: Icek Goldman, Benjamin Korenstein, Szymon Hochman, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Nasz Kurjer". Zarząd składa się z 3 członków. Weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania Spółdzielni podpisuje dwóch członków Zarządu. Korespondencję oraz upoważnienia do odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów z poczty podpisują dwaj członkowie Zarządu.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 18 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Kasa Kredytu Spółdzielczego w Warszawie, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Nalewki 2a. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni w 3-krotnym stosunku do każdego zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: dyskonto i redyskonto zdyskontowanych w Spółdzielni weksli krajowych i innych zobowiązań pieniężnych, udzielanie pożyczek i otwieranie kredytów na określony termin w formie specjalnych bieżących rachunków i inne czynności, wyszczególnione w § 2 statutu. Niečzłonkowie mogą korzystać z kredytu wyłącznie w formie pożyczek, wydawanych pod zabezpieczenia rzeczowe, tylko po zaspokojeniu własnych potrzeb członków i w miarę posiadanych funduszów. Wysokość udziału wynosi: 25.000 marek, płatnych bądź jednorazowo, bądź w równych kwartalnych ratach z których pierwsza jest płatną w chwili przystąpienia członka do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Maksymiljan Zwayer, Jakób Kantor, Chaim Dorfman. Zastępcy: Stanisław Bernard vel Szlama Berek Wohman, Stanisław Rozenberg w Warszawie, Mojżesz Ajon, Wyszków, pow. Pułtuskiego. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Nasz Kurjer". Zarząd składa się z 3 członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni, powinny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i rachunków, wystawianych w imieniu Spółdzielni. W skład Zarządu wchodzi 3 zastępców.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 19 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Zgoda" w Żyrardowie, z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Żyrardowie, Wiskicka 65. Członkowie odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku domowego, oraz gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom. W razach wyjątkowych Zgromadzenie Walne może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 1.000 mk. w czem obowiązkowy wniosek, płatny gotówką przy zapisaniu się do Stowarzyszenia stanowi 300 marek. Całkowity udział powinien być wpłacony nie później, jak w ciągu jednego roku. Do Zarządu wybrani zostali: Walenty Materski, Mateusz Feluch, Aleksander Kępczyński, wszyscy w Żyrardowie. Zastępca Stanisław Eksztein w Żyrardowie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Społem". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli Stowarzyszenia muszą być składane przez dwóch conajmniej członków Zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu Stowarzyszenia kontrakty w sprawach kupna, sprzedaży, zastawu lub wynajmu nieruchomości wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Stowarzyszenie. W skład Zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 20 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Samopomoc Spółdzielcza Pracowników Spółki Akcyjnej Bracia Jabłkowscy w Warszawie, Spółdzielnia Spożywcza z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Bracka 25. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami, prócz tego dalszą kwotą, równającą się dwukrotnej wysokości sumy posiadanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych, przedmiotów użytku domowego i gospodarczego i odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom. Wysokość udziału 600 marek. Udział może być wpłacony w dwóch równych ratach, pierwsza połowa w chwili przystąpienia członka do Spółdzielni, druga połowa w ciągu pół roku. Do Zarządu wybrani zostali: Józef Konieczko, Karol Chludziński, Feliks Zielski, Karol Brauer, Marjan Wernik, wszyscy w Warszawie. Zastępcy: Marceli Kiedrzyński, Wacław Żurański, Adolf Kenig, wszyscy w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Monitor Polski". Rok obrachunkowy liczy się od 1 lipca do 30 czerwca roku następnego. Zarząd składa się z 5 członków. Firmę Spółdzielni podpisują pod jej stemplem łącznie trzej członkowie Zarządu. W skład Zarządu wchodzi trzech zastępców.

Warszawa, dnia 9 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 30 stycznia 1922 r. wciągnięto: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Mieszkaniowe Urzędników Telegrafu Państwowego w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Fredry 3. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni do wysokości nabytych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: dostarczanie na własność swym członkom mieszkań w drodze budowy domów i kolonji podmiejskich. Wysokość udziału 50.000 mk. Udział winien być wpłacony ratami po 10.000 mk. rocznie w ciągu 5 lat. Do Zarządu wybrani zostali: Cezary Dobrowolski, Wincenty Fałkiewicz, Leon Łunkewicz, Grzegorz Orłożeński, Eugenjusz Eggers, wszyscy w Warszawie. Zastępca Władysław Jasiński w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Kurjer Warszawski". Rok obrachunkowy trwa od 1 lipca do 30 czerwca roku następnego. Zarząd składa się z 5 członków. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, akty hipoteczne i notarjalne i wogóle wszelkie zobowiązania i akty Stowarzyszenia podpisuje dwóch członków Zarządu. Korespondencję oraz upoważnienia do odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów z poczty, podpisuje prezes lub sekretarz Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców.

Warszawa, dnia 1 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

ZMIANY DOTYCZĄCE STOWARZYSZENIA JUŻ WPISANEGO.

W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 8 października 1921 r. przy Stowarzyszeniu „Spółka Oszczędności i pożyczek w Skrzyszowie — Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany:

Ustąpił członek zarządu Józef Siuśka w miejsce jego wybrano członkiem zarządu Józefa Klocha.

Udział członka wynosi obecnie 50 mk.

Tarnów, dnia 8 października 1921 r.

Sąd Okręgowy. Oddział IV.

ZAREJESTROWANIE SPÓŁDZIELNI.

Do rejestru spółdzielni wpisano dnia 3 marca 1922 r. Numer spółdzielni 8.

Brzmienie firmy: Spółka węglowa w Rzeszowie spółdzielnia zapisana z poręką udziałową. Data statutu 11 grudnia 1921 r.

Celem tej spółdzielni jest wspólne zakupowanie węgla i koksu na rachunek swoich członków i sprzedaż tych produktów między członkami na wspólną korzyść.

Ograniczenie co do zawierania interesów z niečzłonkami w statucie nie ma.

Siedzibą spółdzielni jest Rzeszów.

Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni wpłaconymi udziałami.

Udział każdego członka wynosi Marek 100 i musi być zaraz przy wstąpieniu odrazu wpłacony. Każdy członek może mieć dowolną ilość udziałów.

Zarząd składa się z dwóch członków. Wybrani zostali członkami zarządu Samuel Feit i Izak Lieber kupcy w Rzeszowie. Czynność Zarządu Statutem nie została ograniczoną. Zastępców nie mianowano.

Do ogłoszeń spółdzielni przeznaczone zostało pismo: „Przegląd kupiecki", wychodzący w Krakowie. Rok obrachunkowy kalendarzowy.

Likwidacja spółdzielni w myśl przepisów ustawy. Firmę spółki podpisuje dwóch członków Zarządu. Rada Nadzorcza składa się z 3 członków.

Rzeszów, dnia 25 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy. Oddział V.

ZMIANY DOTYCZĄCE JUŻ WPISANEGO STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 4 marca 1922 r. przy Stowarzyszeniu Składnica kółek rolniczych w Nisku. „Stow. zarej. z ograniczoną poręką" celem uzgodnienia statutu z przepisami ustawy o spółdzielniach z dnia 29.X 1920 Dz. u. p. Nr. 111 następujące zmiany nowym statutem z daty Nisko 21 grudnia 1921 r. uchwalone:

Brzmienie firmy: Składnica kółek rolniczych — Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Siedziba Stowarzyszenia: Nisko miasto.

Przedmiot przedsiębiorstwa (§ 2 statutu): zakup i sprzedaż towarów od i dla członków celem podniesienia gospodarstwa swych członków.

Czas trwania Stowarzyszenia nieograniczony.

Oznaczenie rodzaju i zakresu odpowiedzialności: odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkowo kwotą, równającą się wysokości deklarowanych udziałów (§ 8 statutu).

Wysokość udziału wpłat na udział i czas ich dokonywania: Udział wynosi kwotę Mkp. 1000. Pierwszy udział ma być wpłaconym przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji (§ 9 statutu).

Liczba członków zarządu: Trzech Dyrektorów, 2 zastępców.

Czynności prawne dyrekcji zobowiązują Stowarzyszenie wobec osób trzecich z wyjątkiem wypadków: a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku Stowarzyszenia, c) przystępowania do Spółek i Stowarzyszeń z odpowiedzialnością, przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności tych aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik Kółek rolniczych w Krakowie, względnie inny organ M. T. R. w Krakowie (§ 42 statutu). Rok obrachunkowy 1/I do 31/XII.

Przepisy o likwidacji: przepisy ustawy (§ 40 statutu). Wpisy szczególne: Rada nadzorcza składa się z 9 członków.

Rzeszów, dnia 25 lutego 1922 r.

Sąd Okręgowy. Oddział V.

OGŁOSZENIE.

Wpisano do rejestru Stowarzyszeń spółdzielczych:

1. Nr. kolejny wpisu: Tom I Nr. 28 poz. 1 dnia 16/9 1921 r.

2. Firma: Sklep kółka rolniczego — Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba: Gwoździec. Rodzaj i zakres odpowiedzialności: Odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkową kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów (§ 8 statutu).

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: ograniczenia co do zawierania umów z niečzłonkami: wspólne nabywanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i drobiazgowa sprzedaż tychże; wspólne spieniężenie produktów rolnych i wyrobów członków produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego (§ 2 statutu).

4. Wysokość udziału wpłat na udział, czas ich dokonywania. Udział wynosi kwotę 500 Mkp. Pierwszy udział ma być wpłacony przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji.

5. Imiona i nazwiska członków Zarządu i zastępców: 1) Członek Zarządu Marcin Godlewski, aptekarz w Gwoździcu, 2) Członek Zarządu Stanisław Ogibiński, naczelnik stacji w Gwoździcu, 3) Członek Zarządu Władysław Chlamtacz w Gwoździcu. 4) Zastępca Członka Zarządu Władysław Głowacki w Gwoździcu. 5) Zastępca Członka Zarządu Jan Wargocki w Gwoździcu.

6. Czas trwania nieograniczony.

7. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik kółek rolniczych" w Krakowie, względnie inny organ Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Krakowie.

W Kołomyi, dnia 10 września 1921 r.

Sąd Okręgowy j. h. O. II.

ZMIANY DOTYCZĄCE JUŻ WPISANEGO STOWARZYSZENIA.

W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 14 marca 1922 przy stowarzyszeniu: „Składnica kółek rolniczych w Kolbuszowej, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką celem uzgodnienia statutu z przepisami ustawy o spółdzielniach z dnia 29.10 1920 r. Dz. u. p. Nr. 111 następujące zmiany:

Brzmienie firmy: Składnica kółek rolniczych — Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba Stowarzyszenia: Kolbuszowa. Przedmiot przedsiębiorstwa: (§ 2 statutu) Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków. Czas trwania Stowarzyszenia: nieograniczony. Oznaczenie rodzaju i zakresu odpowiedzialności: odpowiedzialność ograniczona, członkowie odpowiadają udziałami i dodatkowo kwotą, równającą się wysokości deklarowanych udziałów. Wysokość udziału wpłat na udział i czas ich dokonywania. Udział wynosi kwotę 500 mkp. Pierwszy udział ma być wpłaconym przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta do roku. Następne udziały w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji.

Liczba członków Zarządu: trzech Dyrektorów, 2 zastępców. Zarząd: Jan Grabowski, Jan Bielak i Władysław Koza. Zastępca członków Zarządu: Józef Dec.

Czynności prawne Dyrekcji zobowiązują Stowarzyszenie wobec osób trzecich z wyjątkiem wypadków: a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku stowarzyszenia, c) przystępowania do spółek i stowarzyszeń z odpowiedzialnością, przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności tych aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik kółek rolniczych" w Krakowie, względnie inny organ M. T. R. w Krakowie. Rok obrachunkowy: kalendarzowy. Przepisy o likwidacji: przepisy ustawy (§ 40 statutu). Wpisy szczególne: Rada Nadzorcza składa się z 9 członków.

Rzeszów, dnia 11 marca 1922 r.

Sąd Okręgowy. Oddział V.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy firmie Bank Ludowy, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Kowalewie (Nr. 4 rej.). Do Zarządu wybrano Mieczysława Łyczywka w Kowalewie.

Sąd Powiatowy. Toruń, d. 17 marca 1922.

OBWIESZCZENIE.

W tutejszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 7 zapisano dziś, że „Elektrizitaets-Verwertungsgenossenschaft Kamin" spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Kamieniu została uchwałą walnego zebrania z dnia 24 października 1921 r. rozwiązana.

Likwidatorami ustanowiono: kupca Feliksa Caminera i krawca Gustawa Daehna zamieszkałych w Kamieniu.

Sępólno, dnia 22 lutego 1922 r. Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wykreślono w dniu 4 marca 1922 firmę Składnica i Sklep Kółka rolniczego w Czarnym Dunajcu, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką z powodu przeniesienia jej do rejestru spółdzielni, natomiast w rejestrze spółdzielni wpisano:

1. Numer spółdzielni: 19.
2. Brzmienie firmy: Składnica kółek rolniczych w Czarnym Dunajcu, Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.
3. Przedmiot przedsiębiorstwa: podniesienie gospodarstwa swych członków: a) przez wspólne nabywanie artykułów, potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i dostarczanie ich członkom w sposób hurtowny (Sklepom kółek rolniczych i innym drobnym sklepom) lub sposobem drobiazgowej sprzedaży przez własne sklepy i oddziały; b) przez wspolne spieniężenie produktów rolnych i wyrobów członków; c) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Stowarzyszenie ogranicza swą działalność do członków.
4. Udziały wynoszą po 1000 mk. wpłacalne przy wstąpieniu przynajmniej w połowie, reszta zaś do roku od przystąpienia. Członek musi mieć przynajmniej jeden udział. Odpowiedzialność deklarowanymi udziałami a nadto kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów.
5. Dyrekcja: Kazimierz Ładoś, Stanisław Kucharski i Aleksander Stopka oraz zastępca Teofil Cikowski.
6. a) czas trwania nieograniczony, b) ogłoszenie w Przewodniku Kółek rolniczych względnie w czasopiśmie stanowiącem organ M. T. R. i w lokalu firmy, c) rok obrachunkowy od 1 września do 31 sierpnia każdego roku, d) Dyrekcja składa się z trzech członków i dwóch lub trzech zastępców. Podpis firmy: pod stampilją firmy kładzie swój podpis dwóch członków dyrekcji, e) ograniczenie uprawnień dyrekcji wedle § 15 b. c. statutu, f) postanowienie o zastępcach wedle § 14 statutu, g) przepisy o likwidacji wedle ustawy.
7. Data wpisu: marca 1922 r.

Nowy Sącz, dnia 4 marca 1922 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy. Oddział IV.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego jako Rejestrowego w Mławie wpisano dnia 17 marca 1922 r. pod Nr. 11 następującą firmę:

Kasa Spółdzielcza w Małej-Krzynowłodze z odpowiedzialnością nieograniczoną. Siedziba spółdzielni we wsi i gminie Krzynowłoga-Mała, powiatu Przasnyskiego. Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni jest nieograniczona. Celem spółdzielni jest krzewienie oszczędności i przyjmowanie na oprocentowanie wkładów pieniężnych, udzielanie członkom pożyczek na potrzeby gospodarcze i załatwianie innych czynności, wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, wszystkie przewidziane ustawą ogłoszenia winny być drukowane w „Czasopiśmie Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie. Zarząd składa się z 3-ch członków. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni winny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu. Rok obrachunkowy zgodny z kalendarzowym. Specjalnych ograniczeń. uprawnień Zarządu Statut nie przewiduje, likwidacja zgodnie z Ustawą z dnia 29 października 1920 r. Udział członka wynosi 10 mrk. płatnych w ciągu roku. Zarząd stanowią: Stanisław Olczak, Ksiądz Kanonik Chełchowski i Tadeusz-Szymon Rudziński.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni, Sądu Okręgowego jako Rejestrowego w Mławie w dniu 17 marca 1922 r. wpisano następującą firmę:

II Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Pultusku, Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną. Siedzibą spółdzielni jest m. Pułtusk. Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni jest dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Spółdzielnia oddziałów nie posiada.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych i lokata kapitałów, pośrednictwo przy zakupie lub sprzedaży wytworów rzemieślniczych, surowców, narzędzi i maszyn oraz artykułów spożywczych, załatwianie innych czynności wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Spółdzielnia może zawierać wszelkiego rodzaju umowy wchodzące w zakres bankowości również z osobami obcemi, przyczem osoby te mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonego zastawem rzeczowym.

Udział każdego członka oznacza się na sumę 500 marek. Wpłata udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni, albo ratami w ciągu roku od zadeklarowania.

Skład Zarządu stanowią: Abram Róża, Szlama Rozensztejn i Mendel Goldsztejn.

Zastępcy: Moszek Chunowicz i Moszek Blum.

Czas trwania spółdzielni jest nienograniczony. Ogłoszenia Spółdzielni umieszczane będą w czasopiśmie Warszawskim „Nasz Kurjer". Rok sprawozdawczy liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia. Zarząd składa się z 3-ch członków i 2-ch zastępców. Oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu. Oświadczenia skierowane do spółdzielni, a złożone w lokalu spółdzielni ustnie albo na piśmie jednemu członkowi Zarządu mają skutek prawny względem spółdzielni. To samo dotyczy wszelkich doręczeń. Za Spółdzielnię Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swoje podpisy. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach zaciąganych w imieniu spółki, powinny być umieszczane podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu; to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu spółdzielni. Rozwiązanie Spółdzielni następuje z przyczyn wskazanych w art. 75 Ustawy. Likwidację spółdzielni prowadzi się zgodnie z wymaganiami art. 76 — 84 Ustawy.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Mławie, jako rejestrowego w dniu 17 marca 1922 r. wpisano następującą firmę:

„Spółdzielnia Budowlana" w Małej Krzynowłodze z odpowiedzialnością ograniczoną. Siedzibą spółdzielni jest Mała Krzynowloga pow. Przasnyskiego. Członkowie spółdzielni odpowiadają za jej zobowiązania każdy do wysokości jednego udziału. Odpowiedzialność ta rozciąga się również i na zobowiązania spółdzielni, przyjęte przez nią przed wstąpieniem członka. Stowarzyszenie oddziałów nie posiada. Przedmiotem przedsiębiorstwa spółdzielni jest: a) prowadzenie wytwórni materjałów budowlanych (cegły, dachówki, wapna i t. p.).

Wysokość udziału wynosi 10,000 marek. Udziały mogą być wpłacane odrazu, bądź w ciągu 3-ch miesięcy od daty zadeklarowania.

Zarząd spółdzielni stanowią: Stanisław Kordek, zamieszkały we wsi Krzynowłoga Mała, pow. Przasnyskiego, zastępcą Aleksy Padunow, zamieszkały we wsi Krzynowłoga Mała, pow. Przasnyskiego.

Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Ogłoszenia we wszystkich wskazanych przez statut wypadkach winny być czynione w „Czasopiśmie Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie. Rok obrachunkowy — kalendarzowy. Zarząd spółdzielni składa się z jednego członka oraz zastępcy jego. Zarządzający prowadzi wszystkie sprawy bieżące spółdzielni, rozporządza kapitałami spółdzielni, stosownie do Uchwał Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej, reprezentuje spółdzielnię wobec wszelkich władz i osób bez osobnych pełnomocnictw. Za spółdzielnię Zarządzający podpisuje w ten sposób, że pod firmą spółdzielni umieszcza swój podpis. Zatwierdzenia Rady Naadzorczej wymagają decyzji Zarządzającego w sprawach dotyczących: a) nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości, b) zaciągania przez spółdzielnię pożyczek, c) sposobu lokowania zbywających funduszów. Specjalnych ograniczeń i uprawnień zarządu statut nie przewiduje.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru Spółdzielni przy Sądzie Okręgowym w Mławie jako rejestrowym w dniu 17 marca 1922 r. wpisano następującą firmo:

Kasa Pożyczkowa „SAMOPOMOC" w Różani. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedzibą Spółdzielni jest m. Różan, pow. Makowskiego. Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni jest ograniczona do wysokości dziesięciokrotnej sumy w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Spółdzielnia oddziałów nie posiada.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

na dzień 20 maja 1923 roku.

AKTYWA.	Marek pol.			Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu według parytetu: a) złoto . . .	41.916.277,89			
b) Srebro *) . .	44.330.897,54			
c) Bilon zagraniczny*).	1.268.406,45	87.515.581,88	+	151.470,67
2. Waluty zagraniczne wart. w mk. złot.	3.474.449,19			
Różnica kurs. walut	24.509.579.166,97	24.513.053.616,16	—	8.926.527.220,83
3. Rachunki zagr. „Nostro" wart. w mk. złot. . .	27.890.193,74			
Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro" . .	49.772.004.045,80	49.799.894.239,54	+	8.233.892.422,75
4. Portfel wekslowy **)		398.268.240.231,50	+	60.949.203.586,95
5. Pożyczki term., tow., Otw. Kr. i ulgowe**). . .		201.645.576.435,73	+	25.848.551.565,90
6. Dług Skarbu Państwa		2„216.500.000.000,—	+	74.500.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		7.106.538.514,69	+	653.351.680,70
8. Papiery własne		23.442.498.701,15	+	1.909.452.938,90
9. Inne Aktywa		222.032.563.703,40	—	27.361.391.097,80
Razem .		3„143.395.881.024,05		
PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		50.347.758.373,94		bez zmiany
2. Obieg banknotów		2„455.223.356.246,50	+	39.571.062.036,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	81.084.728.083,98			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	19.197.097.672,57			
c) Inne rachunki	380.596.818.258,49	480.878.644.015,04	+	62.903.891.400,16
4. Inne Pasywa		156.946.122.388,57	+	33.341.731.911,08
Razem .		3„143.395.881.024,05		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621.31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Rybiński*. m. p. Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński*. m. p.

Stopa procentowa 12% od dyskonta weksli. 7% od lombardu 4% Pożyczki Premjowej.
„ „ 12% od lombardu papierów wartościowych. 7% od „ 6% Bonów Złotych, kupionych za waluty obce.
„ „ 9% od „ 8% Pożyczki Złotej; 5½% od „ 5% Pożyczki Odrodzenia.

*) Wartość srebra i bilonu w/g giełdy londyńskiej w mk. złotych 21.015.223,80 więcej w stosunku do ostatniego wykazu 34.854,08.
**) W tem złotych polskich 12.835.592,67.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

na dzień 31 maja 1923 roku.

AKTYWA:	Marek pol.			Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu: według parytetu a) Złoto . .	41.941.296,67			
b) Srebro *) . .	44.339.488,37			
c) Bilon zagraniczny*)	1.268.553,06	87.549.338,10	+	33.756,22
2. Waluty zagraniczne wart. w mk. złot. . . .	3.566.936,53			
Różnica kursowa walut	21.793.290.105,14	21.796.857.041,67	—	2.716.196.574,49
3. Rachunki Zagraniczne „Nostro" wart. w mk. złot. .	21.885.587,22			
Różnica kursowa na rachunkach zagr. „Nostro" . .	43.878.815.228,72	43.900.700.815,94	—	5.899.193.423,60
4. Portfel wekslowy **)		449.440.679.859,50	+	51.172.439.628,—
5. Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred. i ulgowe **)		217.162.347.027,98	+	15.516.770.592,25
6. Dług Skarbu Państwa		2„377.000.000.000,—	+	160.500.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		2.221.764.535,61	—	4.884.773.979,08
8. Papiery własne		30.593.511.064,15	+	7.151.012.363,—
9. Inne aktywa		262.951.613.152,68	+	40.919.049.449.28
Razem .		3„405.155.022.835,63		
PASYWA:				
1. Fundusz rezerwowy		50 347.758.373,94	—	bez zmiany
2. Obieg banknotów		2„733.794.112.875,50	+	278.570.756.629,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i wojskowe	110.678.106.006,84			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	18.249.232.815.46			
c) Inne rachunki	257.097.481.766,11	386 024.820.588,41	—	94.853.823.426,63
4. Inne pasywa		234.988.330.997,78	+	78.042.208 609,21
Razem .		3„405.155.022.835,63		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Rybiński*. m. p. Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński*. m. p.

Stopa procentowa 12% od dyskonta weksli. 7% od lombardu 4% Pożyczki Premjowej
„ „ 12% „ lombardu papierów wartościowych. 7% „ 6% Bonów Złotych, kupionych za waluty obce.
„ „ 9% „ „ 8% Pożyczki Złotej. 5½% „ 5% Pożyczki Odrodzenia.

*) Wartość srebra i bilonu w/g giełdy londyńskiej w mk. złotych 20.528.021,07 więcej w stosunku do ostatniego wykazu 487,202.73.
**) W tem zlotych polskich: 14,273,351.68.

BILANS BANKU PRZEMYSŁOWCÓW TOW. AKC.

w dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Kasa	238,037,360.48	Kapitał akcyjny	200,000,000.—
Żyrokonto w P. K. K. P.	294,832,342 61	Fundusz rezerwowy	134,540,452.83
Waluty	141,830,697.19	„ na wątpliwe pretensje	40,000.000. —
Kupony	6,197,190.43	Rezerwy podatkowe	15,000,000.—
Papiery wartościowe	269,070,169.55	Wkłady	1,581,110,479.75
Weksle	521,102,245.74	Konta czekowe	192,843,914.87
Dłużnicy na rachunku bieżącym	2,152,459,583.60	Wierzyciele na rachunku bieżącym	1,645,133,604.79
Udziały konsorcjalne	372,894,764.85	Banki	80,160,529.80
Ruchomości	1.—	Hipoteki wierzycieli	5,159,410.48
Nieruchomości	223,905.490.15	Lombard	116,000,000.—
Dłużnicy za poręczeniem	156,049,917.—	Weksle redyskontowe	125,000,000.—
		Wierzyciele za poręczeniem	156,049,917.—
		Zysk	85,416,953.03
	4,376,430,262.60		4,376,430,262.60

Rachunek zysków i strat.

Banku Przemysłowców Tow. Akc. w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STRATY.	Mk. i fen.	ZYSKI.	Mk. i fen.
Rachunek procentów i prowizji	83,070,535.22	Rachunek procentów i prowizji	277,403,012.36
„ Administracji bankowej	267,518,162.03	„ papierów wartościowych	10,428,643.44
„ „ nieruchomości	10,943,260.70	„ walut	188,292,024.21
„ Funduszu na wątpliwe pretensje	40,000,000 —	„ kuponów	798,386.40
„ Rezerwy podatkowej	15,000,000.—	„ udziałów konsorcjalnych	59,753,061 30
„ Ruchomości	34,726,216.77		
Zysk	85,416,953 80		
	535,675,127.80		536,675,127.80

Walne Zebranie Akcjonarjuszów z dnia 14 czerwca 1922 r. uchwaliło następujący podział czystego zysku wynoszącego . . . Mk. 85,416,953.08

5% na fundusz rezerwowy	Mk. 4,270,847.63	
5% dywidendy	„ 10,000,000.—	
Wynagrodzenie Rady Nadzorczej	„ 4,270,847.65	
Dla Zarządu	„ 8,541,695.30	
Dla urzędników	„ 5,000,000.—	
25% superdywidendy	„ 50,000,000.—	
Na cele społeczne	„ 3,333,562 48	Mk. 85,416,953.08

BILANS MAJĄTKOWY

Domu Komisowo-Handlowego „B. KARCZEWSKI, FR. NOWARA i S-ka",

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Sosnowcu

dnia 31 grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Rachunek Kasy	Mk. 1,481,188.—	Rachunek Banku Przemysłowców	Mk. 4,780,839.—
„ Towarów	„ 36,311,625.—	„ Wierzycieli	„ 18,734,034.—
„ Samochodu	„ 893,112.—	„ Odbiorców	„ 2,422,550 —
„ Kaucji	„ 30,000.—	„ Kapitału zakładowego	„ 5,000,000.—
„ Ruchomości	„ 3,081,543.—	„ Sum przechodnich	„ 1,000,000.—
„ Inwentarza żywego	„ 450,000.—	„ Kapitału zasobowego	„ 887,738.—
„ Odbiorców	„ 1,804,568.—	„ Czysty zysk	„ 11,312,875.—
„ Wierzycieli	„ 106.000.—		
	Mk. 44,158,036.—		Mk. 44,158,036.—

Rachunek zysków i strat po dzień 31 grudnia 1922 roku.

Wypłacone gratyfikacje pracownikom	Mk. 1,000,000.—	Zysk brutto osiągnięty na towarach na czas od 1/VII do 31/XII 1922 r.	Mk. 36,264,716.—
Koszta przekazów w P. K. O.	„ 50,000.—		
Utrzymanie samochodu, benzyna, reper.	„ 2,440,035.—		
Koszta Handlowe	„ 18,794,545.25		
Koszta wynajmu magazynów	„ 384,028.—		
Wypłacone prowizje i procenta od wypożyczonej gotówki	„ 805,217.25		
Różnica kursu walut, (mk. niemieckie)	„ 319,537.—		
Utrzymanie konia	„ 666,850.—		
Amortyzacja ruchomości	„ 491,628.50		
Czysty zysk do podziału i wypłaty	„ 11,312,875.—		
	Mk. 36,264,716.—		Mk. 36,264,716.—

Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „HRABIA RENARD" w Sosnowcu.

STAN CZYNNY: BILANS w dniu 30-tym czerwca 1922-go roku. **STAN BIERNY:**

Stan czynny	We frankach francuskich: Poszczególne	We frankach francuskich: Ogółem	RAZEM
NIERUCHOMOSCI.			
a) w Prusach:			
Tereny, koncesje i nadania eksploatacyjne . .		7,762.93	
b) w Polsce:			
Tereny	2,297,416 97		
Koncesje i nadania eksploatacyjne	145,517 90		
Instalacje kopalń	16,507,287.01		
Instalacje fabryk	11,941,815.71		
Instalacje gospodarstwa rolnego	191,759.47		
Domy mieszkalne	3,544,394.29		
Szkoły	288,135.60		
Narzędzia i przyrządy	1,056,163.68		
Inwentarz żywy	148,920.—	36,121,210 63	36,128,973.56
KAPITAŁ OBROTOWY.			
Kasa	51,557.39		
Banki	2,597,910.62		
Dłużnicy Handlowi i różni	883,784 54		
Papiery wartościowe	3,128,719.84		
Produkty i materjały	1,427.517 55	8,089,489 94	8,089.489 94
ZYSKI I STRATY.			
Zyski i Straty za lata operacyjne 1914/1915 do 1919/1920 włącznie: Straty ogólne od 1-go lipca 1914 roku do 30-go czerwca 1920 roku			18,295,933.62
Stan czynny, ogółem franków francuskich			62,514,397.12

Stan bierny	We frankach francuskich: Poszczególne	We frankach francuskich: Ogółem	RAZEM
KAPITAŁ TOWARZYSTWA.			
Rachunek Kapitału Towarzystwa			27,196,338.32
AMORTYZACJE I REZERWY.			
Fundusz amortyzacyjny	23,338,272 24		
Kapitał rezerwowy	1,362,676.60		
Fundusz ubezpieczeniowy od nieszczęśliwych wypadków	1,131,610.27	25,832,559.11	25,832,559.11
WIERZYCIELE.			
Dostawcy i różni wierzyciele			7,142,043.39
ZYSKI I STRATY.			
Zyski za rok operacyjny 1921/1922			2,343,456.30
Stan bierny, ogółem franków francuskich			62,514,397.12

Bilans ten został zatwierdzony przez ogólne zebranie udziałowców, odbyte w Katowicach dnia 12 stycznia 1923 r., tytułem zysku postanowiono rozdzielić pomiędzy udziałowców 1,000,000 frs.

Tłumaczenie zgodne z oryginałem Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „HRABIA RENARD"

Dyrektor Towarzystwa: (podpisano) A. Gally.

Francusko-Polskie Towarzystwo Żeglugi Morskiej, Spółka Akcyjna.

Bilans na 31 grudnia 1921 roku.

Kasa	255,400.50	Kapitał akcyjny . . .	10,000,000.—
Ruchomości	74,575.—	Instytucje bankowe . .	22,758,607.75
Dłużnicy	2,508,712.—	Wierzyciele . . .	1,280,000.—
Dom w Gdańsku . .	3,411.640.75	Sumy hypoteczne . .	7,346,212.—
Instytucje bankowe . .	5,685,863.90		
Papiery procentowe . .	26,247,500.—		
Straty	3,201,127.60		
	41,384,819.75		41,384,819.75

Rachunek strat i zysków za 1921 rok.

Koszty utrzymania domu w Gdańsku . . .	930,000.—	Zysk na papierach procentowych i innych walorach . . .	8,887,028.—
Koszty handlowe . .	2,996,437.11	Strata w 1921 r. . .	762,739.86
Procenty i prowizje . .	4,905,513.—		
Strata na statku . .	917,817.75		
	9.749,767 86		9,649,767 86

Biuro Techniczne Inż. BŁĘDOWSKI, S. BIAŁOWIEJSKI i S-ka, Sp. z ogr. odp., Warszawa, Żórawia № 27, tel. 233-37.

Bilans na dzień 31 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY. Rachunek:		STAN BIERNY. Rachunek:	
Kasa	Mk. 617,937.—	Kapital zakładowy	Mk. 5,000,000.—
P. K. O. r-k czekowy Nr. 2022	„ 544,587.—	„ zasobowy	„ 100,000.—
Bank wschodni — r-k bieżący	„ 15,435.—	Udziałowcy	„ 12,863,889.50
Kaucje	„ 129,910.—	Jadwiga Białowiejska	„ 109,640.—
Różni	„ 15,333,649.—	Rezerwa na podatki	„ 170,985.—
Zaliczki	„ 130,000.	Banki	„ 226,510.—
Motory	„ 3,430,500.—	Dostawcy	„ 4,633,381.—
Materjały techniczne	„ 16,308,460.—	Sumy przechodnie	„ 301,073.50
Narzędzia	„ 464,290.—	Straty i zyski — czysty zysk	„ 14,973,814.—
Ruchomości	„ 1,403,625.—		
	Mk. 38,378,393.—		Mk. 38,378,393.—

Rachunek strat i zysków.

Koszty handlowe	Mk. 14,501,504.03	Pozostałość z r. 1921	Mk. 356.52
Procenty	„ 214,243.14	Motory — zysk	„ 2,202,329.—
Prowizje	„ 228,370.—	Materjały techniczne — zysk	„ 22,000,409.30
Sumy przechodnie	„ 283,055.50	Montaż — zysk	„ 6,162,891.85
Wartość firmy	„ 100,000.—		
Czysty zysk	„ 14,973,814.—		
	Mk. 30,365,986.67		Mk. 30,365,986.67

Podział zysku.

Dywidenda 100% za r. 1922	Mk. 6,822,000.—
Rezerwa na podatki	„ 2,000,000.—
Rada nadzorcza	„ 400,000.—
Zarząd — tantjema	„ 5,500,000.—
Na kapitał zasobowy	„ 250,000.—
Przenosi się na r. 1923	„ 1,814.—
	Mk. 14,973,814.—

BILANS ZA ROK 1921

Wiedeńskiego Towarzystwa Ubezpieczeń, dotyczący działalności w Polsce.

ROZCHODY.		Mk. i fen.	PRZYCHODY.		Mk. i fen.
Zapłacone szkody	691,305.71		Rezerwa premji z roku 1920		922,304.39
Mniej reasekuracja	633,348.42	57,957.29	Rezerwa szkód z r. 1920		26,310.—
Szkody z r. 1921 jeszcze biegnące	2,050,200.—		Wpływy z premji po odciągnięciu stornów	20,079,847.01	
Mniej reasekuracja	1,892,286.—	157,914.—	Mniej reasekuracja	11,047,266.37	9,032,580.64
Prowizje		1,626,046.10	Dodatek do kosztów zarządu i należytości od polis		5,749,656.49
Zapłacone należytości ubezpieczenjowe		153,781.63	Pobrane należytości ubezpieczeniowe		587,396.49
Zapłacone należytości nadzorcze		25,928.20	Dodatek dla straży pożarnej		55,914.28
40% rezerwa premji	8,031,938.80				
Mniej reasekuracje	4,418,906.50	3,613,032.30			
Wydatki na zarząd, tudzież udział w ogólnych kosztach		7,685,167.22			
Dodatek dla straży pożarnej		55,914.28			
W r. 1921 zastrzeżone należytości asekuracyjne, a przypadające do zapłaty w r. 1922		587,396.49			
Zysk		2,411,024.78			
		16,374,162.29			16,374,162.29

BILANS Sp. Akc. „POLSKIEJ FABRYKI ODZIEŻY"

za okres od 25/V 1921 r. do 30/VI 1922 r.

AKTYWA: Kasa 334,690.48, maszyny 11,403,949.—, urządzenia fabr. i biurowe 5,735,375.—, magazyn 15,556,251.03, nieruchomość w Bydgoszczy 8,756,145.—, papiery procentowe 4,337,800.—, wyroby gotowe 34,519,195.90, wyroby półgotowe 577,662.60, dłużnicy 6,843,895.33, banki 189,044.02, aprowizacja 188,576.15, awanse 1,725,954.89, kaucje 350,000.—. Ogółem w aktywach Mk. 90,518,539.40.

PASYWA: Kapitał zakładowy 20,000,000.—, akcepty 28,784,601.—, wierzyciele 13,221,408.84, banki 24,467,897.—, sumy przechodnie 768,676.—, straty i zyski 3,275,956.56. Ogółem w pasywach Mk. 90,518,539.40.

STRATY I ZYSKI.

DEBET: Koszty handlowe 27,609,884.17, procenty i prowizje 6,768,865.46, koszty utrzymania nieruchomości w Bydgoszczy 785,884.51, maszyny 98,000.—, urządzenia fabryczne i biurowe 486,527.30, sumy przechodnie 1,460.25, komisja rekwizycyjna 132,690.—, wyroby gotowe 84,724.—, debitorzy 14,160.—, awanse 75,949.60. Ogółem w debecie Mk. 36,058,145.29.

KREDYT: Pozostałość zysku z 1920/21 r. 170,069.56, sumy przechodnie 156,397.80, maszyny 917,000.—, magazyn 95,205.32, produkcja 14,025,477.77, wyroby gotowe 23,729,950.40, dochód z nieruchomości w Bydgoszczy 240,000.—. Ogółem w kredycie Mk. 39,334,101.85.

Czysty zysk za 1921/22 r. Mk. 3,275,956.56.

CZĘSTOCICKIE TOWARZYSTWO FABRYK CUKRU S. A. WARSZAWIE.

Bilans na dzień 30 czerwca 1922 r.

STAN CZYNNY.	Marki i fen.	STAN BIERNY.	Marki i fen.
Nieruchomości	330,165,732.24	Kapitał akcyjny	150,000,000.—
Ruchomości	42,955,592.08	„ zapasowy	909,826.47
Materjały i zapasy cukru	326,114,803.20	„ amortyzacyjny	6,788,024.24
Gotowizna i kupony	53,537,183.66	Depozyty	1,054,958.—
Papiery wartościowe	514,201.91	Wierzyciele	790,440,567.06
Depozyty	1,054,958.—	Specjalna rezerwa walutowa	155,686,802.—
Dłużnicy	658,041,243.76	Zysk za 1921/22 r.	307,662,856.95
Należności za poczynione szkody wskutek działań wojennych	50,000.—		
Rekwizycje	108,319.87		
	Mk. 1,412,543,034.72		Mk. 1,412,543,034.72

Rachunek Zysków i Strat za 1921/22 rok.

WINIEN.	Marki i fen.	MA.	Marki i fen.
Saldo	307,662,856.95	Zysk z kampanji 1921/22	290,834,644.—
		Zysk z gospodarstwa rolnego z folwarków fabrycznych	13,372,122.20
		Różne dochody	3,456,090.75
	Mk. 307,662,856.95		Mk. 307,662,856.95

Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów postanowiło wypłacić tytułem wywidendy za 1921/22 rok na każdą ze 150000 sztuk akcyj po Mk. 1000.— (tysiąc). O terminie wypłaty dywidendy podane będzie do wiadomości publicznej.

BILANS ZWIĄZKU PRODUCENTÓW RYB W WARSZAWIE I ODDZIAŁACH

na dzień 1 lipca 1922 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotówką w kasach	706,672.74	Kapitał obrotowy	2,843,500.—
Banki	1,695,757.91	„ zapasowy	1,140,310.53
Kaucje własne	144,260.—	„ amortyzacyjny	383,929.69
Papiery procentowe	200,000.—	Banki	7.395,000.—
Weksle	1,391,000.—	Kaucje	125.326.50
Nieruchomości	6,720,326.01	Papiery procentowe w depozycie	200,000.—
Ruchomości	1,580,138.44	Wierzyciele hypoteczni	132,905.97
Samochody	4,054,629.—	Dostawcy	16,988,084.50
Towary	1,047,140.—	Odbiorcy	549,671.50
Dostawcy	7,624,207.23	Różni	3,682,274.54
Odbiorcy	3,162,310.65	Subsydjum Wydziału Rybackiego	337,609.—
Różni	994,505.19	Kasa Przezorności Pracowników	2,898,378.25
Amanse Pracowników	544,072.42	Podatek Dochodowy Pracowników	23,349.—
Pożyczka Kasy Przezorności	50,000.—	Kasa Chorych	482,326.—
Fundusz Kooperatywy Pracowników	256,334.50		
Sumy przechodnie	3,677,987.—		
Koszty Organizacji Sp. Akc.	592,600.—		
Straty i Zyski	2,740,724.39		
	Mk 37,182,665.48		Mk. 37,182,665.48

Rachunek Strat i Zysków za czas od 1 lipca 1921 r. do 30 czerwca 1922 r.

WYDATKI.		DOCHODY.	
Koszty ogólne	77,158,143.35	Nadwyżka na rybach Zrzeszonych	74,074,811.35
Procenty	1,734,436.35	Nadwyżka na innych towarach	7,929,711.40
Utrzymanie i Eksploat. Samochodów	4,854,906.72	Rrchunek Różnic dla wyrównania	44
Konserwacja i Eksploatacja Nieruchomości	997,761.16	Strata	2,740,724.39
	Mk. 84,745,247.58		Mk. 84,745,247.58

Wice-Dyrektor: St. Mączewski. Zarząd. Prezes: Konstanty Komierowski. Członkowie: St. Janicki, A. Jankowski, Wandalin Kucewicz, St. Leśniowski, A. Mazaraki, M. Meisner, G. Świda, St. Grabiński. Główny Buchalter: S. Mioduszewski.

Spółdzielcze Chrześcijańskie Zrzeszenie Kupców w Białymstoku Spółdzielnia z ogr: odp.

Bilans ostateczny dnia 31-go grudnia 1922 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Gotowizna w kasie	Mk. 282,203.—	Udziały	3,242,255.—
Pożyczka Odrodzenia	„ 50,000.—	Kapitał zasobowy	87,300.—
Towary	„ 8,476,375.—	Kapitał spec.-rezerw.	9,822.—
Ruchomość	„ 75,000.—	Kaucja magazyniera	62,310.—
Dłużnicy	„ 1,513,750.—	Wierzyciele	4,797,102.—
		Sumy przechodnie	158,751.—
		Czysty zysk	2,019,788.—
	Mk. 10,377,328.—		Mk. 10,377,328.—

Rachunek Zysków i Strat za 1922.

STRATY.		ZYSKI.	
Koszty handlowe	Mk. 3,730,060.—	Pozostałość z zysków 1921 r.	Mk. 20,713.50
Procenty i prowizja	„ 643,690.30	Rachunek towarów	„ 6,113,457.—
Sumy przechodnie	„ 44.49	„ ruchomości	„ 51,324.44
Czysty zysk	„ 2,019,788.—	„ dłużnik. i wierzyc.	„ 208,077.70
		„ kasy	„ —.15
	Mk. 6,393,582.79		Mk. 6,393,582.79

Bilans Zamknięcia Domu Handl. „GALANT" Sp. z ogr. odp. na dz. 31/XII 1922 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Kasa gotówką	959,581.50	Kapitał Zakładowy	4,154,367.50
Towary	38,721,599.70	Wierzyciele	59,040,454.30
Dłużnicy	7,847,870.—	Pożyczki	20,000,000.—
Wierzyciele—Dłużnicy	31,483,797.—		
Wierzyciele	2,450.—		
Ruchomości	61,000.—		
Zaliczenia Pocztowe	3,924,165.—		
Pożyczka Odrodzenia	12,000.—		
Weksle Klijentowskie	170,000.—		
Kaucje	3,000.—		
Długi Wątpliwe	9,358.60		
	83,194,821.80		83,194,821.80

Rachunek Zysków i Strat.

Koszty Handlowe	1,782,396.—	Zysk na towarach brutto	17,190,338.—
Prowizje i %%	2,824,156.—	Bonifikacje	50,962.50
Ofiary	10,000.—	Dłużnicy	200.—
Pensja Pracowników	2,788,000.—		
Podatki państwowe	965,880.—		
Strata na Dłużnikach	36,773.50		
Dywidenda	8,834,295.—		
	17,241,500.50		17,241,500.50

Towarzystwo Akcyjne „JUTA" w Poznaniu.

Bilans per 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA.			PASYWA.	
1. Kasa		757144 67	1. Kapitał akcyjny	20000000 —
2. Banki: dłużnicy		6802433 31	2. Fundusz rezerwowy:	
3. R-k bieżący: dłużnicy		20593085 78	nadwyżka z agia I emisji	1303000 —
4. R-k towarów: p/g książki składowej		36044993 53	3. R-k Banków: wierzyciele	4225377 —
5. R-k efektów: Pożyczka Państwowa		4000000 —	4. R-k weksli: własne akcepta	21000000 —
6. R-k urządzenia biur	505337,—		5. R-k bieżący: wierzyciele	6357772 78
mniej 10% odpisu	50337,—	455000 —	6. Czysty zysk	18706507 71
7. R-k ruchomości fabrycznych	3156305,47			
mniej 10% odpisu	316305,47	2840000 —		
		71592657 49		71592657 49

Rachunek Zysków i Strat.

STRATY			ZYSKI	
1. Koszty handlowe		6763461 74	1. Zysk na towarach	29055714 81
2. Koszty fabryczne		3270350 95	2. Zysk na walucie obcej	1328099 —
3. R-k procentów		1276850 94		
4. Odpisy:				
a) urządzenia biurowe (10%)	50337,—			
b) ruchomości fabryczne (10%)	316305,47	366642 47		
5. Czysty zysk		18706507 71		
		30383813 81		30383813 81

Zgodność powyższego z książkami stwierdzamy.

RADA NADZORCZA.

Komisja Rewizyjna: H. Lutomski, Dr. Chosłowski, Strathmann

Bilans Spółki Wydawniczej z ogr. odp. „LODZER FREIE PRESSE" w Łodzi

na dzień 31 grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
1. Stan kasy	1,594,621.15	1. Kapitał udziałowy	1,200,000.—
2. Stan papieru	2,747,903.—	2. Wierzyciele	32,633,374.10
3. Dłużnicy:		Czysty zysk	4,227,726.81
a) rach. bież.	14,667,102.66		
b) abonentowe	2,288,100.—		
c) ogłoszeniowe	3,817,280.—		
4. Bank rach. bież.	48,000.—		
5. Inwentarz	12,898,094.10		
Suma stanu czynnego	38,061,100.91		38,061,100.91

BILANS MAJĄTKOWY SYNDYKATU PRZEKAZOWEGO BANKÓW POLSKICH

dnia 31 grudnia 1922 roku.

AKTYWA.	Marki i fenigi		PASYWA.	Marki i fenigi
Gotowizna:			Kapitał zakładowy	100,000,000.—
W kasie	1,437,894.93		Kapitał zasobowy	5,970,650.—
W Krajowej Kasie Pożyczk.	498,237,477 03	499,675,371 96	Specjalna rezerwa . . .	79,321,300.—
Guaranty Trust Company of New York:			Krajowa Kasa Pożyczk. . .	6,000,000,000 —
a) r-k blokowany . . .	1 655,182,578 74		Ministerstwo Skarbu . . .	199,983,750 —
b) „ czekowy	338,042,548 02		Zlecenia przeterminowane	71,202,291.09
c) „ komisowego . .	100,025,180.78	2,093,250,307.54	Przejściowy	77,108,473.79
Banki syndykackie na rach. zleceń		665,217,434 64	Zysk 1922 r.	351,344,894.93
Banki syndykackie za dewizy dolarowe		2,859,421,825 —		
Delegacja Amerykańska . .		224,556,905.25		
Lokaty w Bankach		504,650,712 —		
8% Państw. Pożycz. Złota .		24,000,000.—		
Koszty Organizacji		14,158,803 42		
		6,884,931,359.81		6,884,931,359.81

Rachunek strat i zysków za 1922 rok.

WINIEN.		MA.	
Prowizje płacone	17,817.75	Pozostałość zysków z 1921 r.	2,013,213 —
Koszty handlowe	237,515,437.70	Prowizje pobrane	486,940,886.08
Zysk czysty	351,344,894 93	Procenty pobrane	10,578,143.—
		Różne zyski	89,345,908 30
	588,878,150.38		588,878,150.38

Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 26 lutego 1923 r. zatwierdziło podział zysków za 1922 r. w sposób następujący:

10% od sumy Mk. 351,344,894 93 na kapitał zasobowy . .	35,135,350.—		Zysk czysty	351,344,894.93
5% na dywidendę od kapitału akcyjnego 100 milj. za 1922 r.	5,000,000.—	40,135,350 —		
20% na tantjemy od mk. 311,209,544 93 a mianowicie:				
5% dla Rady	15,560,478.—			
5% „ Dyrekcji . . .	15,560,478.—			
10% „ pracowników . .	31,120,988.93	62,241,944.93		
Na umorzenie kosztów organizacji		14,158,803.42		
Na odszkodowanie Bankom w myśl § 8 uzup. post. organizacyjnych		3,500,000.—		
Ministerstwo Skarbu—zwrot kosztów Delegacji Amerykańskiej		231,308,796.58		
		351,344,894.93		351,344,894.93

Zakłady Introligatorsko-Graficzne „PUGET, JARZYNA i S-ka", Sp. z ogr. odp. Warszawa, Marjensztadt № 16.

Bilans sporządzony w dniu 31 grudnia 1922 r.

	Mk. i fen.			Mk. i fen.
1. Kasa	267,510.20	1. Kapitał zakładowy . .	700,000.—	
2. Urządzenie kantoru	214,960.—	„ dodatkowy . .	300,000.—	1,000,000 —
3. Maszyny	558,550.—	2. „ zapasowy		64,600.—
4. Urządzenie introligatorni . . .	59,602.—	3. Opał — rezerwa		500,000.—
5. Towary	8,770,322.—	4. Wierzyciele		11,180,875.80
6. Pożyczka państwowa . . .	20,000 —	Czysty zysk		5,670,662.40
7. „ premjowa . . .	65,000.—			
8. Klisze i ornamenty . . .	48,580 —			
9. Narzędzia	5,000.—			
10. Związek Rzemieślników Chrześcijan .	5,000.—			
11. Dłużnicy	8,401,614.—			
	18,416,138.20			18,416,138.20

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni „KRASINIEC"

w dniu 30 czerwca 1920 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
1. Grunta, budowle maszyny i ruchomości	1,188,000.—	1. Kapitał zakładowy	1,296,000.—
2. Ulepszenia fabryczne	179,671.51	2. „ zasobowy	56,982.31
3. Budowa kolejki	38,337.53	3. „ amortyzacyjny	381,196.80
4. Papiery publiczne własne	25,000.—	4. Fundusze akcjonarjuszów	125,078.40
5. „ „ depozytowe	414,720.—	5. Rząd Rosyjski	799,831.89
6. Gotowizna	11,821,61	6. Bank Zachodni	1,337,735.—
7. Rząd Rosyjski	1,030,018.46	7. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	2,005,932.—
8. „ Niemiecki	101,499.46	8. Depozyta	414,720.—
9. Dłużnicy	2,732,905.44	9. Rachunek tymczasowy	88,154 92
10. Rachunek Przechodni	59,482.76	10. „ przechodni	77,216.08
11. Remanenty cukrów, węgla kamiennego, drzewa opałowego, kości, i materjałów magazynowych	2,094,169.77	11. Wierzyciele	666,571.07
12. Rachunek zysków i strat: Pozostałość strat z r. 1918/19	186,419.13	12. Rachunki bieżące	359,862.06
		13. Indeminizacja plantatorów	47,821.91
		14. Niewypłacona dywidenda	16,351.20
		15. Rachunek Zysków i Strat: Zysk w r. 1919/20	388,592.03
Razem stan czynny wynosi	8,062,045.67	Razem stan bierny wynosi	8,062,045.67

Rachunek zysków i strat.

Wydatki	1,653,785.04	Zysk brutto	2,042,377.07
Zysk za r. 1919/20	388,592.03		
	Mk. 2,042,377.07		Mk 2,042,377 07

Bilans w dniu 1-go lipca 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Maszyny, budowle, grunta, ulepszenia	12,076,424.45	Kapitał zakładowy	12,000,000.—
Papiery publiczne	439,720.—	„ zasobowy	56,982.31
Remanenty	38,804,542.10	„ amortyzacyjny	476,496.—
Budowa kolejki Krasiniec—Przasnysz	729,267.44	Fundusze akcjonarjuszów	127,946.94
Gotowizna	638,515.58	Depozyta	414,720.—
Rząd Rosyjski	1,048,799.66	Ministerstwo Skarbu Rzeczplitej Polskiej	561,398.48
„ Niemiecki	101,499.46	Niewypłacona dywidenda	39,092.80
„ Rosyjskiej Sowieckiej Republiki	701,105.90	Indeminizacja plantatorów	46,854.91
Ministerstwo Spraw Wojskowych Rzeczplitej Polskiej	513,648.05	Różni	40,422,981.53
Różni	9,302,526.90	Rząd Rosyjski	800,868.69
Rachunek przechodni	585,427.48	Rachunek Przechodni	62,476.28
Straty okresów ubiegłych	116,388.19	„ Tymczasowy	8,154.92
		Zysk z kampanji 1920/21 r.	10,039,992.35
	65,057,965.21		65,057,965.21

Rachunek Zysków i Strat.

DEBET.	Mk. i fen.	CREDIT.	Mk. i fen.
Buraki	9,621,959 02	Cukier w krysztale	28,729,264.94
Opał i koszty fabrykacyjne	5,971,082.96	Żółte mączki	2,338,366.—
Remonty i utrzymanie inwentarza	1,368,181.45	Melas	653,306.04
Koszty administracyjne i asekuracyjne	749,302.45	Wytłoki	3,261.—
Patenty, podatki i opłaty stemplowe	293,378.23	Zysk na kościach palonych	35,382.40
Pensje i utrzymanie pracowników	2,089,408.50		
Procenty	1,626,275.42		
Zysk z 1920/21 r.	10,039,992.35		
	31,759,580.38		31,759,580.38

BILANS Domu Handlowo-Przemysłowego „J. Semadeni i S-ka" sp. z ogr. odp. za rok 1921.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	730,011 29	Kapitał zakładowy	400,000.—
Banki	97,939.20	Banki	7,407,016.—
Papiery proc.	25,300.—	Weksle wydane	15,000,000.—
Ruchomości	176,605.—	Wierzyciele	16,859,975.60
Towary	11,356,434.—	Należności wątpliwe	30,000.—
Dłużnicy	30,200,620.97	Kapitał zapas.-obrot.	682,125.—
		Zysk	2,207,193.86
	Mkp. 42,586,910.46		Mkp. 42,586,910.46

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.		MA.	
Strata z roku 1920	272,986 79	Zysk z roku 1920	44,382.70
Strata na niedoszłych do skutku tranzakcjach	1,200,000.—	„ na towarach z 1921 roku	11,596,694.14
Należności wątpliwe	30,600.—	Zysk na różnicy kursu walut obcych	1,045,513.91
Koszty Handlowe	7,625,992.—		
Procenty i prowizje	667,693.15		
Odpisano na kapitał zapasowo-obrotowy	682,125.—		
Zysk od kapitału	2,207,193.81		
	Mkp. 12,686,590.75		Mkp. 12,686,590.75

XII Sprawozdanie Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni „KRASINIEC".

Bilans w dniu 30 czerwca 1922 roku.

AKTYWA.	Mk. i fen.	PASYWA.	Mk. i fen.
1. Maszyny i budowle	10,642,242.—	1. Kapitał zakładowy	24,000,000.—
2. Ulepszenia fabryczne	1,253,391.43	2. „ zasobowy	2,258,694.12
3. Budowa kolejki Przasnysz-Krasiniec	24,746,186.32	3. „ amortyzacyjny	1,330,197.31
4. Grunta w Gąsocinie	538,337.53	4. Fundusze akcjonarjuszów	687,788.74
5. Papiery publiczne własne	321,800.—	5. Akcepty	144,000,000.—
6. „ „ depozytowe	3,840,000.—	6. Bank Zachodni w Warszawie	38,114,350.—
7. Gotowizna	9,166,774.88	7. Rachunki bieżące	3,751,814.01
8. Rząd Rosyjski	1,067,580.86	8. Depozyta	3,840,000.—
9. „ Niemiecki	101,499.46	9. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa	960,000.—
10. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, r-k lombardowania	1,200,000.—	10. Rząd Rosyjski	803,868.69
11. Bank Zachodni, r-k depozytowy	100,000.—	11. Rząd Polski, Ministerstwo Skarbu	561,398.48
12. Rząd Polski, Ministerstwo kolei	753,200.—	12. Indemnizacja plantatorów	42,966.91
13. Rząd Rosyjskiej Sowieckiej Republiki	701,105.90	13. Wierzyciele	7,345,931.39
14. Remanenty	162,192,363.—	14. Niewypłacona dywidenda	357,017.80
15. Dłużnicy	176,294,129.12	15. Rachunek Przechodni	379,787.28
16. Rachunek przechodni	7,531,849.—	16. „ Tymczasowy	8,154.92
		17. Zysk	172,001,488.85
	400,450,459.50		400,450,459.50

Rachunek zysków i strat w dniu 30 czerwca 1922 r.

DEBET.	Mk. i fen.	CREDIT.	Mk. i fen.
1. Buraki	166,335,354.25	1. Pozostałość zysku z okresu przeszłego	37,201.90
2. Węgiel kamienny i drzewo opałowe	15,898,119.73	2. Zysk na akcjach Orthwein, Karasiński i S-ka	405,000.—
3. Materjały do fabrykacji	1,518,439.73	3. Cukier w krysztale	429,721,501.41
4. „ „ utrzymania maszyn i budowli	12,765,766.57	4. Żółte mączki	8,253,960.—
5. Najem robotników do fabrykacji i remontów	24,881,674.75	5. Melas	15,862,350.—
6. Pensje pracowników	9,241,075.—	6. Wytłoki	55,245.—
7. Utrzymanie pracowników i robotników	10,774,257.10	7. Zysk na kościach palonych	1,301,086.60
8. „ sprzężaju i samochodów	8,323,652.30		
9. Opakowanie cukru, materjały laboratoryjne i oświetlenie	4,945,705.75		
10. Ekspedycja cukru	2,927,720.—		
11. Asekuracja	2,934,108.87		
12. Podatki i daniny	5,899,310.47		
13. Procenty i dyskonto	14,055,263.20		
14. Różne wydatki administracyjne, rozjazdowe, materjały piśmienne, depesze i porto, wydatki lekarskie i oświatowe	2,634,407.34		
15. Zysk	172,001,489.85		
	455,636,344.91		455,636,344.91

Podział zysków.

Zysk w r. 1921/22	Mk.	171,964,287.95
Pozostałość z r. 1920/21	„	37,201.90
	Mk.	172,001,489.85

Z zysku przeznaczono:

Na amortyzację	Mk.	916,357.48
Na wynagrodzenie Dyrektorów Zarządu, fabryki i Komisji Rewizyjnej	„	25,597,330.—
Na gratyfikacje pracownikom	„	9,000,000.—
Rezerwa na podatek dochodowy i przemysłowy	„	61,000,000.—
Na kapitał zasobowy	„	8,598,213.40
Na fundusze ubezpiecz., zapomogowe, szkolne i cele filantropijne	„	4,000,000.—
Na dywidendę	„	62,400,000.—
Na rok następny	„	89,588.97
	Mk.	172,001,489.85

Bilans Tow. Spożywczo-Surowcowego Przemysłowców Gospodnio-Szynkarskich, Stow. zarej. z ogr. por. w Stanisławowie na d. 31-XII 1921 r.

STAN CZYNNY.	Mk.	STAN BIERNY.	Mk.
Z rachunku kasy	Mk. 1,155,548.44	Z rachunku udziałów	Mk. 113,541.87
„ „ beczek	„ 2,347,500.—	„ „ fund. rezerwowego	„ 16,947.49
„ „ różnych	„ 55,749.25	„ „ beczek	„ 117,195.—
„ „ ruchomości	„ 3,819.92	„ „ wierzycieli	„ 3,188,571.63
		„ „ zysków i strat	„ 126,361.62
	Mk. 3,562,617.61		Mk. 3,562,61[illegible].61

Firma T. BEDNAROWSKI, Spółka z ogr. odp.

Bilans na dzień 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa	40,439.10	Kapitał zakładowy	5,000,000.—
Ruchomości	50,000.—		
Kupno firmy	380,000.—	Rezerwa	1,339,000.—
Urządzenie sklepowe	140,000.—		
Towary	9,490,175.75	Wierzyciele	2,436,723.86
Sumy przechodnie	17,124.75		
Dłużnicy	1,775,223.15	Czysty zysk	3,126,238.89
	11,892,962.75		11,892,962.75

Rachunek strat i zysków.

Ruchomości	5,800.—	Rach. towarów — zysk brutto	10,136,082.80
Kupno firmy	47,000.—		
Urządzenie sklepowe	18,573.—		
Procenty	68,147.60		
Prowizja	3,669.60		
Rezerwa	1,000,000.—		
Stłuczona szyba	346,405.32		
Koszty handlowe	5,520,248.39		
Zysk do podziału	3,126,238.89		
	10,136,082.80		10,136,082.80

Bilans na dzień 31 grudnia 1922 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa	2,233,800.60	Kapitał zakładowy	5,000,000.—
Ruchomości	1,900,000.—	Kapitał obrotowy	45,000,000.—
Kupno firmy	340,000.—	Rezerwy	1,330,000.—
Towary	134,605,154.—	Wierzyciele	13,399,173.75
Dłużnicy	281,718.—	Różni	9,000,000.
Różni	425,100.—	Kaucja	1,050,000.—
Kaucja	6,000.—	Akcepty	13,000,000.—
Ruchom. pracowni w resursie obywatelskiej	4,655,560.—	Sumy przechodnie	1,000,000.—
Pracownia w resursie obywatelskiej	11,024,159.—	Czysty zysk	66,692,317.85
	155,471,491.60		155,471,491.60

Rachunek strat i zysków.

Ruchomości	210,630.—	Towary — zysk brutto	124,353,689.90
Kupno firmy	40,000.—	Pracownia w resursie obyw. zysk — netto	1,348,445.—
Procenty	220,241.—		
Prowizja	18,038.—		
Piotr Sochacki	100.—		
Robocizna	28,266,171.85		
Koszty handlowe	23,565,958.40		
Podatki i opł. sk.	2,308,987.30		
Reklamy i ogłoszenia	1,913,130.—		
Komorne, światło i opał	2,466,560.50		
Zysk do podziału	66,692,317.85		
	125,702,134.90		125,702,134.90

Spółka Handlowa dla Przemysłu Metalurgicznego, Spółka z ogr. poręką w Warszawie, ul. Mokotowska № 24.

Bilans zamknięcia za czas od dnia 15 sierpnia do 30 grudnia 1922 r.

Kasa	Mk. 132,425.—	Kapitał zakładowy	Mk. 1,500,000.—
Ruchomości	„ 500,000.—		
Rachunek przekazowy w Banku związku Spółek Zarobkowych	„ 23,167.—	Zysk	„ 914,342.—
Ernst Sieg	„ 1,308,750.—		
Karol Kowalewski	„ 450,000.—		
	Mk. 2,414,342.—		Mk. 2,414,342.—

Rachunek strat i zysków za czas od dnia 15 sierpnia do dnia 30 grudnia 1922 r.

Koszty handlowe	Mk. 2,247,165.—	Prowizja osiągnięta ze sprzedaży 1,029,655 kg. koksu	Mk. 3,209,967.—
Amortyzacja ruchomości	„ 48,460.—		
Zysk	„ 914,342.—		
	Mk. 3,209,967.—		Mk. 3,209,967.—

BILANS na 31 grudnia 1922 roku firmy

„KRAJOWA HURTOWNIA HERBATY, dawniej T-wo M. SZUMILIN",

Spółka Akcyjna w Warszawie, ul. Miodowa Nr. 25.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Kasa	Mk.	3,212,175.—	Kapitał Akcyjny	Mk.	2,000,000.—
Towary	„	35,936,000.—	„ Zapasowy	„	1,030,000.—
Materjały	„	4,792,530.—	„ Rezerwowy	„	70,000.—
Ruchomości	„	1,624,170.—	Wierzyciele	„	1,688,021.—
Papiery wartościowe	„	218,200.—	III emisja. — koszty druku akcji	„	779,820.—
Kaucje	„	275,000.—	Zysk	„	79,952,146.02
Dłużnicy	„	57,512,752.02			
	Mk.	104,140,327.02		Mk.	104,140,327.02

Rachunek strat i zysków.

DEBET.			CREDIT.		
Koszty Handlowe	Mk.	50,145,873.20	Zysk brutto na towarach	Mk.	129,704,291.22
Zysk	„	79,952,146.02	Zysk z sum przechodnich	„	393,728.—
	Mk.	130,098,019.22		Mk.	130,098,019.22

Na Walnem Zgromadzeniu Akcjonarjuszów z dnia 5 marca 1923 r. uchwalono zysk podzielić następująco: na Kapitał zapasowy Mk. 1,250,000.—, na Kapitał Rezerwowy Mk. 280,000.—, dla Rady Nadzorczej, Zakładu, Komisji Rewizyjnej i Dyrektorów Mk. 23,900,000.—, dla pracowników i robotników Mk. 11,000,000.—, rezerwę na podatki Mk. 16,500,000.—, na cele filantropijne Mk. 1,000,000.—, na niezapłaconę procenty bankowe Mk. 1,000,000.—, na dywidendę Mk. 5,000,000.—, na VI Emisję Akcji Mk. 20,000,000.—, przewyżkę zysku Mk. 22,146.02 przenieść na rok 1923.

POLSKA SPÓŁKA WYWOZU DRZEWA.

Bilans na 31 grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Sp. Akcyjna Drzewn. Przem. i Handlu	242,011.74	Kapitał udziałowy	2,500,000.—
Banki	39,643.—	R-k Różnych	40,000.—
Kasa	384,543.92		
Zobowiązania	1,406,250.—		
Ruchomości	181,270.95		
Koszty do pokrycia	286,280.39		
	2,540,000.—		2,540,000.—

Bilans na 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	464,706.65	Kapitał udziałowy	2,500,000.—
Zobowiązania	1,250,000.—		
Różni	1,322,425.37	Różni	481,658.—
Ruchomości	181,270.95		
Banki	27,455.—	Zyski i Straty	264,199.97
	3,245,857.07		3,245,857.97

Rachunek zysków i strat.

Dochód ogólny	9,137,378.72
Rozchód ogólny	8,873,178.75
Przeznaczono na koszty likwidacji	264,199.97

Bilans Kooperatywy Pracowników Państwowych w Dąbrowie Górniczej za 1921 r.

TREŚĆ RACHUNKÓW	Obroty		Saldo		R-k udziałów		Bilans	
	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Aktywa	Pasywa
Kasa	7,490,730.49	7,156,441.68	334,288.91	—.—	—.—	—.—	334,288.81	—.—
Towary	6,420,727.86	6,906,247.60	—.—	485,519.74	—.—	1,349,724.74	864,205.—	—.—
Koszta handl.	683,232.85	8,722.50	674,510.35	—.—	674,510.35	—.—	—.—	—.—
Udziały	2,449.50	401,495.—	—.—	399,045.50	—.—	—.—	—.—	399,045.50
Różni	116,300.—	184,000.—	—.—	67,700.—	—.—	—.—	—.—	67,700.—
Ruchomości	2,215.—	—.—	2,215.—	—.—	—.—	—.—	2,215.—	—.—
Fund. społeczny	—.—	3,781.—	—.—	3,781.—	—.—	—.—	—.—	3,781.—
Straty i zyski	—.—	54,967.92	—.—	54,967.92	730,182.31	54,967.92	—.—	730,182.31
	14,715,655.70	14,715,655.70	1,011,014.16	1,011,014.16	1,404,692.66	1,404,692.66	1,200,708.81	1,200,708.81

Dąbrowa Górnicza, dnia 25 stycznia 1923 r.

„AKWAWIT" Rektyfikacja Okowity i Fabryka Chemiczna Towarzystwo Akcyjne.

BILANS z dnia 30 września 1922 roku.

1. Kasa		67,426.88
2. Banki		161,969,370.81
3. Dłużnicy:		
a) Odbiorcy rektyfikatu		300,039,556.22
b) Dostawcy surówki		11,807,310.25
c) Różni		3,705,828,572.22
4. Nieruchomości	44,108,125.30	
Amortyzacja 4 %	1,764 325.—	42,343,800.30
5. Papiery wartościowe i udziały		63,760,000.—
6. Weksle		2 800,000.—
7. Kaucja		7,009,259.70
8. Utensylja fabryczne		1.—
9. „ biurowe		1.—
10. Remanenty		20,632 800.—
11. „ fabr. chem.		46,036,250.—
12. Budowy i zmiany budowlane		1.—
		4,362,294,339 38

1. Kapitał zakładowy		25,000,000.—
2. Fundusz rezerwowy		3,865.763.82
3. Banki		5,190,839.02
4. Wierzyciele:		
a) Odbiorcy rektyfikatu		10,574,067.69
b) Dostawcy surówki		57,579,058.03
c) Różni		4,059,250,373.07
5. Kaucje		4,677,135.—
6. Zaległa dywidenda		1,145,200.—
7. Renowacje i manka asekuracyjne		140,000,000.—
8. Pozostały zysk z 1920/21 r.	467,061.31	
9. Zysk	54,544,851.44	55,011,912.75
		4,362,294,349.38

Rachunek strat i zysków.

1. R-k kosztów handlowych		301,653.005.31
2. R-k wydatków n. rektyfikacji		235,570,068 50
3. R-k n. suszarń		71,057,321.52
4. R-k eksploatacji torfu		9,072.502.11
5. R-k przewozów kolejowych		17,069,210.18
6. R-k pożycznego cystern		18,123,872.03
7. R-k agio		117,080,779.01
8. Odpis na nieruchomościach		1,764,325.—
9. R-k renowacyjny i mank asekuracyjnych		140,000,000.—
10. Pozostałość zysku r. 1920/21	467,061.31	
11. Zysk	54,544,851.44	55,011,912.75
		966,202 996.41

1. Pozostałość zysku z r. 1920/21	467,061,31
2. R-k towarów	872,930,208.13
3. R-k fabr. chemicznej	74,751,610.03
4. R-k odsetek	2,998,443.10
5. R-k zysków na udziałach	15,055,673.84
	966,202,996.41

Rada Nadzorcza: Rodryg Dunin prezes.

Zarząd: K. Kamiński, A. Pietrasiewicz, Dr. M. Skorny, W. Skowroński, Dr. Wł. Sobecki.

Warszawskie Akcyjne Towarzystwo Pożyczkowe pod Zastaw Ruchomości.

Bilans w dniu 31-ym grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.	Mk i fen.
1. W kasach i bankach gotowizną	7,806,433.75
2. W zaliczeniach	346,226,281.—
3. Nieruchomość Nr. 10/1369 przy ul. Szkolnej w Warszawie	364,048.21
4. Nieruchomość Nr. 32/40 przy ul. Zachodniej w m. Łodzi	129,107.69
5. Papiery wartościowe własne i kaucje	3,090,312.—
6. Sumy przechodnie	394,125.—
7. Różni dłużnicy	2,408,379 18
	360,418,686.83

STAN BIERNY.	Mk. i fen.
1. Kapitał akcyjny	38,880,000.—
2. Kapitał zapasowy ustawowy	12,960,000.—
3. Specjalna rezerwa	2,074,362 20
4. Banki	11,610,400.—
5. Akcepty w obiegu bankowe i osób pryw.	238,815,852.—
6. Kaucje Zarządu i Urzędników	537,080 90
7. Kasa przezorności i pomocy pracowników	1,679,758.—
8. Komisowa sprzedaż do wypł. interesantom	7,033,093.—
9. Reszty z licytacji do wypłaty	6,597,296 61
10. Dywidenda nieodebrana z lat poprzedn.	371,767.80
11. Sumy przechodnie	10,196,247.—
12. Różni wierzyciele	3,070,627.94
13. Rachunek zysków za 1922 r.: dochód z operacji za rok 1922	26,592,201.38
	360,418,686.83

Rachunek strat i zysków za 1922 r.

WINIEN.	Mk. i fen.
1. Procenty od pożyczek wekslowych i bank.	17,470,853.95
2. Prowizja od pożyczek wekslowych, bankowych i marki stemplowe	45,476,484.05
3. Wynagrodz Zarządu, Zastępców i Kom. Rew.	10,677,245.—
4. Opłaty na cele dobroczynne i wpisy szkolne	1,730,140.—
5. Danina Państwowa	5,380,232.—
6. Niedobór na kosztach licytacyjnych	2,450,106 50
7. Anonse i różne wydatki	2,871,373 70
8. Administracja i różne wydatki	67,242,329.79
9. Dochód z operacji za r. 1922	26,592,201.38
	179,890,966.37

MA.	Mk. i fen.
1. Opłaty od zaliczeń i na administrację	162,419,976.50
2. Opłaty od rzeczy przyjętych na przechowanie	486,633.—
3. Za kupony od papierów procentowych i inne dochody	190,131.37
4. Dochód z nieruchomości w Warszawie i w Łodzi	82,567.50
5. Prowizja komisowej sprzedaży	16,711.658.—
	179,890,966.37

Podział zysku zatwierdzony przez Walne Zebranie dnia 1 marca 1923 r.

Na dywidendę za 1922 r.	18,900,000.—
Reszta na podatki i na celę dobroczynne	7,692,201.38
	26,592,201.38

ZWIĄZEK UBEZPIECZENIOWY PRZEMYSŁOWCÓW POLSKICH

Bilans po dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		Mk. i fen.
1. Kasa		11,875,265 99
2. Instytucje Kredytowe		32,252,379.09
3. Papiery procentowe		10,110,000.—
4. Ruchomości		2,647,899.80
5. Druki i papiery		994,613.35
6. Koszty organizacji		1,114,967.75
7. Kaucje		70.—
8. Dłużnicy:		
a) Ajenci i Oddziały	56,695,977 99	
b) Tow. Ubezpieczeń	1,769.726.27	
c) Różne należności	11,375,345.08	69,841.049.34
9 Waluty obce		2,239,754.73
10 Weksle i czeki		347,388.60
11. Udział Reasekuracji w szkodach pogorzelowych nieuregulowanych		10,015,016.30
12.. Rezerwa premji należna od Tow. Ubezp.		37,559,936.19
		178,998,341.14

STAN BIERNY.		Mk. i fen
1. Kapitał Zapożyczony		2,000.000.—
2. Kapitał Organizacyjny		500,000.—
3. Rezerwa Premji		48,214,447.23
4. Rezerwa na Szkody pogorzelowe nieuregulowane		13,628,030.41
5. Rezerwa Premji Reasekur.		1,036.51
6. Wierzyciele:		
a) Ajenci i Oddziały	922,014.56	
b) Tow. Ubezpieczeń	69,494,038.20	
c) Różne należności	8,714,612.95	79,130,665.71
7. Podatek od ubezpieczeń		3,569,674 02
8. Dodatek na Straż Ogniową		1,636,559.56
9. Kasa Przezorności i Pomocy		1,884,834 88
10. Sumy Przechodnie		3,796,569.51
11. Amortyzacja Ruchomości		86,015.40
12. Zysk z działu ubezp. od ognia	23.952.915 64	
„ „ transport.	597,592.27	24,550,507.91
		178,998,341.14

Rachunek Strat i Zysków Działu Ubezpieczeń od Ognia

za czas od 1 lipca 1920 r. do 31 grudnia 1921 r.

ROZCHÓD.	Mk. i fen.
1. Premje przekazane Tow. Reasekurac.	84,423,454 68
2. Rezerwa Premji	40,018,573 —
3. Szkody Pogorzelowe wypłacone	11,378,700.94
4. Rezerwa na szkody pogorzelowe nieuregulowane	4,420,181.25
5. Prowizje wypłacone	21,403,260 47
6. Koszty Administracji	36,160,436 83
7. Zysk	23,952,915.64
	221,757,522 81

PRZYCHÓD.	Mk. i fen.
1. Premje zebrane	100,046,432.50
2. Rezerwa premji należna od Tow. Ubezp.	33,094,151.20
3. Udział Reasek. w szkodach pogorz. wypłac.	10,387,563.41
4. Udział Reasek. w szkodach pogorz. nieureg.	3,717,516.24
5. Prowizja otrzymana od Tow. Ubezpiecz.	24,345,147.77
6. Procenty otrzymane od funduszów T-wa	83,897.21
7. Opłaty polisowe	48,239,417.16
8. Zysk z-reasekuracji	1,783,830 32
9. Rezerwa na różnicę kursu walut	59,567.—
	221,757,522.81

Rachunek Strat i Zysków Działu Ubezpieczeń Transportów.

ROZCHÓD.	Mk. i fen.
1. Premje przekazane Tow. Reasekur.	29,768,444.82
2. Rezerwa premji	8,195,874.24
3. Szkody wypłacone	14,109.697.17
4. Rezerwa na szkody nieuregulowane	9.207.849.15
5. Prowizje wypłacone	9,065,213 62
6. Koszty Administracji	9,404,566.50
7. Koszty Organizacji	120,938.75
8. Amortyzacja ruchomości	86,015 40
9. Strata na różnicy kursu walut	366,788 71
10. Zysk	597.592 23
	80.922.980 63

PRZYCHÓD.	Mk. i fen.
1. Premje zebrane	54,639,161.56
2. Rezerwa premjii należna od Tow. Ubezp.	4,465,266.77
3. Udział Reasekuracji w szkodach wypłaconych	8,497,455.96
4. Udział Reasekur. w szkodach nieuregulow.	6.297,500 06
5 Prowizja otrzymana od Tow. Ubezpieczeń	2,730,746.60
6. Procenty	89,488.82
7. Opłaty polisowe	4,203,360 90
	80,922,980 63

Warszawa, dnia 2 czerwca 1922 r.

Dyrektor Zarządzający: P. Skarga. Dyrektor: St. Wirszyłło. Buchalter: Jan Łączyński.

Fabryka Konfekcji i Składy Sukna TADEUSZ KRAFFT i S-ka Spółka Akcyjna w Warszawie, Marszałkowska 153.

Bilans Zamknięcia na d. 30 czerwca 1922 r.

STAN CZYNNY.		Mk. i fen.
1. Kasa		1,005,037.—
2. Towary		105,140,500.—
3. Odbiorcy		72,529,956 13
4. Weksle		3,418,750.—
5. Nieruchomość		2,000,000.—
6. Ruchomości:		
biura i sklepu	4,651,327.—	
urządzenie fabryki	1,290.367.—	5,941,694.—
7. Maszyny i motory		2,925,969.83
8. Papiery %, akcje i udziały		2,489,000 —
9. Kaucje złożone		230,200.—
10. Akcje członków zarządu		150,000 —
11. Przebudowa domu		178,731.—
		196.009,837 96

STAN BIERNY.	Mk. i fen.
1. Kapitał akcyjny	30,000,000.—
2. Kapitał zasobowy	3,278,472.—
3. Kapitał amortyzacyjny	716,767.—
4. Instytucje bankowe	38,291.491.26
5. Dostawcy	38.270,993.85
6. Akcepty	49,880,216.—
7. Papiery złożone na kaucje	100,000.—
8. Członkowie zarządu za złożone akcje	150.000.—
9. Dywidenda niepodniesiona	82,500 —
10. Koszty handlowe okresu przeszłego	5,200,329 10
11. Zyski	30,039,068.75
	196,009,837.96

Zestawienie Zysków i Strat za rok operacyjny 1921/22.

Przychód	Mk.	196,009,837.96
Rozchód	„	165,970,769 21
Czysty Zysk	Mk.	30,039,068.75

DOM HANDLOWY JAN PORTYCH i S-ka sp. z ogr. odp. w Warszawie, ul. Ś-to Jerska 12.

Bilans za rok 1922.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w Kasie	2,106,440.—	Kapitał Zakładowy	900,000.—
Portfel Weksli	5,894,346.—	Pożyczki Bezprocentowe	4,504,841.—
Dłużnicy	16,834,077.—	Wierzyciele	11,563,659.—
Towary	10,148,120.—	Fundusz Rezerwowy	928,685.—
Papiery Procentowe	395,000.—	Zysk netto za r. 1921 i 1922	18,506,293.—
Ruchomości	893,295.—		
Kaucje	123,200.—		
Mkp.	36,403,478.—	Mkp.	36,403,478 —

Rachunek Strat i Zysków za r. 1922.

STRATY.		ZYSKI.	
Pensje	3,435,000.—	Zysk netto przeniesiony z r. 1921	932.251.—
Podatki	1,624,160.—	Zysk brutto osiągnięty ze sprzedaży towarów w r. 1922	35,837,444.—
Organizacje	539,730.—		
Dostawy i asekuracje	3,271,084.—		
Ruchomości	99,255 —		
Danina Państwowa	406,625.—		
Procenty	100,000 —		
Koszty handlowe	7,708,861.—		
Fundusz rezerwowy	928,685.—		
Strata	150,002.—		
Zysk netto za r. 1921 i 1922	18,506,293.—		
Mkp.	36,769,695.—	Mkp.	36,769,695.—

KONFEKCJA DAMSKA Tow. Akc. W POZNANIU.

Bilans per 31 grudnia 1921 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Rachunek kasy	364,255.80	Rachunek wierzycieli	4,935,106.55
„ dłużników I	2,442,294.35	„ dług. hipotecznych	300,000 —
„ kaucji	3,765.—	„ kapitału akcyjnego	3,000,000.—
„ towarów	7,467,359.75	„ funduszu rezerwowego	221,645.70
„ urządzenia	1,—	„ dywidendy (1920)	1,440.—
„ nieruchomości	427,927.30	„ czysty zysk	2,416,020.90
„ dłużników II	168,609.95		
	10,874,213 15		10,874,213 15

Rachunek Zysków i Strat.

Rachunek procentów	370,494.44	Zysk z przeniesienia	21,809.—
„ administr. domu	19,215 29	„ z dzierżawy	39,935.05
„ wydatków handlowych	5,139,099.29	„ z towarów	9,393,398.27
„ rezerwa Danina podatk.	1,400,000.—		
„ odpis na urząd	110,312 40		
„ czysty zysk	2,416,020 90		
	9,455,142.32		9,455,142.32

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru i Raffinerji „MICHAŁÓW",

na dzień 30 Czerwca 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.		
Grunta fabryczne	Mk. 12,960.—	Kapitał Zakładowy		Mk. 88,000,000.—
Budowle	„ 32,471,628.—	Specjalna rezerwa walutowa		„ 79,227,859.95
Maszyny	„ 127,971,655.87	Amortyzacja budowli		„ 357,365 57
Ziemia pod kolejkę Błonie—Michałów	„ 7,496,840 —	„ maszyn		„ 1,429,462.26
Tabor kolejowy	„ 8,171,627.—	„ robót wodnych		„ 141,248.09
Budowa kolejki Błonie—Michałów	„ 10,306,637.28	„ budowy dróg		„ 35,987.34
Budowa dróg	„ 118,973 85	Kapitał Zapasowy		„ 304,202.85
Roboty wodne	„ 11,580,734.40	Rezerwa na wątpliwe należności		„ 6,972,049.22
Kasa	„ 2,434,574.56	Wierzyciele		„ 67,528,097.50
Sumy przechodnie	„ 22,832,129.74	Akcepty		„ 303,000,000.—
Straty wojenne	„ 10.—	Depozyta		„ 17,840,771.84
Remanenta	„ 161,426,953.83	Summy przechodnie		„ 250.—
Papiery Publiczne	„ 2,350,900 40	Niepodz. zysk 1920/21	Mk. 17,453.30	
Depozyta	„ 17,147,535.63	Zysk za 1921/1922	„ 102,147,155.70	„ 102,164,609.—
Dłużnicy	„ 262,678,743.03			
	Mk. 667,001,903.62			Mk. 667,001,903.62

Towarzystwo Producentów Rolnych dla Handlu i Przemysłu w Mławie, sp. z ogr. odpow.

Bilans za czas od dnia 1/XI 1921 r. do dnia 30/VI 1922 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa i banki	5,448,610.—	Kapitał udziałowy	5,000,000.—
Dłużnicy	27,049,139.50	„ zapasowy	520,000.—
Organizacja Oddziałów	2,020,000.—	„ rezerwowy	900,562.30
Papiery procentowe własne	273,000.—	„ amortyzacyjny	117,924.30
Inwentarze	3,312,138.90	Akcepty	19,500,000.—
Towary	2,968,107.—	Wierzyciele	10,872,191.74
Sumy przechodnie	1,168,585.50	Sumy przechodnie	175,637.—
		Czysty zysk	5,153,265 56
	42,239,580 90		42,239,580 90

Rachunek zysków i strat.

Koszta handlowe	11,180,280.80	Zysk brutto na towarach	23,103,609.36
Podatki i opłaty stemplowe	1,742,771.75	Procenty pobrane	191,626.—
Przewozy kolejowe i zwózki	2,275,506.50		
Prowizje, procenty i Bonifikaty	2,943,410.75		
Czysty zysk	5,153,265 56		
	23,295,235 36		23,295,235.36

Bilans za okres od dnia 1/VII po dzień 30/XI 1922 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa, banki	4,791,190.50	Kapitał udziałowy	5,000,000.—
Papiery procentowe	273,000.—	„ zapasowy	720,000.—
Udziały obce	201,000 —	„ rezerwowy	1,677,321.86
Inwentarze	5,572,773.—	„ amortyzac.	117,924.30
Nieruchomości	7,295,306.—	Rezerwa podatkowa	1,500,000.—
Towary	43,851,788 90	Wierzyciele	50,240,171.—
Dłużnicy	30,778,432 21	Akcepty	25,800,000.—
Sumy wątpliwe	215,100.—	Sumy wątpliwe	305,535.24
Organiz. Sp. Akc.	1,069,570.—	„ przechodnie	5,149,451.—
Sumy przechodnie	2,970,415.—	Czysty zysk	6,508,172 21
	97 018,575 61		97 018.575 61

Rachunek zysków i strat.

Koszta handlowe	31,915,183.50	Zysk brutto na towarach	46,842,426.21
Podatki i opłaty stemplowe	1,477,881 45	Procenty pobrane	135,983.—
Procenty	7,077,172 05		
Czysty zysk	6,508,172.21		
	46,978.409 21		46,978,409.21

Sprawozdanie Zarządu Spółki Akcyjnej Handlowo-Przemysłowej „W. BEDNAWSKI" w Warszawie

za czas od d. 1 lipca 1921 r. do d. 30 czerwca 1922 włącznie.

Bilans w dniu 30 czerwca 1922 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
1. Kasa	1,967,752.—	1. Kapitał Akcyjny	60,000,000.—
2. Banki	2,064,556.41	2. „ Amortyzacyjny	877,292.87
3. Towary	95,598,371.49	3. „ Zapasowy	2,164 208.19
4. Nieruchomości	52,486,317.44	4. Rezerwa Walutowa	40,000,000.—
5. Maszyny i pasy	40,918,474 55	5. Banki	26,020,339.—
6. Narzędzia	1,587,833.70	6. Akcepty	16,000,000.—
7. Ruchomości	818,250.—	7. Niepodniesiona Dywidenda	22,733.64
8. Odbiorcy	28,943,869.42	8. Odbiorcy	748,258.65
9. Dostawcy	8,871,765 77	9. Dostawcy	54,462,609.89
10. Rożni	2,406,024.08	10. Różni	4,660,447.—
11. Depozyty Członków Zarządu	350,000.—	11. Członkowie Zarządu za Depozyty	350,000.—
		12. Zysk	30,707,325.62
	236,013,214.86		236,013,214.86

Rachunek Strat i Zysków.

1. Koszty handlowe	26,883,445 58	1. Pozostałość zysku z 1920/21 r.	476,461.11
2. Procenty	2,835,439 69	2. Ze sprzedaży wyr. got.	598,492 96
3. Różnice kursowe	241,181.31	3. Ze sprzedaży towarów	59,592,438.13
4. Zysk	30,707,325 62		
	Mk. 60,667,392 20		Mk 60,667,392.20

Poddział Zysków.

1)	Na Kapitał zapasowy	Mk. 8,835,791.81
2)	„ „ amortyzacyjny	„ 7,115,555 05
3)	„ Dywidendę za rok 1921/22	„ 8,250,000.—
4)	„ Tantjemę Czł. Zarządu	„ 6,046,172.90
	Przenosi się na rok następny	„ 459,805.86
		Mk. 30,707,325.62

Bilans Zrzeszenia Pracowników Restauracyjnych pod firmą: „RESTAURACJA SAVOY", Sp. z ogr. odp. w Warszawie

na dzień 1 stycznia 1922 r.

STAN BIERNY.

Gotówka w kasie	33,419.—
Ruchomości	3,435,921.65
Towary	5,805,434.—
Dłużnicy	502,470.—
	9,777,244.65

STAN CZYNNY.

Kapitał udziałowy	800,000.—
Wierzyciele	4,012,000.—
R-k zysków i strat	4,965,244.65
	9,777,244.65

Rachunek zysków i strat.

za czas od 1 stycznia 1921 r. do 31 grudnia 1921 r.

WINIEN.

Koszty handlowe (pensje, podatki, komorne, remonty, opał, światło etc.	6,953,189.15
Procent. wynagr. udział.	2,360,000.—
Zysk za 1921 rok	4,965,244.65
	14,278,433.80

MA.

Zysk na towarach	14,278,433.80
	14,278,433.80

BILANS TRZECIEGO WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA WZAJEMNEGO KREDYTU

na dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.

		Mk. i fen.
Kasa		362,464.23
R-ki Bieżące: w B-ku Państwa	2,206.63	
„ „ w Pryw. B-kach	1,003,911.40	1,006,118.03
Papiery Procent. Kapit. Obrotow.:		
a) w portfelu	372,800.—	
b) w zastawie	1,518,607.20	1,891,407.20
Skup weksli:		
a) w portfelu	400,000.—	
b) w redyskoncie	221,198 41	
c) w inkasie	855.36	622,053.77
Weksle protestowane w sądzie		4,163.90
Pożyczki pod zastaw:		
a) papiery %% gwarant.	5,443.10	
b) „ „ niegwarant.	6,194.77	
c) hipoteki	3,098.—	
d) różnych dokumentów	316.59	15,052.46
R-ki Specjalne Zabezpieczone:		
a) papierami %%	291,375.31	
b) innemi dokumentami	6,677 25	298,052.56
Korespondenci:		
Conto „Loro"	9,854.05	
„ „Nostro"	1,370.80	11,224.85
Ruchomości		2,527.20
Wydatki Zwrotne		75.60
		4,213,139.80

STAN BIERNY.

		Mk. i fen.
Kapitał Obrotowy:		
10% wnieśli „219" czł. Tow.		335,590.80
Kapitał Zapasowy		15,444.45
Lokaty:		
a) Terminowe	133,839.24	
b) Na R-ku Bieżącym	769,586.33	903,425.57
Redyskonto w prywatnych Bankach		221,198.41
Specjalne r-ki Bieżące zabezp. papierami %% w prywatn. Bankach		666,816.11
Korespondenci:		
Conto „Loro"	92,039.52	
„ „Nostro"	61,496.83	153,536.35
Procenty od Lokat niepodniesione		35,218.16
Udziały Członków do zwrotu		21.782.30
Dywidenda niepodniesiona		62,822.65
Podatki Skarbowe		2,850 98
Sumy Przechodnie		44,147.79
Przekazy niewypłacone		5,215.67
Różni wierzyciele za inkaso		4,826.33
Dodatkowe wnioski na pokrycie strat		183,716.65
Zyski za 1921 r.		1,556,547.58
		4,213,139.80

Rachunek zysków i strat za 1921 rok.

STRATY.

	Mk. i fen.
Procenty i prowizje wypłacone	161,093.97
Koszty Handlowe	2,519,567 98
Czysty Zysk	1,556,547.58
	4,237,209.53

ZYSKI.

	Mk. i fen.
Procenty i prowizje pobrane	4,202,167.98
Należności odzyskane	35.041.55
	4,237,209.53

Bilans firmy T. WIERZCHLEYSKI, J. BIESIENIERSKI i S-ka, Sp. z ogr. odp. w dniu 31 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		221,640.50
R-k sum przechodnich		570,551.75
„ dłużników		32,400.—
„ artykułów aprowizacyjnych		21,600.—
„ urządzenie terpentyniarni „Łodziska"		23,171,323.—
„ towarów		1,552,188.50
„ inwentarza żywego i martw.	1,819,248.—	
„ na amortyzację	56,893.—	1,762,355.—
		27,332,058.75

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	5,000,000.—
R-k sum przechodnich	135,250.—
„ wierzycieli:	
pożyczki	20,587,322.50
„ weksli wydanych	1,500,000.—
Zysk	109,586.15
	27,332,058.75

TOW. WZAJEMN. UBEZP. OD GRADOBICIA „C E R E S"

Bilans na dn. 31 grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.

1.	Kasa	Mk.	9,086.—
2.	Instytucje kredytowe	„	26,822,381.—
3.	Papiery procentowe	„	170,000.—
4.	Dłużnicy	„	5,660,944.—
5.	Kaucje ajentów	„	33,804.—
6.	Papiery procent. pracown. T-wa	„	66,800.—
7.	Sumy przechodnie	„	444,250.—
8.	Inwentarz	„	16,350.—
9.	Strata	„	37,463,483.—
		Mk.	70,687,098.—

STAN BIERNY.

1.	Kapitał zapasowy	Mk.	15,662,796.—
2.	Wierzyciele	„	36,135,882.—
3.	Depozyty	„	33,804.—
4.	Rezerwy	„	3,824,311.—
5.	Zwroty do wypłaty za 1921 r.	„	853,441.—
6.	Fundusz przezorn. pracowników	„	928,486.—
7.	Sumy przechodnie	„	13,248,378.—
		Mk.	70,687,098.—

Rachunek ubezpieczeń po d. 31 grudnia 1922 r.

WINIEN.

I.	Szkody za 1922 r.	Mk.	384,504,197.—	
	potrąca się koszty taksy	„	28,781,647.—	
		Mk.	355,722,550.—	
	potrąca się na udział reasekur.	„	211,477,306.—	144,245,244.—
II.	Prowizja wypłacona ajentom			35,540,832.—
III.	Koszty administracji:			
	1) djety Rady	„	1,039,679.—	
	2) pensja Zarządu	„	2,823,384.—	
	3) pensja Dyr. Zarz. i urzędn.	„	22,914,224.—	
	4) komorne, światło, opał i t. p.	„	570,015.—	
	5) podatki	„	21,876,637.—	
	6) podatek za nadzór państw.	„	56,705.—	
	7) koszty sądowe	„	26,893.—	
	8) wydatki ogólne	„	16,896,924.—	66,204,461.—
				245,790,537.—

MA.

I.	Składka za 1922 r.	Mk.	328,982,404.—	
	z opłat na administr.	„	19,755,703.—	
		Mk.	348,738,107.—	
	potrąca się składka przek. reasek.	„	180,940,320.—	167,797,787.—
II.	Prowizja od Towarz. reasek.			18,094,036.—
III.	Inne dochody			22,435,231.—
IV.	Strata			37,463,483.—
				245,790,537.—

PIERWSZE SPRAWOZDANIE TOWARZYSTWA AKCYJNEGO WIELKOPOLSKA FABRYKA FARB W POZNANIU.

Bilans dnia 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA.

Rachunek kasy: gotówka		19,788.63
„ banków i P. K. O.		1,342,178.80
„ bieżący i dłużnicy		2,956,655.—
„ surowca i towarów		8,141,805.—
„ maszyn i urządzenia saldo 31/XII 1921 r.	9,684,235.—	
zużycie 10%	968,235.—	8,716,000.—
„ nieruchomości: saldo 31/XII 1921 r.	1,500,000.—	
zużycie 2%	30,000.—	1,470,000.—
		22,646,427.43

PASYWA.

Rachunek akceptów: akcept	4,000.000.—
„ bieżący: wierzycieli	662,698.—
„ kosztów handlowych	2,000,000.—
„ remontu maszyn, reperacje i odnowienia	1,200,000.—
„ funduszu rezerwowego — pozostałość z ażja za akcje	682 000.—
„ kapitału akcyjnego	12,000,000.—
„ zysków i strat—czysty zysk 1921 r.	2,101,729.43
	22,646,427.43

Rachunek zysków i strat.

	Straty	Zyski
Rachunek surowca i towarów		12,370,984.45
„ kosztów fabrycznych	4,207,358.25	
„ kosztów handlowych	3,661,884.17	
„ efektów	135,970.70	
„ procentów	65,806.90	
„ remontu maszyn	1,200,000.—	
„ maszyn i urządz. 10%	968,235.—	
„ nieruchomości 2%	30,000.—	
Czysty zysk 1921 r.	2,101,729.43	
	12,370.984.45	12,370,984 45

TOWARZYSTWO DLA DOSTAW BUDOWLANYCH „D O M U S"

Spółka z ogr. poręką, Lwów, ul. Wagilewicza 5.

Bilans sporządzony z dniem 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotówka	Mk.	122,500.—
Zapas materjałów	„	1,817,410 —
Papiery wartościowe	„	7,233 97
Nieruchomości	„	325,090.—
Inwentarz	„	65,000.—
	Mk.	2,337,223.97

STAN BIERNY.

Udziały	Mk.	30,000.—
Wierzyciele wedle spisu	„	1,857,085.—
Fundusz rezerwowy	„	6,000.—
Zysk	„	444,138.97
	Mk.	2,337,223.97

Rachunek strat i zysków.

Zysk na materjałach		Mk. 1,426,480.—
Strata na administracji	Mk. 711,841.03	
Za zużycie inwentarza	„ 7,000.—	
Strata na październik w obcej walucie	„ 263,500.—	
Czysty zysk	„ 444,138.97	
	Mk. 1,426,480 —	Mk. 1,426,480.—

Lwów, 1 października 1922 r.

Powiatowe Towarzystwo Zaliczkowe w Głogowie.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny.	Mk. i f.	Stan bierny.	Mk. i f.
Pożyczki	5,671,957 83	Udziały	91,055.30
Koszta ruchomości	32,200.—	Fundusz rezerwowy	78,552.42
Budynki własne	90,000.—	Wierzyciele	24,500.—
Lokacje	935,765.45	Wkładki oszczędności	6,714,059.65
Koszta procesowe	664.36	Odsetki naprzód pobrane	30,000.—
Stan kasy za 31/XII 1921 r.	231,123.44	Rezerwa kursowa	10,006.59
		Saldo: czysty zysk	13,537.12
	6,961,711.08		6,961,711.08

Cukrownia i Rafinerja „LUBLIN" Sp. Akc.

Bilans za czas od 1 lipca 1921 r. do 1 lipca 1922 r.

STAN CZYNNY.

Plac pod fabrykę		102,264,953 14
Budowle		105,952,714 87
Maszyny i aparaty		273,950,018.88
Rafinerja		152,668,268.60
Nowe urządzenia		82,570,178 57
Pole irygacyjne		11,002,290.16
Papiery procentowe		1,395,037.92
Udział w przedsięb. hodowli nasion buracz. motycz.		800,000.—
Depozyt członków zarządu		1,080,000.—
Dyrekcja T-wa Kredytowego Ziemskiego		6,480.—
Kasa — ruble		3,047.80
Kasa gotowizną		28,391.33
Plantatorzy wielkorolni	120,747,595.39	
„ małorolni	7,104,910.64	127,852,506.03
Zabezpieczenia wekslowe		330,989.37
„ papierami %%-mi		67,176.—
Bank Handlowy w Warszawie oddział w Lublinie		21,379,862.—
Bank Zjednoczonych Ziem Polskich w Warszawie		3,693,164.—
Polski Bank Krajowy we Lwowie filja w Warszawie		609,561.—
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w Lublinie		4,107,500.—
Bank Zjednoczonych Ziem Polskich r-k przekazowy		166,320,000.—
Różni dłużnicy		58,672,775 52
Pozostałości:		
cukru	217,045,587.—	
melasu	18,903,965.—	
ruchom. i inw.	6,346,214.01	
różn. materj.	31,080,129.42	273,375,895.43
		1,388,130,810.62

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	518,400,000.—
„ amortyzacyjny	3,189,391.94
„ zasobowy	4,941,687.93
„ rezerwowy	10,795,680.—
Specjalna rezerwa walutowa	352,534,000.—
Kasa pomocy dla robotników	15,768.—
Stypendjum im. E. Swieżawskiego	6,480.—
Dywidenda niewypłacona	308,859.64
Akcje członków zarządu	1,080,000.—
Zabezpieczenia wekslowe	330,989.37
Papiery procentowe jako kaucje	67,176.—
Plantatorzy wielkorolni	195,258 95
Wierzyciele	134,286,752.42
Zysk brutto	351,978,766 36
	1,388,130,810 62

Rachunek strat i zysków.

WINIEN.

Koszty fabrykacji	450,865,298.34
Zysk brutto	351,978,766.36
	802,844,064 70

MA.

Otrzymano na cukrze	771,781,029.29
„ „ melasie	31,063,035.41
	802,844,064.70

Spółka Akc. Tow. Ubezpieczeń „PORT" w Warszawie.

Bilans za 1921 rok.

Stan czynny: kasa 3,848,245.02, inst. kredytowe 76,986,152 94, papiery publiczne 996,097.50, pożyczki hipoteczne 2,581,000.—, kaucje dyr. Tow. 137,500.—, Tow. reas. udział w rezerwie szkód nieureg. 12,858,347.54, koszty organizacji Tow. 313,937 57, dłużnicy: reprezentacje i ajentury 37,888,147.16, Tow. ubezp. 1,492,936.58, filje Towarzystwa 24,894,015.44. Ogółem stan czynny 161,996,379.76. Stan bierny: kapitał zakładowy 7,000,000.—, fundusz organizacyjny 700,000.—, kapitał zapasowy 300,000.—, nadzwyczajny fundusz strat działu kradzieżowego i wypadkowego 140,000.—, rezerwa premji na udział Tow. 4,901,747.35, rezerwa na nieureg. szkody na udział Tow. 15,808,885 81, rezerwa premji zatrzymana Tow. reas. 53,970,534.62, dywidenda niepodniesiona 9,375.50, opłaty skarbowe 7,279,282.89, wierzyciele: Towarzystwa ubezpieczeń 54,445,174.11, różni 11,953,153.78, fundusz na umorzenie aktywów niepewnych 250,000.—, fundusz kasy przezorności urzędn. Towarzystwa 500,000.—, kaucja dyr. Tow. 137,500.—, zysk 4,600,725.70. Ogółem Stan bierny 161,996,379.76. **Rachunek zysków i strat.** Winien: fundusz na umorzenie aktywów niepewnych 200,000.—, fundusz kasy przezorności urzędn. 425,000.—, umorzenie wartości ruchomości 620,737 95, strata r-ku ubezp. transportowych 1,151.91, strata na r-ku ubezp. od wypadków 580,314.80, strata na r-ku ubezp. przyjętych pośrednio 2,339,672.39, czysty zysk 4,600,725.70. Ogółem 8,767,602.75. Ma: Pozostałość z roku 1920 5,045 50. Zysk z rachunku ubezp. od ognia 7,024,593.47, zysk z rachunku ubezp. od kradzieży 1,370,634 88, dochód z majątku Tow. 367,328.90. Ogółem 8,767,602.75.

Ziemiańskie Towarzystwo Mleczarskie w Warszawie

Spółka z ogr. odp. w Warszawie, Czerniakowska 196.

Bilans za okres operacyjny od 1 stycznia do 31 października 1922 r.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk. 9,684,331.29
Banki	„ 1,851 25
Papiery wartościowe	„ 603,200.—
Nieruchomość 2924A	„ 2,355,330.—
Ruchomości	„ 2,049,832.—
Tabor przewozowy	„ 2,022,508.—
Chlewnia	„ 1,897,500.—
Towary i materjały	„ 1,429,460.80
Nabiał	„ 1,520,350.—
Udziałowcy	„ 1,251,122 12
Dłużnicy	„ 6,318,259.—
Odbiorcy	„ 7,088,529.57
Tow. Kredytowe m. Warszawy r-k kap. zasobowego	„ 3,888.—
Przechodni likwidacyjny	„ 1,500.—
Sumy przechodnie	„ 11,012.40
Ogółem	Mk. 36,238,736.43
Strata	„ 5,196,911.54
	Mk. 41,435,647.97

STAN BIERNY.

Kapitał udziałowy	Mk. 5,000,000.—
Banki	„ 86,200.—
Tow. Kredytowe m. Warszawy	„ 94,536.07
Akcepty	„ 4,250,000 —
Pożyczki udziałowców	„ 3,064,789.58
Udziałowcy	„ 16,664,500.64
Wierzyciele	„ 8,587,513.69
Ofiary	„ 16.140.92
Przechodni likwidacyjny	„ 2.688,645.—
Sumy Przechodnie	„ 473,522.07
Ogółem	Mk. 41,435,647.97

Wazszawa, dnia 31 października 1922 r.

UWAGA. Z dniem 1 listopada 1922 r. Towarzystwo weszło w okres likwidacji, stosownie do uchwały Nadzwyczajnego Zebrania Spólników, zapadłej w dniu 24 listopada 1922 roku.

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Łucku niniejszem ogłasza, że wystawione przez rozlewnię wódek Korwin-Krukowskiego na imię Spółdzielczego Stowarzyszenia „Osadnik" w Krzemieńcu, posiadającego hurtowy skład wódek, świadectwo przewozowe z dnia 16/II 1923 r. pod L. 65, na przewóz transportu wódek, zostało zagubione, wobec czego dokument powyższy uważać należy za nieważny.

Za Naczelnika Urzędu
K. Zielenin.

MŁYN ZIEMIAŃSKI TOW. AKC.

Bilans dnia 30 czerwca 1922 r.

AKTYWA.

1. Kasa		8,770,317.67
2. Banki		50,907,961.09
3. Dłużnicy		60,261,603.29
4. Efekta		4,825,400.—
5. Kaucje		2,211,700.—
6. Grunta		1,300,000.—
7. Budynki . . .	20,000,000.—	
./. 5%	1,000,000.—	19,000,000.—
8. Maszyny . . .	73,000,000.—	
./. 15%	11,000,000.—	62,000,000.—
9. Torkol. zwrot. i plant. transp.	10,000,000.—	
./. 10%	1,000,000.—	9,000,000.—
10. Urządzenie biurowe .	4,110,150.—	
./.	4,110,149.—	1.—
11. Samochód . . .	5,821,600.—	
./.	5,821,599.—	1.—
12. Zapasy		101,701,180.—
	mk.	319,978,164.05

PASYWA.

1. Kapitał akcyjny	100,000,000.—
2. Fundusz rezerwowy	18.646.796.—
3. Efekty lombardowane . . .	4,334,900.—
4. Wierzyciele	35,613,014.80
5. Wątpliwe pretensje	7,898,386 85
6. Zaległości	25,685,420.—
7. Czysty zysk 1921/22	127,799,646.40
mk.	319,978,164.05

Rachunek zysków i strat.

1. Rachunek towarów zysk brutto . .	249,333,796.49
2. Koszty handlowe i ogólne . . .	27,307,299.05
3. Procenty	7,003,280.73
4. Prowizje	12,310,042 30
5. Utrzymanie budynków i maszyn . .	7883,457 56
6. Podatki	10,514,515.60
7. Zaległości	25,685,420.—
8. Odpisy	30,830,134.85
9. Czysty zysk 1921/22	127.799,646.40
mk.	249,333,796.49

Rada Nadzorcza proponuje walnemu zebraniu następujący podział zysku:

1. do funduszu rezerwowego brakujące do sumy 1/5 kapitału akcyjnego . .	1,353,204.—
2. 5% dywidendy.	5,000,000.—
3. 10% dla zarządu	12,144,644.—
4. 5% dla Rady Nadzorczej . . .	6,072,322.—
5. 45% superdywidendy . . .	45,000,000.—
6. na rachunek odnowienia i reperacyj .	34,150,000.—
7. fundusz rezerwy specjalnej. . .	15,000,000.—
8. dobroczynności	7,500,000.—
9. przeniesienie na nowy rok gospodarczy .	1,579,476.40
	127,799,646.40

Poznań, dnia 18 września 1922 r.

MŁYN ZIEMIAŃSKI Tow. Akc. Stefan Hauer, Stanisław Prymke. Zarząd.

RADA NADZORCZA, Juljan Dziembowski, prezes.

Zgodność powyższego bilansu oraz rachunku zysków i strat z inwenturami i księgami handlowemi poświadczam.

Poznań, dnia 30 września 1922 r.

(—) Stanisław Latanowicz, zaprzysiężony rewizor ksiąg.

Walne Zebranie członków **„Spółdzielni Wytwórczej Stolarzy w Pińsku z odp. udz."**, uchwaliło w dniu 26 lipca 1923 r. rozwiązać Spółdzielnię i wybrało do Komisji Likwidacyjnej, następujących członków:

1) Abrama Mulara zamieszk. w Pińsku przy ul. Dominikańskiej Nr. 81, 2) Isera Knubowca zamieszk. w Pińsku przy zaul. Hończarskim II d. Nr. 26, 3) Hirsza Bryfmana zamieszk. w Pińsku przy zaul. Hończarskim II d. Nr. 2, którzy będą prowadzić likwidację.

Dzień likwidacji został naznaczonym na 1 września r. b. i przeto wzywa się wszystkich wierzycieli do odbioru należnych im sum w/g rachunków.

Bilans Kooperatywy Spółdzielczej w Równem

na dzień 31 grudnia 1921 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Kasa	14,449.24	Kredytorowie .	1,190,412.12
		Kapitał wstępny	426.—
Towary	1,425,065.06	„ udział. .	8,100.—
		„ zapas. .	4,806.12
Majątek ruchomy		„ grunt. .	2.403.06
	42,889 04	„ obrot. .	10,329.70
		Zysku i strat .	250,000.05
Debitorowie . .	45,794 93	Sumy przechod.	61.721 22
	1.528,198.27		1,528,198.27

OGŁOSZENIE.

Ogólne zebranie przedstawicieli Pińskiego związku stow. spoż. w Pińsku z odpowiedzialnością udziałami w dniu 30 maja 1923 r. protokół Nr. 14, postanowiło: związek rzeczony rozwiązać. Likwidacja rozpoczn e się z dniem 1 lipca 1923 r. Na likwidatorów, w myśl art. 78 ustawy o spółdzielniach z dn. 29/I 1923 r. wybrano: kierownika tegoż związku B. Piotrowskiego i zastępcę go A. Mackiewicza, jakoteż Prezesa Komisji Rewizyjnej J. Gejchrocha. Dłużnicy i wjerzyciele wzywa się do uregulowania swoich rachunków.

ZARZĄD.

TOWARZYSTWO AKCYJNE
ZAKŁADÓW HUTNICZYCH „HUTA-BANKOWA".

WYCIĄG Z PROTOKÓŁU

Ogólnego Zebrania Zwyczajnego w dniu 3 marca 1923 r.

Tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku, w dniu trzeciego marca, o godzinie dziesiątej rano, w jednej z sal Biura Komitetu Hut Francji, przy ulicy Madrydzkiej Nr. 7, w Paryżu odbyło się Ogólne Zebranie Zwyczajne Akcjonarjuszów Towarzystwa Zakładów Hutniczych Huta Bankowa w Dąbrowie (Polska), zwołane przez Radę Zarządzającą, w myśl statutów Towarzystwa . . . .

Ponieważ nikt więcej nie prosi o słowo, Prezes podaje pod głosowanie wnioski do zatwierdzenia przez Ogólne Zebranie.

I-sze POSTANOWIENIE.

Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów zatwierdza sprawozdanie Rady Zarządzającej, jak również wszystkie propozycje w nim zawarte. Wobec tego, Ogólne Zebranie zatwierdza Bilans w dniu 30 czerwca 1922 r. jak również rachunkowość za rok sprawozdawczy 1921/1922, w takiej postaci w jakiej zostały przedstawione przez Radę Zarządzającą i sprawdzone przez Komisję Rewizyjną: postanawia odpisać z zysków roku sprawozdawczego sumę Fr. 1,698,102.22 na amortyzację strat z roku sprawozdawczego 1919/1920 i przenieść na nowo pozostałe saldo Fr. 643,421.95.

Na zapytanie Ogólne Zebranie oświadcza jednogłośnie za pomocą podwójnego głosowania iż uchwala te postanowienie.

Wyciąg i tłumaczenie zgodne z oryginałem.

Dyrektor Fabryki (—) *W. Swirtun.*

OGŁOSZENIE.

Ogólne Zebranie przedstawicieli Pińskiego Związku Stow. Spoż. w Pińsku z odpowiedzialnością udziałami w dniu 30 maja 1923 r., protokół Nr. 14, postanowił: związek rzeczony rozwiązać. Likwidacja rozpocznie się z dniem 1 lipca 1923 r. Na likwidatorów, w myśl art. 78 ustawy o spółdzielniach z dn. 29/I 1923 r., wybrano: kierownika tegoż Związku B. Piotrowskiego i zastępcę go A. Mackiewicza, jakoteż Prezesa Komisji Rewizyjnej J. Gejchrocha. Dłużnicy i wierzyciele wzywa się do uregulowania swoich rachunków.

Zarząd.

Tłoczone w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 21731, 12-VIII 1923.